

திருக்குற்றலக் குறவஞ்சி

NO. 3
Acc. No. 45888

கீழ்க் வெளியீடு

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

மேலகரம் திருக்கடராசப்பக் கவிராயர்

இயற்றிய

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி

மூலமும்

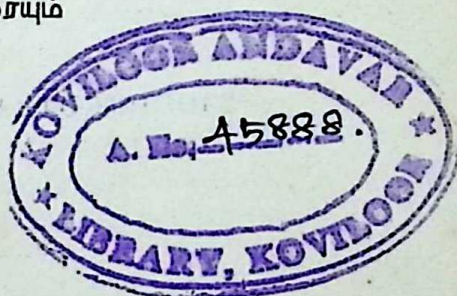
பெருநாவலர்

திரு பு சி புன்னைவனநாத முதலியார்

கழகப்புலவர்

செல்லூர்க்கிழார் செ ரெ இராமசாமிபிள்ளை

எழுதிய உரையும்

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
திருநெல்வேலி - 6.

சென்னை - 1.

1962

Ed 1 Aug 1955

Reprints: April 1957; Sep. 1962

O31,1K90,T
K2

THIRUKKUTRALAK KURAVANCHI

Appar Achakam, Madras - 1.

பதிப்புரை

திருக்குற்றலக் குறவஞ்சி யென்னும் இந்நூல் திரிகூடராசப்பக் கவிராயரவர்களால் இற்றைக்கு ஏறக் குறைய இருநூற்றைம்பது ஆண்டுகட்குமுன் இயற்றப் பெற்ற அரிய நூலாகும்.

இது, திருக்குற்றல நகரில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானாகிய திரிகூடநாதரைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பெற்றது; சொல்லழகு பொருளழகு கருத்தாழம் மிக்கது, ஓசையின்பமும் எளிய இனிய நடையும் வாய்ந்தது.

இச் சீரிய நூலை, முன்னரே திருக்குற்றலநாத சுவாமி கோயில் வெளியீடாக வெளியிட்டுள்ளனர். ஆயினும், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தார் இதனை வித்துவான் தேர்வுக்குப் பாடமாக அமைத்துள்ளனர் ஆதலால், உரையுடன் வெளியிடுதல் நலமெனக் கருதி நம் தென்னிந்திய தமிழ்ச்சங்கப் புலவர்குழுத் தலைவர் பெருநாவலர், திரு. பு. சி. புள்ளைவனநாத முதலியாரவர் களையும், செல்லூர்க்கிறார், செ. ரெ. இராமசாமிபிள்ளை அவர்களையும் கொண்டு பொழிப்புரையும் விளக்க வுரையும் எழுதுவித்து நன்முறையில் கண்கவர் தோற்றத்துடன் வெளியிட்டுள்ளோம்.

தமிழ்கூறு நல்லுலக அறிஞர்களும் மாணவர்களும் இதனை வாங்கிக் கற்றும் கற்பித்தும் திருக்குற்றலக் காட்சியின்பமும், திருக்குற்றலப்பெருமான் திருவருளும் ஒருங்கே பெற்று இன்புறுவார்களென நம்புகின்றோம்.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

உள்ளுறை

	பக்கம்
பதிப்புரை	3
திருக்குற்றாலப்பதிகம்	5
திருக்குறும்பலாப்பதிகம்	7
திருஅங்கமாலை	9
திருக்குற்றாலத் தலச்சிறப்பு	11
நூலாசிரியர் வரலாறு	13
முன்னுரை	19
தற்சிறப்புப் பாயிரம்	க
நூல்	எ
செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகரவரிசை	கடகூ
இந்நூலாசிரியர் இயற்றிய	
ஏனைய நூற்பாடல்களுட் சில	கடகூ

உ

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருக்குற்றாலப்பதிகம்

பண் : குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

வம்பார்குன்றந் நீயேர்சாரல் வளர்வேங்கைக்
கோம்பார்சோலைக் கோலவண்டியாழ்சேய் குற்றாலம்
அம்பால்நெய்யோ டாடல்அமர்ந்தான் அலர்கொன்றை
நம்பான்மேய நன்னகர்போலும் நமரங்காள்.

க

பொடிகள்பூசித் தொண்டர்பின்செல்லப் புகழ்விம்மக்
கொடிகளோடு நாள்விழமல்கு குற்றாலம்
கடிகொள்கொன்றை கூவிளமாலை காதல்சேய்
அடிகள்மேய நன்னகர்போலும் அடியீர்காள்.

உ

செல்வமல்கு செண்பகம்வேங்கை சென்றேறிக்
கோல்லைமுல்லை மேல்லரும்பீனங் குற்றாலம்
வில்லின்ஒல்க மும்மதில்எய்து வினைபோக
நல்குநம்பான் நன்னகர்போலும் நமரங்காள்.

ந

பக்கம்வாழைப் பாய்கனியோடு பலவின்தேன்
கொக்கின்கோட்டுப் பைங்கனிதூங்குங் குற்றாலம்
அக்கும்பாம்பும் ஆமையும்பூண்டோர் அனலேந்தி
நக்கன்மேய நன்னகர்போலும் நமரங்காள்.

ச

மலையார்சாரல் மகவுடன்வந்த மடமந்தி
குலையார்வாழைத் தீங்கனிமாந்துங் குற்றாலம்
இலையார்குலம் ஏந்தியகையான் எயில்எய்த
சிலையான்மேய நன்னகர்போலும் சிறுதொண்டர்.

ரு

மைம்மாநீலக் கண்ணியர்சாரல் மணிவாரிக்
கோய்ம்மாஏனல் உண்கிளிஓப்புங் குற்றாலம்
கைம்மாவேழத் தீருரிபோர்த்த கடவுள்எம்
பெம்மான்மேய நன்னகர்போலும் பெரியீர்காள்.

கூ

நீலநெய்தல் தண்சனைகுழந்த நீள்சோலைக்
கோலமஞ்ஞை பேடையோடாடுங் குற்றாலம்
காலந்தன்னைக் காலாற்காய்ந்த கடவுள்எம்
குலபாணி நன்னகர்போலும் தொழுவீர்தாள்.

எ

போதும்போன்னும் உந்திஅருவி புடைகுழக்
கூதல்மாரி மண்துளிதூங்கும் குற்றாலம்
முதூர்இலங்கை முட்டியகோனை மிறைசெய்த
நாதன்மேய நன்னகர்போலும் நமரங்காள்.

அ

அரவின்வாயின் முள்ளையிறேய்ப்ப அரும்பின்று
குரவம்பாவை முருகமர்சோலைக் குற்றாலம்
பிரமன்னோடு மாலறியாத பெருமையேம்
பரமன்மேய நன்னகர்போலும் பணிவீர்தாள்.

க

பெருந்தண்சாரல் வாழ்சிறைவண்டு பேடைபுல்கிக்
குருந்தம்ஏறிச் செவ்வழிபாடும் குற்றாலம்
இருந்துண்டேரும் நின்னுண்சமணும் எடுத்தார்ப்ப
அருந்தன்மேய நன்னகர்போலும் அடியீர்தாள்.

கௌ

மாடவீதி வருபுனற்காழி யார்மன்னன்
கோடல்சன்று கோழுமுனைகூம்புங் குற்றாலம்
நாடவல்ல நற்றமிழ்ஞான சம்பந்தன்
பாடல்பத்தும் பாடநம்பாவம் பறையுமே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருக்குறும்பலாப்பதிகம்

பண் : காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருந்த மதிசூழத் தேண்ணீர் சடைக்கரந்து தேவிபாகம்
 பொருந்திப் பொருந்தாத வேடத்தாற் காறேறதல் புரிந்தசேல்வர்
 இருந்த இடம்வினவில் ஏலங்கமழ் சோலையின் வண்டியாழ்சேய்
 குருந்த மணநாறுங் குன்றிடஞ்சூழ் தண்சாரற் குறும்பலாவே. க

நாட்பலவுஞ் சேர்மதியஞ் சூழப் போடியணிந்த நம்பான்நம்மை
 ஆட்பலவுந் தானுடைய அம்மான் இடம்போலும் அந்தண்சாரல்
 கீட்பலவுந் கீண்கிளை கிளையன் மந்திபாய்ந் துணவேண்ட
 கோட்பலவின் தீங்கனியை மாக்கடுவன் உண்டுகளும் குறும்பலாவே. உ

வாடல் தலைமாலை சூழப் புலத்தோல் வலித்துவிக்கி
 ஆடல் அரவசைத்த அம்மான் இடம்போலும் அந்தண்சாரல்
 பாடற் பெடைவண்டு போதலர்த்தத் தாதவிழ்ந்து பசும்பொன் உந்திக்
 கோடல் மணங்கமழும் குன்றிடஞ்சூழ் தண்சாரற் குறும்பலாவே.

பால்வேண் மதிசூழப் பாகத்தோர் பேண்கலந்து பாடியாடிக்
 காலன் உடல்கிழியக் காய்ந்தார் இடம்போலும் கல்கூழ்வேற்பில்
 நீல மலர்க்குவளை கண்திறக்க வண்டரற்றும் நெடுத்தண்சாரல்
 கோல மடமஞ்ஞை பேடையோ டாட்டயரும் குறும்பலாவே. ச

தலைவாள் மதியம் கதிர்விரியத் தண்புனலைத் தாங்கித்தேவி
 முலைபாகங் காதலித்த மூர்த்தி இடம்போலும் முதுவேய்கூழ்ந்த
 மலைவாய் அசம்பு பசும்பொன் கொழித்திழியும் மல்குசாரல்
 குலைவாழைத் தீங்கனியும் மாங்கனியும் தேன்பிலிற்றும் குறும்பலாவே.

நீற்றே துதைந்திலங்கு வெண்ணூலர் தண்மதியர் நெற்றிக்கண்ணர்
 கூற்றேர் சிதையக் கடிந்தார் இடம்போலும் குளர்கூழ்வேற்பில்
 ஏற்றேனம் ஏனம் இவையோ டவைவிரவி யிழிபூஞ்சாரல்
 கோற்றேன் இசைமுரலக் கேளாக் குயில்பயிலும் குறும்பலாவே.

போன்தோத்த கொன்றையும் பிள்ளை மதியும் புனலுஞ்சூடிப்
பின்தோத்த வாரசடையெம் பெம்மாள் இடம்போலும் பிலயந்தாங்கி
மன்றத்து மண்முழுவம் ஓங்கி மணிகொழித்து வயிரம்உந்திக்
குன்றத் தருவி அயலே புனல்ததும்பும் குறும்பலாவே. எ

ஏத்து திணிதிண்டோள் இராவணனை மால்வரைக்கீழ் அடரஊன்றிச்
சாந்தமேன நிறுணிந்த சைவரிடம் போலும் சாரற்சாரல்
பூந்தன் நறுவேங்கைக் கொத்திறுத்து மத்தகத்திற் பொலியஏந்திக்
கூந்தற் பிடியும் களிறும் உடன்வணங்கும் குறும்ப லாவே. அ

அரவின் அணையானும் நான்முகனும் காண்பரிய அண்ணல்சென்னி
விரவி மதியணிந்த விகிர்தர்க் கிடம்போலும் விரிபூஞ்சாரல்
மரவம் இருகரையும் மல்லிகையுஞ் சண்பகமும் மலர்ந்துமாந்தக்
குரவம் முறுவல்செய்யுங் குன்றிடஞ்சூழ் தண்சாரற் குறும்பலாவே. கூ
முடிய சீவரத்தர் முன்கூறுண் டேறுதலும் பின்கூறுண்டு
காடி தோசேமணைக் காய்ந்தான் இடம்போலும் கல்கூழ்வேற்பில்
நீடுயர் வேய்குனியப் பாய்கடுவன் நீள்கழைமேல் நிருத்தஞ்செய்யக்
கூடிய வேடுவர்கள் குய்விளியாக் கைமறிக்குங் குறும்பலாவே.

கோம்பார் பூஞ்சோலைக் குறும்பலாமேவிய கோல்லேற்றண்ணல்
நம்பான் அடிபரவு நான்மறையான் ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
இன்பாய பாடல் இவைபத்தும் வல்லார் விரும்பிக்கேட்பார்
தம்பால தீவினைகள் போயகலும் நல்வினைகள் தளராஅன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருஅங்கமாலை

பண் : சாதாரி

திருச்சிற்றம்பலம்

உற்றார் ஆளுளரோ—உயிர்

கோண்டு போம்பொழுது

குற்ற லத்துறை கூத்தன் அல் லால்நமக்கு

உற்றார் ஆளுளரோ.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருவாசகம்

திருப்புலம்பல்

உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன்

கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவும் இனிஅமையும்

குற்றலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாடன் குரைகழற்கே

கற்றுவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்வேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்குற்றலத் தலச்சிறப்பு

திருக்குற்றலத் திருநகர், பாண்டிநாட்டுத் திருநகர்கள் பதினான்கில் ஒன்றாகத் திகழும் பெருமை பெற்றது.

இது, மலைவளம் நீர்வள நிலவளங்கள் முதலிய பல்வகை வளங்களுஞ் செறிந்தது; கண்டவர் கண்ணையும் கருத்தையும் கவரத்தக்க பேரெழில் வாய்ந்தது; முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் பேறு பெற்றது; அதனால் தன்பால் வந்து தங்குவார்க்கு எல்லா நோய்களையும் போக்கி, எண்ணிய எண்ணியாங் கெய்துவிக்கும் சிறப்புடையது; சிவமது கங்கை, செண்பகத்தடாகம், பொங்குமாகடல், வடவருவி, சித்திராநதி என்னும் ஐந்து தீர்த்தங்கள் அமைந்த சிறப்புப் பெற்றது.

‘போதும் பொன்னும் உந்தி அருவி புடைசூழக்
கூதல் மாரி நுண்துளி தூங்கும் குற்றலம்’

எனப் பிள்ளையார்ப் பெருமான் பாடல்சால் சிறப்புக்குரிமையது.

இத்தகைய தலத்தில் குறும்பலா மரத்தினடியில் இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கின்றான் என்பது இத் தலபுராண வரலாறு. இங்கே இறைவன் திருநடஞ் செய்யுஞ் சித்திர சபை ஒன்றுளது; இது, திருக்குற்றலநாதர் திருகோவிலுக்கு வடபக்கமுள்ளது; இச் சபையில் சிவபெருமான் திருக்கூத்தாட, உமையம்மையார் தாளங்கொட்டிநின்று கண்டுகளித்தனர் என்பது வரலாறு. இச் சபை, ஐந்து சபைகளில் ஒன்றாகத் திகழும் பெருமை பெற்றது.

இத் திருநகர்க்கு இருபத்தொரு திருப்பெயர்கள் உள்ளன. அவை: பிதூர்கண்டம் தீர்த்தபுரம் (க) சிவத்துரோகந் தீர்த்த பெருமை மூதூர் (உ) மதுவுண்டான் உயிர்மீட்டபுரம் (ங) பவர்க்கமீட்டபுரம் (ச) வசந்தப் பேரூர் (ரு) முதுகங்கை வந்த புரம் (சு) செண்பகாரணிய புரம் (எ) முத்திவேலி (அ) நதி முன்றில் மாநகரம் (கூ) திருநகரம் (கௌ) நன்னகரம் (கக) ஞானப் பாக்கம் (கஉ) வேடன் வலஞ்செய்த புரம் (கங்) யானை பூசித்த புரம் (கச) வேதசத்திபீடபுரம் (கரு) சிவமுகுந்த பிரம புரம் (கசு) முனிக்கு உருகும் பேரூர் (கௌ) தேவகூடபுரம் (கஅ) திரிகூடபுரம் (ககூ) புடார்ச்சுனபுரம் (உௌ) குறும்பலா வீசேட

புரம் (உக) என இருபத்தொரு திருப்பெயர்கள், காரணங்களால் கொண்டு ஒங்கும் சிறப்புப் பெற்றது. திருக்குற்றலத் தல புராணத்துத் தலமகிமைச் சருக்கம் ௩௦, ௩௧ ஆம் பாடல்களால் இவை விளக்கப்படுகின்றன. அவை:

‘பிறர்கண்டம் தீர்த்தபுரம் செவத்தரோ கந்திர்த்த பெருமை மூதார் மதுவண்டான் உயிர்மிட்ட புரம்பவர்க்க மீட்டபுரம் வசந்தப்பேரூர் முதுகங்கை வந்தபுரம் செண்பகா ரணியபுரம் முத்தி வேலி நதிமுன்றில் மாநகரம் திருநகரம் நன்னகரம் ஞானப் பாக்கம் வேடன்வலம் செய்தபுரம் வேழம்பூ சித்தபுரம் வேத சக்தி பீடபுரம் சிவமுருத்த பிரமபுரம் முனிக்குருகும் பேரூர் தேவ கூடபுரம் திரிகூட புரம்புடார்ச் சனபுரம் பொற் குறும்பலாவி சேடபுரம் எனஇருபத் தொருநாமம் பெற்றபதி திருக்குற்றலம்’

என்பதால் அறியலாம்.

இந்நகர், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த தென் காசி வட்டாரத்தில் இருக்கின்றது. இஃது, இன்பமாக வாழ்ந்து காலங்கழித்தற்கு ஏற்ற சிறந்த இடம். தென்மேற்குப் பருவ மழை துவங்கியவுடன் நம்நாட்டுமக்கள், பல்லிடங்களிலுமிருந்து வந்து அருவிநீராடி மகிழ்கின்றார்கள்; அப் பருவம் முடியுங் காலம் இங்கேயே தங்கியிருந்துவிட்டுச் செல்வார்கள்; இந்நகரையும் அருவியையும், அருவிக்கரையையும், கோவிலையும் இன்னும் நன்முறையில் செப்பஞ்செய்து வருகின்றனர்; கோவில் இருக்குமிடம் சங்குபோல் வளைந்த நிலையில் இருப்பதால் இதற்குச் சங்க விதியென்று பெயர். இறைவன் திருக்குற்றலநாதப் பெருமான் இங்கே குறும்பலாவடியின்கீழ் எழுந்தருளியுள்ளார். கோவிலையும் அருவியையும் சுற்றியுள்ள நானூறு ஏக்கர்ப் பரப்பளவுள்ள நிலப்பகுதியில் புதிய பெரும் பாட்டை (ரோடு) கள் அமைக்கத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. திருக்குற்றலநகரைத் தனி நகராக ஆக்கவும் ஏற்பாடு செய்துள்ளனர்.

தேனருவித் திரைபெழும்பி வானின்வழி ஒழுகும் பெருமை பெற்ற இத் திருக்குற்றலம் ௩௦ வாழ்க. இறைவன் திருக்குற்றல நாதரின் திருவருளும் என்றும் எங்கும் நின்று நிலவுக.

நூலாசிரியர் வரலாறு

(க) தோற்றம் :

சொல்லென்னும் பூம்போது தோற்றிப் பொருளென்னும் நல்லிரும்பூந்தாது நம் தமிழ்நாடெங்கணும் கமழ்ந்து இன்பத்தைப் பரப்புமாறு இக் குறவஞ்சி நாடகத்தை உதவியவர், திரிகூடராசப்பக் கவிராயரென்னும் செம்மலாவர். இவர், நம்சமய குரவர்களால் பாடல்சால் சிறப்புப்பெற்ற திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தென்காசியை யடுத்துள்ள மேலகரம் என்னும் நகரில் ஏறக்குறைய இற்றைக்கு இருநூற்றைம்பது யாண்டு கட்டுமுன் பிறந்தவராவர்; இவர் சைவ வேளாண் குலத்தினர்; திருவாவடுதுறை ஆதின மடத்தின் தலைவராக இலகியிருந்த மறைத்திரு. சுப்பிரமணிய சுவாமிகளின் மாபு வழியினர்.

(உ) நூற்பயிற்சி :

இவர் தம் இளம் பருவத்திலேயே தமிழ்க்கல்வி பயின்று அதில் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றார்; செய்யுள் இயற்றும் திறனும் கைவரப் பெற்றார்; அவற்றுள், மடக்கு திரிபு சிலேடை முதலிய சொல்லணிகளும், உவமை முதலிய பொருளணிகளும் சிறப்பப் பாடுதலில் வல்லவார்; அஃதோடு விரைந்து பாடும் பேராற்றலும் மிக்கவர். இத்தகையார் கற்றதற்குப் பயன் இறைவன் நற்றாள் தொழுதலேயெனக் கொண்டார்; அதனால் தேனருவித் திரை யெழும்பி வானின்வரை யொழுகுகின்ற திருக்குற்றாலத் திரு நகரில் குறும்பலாவின் நறும்பலா நிழலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்குற்றால நாதராகிய திரிகூடராசப் பெருமான் மீது பதினான்கு நூல்கள் பாடினார். அவற்றுள் மக்களெல்லாம் விரும்பிக் கொண்டுக்கூட்டுண்ண இசைவிருந்தோடு பொருள் விருந்தும் நய விருந்தும் கொண்டு மிளிர்வது, இக் குறவஞ்சி நூலாகும்.

(ங) இந்நூல்செய்தலும் பாராட்டுப்பெறுதலும் :

இந்நூல் அளவிற சிறிதேனும் பொருள் வளத்தில் சொல் வளத்தில் மிகமிகப் பெரிது; இதனைக் கற்றார் நன்குணர்வர். இதன் பெருமையை இந்நூல் தோன்றிய காலத்தேயே உணர்ந்து புலவர்க்குச் சிறப்புச்செய்து போற்றியவர், இவர் காலத்தே நம் தென் தமிழகத்தை மதுரையிலிருந்து ஆட்சி செய்த ருத்துவிசயரங்க சோக்கநாத நாயக்கராவர். அவர், இவ ரியற்றிய இந்நூலின் சிறப்புக்கண்டு மகிழ்ந்தும், ஏனைய

பதின்மூன்று நூல்களின் தன்மைகள் கண்டு வியந்தும், இவர்க்குத் திருக்கூற்றாலநாதர் கோயில் வித்துவான் என்ற சிறப்புப் பட்டப் பெயர் சூட்டிப் பாராட்டினார்; இந்நூலின் நினைவுக்குறியாகக் 'குறவஞ்சி மேடு' என்னும் பெயர் கொடுத்துச் சிறந்த தண்ணடையான நன்செய்கிலத்தை வாரம் வரியின்றி முற்றாட்டாக வழங்கினார்; அதற்குரிய செப்பேடும் பொறித்து, அது, இவர் வழி வழி மரபினர்க்கே உரிமையாகுமாறும் தீட்டித், தம் கைச்சாத்தும் இட்டுள்ளார். அச் செப்பேட்டின் சொற்றொடர்கள் வருமாறு:

(ச) செப்பேட்டு விளக்கம் :

'சாலிவாகன சகாப்தம் ககசு-0-க்குச் செல்லா நின்ற கோல்லம் அக்கனா ~~தை~~ கக௨ ராஜ மானிய ராஜபூரி முத்துவிஜயரெங்க சோக்கநாத நாயக கரவர்களோம்; திருக்குத்தாலம் ராஜப்பன் கவிராஜ ருக்குப் போறுப்புப் பட்டயம் எழுதிக் கொடுத்தபடி சுவாமி திருக்குற்றாலநாத சுவாமி பேரில் குறவஞ்சி நாடகம் பாடி அரங்கேற்றினதற்கு மேலச் செண்பகக் காவில் கருப்புக்கட்டி ஊத்துமேட்டில் கல், உல், சங்கிலி அளவு ஹீ ஈவ-யும் ஈஉ-யும் விட்டுக் கொடுத்த படியினாலே போறுப்பு ஸூ க்கு தீர்வை..... வீதம் குடுத்து கையாடிக் கொண்டு சன்னதி பிரபந்த வித்துவானாக நடந்து வருவாராகவும். இந்த நிலத்துக்கு வேறே வரி, நாட்டுச் சிலவு, காவல் கூலி, போர் நெல் குடுக்கத் தேவையில்லையென்று கட்டளையிட்ட படியினாலே இந்தப் படிக்குக் கையாடிக் கொள்ளவும்.

கையொப்பம் (தேவங்கில்) ஸ்ரீராமஜெயம்.

இந்நிலம் இன்றும் இவருடைய வழியினருக்குப் பெண் வழிக் காணியாக இருந்து வருகின்றது. இந் நூலாசிரியரின் வழித் தோன்றலாகிய திருவாவடுதுறை ஆதினத்து மகா சந்நிதானம் மறைத்திரு சுப்பிரமணிய சுவாமிகளின் தமையனார் வைத்திலிங்கக் கவிராயர் மகன்பிள்ளை பேரரும் கடையம் சங்கரலிங்கம் பிள்ளையவர்களின் புதல்வருமாகிய வைத்திலிங்கம் பிள்ளையவர்களும் அவர்கள் உடன்தோன்றலார் போலீசு டிப்புகுப்பிரண்டெண்டாகத் திகழ்ந்த இராவ்சாகிபு கே. எஸ். கற்பக விநாயகம்பிள்ளை பி. ஏ. அவர்களும் ஆண்டுவந்த சிறப்புப் பெற்றவராவர்.

(ஊ) இந்நூலாசிரியர் இயற்றிய வேறுநூல்கள் :

(எ) திருக்குற்றாலத் தலபுராணம்

(உ) திருக்குற்றால மாலை

- (௩) திருக்குற்றலச் சிலேடை வெண்பா
 (௪) திருக்குற்றல யமக அந்தாதி
 (௫) திருக்குற்றல உலா
 (௬) திருக்குற்றல ஊடல்
 (௭) திருக்குற்றலப் பரம்பொருள் மாலை
 (௮) திருக்குற்றலக் கோவை
 (௯) திருக்குற்றலக் குழல்வாய்மொழி மாலை
 (௧௦) திருக்குற்றலக் கோமளமாலை
 (௧௧) திருக்குற்றல வெண்பா அந்தாதி
 (௧௨) திருக்குற்றலப் பின்னைத்தமிழ்
 (௧௩) திருக்குற்றல நன்னகர்வெண்பா.

(௧௪) ஆசிரியர் நன்றியறிவு: திருப்பணி - கோயல்பட்டினம்
 திருப்பணி - கோயல்பட்டினம்
 திருப்பணி - கோயல்பட்டினம்

இவரை ஆதரித்துப் புரந்து வந்தவர்களுள் சொக்கம்பட்டி
 டிக்குறியில் மன்னர் சின்னணஞ்சாத்தேவரும் ஒருவராவர். X.
 அவரை இந்நூலகத்தில் ஏற்ற இடங்களில் போற்றிப் புகழ்ந்து
 தம் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொண்டுள்ளார். கம்பர்
 தம்மை ஆதரித்த திருவெண்ணையநல்லூர்ச் சடையப்ப வள்ள
 லைத் தாம் பாடிய இராமகாதையில் அமைத்துள்ளமை போலவும்,
 புகழேந்திப் புலவர் தம்மை ஆதரித்துப் போற்றிய சந்திரன்
 சுவர்க்கி மன்னனைத் தாம் பாடிய நளவெண்பா நூலில் ஏற்ற
 இடங்களில் அமைத்துள்ளமை போலவும் இவரும் அமைத்த
 சிறப்பு, போற்றற்குரியதாகும். அவற்றுட் சில:

குறத்தி தன் குறிசொல்லும் திறத்தை வசந்த வல்லியிடங்
 கூறும்போது, கூறுவதாக,

‘நன்னகர்குற்றலம்.....’

தென்னரும் சித்ர சபையை எங்கள்,

சின்னணஞ்சாத்தேவன்

செப்பேடு மேய்ந்த

முன்னாள் லேகுறி சொல்லிப் பெற்ற

மோகன மாலைபார் மோகன வல்லி’

(௧௨)

என்றும், குறவனானவன், பறவைகள் யாவும் வந்து இறங்கி
 மேய்கின்ற தன்மையைக் கூறுங்கால்,

‘ஆலயஞ் சூழத் திருப்பணி யுங்கட்டி

அன்னசத் தங்கட்டி அப்பாலும் தென்காசிப்

பாலமுங் கட்டிப் படித்தாம் சேர்கட்டிப்

பக்த சனங்களைக் காக்கத் துசங்கட்டி

மாலயன் போற்றிய குற்றால் நாதர்
வழித்தொண்டு செய்திடக் கச்சைகட் டிக்கொண்ட
சேவன் கிணவையில் சின்னாஞ் சேந்தூர்ன்
சிறுகால சந்தித் திருத்துப் புறவெல்லாம்' (கூரு)

என்றும் கூறுவனவற்றால் புலனாகும்.

அன்றியும் ஏனையவர்களில், தம்பால் அன்புடையவர்கள் யாவர்களையும் இந் தூலில் பறவைகள் மேய்கின்ற வயல்களைக் கூறுங்கால் அவர்கள் சிறப்பெல்லாங் கூறி வருதல், இவர்தம் அன்புள்ள உள்ள நலனைப் புலனாக்குகின்றது.

(எ) ஆசிரியர் உள்ளப்பண்பும், வீடுபேறடைதலும் :

புலவர்கள், தாம் ஆக்கும் நூலகத்தில் மக்கட்கு வேண்டும் அடிப்படையான அறங்களை ஏற்ற இடத்துச் சொல்லி, அறத்தை வலியுறுத்திப் போவது மரபு; அது, அவர்தம் குறிக்கோளுமாகும். நம் கவிராயரும் அதில் வருவது ஏற்ற இடங்களில் அமைத்துள்ளார். அஃது இவர் அறவுள்ளங்கொண்ட ஆண்டகையார் என்பதை விளக்கிக் காட்டுகின்றது. அன்றியும் இவர் திருக்குற்றாலநாதர்பால் அளவுகடந்த பேரன்பு பூண்டொழுகிய அன்புடையவர் என்பதும் புலனாகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக இரண்டொன்று காட்டுவாம் :

பறவைகள், கண்ணிக்குள் வந்து சிக்கிக்கொள்வதைக் கண்ட குறவன் கூற்றாக,

அதன் பிறகு
புறவை-கண்ணி
கொண்டு-வேண்டி

உடுத்த முடித்து வளையிட்டுப்
பொட்டிட்டு மையிட்டுப் பொன்னிட்டுப் பூலிட்டுக்
காச பறித்திடும் வேசையா ஆசாரக்
கண்ணிக்குள் னேபடும் காழுகர் போலவும்' (கூக)

என்றும்,

‘தம்பமென்றே நம்பி னேரைச் சதிபண்ணித்
தாம்பாழப் பார்ப்பவர் செல்வங்கள் போலவும்’ (கூடு)

என்றும் வருவன, கணிகையராகிய வேசையர்தம் வஞ்ச நிலையும் அவர்தம் கூட்டுறவால் காழுகர் சிக்கிக் கெடும் தன்மையும் கூறி, அறவழியில் நடக்கக் குறிப்பால் தூண்டுகின்றார்.

நம்பினோர்க்குக் கெடுதல் செய்யும் கொடியர் கெட்டே தொலைவர்; அவர் செல்வமும் தொலைந்துவறிஞராவார் என்பதையும் கூறி, நல்வழியில் நடக்குமாறு யாவருக்கும் அறிவுறுத்துகின்றார். பின்னரும் குறவன் தற்பெருமையாகப் பேசுங்கால்,

‘காதலஞ் செழுத்தார் போதீ நணியார்
கைந்நரம் பெடுத்துக் கின்னரம் தொடுத்தப்,
பாதகர் தோலால் பலதவி லடித்துப்
பறவைகள் படுக்கும் குறவனும் நானே.’ (அதி)

‘தலைதணிற் பிறையார் பலவினில் உறைவார்
தகைதனை வணங்கார் கிகைதனைப் பிடித்தே
பலமயிர் நறுக்கிச் சிலகண்ணி முறுக்கிப்
பறவைகள் படுக்கும் குறவனும் நானே.’ (அசு)

என்பன போன்றன, இவர், இறைவன்பால் மாறப்பத்திமைக்கு
அறிஞரியாகத் திருநீறணியாதவர்களின் கைந்நரம்பெடுத்துக்
கின்னரிக்கு நரம்பாகக் கட்டியும், அவரைக் கொன்று அவர்
உடல்தோலை உரித்துப் பலவகையான பறைகள் செய்து முழக்
குவதாகவும், இறைவன் திருக்குற்றாலநாதரை வணங்காதவர்
தலையைப் பிடித்திழுத்து அவர்தம் குடுமியை நறுக்கிக் கண்ணி
யாக்கிப் பறவை பிடிப்பதாகவும் குறவன் கூறும் கூற்றாக, இவர்
கூறுவன; இவர் திருநீறின் மீதும் திருக்குற்றாலநாதர்
மீதும் கொண்ட கட்டற்ற பேரன்பைக் காட்டுகின்றன;
திருநீறணியாதவரைப் பாதகரென்றே கூறுகின்றார்; என்னே!
இவர்தம் அமுந்திய இறைவன் பேரன்பு!

இத்தகைய சிறப்புமிக்க புலவர்பெருமான், இறைவன்
திருப்புகழையே பாடி வணங்கி மகிழ்வதே தம்கடனாகக்கொண்டு
வாழ்ந்து, செயற்கருள் செயல்கள் பல செய்து, தம் அகவை
முதிர்ந்து, ஒரு நன்னிலில் இறைவன் திருவடிப் பேரடைந்தார்.

(அ) புலவர் புகழ்:

இத்தகைய இறைவன் புகழைக் கற்றாரும் கல்லாருங் கூடக்
கேட்டுப் பொருளும் இசையும் எளிதாகத் தெரியும்படி குறவஞ்சி
யாக அமைத்துதவி மறைந்த புலவர் பெருமகனார், புகழுடம்பு
பெற்று இன்றும் என்றும் நம்முடன் உறவுகொண்டுள்ளார்;
அவர் இன்று, எழுத்து அசை சீர் தனை அடி தொடை யாப்பு
என்றும் எழுவகைத்தாதுக்கள் கொண்ட செய்யுளுரு வெடுத்த
நம்முடன் வாழ்கின்றார். அவர் நூல் வாழ்க; வெல்க.

முன்னுரை

[கழகப்புவர், செல்வார்க்கிரார் செ. ரே. இராமசாமிபிள்ளை]

(க) தமிழ்மொழி மாண்பு

காலமும் கணக்குங்கடந்த பழமையுடையது நம் செந்தமிழ் மொழி; கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்துக்கு முன்னரேயே மொழியுருபுகொள்ள இயைந்தது நம் பைந்தமிழ்மொழி; முதல் முதல் மக்கள் நாவை மெல்ல அசைத்துத்தோன்றியது நம் தீந் தமிழ்மொழி ஒன்றே என்பது, வரலாற்றுசிரியர் கண்ட உண்மை.

இம்மொழி, காலத்துக்கேற்பக் கொள்கைகட்கேற்பப் பற்பல வளங்கெழுமிய நூற்செல்வங்களைக்கொண்டு திகழும் சிறப்பு மிக்கது.

தொல்காப்பியக் காலத்துக்கு முன்னரும் பின்னரும் தோன்றிய நூல்கள் பல. அவையிற்றுள் குறிக்கண்டத்தில் ஒரு பகுதியைக் கடல்கொண்டு தின்ற காலத்தில் அழிந்தனபோக, இக்கால் எஞ்சிக் கிடப்பன, பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண் கீழ்க்கணக்குகளாம் இவைகளே. இவைகளின் கருத்தாழம், சொற்செட்டு, சொற்கோப்பு, அரிய நயங்கள் முதலியன, மக்கள் கருத்தை ஈர்த்து இன்புறுத்துந்தகையன. அந் நூல்களில் எங்கும் கருத்துச்செறிவுகள் நிறைந்திருக்கு மன்றிப் பிற்கால நூல்கள் போல எதுகை மோனைகள் பிசுதி யாகக் காண்பதற்கில்லை.

(உ) குறவஞ்சி

மொழி, காலந்தோறும் வளர்ச்சியடைந்து, காலத்துக் கேற்ப, அவ்வக்காலங்களில் மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப் பெறும் மக்கட்கு வேண்டும் உண்மைகளைக்கூறி, நல்வழிகளைக் கொண்டு இலகியொளிர்வது இயற்கையாகும். அவ்வாறே பிற்காலத்தில் நம் தமிழ்மொழியிலும் பேரிலக்கியங்களாகவும் சிற்றிலக்கியங்களாகவும் தோன்றிய நூல்கள் பல. சிற்றிலக்கியங்கள் தொண்ணூற்றறுவகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை: இரட்டை மணிமாலை, மும்மணிக்கோவை, நான்மணிமாலை, கலம்பகம், அந்தாதி, பள்ளு, குறம் முதலியனவாம். இவற்றுள் பள்ளு, குறம் என்பன முறையே பள்ளர் நிலையையும், குறவர் நிலையையும் விளக்கிப்பாடி முடிவதால், அவை நாடகமாக நடிக்க ஏற்றனவாயின.

இவற்றுள், குறமெனப் பெறுவதே, இக் குறவஞ்சியாகும். குறவஞ்சி என்னுஞ் சொற்குக் குறப்பெண் என்பது பொருளாகும். மலைவாணர் குறவர் எனப்பட்டனர். அக் குடியில் தோன்றியவள் குறவஞ்சியெனப்பட்டாள். வஞ்சி - வஞ்சிக் கொடியையொத்த பெண். எனவே குறவஞ்சியினது தன்மையைக் குறித்துக் கூறப்படும் நூல் என, ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகையாக இந் நூற்குப் பெயரமைத்தனர். ஆகவே குறத்தியைக் குறித்து - அவள் நிலை - அவள் வாழும் மலை - அம்மலை இருக்கும் நாடு - நகர் - அங்குள்ள நிலை முதலியவைகளை விளக்கிக்கூறி முடிப்பது. இக் குறவர்களுள் ஆடவர் தொழில்கள், வனங்களில் வாழும் விலங்குகள், பறவைகள் முதலியவற்றைப் படுத்துக் கொண்டு வரலும், பெண்கள் தொழில்கள், கூடை முடைதல், கயிறு செய்தல், பிரிமனை, உறி, புட்டில் (கொட்டான்) முதலியன புனைதல், குறி கூறுதல் முதலியனவுமாம். ஆகலான், அவைகளை யெல்லாம் உள்ளடக்கிக் கூறுவது, இந்நூலின் உட்கிடக்கையாகும்.

அவ்வஞ்சியின் இயல்பு

இக் குறவஞ்சி நூல்களில் ஒரு தலைவனோடு, கடவுளோடு, உலாவா, அவரைக்கண்ட பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடர்கை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண் ஆகிய எழுவகைப் பருவ மகளிரும் காதலித்துத் தம் உரையுணர்விழந்து நிற்ப, அவருள் எல்லாருமும் ஒருங்கமைந்த இளநங்கை ஒருத்தி உலாவந்த சலைவனைக் காதலித்துக் கங்குகரையில்லாது காதல்மயக்கங் கரைபுரண்டோட நிற்பன்; அவருக்கும் சலைவன் கிட்டாதவனும் உலாப்போந்து தன் இருக்கை சோவதாக முடிப்பர். காதலால் உர்தப்பட்டு வருந்தும் நிலையினளாகிய மங்கைக்குக் கைக்குறி பார்த்து அவள் காதலித்த சலைவனே அவட்குக் கணவனாகக் கிட்டுவான் என்று குறத்தி குறி கூறுவதாக அமைத்துக்கூறும் பகுதியே சிறந்தது. ஆகலான் அச் சிறப்புப்பற்றிக் குறவஞ்சி என, அப் பெயரால் நூற்குப் பெயரிட்டனர். இவ்வாறே இறைபரைகப்பொருள் நூல், சிறப்புப்பற்றிக் களவியல் என வழங்கப்பெறுவதும் இதற்குச் சான்றும். பின்னர் நூலின் இறுதியில் பாட்டுடைத்தலைவன் சிறப்பைக்கூறி வாழ்த்தி நூலை முற்றுவிப்பர்.

இம் முறையில் இயன்றனவே, மீனாட்சியம்மைகுறம், கோடுமணர்க்குறவஞ்சி, சரபேந்திர பூபால குறவஞ்சி நாடகம் முதலிய நூல்கள். இவை, தற்காலம் கிர்த்தனமென வழங்கப் பெறும் சந்த வண்ணப்பாக்களாலும் விருத்தப்பாக்களாலும் இயற்றப்பெற்றுத் திகழ்வனவாகும். இவைகளுள், சொல்லமுகு

பொருளழகு இனிய ஓசைநயம், எதுகைமோனை முதலிய தொடை வனப்பு, உலக வழக்கச்சொல், சேரிமொழி முதலியன கலந்தமைந்து படிப்போர்க்கு மனக்கிளர்வை ஊட்டுவிப்பனவாம். இவற்றுள் மீனாட்சியம்மை குறும் மதுரையில் அரசாண்ட மீனாட்சியம்மையாரைத் தலைவராகக் கொண்டு குமரகுருபர அடிகளாரால் அருளப்பெற்றது. கொடுமனூர்க் குறவஞ்சி என்பது, கொடுமனூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் குமரேசப்பெருமானைத் தலைவராகக்கொண்டு இருநூறு ஆண்டுகட்குமுன் முதலுளத் தூர்த் தெய்வப்புலமை நல்லவிரப்ப பிள்ளையால் பாடப்பெற்றது. சரபேந்திர பூபால குறவஞ்சி நாடகம் என்பது, கொட்டையூர்ச் சிவக்கொழுந்து தேசிகரால் பிற்காலத்தே தஞ்சையை ஆண்ட சரபோசி மன்னரைத் தலைவராகக்கொண்டு பாடப்பெற்றது. இவை யாவற்றினும் செய்யுட்குரிய எல்லாவகை நலங்களும் அமைந்து இன்பந்தருவனவாக உள்ளன. அவற்றுள் மீனாட்சியம்மை குறத்தில் இரண்டொன்று காட்டுதும் :

குறத்தி வருகின்றான் ; குறிகேட்கும் தலைவிக்குத் தன் மலை வளத்தைக் கூறுகின்றான் :

‘திங்கள்மூல குடுமலை தென்றல்லினை யாடுமலை
தங்குபுயல் குழுமலை தமிழ்முனிவன் வாழுமலை /
அங்கயற்கண் அம்மைதிரு வருள்சுரந்து பொழிவதெனப்
பொங்குருவி தாங்குமலை பொதியமலை யென்மலையே’

என்றும்,

குறவர்களாகிய தம் வாழ்க்கை நிலையை,

‘கொழுங்கொடியின் விழுந்தவள்ளிக் கிழங்குகல்லி யெடுப்போம்
குறிஞ்சிமலர் தெரிந்து முல்லைக் கொடியில்வைத்துத் தொடுப்
பழம்பிழிந்த கொழுஞ்சாறும் தேறலும்வாய் மடுப்போம் [போம்
பசுந்தழையும் மரவுரியும் இசைந்திடவே உடுப்போம்
செழுந்திணையும் நறுந்தேனும் விருந்தருந்தக் கொடுப்போம்
சினவெங்கைப் புலித்தோலின் பாயலிற்கண் படுப்போம்
எழுந்துகயற் கணிகாலில் விழுந்துவினை கெடுப்போம்
எங்கள் குறக் குடிக்கடுத்த இபல்பி துகாண் அம்மே!’

எனவும், பிறவாறும் வருவன காண்க.

இதைப்போன்றே ஏனைய குறவஞ்சிகளிலும் வருவன அவ்வக் குறவஞ்சி நூல்களில் காண்க.

(௩) இந்நூற் சிறப்பும் உள்ளமைப்பும் :

இக் குறவஞ்சி நூலில் தோற்றப் பொலிவுமிக்க கொன்றை மலர்மாலையணிந்த திருக்குற்றாலநாதர் உலா வருகின்றார். அவர்

எழுந்தருளி வருதலை முன்னரே கட்டியக்காரன் கூறுகின்றான். அவர் வெள்ளொருதின் மீதேறிப் பவனிவருகின்றார். பின்னையார்ப் பெருமான், முருகப்பெருமான் முதலிய தேவர்கள் பக்கத்தே எழுந்தருளி வருகின்றனர். அவர் உலாவருங்கால் தேவர் முனிவர்களின் கூட்டமும், அடியார்களின் கூட்டமும் நெருங்கி வருகின்றன. இவர் பவனி வருங்கால் பேரிகை முழக்கம், பல்வகைக்கொட்டுக்களின் முழக்கம், வீணை முதலிய முழக்கங்கள் முழங்க, ஒருபால் அடியார்கள் பாடும் திருப்பல்லாண்டு முழக்கமும், ஒருபால் சூவர்கள் அருளிய தேவாரத்திருமறை முழக்கமும், நான்மறைகளின் பெருமுழக்கமும் முழங்கத் திருச்சின்னங்கள், 'ஐவர் நாயகன் வந்தனன்; பல அமரர் நாயகன் வந்தனன்; தெய்வநாயகன் வந்தன'னென்று கூறிக்கொண்டுவர உலா வருகின்றார்.

இம்முழக்கங்களைக் கேட்ட எழுவதைப் பருவப் பெண்களும் இவ்வுலாக்கான ஓடி வந்தனர். அவர்கள், செங்கண்மால் விடையில் திருவுலா வரும் இறைவன் திருக்கோலங்கண்டு காதலால் உந்தப்பட்டு மயங்கிப் பலவாறாகக் கூறிக்கொண்டு உலாவைத் தொடர்ந்து வருவாயினார். அதுகாலை வசந்தவல்லியென்னும் பேரழகு கொண்ட மங்கையொருத்தி அக் கூட்டத்துள் வந்து சேர்வாளாயினாள். அவளின் அழகுருவை அடிமுதல் முடியுரகக அ ஆவது கண்ணியில் கானலாம். அவள் ஆங்கே பந்தடிக்கின்றாள்; இறைவன் திருவுலாக் காட்சியைக்கண்டு இந்தச் சித்தர் யாரோ விபக்கின்றாள். தன் தோழிகளை இவரைக் குறித்து வினாவுகின்றாள்; அவர்கள் இறைவனைக் குறித்து விளக்கங் கூறுகின்றனர். அப்பால் வசந்தவல்லி திருக்குற்றலநாதர்மீது பெருங்காதல் கொள்கின்றாள். அவள் முன்னர்க் காதலின் தன்மை இன்னதென அறியாப்பருவத்தாளாதலின், 'வாகளைக் கண்டுருகுதையோ! ஒரு மயக்கமதாய் வருகுதையோ! மோகமென்ப திதுதானோ! இதை முன்னமே நான் அறிவேனோ!' என்று பலவாறு கூறித் காதலால் உணர்விழந்து மயங்கிக்கிழேவிழ்கின்றாள். தோழிகள் தூக்கிச்சென்று மாளிகையில் சேர்த்து அவள் காதல் நோயை மாற்றுகின்றனர். மாலைப்போது வந்தது; மேலும் மயக்கங்கொண்டாள்; மாலை மெல்ல நகர்ந்தது. இரவுப்போது வந்தது; திங்கட்செல்வன் தோன்றினான்; தண்கதர்களை வசந்தவல்லியின்மீது வாரி இறைத்தான்; வசந்தவல்லி நிலாக்கதர்களைப் பொறுக்கலாற்றாது வருந்தினாள்; நிலவைப் பழித்தாள்; மன்மதனைப் பழித்துப் பேசினாள். தன் தோழி அவளின் கருத்தை வினாவுகின்றாள்; அவள் தான் உலாக்கண்ட நிலையை விளக்கிக் கூறுகின்றாள். தோழி, வசந்தவல்லி நிலைக்குப் பழித்

தூப் பேசுகின்றான்; வசந்தவல்லி மறுத்துத் திருக்குற்றால் நாதரின் பெருமையைப் பேசுகின்றான். பின்னர் இறைவன்பால் சென்று கொன்றைமலர் மாலையை வாங்கி வருமாறு தோழியைத் தூதுவிடுக்கின்றான். இதற்கிடையில் கூடல் இழைத்துத் 'தண்ணைத் திருக்குற்றால்நாதர் ஏற்றுக்கொள்வாரா?' எனப் பார்க்கின்றான்.

அதுகாலைக் குறிசொல்லுகின்ற குறத்தி வருகின்றான். அவளை வசந்தவல்லி காண்கின்றான்; உடனே களிகூர்கின்றான். அவளிடம் 'உன் சொந்த மலை எது?' என்று வினவுகின்றான். அவள் தான் வாழ்கின்ற திருக்குற்றால் மலையின் சிறப்பைக் கூறுகின்றான். பின்னர் அவள் நாட்டின் வளம் நகர் வளங்களைக் கூறுமாறு கேட்கின்றான். அவள் அவைகளின் சிறப்புக்களைக் கூறுகின்றான். பின்னர்க் குற்றாலத்தலத்தின் பெருமை, திரி கூடநாதர் சிறப்பு, தேவர்கள், திருமால், பிரமன், பிள்ளையார்ப் பெருமான முருகப்பெருமான முதலியவர்கள் திரிகூடநாதருக்குக் கிணைகளாக உள்ளோர் என வியப்புடன் பகர்கின்றான்.

அப்பால் வசந்தவல்லி குறியின்தன்மையை வினாவக், குறத்தி முன் குறி கூறியவர்கள் எங்கள் குலத்தில் தோன்றியவர்களே எனக் கூறித் தான் குறிசொல்லுதலில் சிறந்தவளென உணர்த்துகின்றான். பின்னர் வசந்தவல்லி குறி கேட்க, அவள் தெய்வங்கடையெல்லாம் வழிபட்டுக் குறி கூறுகின்றான். அப்போது அவள் வசந்தவல்லியைப் பார்த்து 'பணியாபரணம் பூண்ட பார்த்திபன் வந்தான்; அவன் சேனை கண்ட வெருட்சி போற்காணு' தெனறான். அதற்கு வசந்தவல்லி, 'நீ குறியைக் குழப்பிப்போட்டாய், நன்றாகப் பார்த்துச் சொல்,' என்று வினவுகின்றான். அவள் திரிகூடநாதர்மீது காதல் கொண்டுள்ளதை உள்ளவாறே கூறுகின்றான். திரிகூடநாதர் என்றலும் வசந்தவல்லி நாணி முகத்தைக் கீழ்நோக்கித் கவிழ்த்துக்கொண்டாள். 'நீ நாணத்தைவிடு, நான் (நானே) உன் நாணத்தைப் பார்க்கத்தான் போகிறே' னென்று கேலியோடு குறத்தி பேசுகின்றான். உடனே மகிழ்ந்து குறத்திக்குப் பரிசாகப் பற்பல அணிவகைகளை வசந்தவல்லி வழங்குகின்றான்.

இங்கே, இவள் இவ்வாறாக, இக் குறத்தியாகிய சிங்கியைத் தேடி அவள் கணவனாகிய குறவன் வருகின்றான்; அவன் பெயர் சிங்கன்; அவன் தன் சிறப்பையெல்லாம் பேசிக்கொண்டு வருகின்றான். குலவழக்கப்படி குருவி வேட்டையாடுவதற்கு வேண்டும் கண்ணிகடையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு வருகின்றான். அவனுடன் தூவன் என்னும் குறவனும் வருகிறான்; அப்பால்

குருவன் என்பானும் வருகின்றான்; எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து பறவைகள் பிடிக்கின்றார்கள்; சிங்கன் சிங்கியைத் தேடுவதி லேயே சருத்தாக இருக்க, நாவன் தெரிந்து கேலிசெய்கின்றான்; நாவனைச் சிங்கன், சிங்கி போன இடத்தைத் தெரிந்து கூறும்படி வேண்டுகின்றான். அவன் குற்றலநகரில் ஒரு தெருவைக் காட்டு கின்றான். சிங்கன் அவ்வழியாகத் தேடிச் சிங்கியைக் கண்டு மகிழ்ந்து உரையாடுகின்றான். அவன் அளவற்ற அணிகள் அணிந் திருப்பதைக் கண்டு, முன்பின் அணிவகைகளைக் காணாத குறவ னுடலால் ஒவ்வோரணிகளும் தான் கண்ட பாம்பு புழு சவளை போல் இருப்பதால் 'அஃதென்ன இஃதென்ன!' என்று வினவ, அவன் இன்ன இன்ன நாடில் இன்னினனிடம் தான் குறி சொல்லியதற்காசப் பெற்ற அணிகளாகிய பரிசுகள் என்று விடை கூறுகின்றான்; பின்பு இருவரும் கூடிக்களித்து இன்புறு கின்றனர்.

பின்பு இறைவர் திருக்குற்றலநாதரின் சிறப்புக்களை யெல்லாம் விளக்கிக் கூறி வாழ்த்தோடு இந்நூலை முடிக்கின்றார் ஆசிரியர்.

குற்றலக் குறவஞ்சி யென்னும் இந்நூல் இனிய சந்த அமைப்புக்களோடு, எளிய சொற்களால் இயன்ற அரிய நூல். இதில் வரும் சண்ணிகள் முதலியன சருத்தை உருக்கும் மோனை எதுகை நயங்களோடு தன்னிய பொருட்செறிவுந்கொண்டிலகு கின்றன. கற்பனை, உயர்வுநவீற்சி, தற்குறிப்பேற்றம் இவைகளை அமைக்குந் திறத்தில் ஆசிரியர் மிகச் சிறந்தவர்; சொற்கள் தட்டுத்தடையின்றிப் பாக்களில் அமைந்து ஆசிரியர்க்குப் பணி புரிகின்றன; இஃதே கவிக்களின் இயல்பு.

'கலைமாண்ட கேள்வி,
வல்லார்கவிபோல் பலவான் துறை தோன்ற வாய்த்துச்
செல்லாறுதோறும் பொருள் ஆழ்த்து தெளிந்து தேயத்து
எல்லாரும்வீழ்த்த பயன்கொள்ள இறுத்தது'

என்றும்,

'கல்வியற் கவிஞர் நாவிற், பொருள் குறித்து அமைந்த நாமச்
சொல்லெனச் சொல்லிற் கொண்ட தொடை யென'

என்றும், நிரின் வெள்ளப்பெருக்கு, நீர்நிலைகளில் சென்று தங்கிப் பெருகிவின்ற நீலிக்குப் பரஞ்சோதி முனிவர் உவமமாகக் கொண்டு கூறுவதும், இராமபிரான் அம்புகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் கங்குகளையின்றி வந்தநிலைக்கு இராவணன் வாயிலாகக்

கம்பநாடர் உவமங் கூறுவதும் இத்தகைய பொருண்மை சான்ற கவிகளே யெனின், கவிகளின் சிறப்பு எவ்வளவு சிறந்தது! இச் சான்றோர்கள் கருத்துரைகட்டு ஏற்ற எடுத்துக்காட்டாக இதன்கண் அடங்கியுள்ள பாட்டுக்கள் இலகுறுகின்றன. இவை களை ஒவ்வொன்றாக எடுத்து நயங்களை விளக்கிச் செல்லின், மிக விரியும்; இவ் வேட்டகத்தும் அடங்காது; ஆகலான், கலை இன்பம் காண்பார்க்கும், நூலின் நுண்மையைப் பருகி இன்புற விழைவார்க்கும், கற்றுத் துறைபோகும் இளங்காணையர் பயின்று சுவைத்தற்கும் வாய்ப்பாகச் சிலவற்றை ஈண்டுக் குறிப்பாம்:

தற்சிறப்புப் பாயிரம்

சொல்லணி

இந்நூல் திருக்குற்றலத் தலத்தில் கோயில்கொண்டு எழுந் தருளியிருக்கும் திரிகூடப்பெருமான்மீது இயற்றப்பெற்ற தாகலான், சைவசமய முறைப்படி முதற்கண் காத்தற் கடவுளாகக் கொள்ளப் பெறுபவர் பிள்ளையார்ப்பெருமான். அம் முறைகொண்டு ஒங்காரமுக வடிவராகிய பிள்ளையார்க்கு வாழ்த்துக் கூறுங்கால்:

‘ஐந்து கைவலான் காவலானே’ (க) என்று கூறுகின்றார். கை வலிமையுடையவன், நமக்கு இந்நூல் பாடுதற்குக் காவலாக (காப்பாக). இருப்பான் என்று பொருளாகும். இதில் ‘கைவலான் காவலான்’ எனச் சொற்பின் வருநிலை யணியாகச் சொற்கள் அமைந்திருத்தல் காண்க.

அடுத்து முருகப்பெருமான் வணக்கத்தில்

‘பன்னிருகை’ (உ) என்று தொடங்கி ஒருவன் என்பது வரை முடிகின்ற தொடரில், பன்னிரண்டு முதல் ஒன்றுவரை கீழ் எண்ணாக அமைந்து இன்பஞ்செய்தல் பெருவிருந்தாக உளது.

குறும்பலா ஈசர் வணக்கத்தில்

இறைவன் எழுந்தருளியிருக்க நிழல்தருகின்ற பலா மரத்தையே இறைவன் திருவுருவாகச் சித்திரித்துக் காட்டுவது, இறைவன் பற்றில்லாதவர்கள் கூட இறைவன்பால் பற்றுப் பற்ற அமைந்துள்ளது.

.....சுனிடியலாம் சிவலிங்கம் களிகள் ஈன்ற

சுனிடியலாம் சிவலிங்கம் வீத்தெலாம் சிவலிங்கம்’

(ங)

என்பது காண்க.

குறவராய்மொழியம்மை வணக்கத்தில்

அம்மையாரை ஒரு பூங்கொடியாக வருணித்துக் காட்டுகின்றார். அப் பூங்கொடி ஏனைய கொடிகள் போன்றதில்லை. இக்கொடி தாமரைக்கொடிதான். ஆனால் இது, ஏனைய தாமரைக்கொடி போன்றதன்று, இஃதொரு தெய்வத் தாமரைக்கொடி, அக் கொடி நீரில் தோன்றுங்கொடி. இஃது, மலையில் முளைத்தெழுந்து ஒரு பவளமலைமேல் படர்வது. தாமரைக்கொடி, தனக்குரிய தாமரைமலர் ஆகிய ஒரேவகை மலரையே பூத்து நிற்கும். இது தாமரைமலர், அல்லிமலர், சுருங்குவளை மலரும் பூத்து நிற்கின்ற அருட்கொடி என்கின்றார்.

‘அவிழுகறைப் பூங்கடப்பர் தாமரையும் ஈன்றொரு கோட்டாம்பல் ஈன்று குவலயம்பூத் தருங்கொடியை’ (ச)

என்கின்றார். இங்கே கொடி யென்பதற்கேற்பத் தாமரையும் ஈன்று ஆம்பல் ஈன்று குவலயம் பூத்து என்பன, அந்தந்த மலர்களைக் குறிப்பதன், பூங்கடப்பர் தாமரை - அழகிய கடப்ப மலர் மாலைபணிந்த முருகவேளை, தாமரை மலரை; ஒருகோட்டு ஆம்பல் - ஒற்றைக் கொம்பையுடைய யானைமுகக் கடவுளாகிய பிள்ளையாரை, ஆம்பல் - யானை; அல்லிமலர், குவலயம் - உலகத்து உயிர்கள், குவளைமலர் என, இருபொருள் நயங்கொள்ளக் கிடப்பதற்கு.

சமயகுரவர்கள் தாள்வருக்கும் அகத்தியமுனிவருக்கும் வணக்கம் கூறுவதில்

‘அலையிலே மலையிதக்க ஏறினான்’

அத்தியிலே பூவை அந்நாள் அழைப்பித்தானும்’

‘பொருள்.....கனகுளத்தில் எடுத்தானும்’ (இ)

‘.....முனிமைப்பாடி.....சிலேட்டுமம்வந் தேருவண்ணம்

பித்தனடித் துணைசேர்ந்த வாத்திரான்’ (சு)

என்பனவற்றுள்; ‘அலையிலே மலையிதக்க ஏறினான்,’ என்றது கல்லிற் கட்டிக் கடலிற் போட்டபோது கல்லையே தெப்பமாகக் கொண்டு கரையேறிய திருநாவுக்கரசரை. ‘அத்தியிலே பூவை அந்நாள் அழைப்பித்தான்’ என்றது, திருஞானசம்பந்தரை. ‘பொருள்.....கனகுளத்தில் எடுத்தான்’ என்றது சுந்தரரை. இவற்றுள் அலை - நீர். மலை - கல். அலை மலை என்னும் சொல் நயமும் அலையில் கல் மிதக்காதென்னும் பொருள்முறையும் பொருத்தி இன்பந்தருதல் காண்க. அத்தி - எலும்பு; அத்திமரம். பூவை - பெண்; மலர். இதில் திருஞானசம்பந்தர் எலும்பைப் பெண்ணுக்கிய வரலாறு கூறுவதில் சிலேடை யணியாக அத்தியிலே - எலும்பிலே, பூவைவர - பெண்ணுருவந் தோன்ற என்றும்,

அத்திமரத்திலே பூவுண்டாக என்றும் அமைத்த நயம் காண்க. உடலுக்கு ஊறுசெய்யும் நோய்கள் வாத பித்த சிலேட்டுமங்கள். இக் கருத்துக்கள் அமைய மூன்றையும் கூறிய நயம் அறிக. வாதவூரான் - மாணிக்கவாசகர்; வாதநோய் என இருபொருள் காண்க.

நாமகள் வணக்கத்தில்

கலைமகளை ஞானக்கொடியாகக் கொண்டு அவளின் உறுப்பு களில் சிவப்பு கறுப்பு வெளுப்பு ஆகிய நிறத்தால் ரூரண்தோடை அமைய மலர்களாகக் குறித்திருப்பது (எ) இறும்புது பயப்பதாக உள்ளது.

இந்தாற்பயன் கூறுங்கால்

புரியவண்ணம்

காட்டுவேடன் நரி அந்தணன் தேவர்கட்கெல்லாம் நடு நின்று எல்லாப் பாவங்களையும் நீக்கினமையாலே இச் சிறந்த நகரை நினைத்தபேர்கள் நினைத்த வரம் பெறுதற்கே இந்நூலை நாடகமாகப் பாடுகின்றேன் (அ) என்று கூறி, அவையடக்கத்தில் பூவினால் நாருக்கும் பெருமை உண்டாவதுபோல், திருக்குற்றால நாதர் திருப்பெயரினால் இந்நூறகுச் சிறப்பென்று அனையடக்கத்தைப் பணிவன்போடு கூறித் தற்சிறப்புப் பாயிரத்தை முற்றுவிக்கின்றார்.

நூல்

‘மூக்கெழுந்த முத்துடையார்’ (கக) என்று துவங்குவதில் எழுந்த என்னும் சொல்லுக்கு காண்க. மூக்கெழுந்த முத்து - முத்தால் ஆக்கிய மூக்குத்தியணி:

இறைவன் உலாவருகின்ற சிறப்பை,

‘பவனி வந்தனரே—மழலிடைப் பவனி, வந்தனரே’

என்ற சந்தத்தில் துவங்கி,

சேனைப் பெருக்கமும் தானைப் பெருக்கமும்

தேரின் பெருக்கமும் தாரின் பெருக்கமும்

ஆனைப் பெருக்கமும் குதிரைப் பெருக்கமும்

அவனி முழுதினும் நெருங்கவே

மோனைக் கொடிகளின் காடு செடுவேனி

மூடி அடங்கலும் ஓடி இருண்டபின்

எனைச் சடர்விரி இடப கேதனம்

எழுந்து திசை திசை விளங்கவே’ (பவனி வந்தனரே) (கக)

என்பதில், சொல்லழகு சந்திசை பொருட்செறிவு யாவும் நம் அகக்கண்முன் இறைவர் திருக்குற்றாலநாதர் உலாவருவதாகவே தோன்றுகின்றதன்றோ?

பின் இறைவன் உலாவைக் கண்ட இளமங்கையர்கள்
கற்றாக, அவர்கள் பேசுவதுபோல்,

‘புரிதாவின் மார்பனின் அயனென்பார் அயனில்
பொங்கலம் ஏதுதனிச் சங்கம்எ தென்பார்,
விரிசூணை மாலென்பார் மாலாகில் விழியின்மேல்
விழியுண்டோ முடியின்மேல் முடியுண்டோ என்பார்’. (கடு)

எனவும் பிறவும் வருவன, உலகத்தில் புதிதாகக் காணப்பெறும்
ஒருவரைக் கண்ட பலர், பற்பலவாறாக எண்ணுவதைப்போல்
இயற்கையாகச் செத்திரித்துக் காட்டுவது, சுவைமிக்கதாகும்.
இதில், அப் பெண்கள் உலாக் காணவரும் விரைவில், ஒரு கையில்
வடையலணிந்தவர், மற்றொரு கைக்கு வடையலணிய மறந்தவரும்,
ஒரு கண்ணுக்கு மைபெழுதியவர், மறு கண்ணுக்கு மைபெழுத
விரலில் எடுத்த மையங் கையுமாக வந்தோருமாகக் குறித்திருப்
பது, இயற்கையில் நடத்தும் செயலை அவ்வாறே படம்பிடித்துக்
காட்டுவதுபோல் தெற்றென அமைந்திருத்தல் அறிக. இக்
கட்டத்தான்,

வசந்தவல்லி தோற்றம்

இயற்கையழகுமிக்க வசந்தவல்லி பென்னும் பெயருடைய
ஒரு மங்கை அங்கே வருகின்றாள்; அவள் மெய்யழகை முடி
முதல் அடிவரை செத்திரித்துக்காட்டியிருக்கும் அழகு, சுவைத்து
இன்புறற்பாலது. பெண்ணுருவைப் பேபென வெறுத்து முற்றுந்
துறந்தவர்கூடத் தம்மைப்பறியாது மயங்குமாறு அவ்வளவு
இன்னோசை பொருந்த எளிய இனிய சொற்களைக் கோத்து
அமைத்திருப்பது, ஆசிரியரின் பார்த்துபட்ட துண்ணறிவைப்
பகிர்த்தளிப்பதுபோல் விபக்கத்தக்கதாக இருக்கின்றது; அதில்
ஒரு சிற்றளவு மொண்டு துங்கட்குத் தருகின்றேன்; பார்மின்;
நூலிடை புகுந்து கண்டு தேர்ந்து இன்புறுமின்!

‘வெடித்த கடலமுதை எடுத்து வடிவுசெய்த மேனியாள்; ஒரு
பீழப் பாசம்பெற்ற காமப் பாலுக்கொத்தகிணர்ன்;
பிடித்த சைந்தவல்லிக் கொடிப்போல் வசந்தவல்லி பெருக்கமே; சத்தி
பிட வாசத்திரி கூட வாசத்தீதம் உருக்குமே.’ (கஅ)

திருப்பாற்கடலில் தோன்றிய அமிழ்து, அதை உண்டாசை
சாை திரை மூப்பு பிணிமினின்றும் காத்து, என்றும்
இளைஞாய், இன்பநிலையாய் நிலைக்கவைப்பது. அதுபோல்
தண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்றறியும் ஐம்புல வேட்கை
வெப்பகற்றும் அருமருந்தாய் ஆடவர்க்கு என்றும் இன்புறுத்
துவதாகக் கொண்டு ‘கடலமுதை யெடுத்து வடிவு செய்த

மேனியாள்;.....காமப்பாலுக்கொத்த சீனியாள் என்பவற்றுள்
மேனியாள் சீனியாள் என்னும் கூடமோனைத் தோடை அழகு
கனிவிருந்தாக அமைந்துள்ளமை காண்க.

பின்னர் இறைவன் திருவுலாக் காட்சியைக் காண்கின்றான் ;
இறைவன் அழகுருவைக் கண்டு காதல்மயக்கங் கொள்கின்றான் ;
அக் காதல் உந்த இறைவனையே பெண்ணிய மனத்தளாய் வருந்து
கின்றான் ; தென்றற்புலி சிறுகின்றது ; மன்மதன் மலரம்பை
அவள்மீது தொடுத்துத் தொடுத்து விளையாடுகின்றான் ; மாலை
வருகின்றது ; அது மாலை (மயக்கத்தை)ச் செய்கின்றது ; இரவு
நெருங்குகின்றது ; விண்ணிலே வெண்ணிலாத் தோன்றித் தன்
கதிர்களை இவள்மீது பெய்கின்றது ; காதலர்க்குத் தட்பப்
பொருளெல்லாம் வெப்பத் தருதல் இயற்கையன்றோ! வருந்து
கின்றான். நிலவைக் குறித்துப் பேசி அதனை எவ்வதாக அமைத்
திருக்கும் கண்ணிகள், நம்னும்துன்பத்தன்னியில் பிடிப்பன
வாகும். அதில் ஒருபகுதி : புதுவதென வந்தவன்

தண்ணீர் தட்பப் பிறந்தாய் வெண்ணிலாவே! — அந்தத்
தண்ணீரையை என்மறந்தாய் வெண்ணிலாவே!
பெண்ணுடன் பிறந்ததுண்டே வெண்ணிலாவே! — என் நன்
பெண்மைகண்டும் காயலாமோ வெண்ணிலாவே! (உஉ)

என நிலவோடு பேசுதல், சுவையாக இருத்தல் காண்க.

குறவஞ்சி வருதல்

குறவஞ்சி, வசந்தவல்லி இருக்குமிடத்துக்கு வருங்கால்
இறைவன் திருவருளைப் பாடிக்கொண்டு வருவதாகக் குறிக்கின்
றார். அதில் அரசருக்குரிய பத்துறுப்புக் (தசாங்கம்)களையும்
குறித்திருப்பது பெருமகிழ்வுட்டுவதாக உள்ளது. குறத்தியின்
தோற்றத்தை - அவள் வருங்காட்சியை - நேரே கண்ணை காண்
பதுபோல் உருவநிலையைக் குறத்திகள் அணியும் அணிகளான
பாசிமணி மாலை, வெள்ளைச் சீலை, கூடை, மாத்திரைக்கோல்
முதலியனகொண்டு, சைவக்கொள்கை தோன்ற நெற்றியில் திரு
நீறு, பொட்டு முதலியன அணிந்து, குலுக்கு நடைகொடு வருவ
தாகக் குறித்துக்காட்டுவது மிக்க சுவை படிப்பதாக இருக்
கின்றது:

‘தேவர்கள் தம்பிரான் திருவருள் பாடி
இலகுநீ றணிந்து திலகமும் எழுதித்
குலமணிப் பாசியும் குன்றியும் புனைந்து
சுவைசேர் மருங்கிற் சாத்திய கூடையும்
வலதுகைப் பிடித்த மாத்திரைக் கோலும்
மொழிக்கொரு பசப்பும் முலைக்கொரு குலுக்கும்

வீழிக்கொரு சிமிட்டும் வெளிக்கொரு பகட்டுமாய்
உருவசி அரம்பை கருவமும் அடங்க,
முறவலின் குறும்பால் முனிவரும் அடங்கச்
சமனிக்கும் உரையால் சபையெலாம் அடங்கக்
கமனிக்கு மவரும் கடைக்கண்ணால் அடங்க' (சக)

என்பது காண்க.

இப் பாட்டு, குறத்தி நடக்கும் வீறப்புநடைபோல் விறு
விறுப்பாகப் படிப்போர்க்கு உள்ளக்கிளர்ச்சியை ஊட்டி மகிழ்
விக்கும் தன்மையில் அமைத்திருப்பது கலைஞர்கட்குக் கலை
இன்பமாகக் காட்சி தருவது காண்க.

குறத்தி மலைவளம் நாட்டுவளம் கூறும் பகுதி மிக்க சுவை
யுடையன. அதனைப் படிமின்; மலைவளங் காண்மின்; குற்றாலக்
கொழுவிய காட்சியைக் காண்மின்; கேண்மின்; அருவியைப்
பார்மின்; முழக்கத்தைக் கேண்மின்; அருவியில் மூழ்குமின்;
அதோ குரங்குகள் கொஞ்சுகின்றன; கனிகளைப் பறிக்கின்றன;
திருஞானசம்பந்தர் கண்ட குற்றாலக்காட்சி, இந்நூலாசிரியர்
பார்த்த தோற்றம், இன்றும் நிலைபெற்றிருக்கின்றனவன்றோ?
என்னே! குற்றாலம்! தமிழும் தென்றலும் தவழும் மலையன்றோ!
இமயம் தோன்றுதற்கு முன் தோன்றிய இயற்கை மலையன்றோ!
அம் மலைப் பெருமையைக் குறத்தி வாயிலாகக் கேண்மின்கள்!

‘வானங்கள் கனிகொடுத்து மந்தியொடு கொஞ்சும்
மந்திசெத்து கனிகளுக்கு வான்கவிகள் கெஞ்சும்
கானவர்கள் விழியெறித்து வானவரை அழைப்பார்
கமனித்தர் வந்துவந்து காயசித்தி விளைப்பார்
தேனருவித் திரையெழும்பி வானின்வழி ஒழுகும்
செங்கதிரோன் பரிக்காலும் தேர்க்காலும் வழுக்கும்
கனலினம் பிறைமுடித்த வேணியலங் காரர்
குற்றாலத் திரிகூட மலையெங்கள் மலையே.’ (சுச)

பின்னும் இக் கண்ணிகளோடு தொடர்ந்துவரும் கண்ணிகளில்
யாவும் காண்க.

‘பச்சம் வாழைப் பாய்கனி யோடு பலவின்தேன்
கொத்தின் கோட்டுப் பைக்கனி தூங்கும் குற்றாலம்’

என்றருளிய ஞானசம்பந்தர் கண்ட காட்சி, இதோ! எம் அகக்
கண்முன் இன்னும் தோற்றமளிக்கின்றன.

எல்லாமாய் அல்லதாமாய் எங்கும் இருக்கின்ற இறைவன்
திருக்குற்றால நாதன், இம் மலையின் இயற்கையிலன்றோ மூழ்கி

யிருக்கின்றான்! குற்றாலமே நீவாழ்க! என நமக்கு வாழ்த்தத் தோன்றுகின்றது அக் காட்சி.

இனி நாடு கூறுகின்றார். இந் நாடோ தென்பாண்டி நாடு; தென்னாடு, இறைசிவபெருமானுக்குரியது; தென்னாடுடைய பெருமான், இங்கு நின்றும் முகிழ்த்து எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவனாக மலர்ந்தான்; அவன் எழுந்தருளியிருக்கும் நாடு, சிறந்த நாடன்றோ? இதையே குறத்தி தன் நாடு எனச் சாற்றுகின்றாள், அவள் சொல்வதைக் கேளுங்கள்! கேளுங்கள்!

‘தக்க பூமிக்கும் முன்புள்ள நாடு
சகல தேவர்க்கும் அன்புள்ள நாடு
திக்கெ லாம்வளர்ந் தோங்கிய நாடு
சிவத்து ரோகமும் நீங்கிய நாடு
முக்க ணுன்வினா யாடிய நாடு
முதிய நான்மறை பாடிய நாடு
மைக்க ணுன்குழல் வாய்மொழி பாகர்
வசந்த ஆரிய நாடுங்கள் நாடே.’ (௫௬)

பின்னர் இறைவன் சிறப்பைக் குறித்துக் கூறுங்கால், கிளை யும் கேளும் இல்லாப் பெருமானுக்குக் கிளைகள் கூறுவது இன்பத்தின் ஏற்றமாதலறிக.

அப்பால் குறத்தி குறி சொல்லும் பகுதியில், நாம் இன்று கண்முன் காணும் குறிகாரர்கள் கோடாங்கிகள் பூசாரிகள் கடவுளை வேண்டிக் குறிமுகத்தில் பேசுவதுபோல் இக்குறத்தி கூறுவதாக,

‘விநாயகா’

என்று தொடங்கி,

‘ஆரியங் காளி! அருட் சொரி முத்தே!
நேரிய ருளத்தூர் நின்றசே வகனே!
கோலமா காளி! குற்றால நங்காய்!
கால வைரவா! கனதுடிக் கறுப்பா!
முன்னடி முருகா! வன்னிய ராயா!’ (௭௨)

என்பனவும்,

குறி இன்னதென இவள் நினைத்தன இன்னதெனக் கூறிக் கேட்பனவாகிய,

‘வசந்த மோகினிப்பெண்
சிந்தையில் நினைந்தது சீவனோ தாதுவோ’ (௭௨)

என்று துவக்கிவருவனவும் இயற்கையாகக் குறிகாரர்கள் பேசும் மொழியில் அமைத்திருக்கும் முறை, மிகச் சிறந்ததாக உளது. பிறவும் இப்பகுதிகளும், குறவன் பறவைபிடிக்கின்ற தன்மைகளில் வரும் குறவர்கள் பேச்சுக்களும் மிகச் சுவைத்து இன்புறப் பாலன.

குறத்தியும் குறவனும் உடையாடிக் காதல் கொள்ளுகின்ற வகைகளும், இடக்காடக்கல் மொழிகளும் மிக இன்பந்தருவனவாக மிக எளிதான குறத்தமைதியுடன் அமைந்துள்ளன. அவைகளை நூலினுள் தோய்ந்து காண்க.

(அ) குருத்துச் சேறிவுகள் :

- (*) (அ) 'கச்சக் கிடக்கினும் திந் திச்சக் கிடக்கும்
இருகொளையுள்.' (கஅ)
- (உ) 'சங்கவீதியில் சங்கம் தோற்றான்.' (கஆ)
- (ஈ) 'சடை கொண்டான் உடைதான் கொண்டு
தன்னுடை கொடுத்தான் ஐயன்
உடை கொண்ட வழக்குத்தானே ஊர்கின்ற
தேர்கொண்டானே.' (கஎ)
- (ச) 'கடன்கொண்ட மிழ்த்துவார் போல் குளிர்ச்சியால்
வெதுப்பு வாரே.' (கசு)
- (நி) 'மன்றல் கமழ்சிறு தென்றல் வரும்வழி
கின்றுதாளம் இலக்கவே.' (கக)
- (ஈ) 'அக்கலார் மொழி தன்னைப் பழித்ததென்
ருடவர் மண்ணில் மூடும் சரும்பு
தன்னி மிள ஊர்ந்து மடந்தையர்
தோலே வென்று சுடர்முத்தம் ஈன்று
பின்னும் ஆங்கவர் மூலே வென்று
பிரியுங் காலத்தில் பெண்மையை வெல்லக்
கன்னல் வேளுக்கு வில்லாக ஓங்கும்.' (கஇ)
- (எ) 'நாறழை சோறிட வாழை குருத்திடும்.' (கஈ)
- (அ) 'கல்லிமான் சிவப்பின்மிக்கான்; கழுத்தின் மேற்
சறுப்பும் உள்ளான்.' (கஊ)
- (உ) 'பெண்ணரசே பெண்ணென்றால் திரியுமொக்கும்;
ஒரு பெண்ணுடனே சேரவென்றால் கூடவுமொக்கும்;
திண்ணமாக வல்லவனும் நாதனுமொக்கும்;
திரிகூட நாதன் என்று செப்பலாமம்மே.' (எஅ)

என்பன போன்றவைகள் துண்ணிய கருத்தமைதி கொண்டவை, அவற்றை ஆய்ந்து பொருள்காண்பார்க்கு அவை இறும்பூது தருவனவாகும்.

(ஆ) உவமை நயங்கள் :

(க) 'மடவார் கண்போல் ஈட்டிகொண்டு.' (அட)

(உ) 'ஞானிபோல் சுவடெடுத்து ;
பூனைபோல் ஓளிபோட்டு. நரிபோல் பம்மி,
கூளிபோல் தொடர்ந்தடிக்கும்.' (அச)

(ஈ) 'ஆலாவும் கொக்கும் அருகே வருகுது
ஆசாரக் கள்ளர்போல் நாரை திரியுது
வேலான கண்ணியர் ஆசையி னாற்றீழும்
மேலும் திரிந்திடும் வேடிக்கைக் காரர்போல்.' (சுசு)

(ஈ) 'மேடையில் நின்றொரு பஞ்சவர் ணக்கிளி
மின்னார்கை தப்பியென் முன்னகை வந்தது
பேடையென் றேயதைச் சேவல் தொடர்ந்தது
பின்னொரு சேவலும் கூடத் தொடர்ந்தது
குடிய இன்பம் இரண்டுக்கும் எட்டாமால்
சந்தோப சந்தர்போல்.' (க0இ)

(இ) 'சேயிழை தன்பொருட் டாலேபஞ் சாக்கரம்
செபித்த மன்னவன் பாவம்போ னாற்போல.' (,)

(ஈ) 'தம்பமென் றேநம்பி னோரைச் சதிபண்ணித்
தாம்வாழப் பார்ப்பவர் செல்வங்கள் போலவும்
பம்பும் வடபால் அருவியில் தோய்ந்தவர்
பாவம் கழிநீராய்ப் போவது போலவும்
கும்ப முனிக்குச் சிவமான காலம்
குதித்தோடிப் போன வயிணவர் போலவும்
அம்பிகை பாதர் திரிகூட நாதர்
அடியவர் மேல்வந்த துன்பங்கள் போலவும்.' (,)

எனவும் பிறவாறும் வருவன, உவமை நயங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுக்களாகும்.

(இ) அருஞ் சொற்றோடர்கள் :

(க) 'மூக்கெழுந்த முத்துடையார் அணிவகுக்கும்
நன்னகரம்.' (கஉ)

(உ) 'நன்னகர்ப் பெருமான்முன்போய் நாணமும் கலையும்
தோற்ற, கன்னியர்.' (கச)

- (க) 'மெய்யிற் சிவப்பழகும் கையில் மழுவழகும்.' (உச)
 (ச) 'கண்ணிலே கொருப்பை வைத்துக் காந்துவார்.' (கக)
 (சி) 'கொடியே மதாரம் பழுத்தொழுகும் கொம்பே.' (ககி)
 (சு) 'கங்கைக் கொழுந்தணி தெய்வக் கொழுந்தை.' (ககசு)
 (எ) 'அஞ்சு தலைக்குள் ஆறு சிலைவைத்தார்.' (சக)
 (அ) 'கோட்டிவளம் முலைகாட்டும் கொடியின்வளம்
 இடைகாட்டும்.' (ககி)
 (க) 'கீர்வளர் பவளமேனி நிமலர்குற் ருலநாதர்.' (கக)
 (கஓ) 'பாமலைத் திரிகூடப் பரமரஞ் பெறுவசந்தப்
 பாலை.' (அஓ)
 (கக) 'புலியொடு புலிபைத் தாக்கிப் போர்மதயானை
 சாட்டும், வலியவர்.' (அக)

எனவரும் இன்னன போன்ற பல சொற்றொடர்கள், அரியன வாப்ப் பேரின்பத்தைப் பெருக்குவித்து ஒளிர்விக்கும் பகுதி களாம்.

(ஈ) ஓசை நயங்கள் :

- (ச) 'திருண்ட மேகஞ் சுற்றிச் சுருண்டு சுழியெறியும்
 கொண்டையான்—குழை
 ஏறி ஆழமெஞ்சைச் குறையாடும் விழிக்
 கொண்டையான்.' (கஅ)
 (உ) 'இத்திர யோஇவன் சுந்தரி யோதெய்வ
 ரம்பையோ மோகினியோ—மனம்
 முந்திய தோவிழி முந்திய தோநயம்
 முந்திய தோவெனவே—உயர்
 சுந்திர குடர் குறுப்பில் வீசர்
 சங்கனி விதியிலே—மணிப்
 பைத்தொடி நாரி வசந்தவொய் யாரிபொற்
 பந்தகொண் டாடினனே.' (உஓ)
 (உ) 'மந்தர முலைகள் ஏசலாட மகரக்குழைகள் ஊசலாடச்
 சுந்தர விழிகள் பூசலாடத்
 தொங்கத் தொங்கத் தொங்கத் தொம்மென.' (உஉ)

எனவும் பிறவாறும் வருவன ஓசைகளின் நயங்கட்கு எடுத்துக் காட்டுகளாம்.

(உ) சேரிமொழிச் சிறப்புக்கள் :

- (ச) 'கங்கத்தில் இடுக்குவாயோ வெட்கத்தை அம்மே.' (எக)
 (உ) 'சண்ணி கொண்டுவாடா—குளுவா, கண்ணி கொண்டு
 வாடா.' (ககி)

- (க) 'பறவைகள் எல்லாம் பரந்தேறி மேயுது.' (கடு)
 (ச) 'தரிகொண்டு தில்லை நரிகொண்டு போச்சு.' (,,)
 (டு) 'பிக்குச் சொல்லாமலே கொக்குப் படுக்கவே.' (,,)
 (சு) 'கலந்த கண்ணியை நெருக்கித் குத்தினால்
 காக்கையும் படுமே—குளுவா, காக்கையும் படுமே.' (கௌ)
 (எ) 'கெம்பா நடையே—பொறுபொறு, கெம்பா
 நடையே.' (கக)
 (அ) 'ஏறுத மீன்களும் ஏறி வருகுது.' (,,)
 (க) 'எத்திசைப்பட்ட குருகும் வருகுது.' (,,)
 (க0) 'தேசத்துக் கொக்கெல்லாம் கண்ணிக்குள் ளேவந்து
 சிக்குது பார்க்கறி தக்குது பார்.' (,,)
 (கக) 'ஆயிரங் கொக்குக்குக் கண்ணியை வைத்துநான்
 அப்பாலே போயொரு மிப்பா யிருக்கையில்.' (க0டு)
 (கஉ) 'காக்கைகள் ஆயிரம்பட்டு மறைத்து
 விறைத்துக் கிடப்பது போலவே.' (,,)
 (கங்) 'அதுக்குக் கிடந்து கொதிக்குதென் பேய்மனம்.' (ககசு)
 (கசு) 'காலுக்கு மேலே பெரிய விரியன்
 கடித்துக் கிடப்பானேன் சிங்கி.' (கஉடு)
 (கடு) 'சேலத்து நாட்டில் குறிசொல்லிப் பெற்ற
 சிலம்பு கிடக்குதடா சிங்கா.' (கஉடு)

என்பன போன்றன, சேரிமொழிகளாற் செவ்விறற் கூறும்
 தொடர்களாம். இவைகள் வழிச்சொற்களாகக் கல்வியறிவு
 பெறாத காட்டில் வாழும் குறவர்கள் பேசும் பேச்சுகள்போல்
 எளிமையாகவும் கேட்க இன்பமாகவும் இருக்கின்றனவன்றோ?

(ஊ) இறைவனைப் பற்றிய கருத்துரைகள் :

- (க) 'குறும்பலவின் முளைத்தெழுந்த சிவக் கொழுந்து.' (ங்)
 (உ) 'சித்தர்திரி கூட லிங்கர்.' (சு)
 (ங்) 'சீரிய தமிழ்மலைக்குட் செல்வர் ; குற்றலத்தீசர்.' (சு)
 (ச) 'குறுமுனிக்கா மறியெழுந்த கரங்காட்டும் வன்னலார்.' (கஉ)
 (டு) 'மவுன நாயகர் ; எவன நாயகர் ; சிவனுமாய் அரி அய
 னும் ஆனவர்.' (கங்)
 (சு) 'பாலேறும் விடையில்வரும் திரிகூடப் பெருமானார்.' (கசு)
 (எ) 'நன்னகர்ப் பெருமான்.' (கடு)
 (அ) 'ஒருபெண் முடியில் வைத்தார்.' (உசு)
 (க) 'முனிபரவும் இனியான் ; வேத முழுப்பலவின் கனி ;
 கனியில் வைத்த செந்தேன்.' (உசு)

- (௧0) 'வானவர் திருக்குற்றால்.' (௨௧)
 (௧௧) 'அண்ணலார் திரிகூட நாதர்.' (௩௩)
 (௧௨) 'படியே முடையர்.' (௩௫)
 (௧௩) 'மெய்யர்க்கு மெய்யர் திரிகூடநாயகர்.' (௩௬)
 (௧௪) 'கண்கைக் கொழுந்தணி தெய்வக் கொழுந்து.' (௩௭)
 (௧௫) 'நரைத்தமா டேறுவார்.' (௩௮)
 (௧௬) 'மன்னவர் குற்றால் ; நன்னகரில் ஈசர்.' (௩௯)
 (௧௭) 'குறும்பலாவிலே கொலுவிற்கும் நிமல மூர்த்தி.' (௪௦)
 (௧௮) 'தெய்வ முத்தலேசேர் திரிகூட மலையான்; சித்திரா
 நதியான்; தென்னூரிய நாட்டான்; நன்னகர்ப் பதி
 யான்; ஓராயிரமறை ஒங்கிய பரியான்; ஈராயிர
 மருப்பு எந்திய யானையான்; செயலிடைக் கொடி
 யான்; மூவகை முரசு முழங்கு மண்டபத்தான்;
 கொன்றைமாலிகையான்; ஆணையால் அடக்கி.....
 கொற்ற வெண்குடையான்.' (இவை பத்துறுப்
 புக்கள்) (௪௧)
 (௧௯) 'முன்னங்கிரி வளைத்த முக்கணர்.' (௫௧)
 (௨0) 'தோட்டுவளம் புரிகாதர்.' (௫௫)
 (௨௧) 'திருக்குற்றால் மூர்த்தி.' (௫௬)
 (௨௨) 'கல்வித் தமிழ்க்குரியார்: திரிகூடக் கர்த்தர்.' (௬0)
 (௨௩) 'சாட்டி நிற்கும் அண்டமெல்லாம் சாட்டையில்லாப்
 பம்பரம்போல், ஆட்டுலிக்கும் அண்ணலார்.' (௬௧)

இன்னன போன்றன, இறைவனைக் குறித்துச் சிறப்பாகக்
 கூறும் திருப்பெயர்கள்.

இந்நூலின் இறுதிப்பகுதி, இந்நூலைக் கற்றார்க்கு எய்தும்
 பயனைக் கூறி முடிவுறுகின்றது. பின்னர் அன்பினால் வாழ்த்தி
 நூலை மங்களமாக முற்றுவிக்கின்றார்.

'ஆதிமறை சொன்னவனை அனைத்துயிர்க்கும் முன்னவனை
 மாதமுதல் வாய்மொழிசேர் மன்னவனை வாழ்த்துகிறேன்'

என்பது இறுதியில் கூறி நூலை முடிக்கும் இன்பக் காட்சித்
 தொடர். அதையே கொண்டு நாமும் வாழ்த்தித் திருக்குற்றால்
 நாதப்பெருமான் திருவடிகளை முன்னி, இன்பம் பெருக, இம்
 முன்னுரையை முன்னுரைத்து முற்றுவிக்கின்றோம்.

திருக்குற்றூலக் குறவஞ்சி

முலமும் உரையும்

தற்சிறப்புப்பாயிரம்

கடவுள் வணக்கம்

விநாயகர்

பூமலி இதழி மாலே புனைந்தகுற் றூலத் தீசர்
கோமலர்ப் பாதம் போற்றிக் குறவஞ்சித் தமிழைப் பாட
மாமதத் தருவி பாயும் மலையேன வளர்ந்த மேனிக்
காமலி தருப்போல் ஐந்து கைவலான் காவ லானே.

(பொழிப்புரை.) தோற்றம் மிக்க கொன்றைமலர்மாலையை அணிந்திருக்கின்ற திருக்குற்றூல நாதரின் சிறந்த தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளை வழிபட்டுக் குறவஞ்சித்தமிழை நான் பாடுதற்கு மிக்க மதமாகிய அருவி ஒழுங்கின்ற மலைபோல் வளர்ந்த திருமேனியையுடைய கற்பகச்சோலையில் விளங்குகின்ற கற்பகத்தருப்போல் கொடுக்கும் தன்மை வாய்ந்த ஐந்து கைகளையுடைய வல்லவனான பிள்ளையார்ப் பெருமான் எனக்குக் காவலாக விளங்குவான்.

(விளக்கவுரை.) பூமலி, இதழி என்ற தொடரால், தோற்றம்மிக்க பூக்கள் நிரம்பிய கொத்துக்களோடு நன்கு விளங்குவ தென்பதும், பூங் கொத்துக்கள் மாலையணிந்ததுபோல் என்பதும், இது சிவபெருமானுக் குரிய அடையாளமலை என்பதும் பெறப்படும். 'சசன்' என்ற சொல் சிவபெருமானையே காரண இடகுறியாகக் குறிப்பது. 'கொன்றை வேயந்தோன் செல்வன் அடியினை' என்பது ஓளவையார் அருளிய விநாயகர் வணக்க அடி. ஆத்திருடி என்ற தொடர்க் கேற்பக் 'கொன்றை வேயந்தோன்' என்பதே நேரானது. இதனைக், 'கொன்றை வேந்தன்' என்றே பாடம் ஒதுவர்.

அசையா மலையினின்றும் பாய்ந்தோடுவது அருவி (நீர்வீழ்ச்சி.) அசையுமலையாகிய யானையிடத்தினின்றும் பாய்ந்தோடுவது மதநீர் என்பது குறிப்பு. கற்பகத் தருப்போல் வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன ஈயும் கொடைக் கை என்பது குறிக்கக் 'காமலி தருப்போல் ஐந்துகை' எனப்பட்டது. தருக்கள் ஐந்துபோல் கொடுக்கும் கைகளும் ஐந்துடையான் எனக் குறித்தார், பிள்ளையார்ப் பெருமானுக்கு ஐந்து கைகள்

உள்ளன ஆதலான். காத்தற்குரிய உறப்பு கையே. 'கைவலான்,' 'காவலான்' என்பன அடிக்கு மொழியணிமாக இன்பந்தருதலறிக. மலர்ப்பாதம்: உவமைத்தொகை. என: உவம உருபு. (க)

முருகக்கடவுள்

பன்னிருகை வேல்வாங்கப் பதினோருவர்

படைதாங்கப் பத்துத் திக்கும்

நன்னவல் ரகும்புகழ் மலைகளேட்டும்

கடலேழும் நாடி ஆடிப்

போன்னின்முடி ஆறேந்தி அஞ்சுதலை

எனக்கொழித்துப் புயநான் மூன்றாய்த்

தன்னிருதாள் தருமோருவன் குற்றாலக்

குறவஞ்சித் தமிழ்தந் தானே.

(போ - னர.) பன்னிரண்டு கைகளில், ஒன்றில் வேற்படையைத் தாங்கியும், மற்றைய கைகளில் பதினோரு உருத்திரர் படைகளைத் தாங்கியும் பத்துத் திக்கும் (உமாதேவியார் திருவடிச் சிலம்பினின் றும் தோன்றிய சுவசத்திகளின் வயிற்றிற் பிறத்த வீரபாகுதேவர் முத லிய) ஒன்பதின்மரும் புகழ், எட்டு மலைகளையும், ஏழு கடல்களையும் தேடி ஆடிப் பொன்னுலான ஆறு திருமுடிகளைத், தம் தலைகளில் அணிந்த. எனக்கு அச்சத்தை நீக்கியருளிய பன்னிரண்டு கைகளை யுடையவனும் (என் பிறப்பை ஒழிக்கத்) தன் இரு திருவடிகளையும் தந்தருளுகின்ற ஒப்பற்றவனுமான முருகப் பெருமான், குற்றாலக் குறவஞ்சித் தமிழை நன்கு பாடும்படி எனக்குத் தந்தருளினான்.

(வி - னர.) இச் செய்யுளில் பன்னிரண்டு முதல் ஒன்றுவரை கீழ் எண்ணாக அமைய முறையே பொருள்கள் சிறப்புற அமைந்திருக்கும் அழகு கருதத்தக்கது.

அஞ்சுதலை என்பதில் அஞ்சுதல் என்னும் தொழிற்பெயர் இரண்ட னுருபு ஏற்றது. அஞ்சுமுகம் தோன்றில் ஆறுமுகம் தோன்றும் என் பதில் அஞ்சுமுகம் அஞ்சுதல் என்னும் பொருளது. நான்கு மூன்றாய் என்பது, நான்குமூன்றுமெனத் திரிந்தது. நான்காகிய மூன்றென அளவுப் பண்புத் தொகையாம். அறவாழி அந்தணன் தான் சேர்ந்தார் பிறவாழி நீந்துவர். அவர் பிறவிச் சடலினின்றும் நீந்துவர் என்னும் பொருளே தன் இருதாள் தரும் என்ற சிறப்புக்குறிப்பாம். தந்தான் என்பது, தெளிவுபற்றி வந்த இறந்தகாலம்.

உருத்திரர் படைகள்: தோமரம், கொடி, வாள், குலிசம், பகழி, அங்குசம், மணி, பங்கயம், தண்டம், வில், மழு என்பனவாம். பத்துத் திக்குகள் ஆவன: கிழக்கு முதலிய திசைகள் நான்கு, தென்மேற்கு, தென்மேற்கு, வடமேற்கு ஆகிய திசைகள் நான்கு. மேலிடம், கீழிடம் ஆகிய இடங்கள் இரண்டு, ஆகத் திசைகள் பத்தாம். மலைகள் எட்டாவன: கைலை, மந்தரம், இமயம், வந்தம், சிடதம், ஏமகூடம், நீலமலை, கந்தமாதனம் என்பனவாம். கடல்கள் ஏழு: நன்னீர், உவர் நீர், பால், தயிர், செய், தேன், கருப்பஞ்சாறு என்பனவாம், (உ)

திரிகூடநாதர்

கிளைகளாய்க் கிளைத்தபல கொப்பெலாஞ்
சதுர்வேதம் கிளைகள் ஈன்ற
களையெலாம் சிவலிங்கம் கனியெலாம்
சிவலிங்கம் கனிகள் ஈன்ற
களையெலாம் சிவலிங்கம் வித்தேலாம்
சிவலிங்க சொரூபம் ஆக
விளையுமொரு குறும்பலவின் முளைத்தேழுந்த
சிவக்கொழுந்தை வேண்டு வோமே.

(பொ - ரை.) ஒரு பலாமரத்தின் கிளைகளாய்ப் பிரிந்திருக்கின்ற பல கொப்புதளெல்லாம் நான்கு மறைகள்; அக் கிளைகள் தந்த வளா ரெல்லாம் சிவலிங்கம்; அம் மரத்தின் பழமெல்லாம் சிவலிங்கம்; அப் பழங்களிலுள்ள சுளையெல்லாம் சிவலிங்கம்; அச் சுளைகளிலுள்ள கொட்டைகள் எல்லாம் சிவலிங்க வடிவமாக விளைந்துள்ள இக்குறும் பலாவிடத்தே தோன்றி யெழுந்த சிவபெருமானை நலந்தர வேண்டிக் கொள்வோம்.

(வி - ரை.) சதுர்வேதம்—நான்மறை. வித்து-விதை; கொட்டை. சொரூபம் - வடிவம். வேண்டுவோம்: தன்மைப்பன்மை எதிர்காலத் தெரிநிலை வினைமுற்று.

நான்கு வேதங்களும் ஒன்று கூடி ஒரு பலாமரமாகிப் பிரணவம் வேராகவும், பாகை இரண்டு கவடாகவும், சுருதி முழுதும் கிளைகளாகவும் இன்றும் நின்று தன் நிழலிலுள்ள சிவனைத் தொழுதுகொண்டிருப்பதாகப் புராணம் கூறும். இம் மரத்திற் பழக்கின்ற பழங்களை யாவரும் பறிப்பதில்லை. குரங்குகளை கீறித் தின்னும். (ந்)

குழல்வாய்மொழியம்மை

தவளமதி தவழ்குமீப் பனிவரையின்
முளைத்தேழுந்து தகைசேர் முக்கண்
பவளமலை தனில் ஆசை படர்ந்தேறிக்
கொழுந்துவிட்டுப் பருவ மாசி
அலிமுநறைப் பூங்கடப்பந் தாமரையும்
ஈன்றொருகோட் டாம்பல் ஈன்று
குவலயம்பூத் தருள்கோடியைக் கோதைகுழல்
வாய்மொழியைக் கூறு வோமே.

(பொ - ரை.) வெண்ணிறம் பொருந்திய சந்திரன் தவழ்கின்ற முடியையுடைய இமயமலையில் தோன்றி எழுந்து, அழகு பொருந்திய மூன்று கண்களையுடைய பவளமலை போன்ற சிவபெருமான்மீது விரும்பம் மிகுந்து ஏறி, வளர்ந்து பக்குவமாகி விரிகின்ற தேனையுடைய மலர்

களாலான கடப்பமாலையணிந்த முருகப் பெருமானையும் பெற்று, ஒற்றைக் கொம்பையுடைய யானைமுகப் பிள்ளையாரையும் ஈன்று, உலகம் யாவற்றையும் பெற்றதருளிய கொடிபோல்பவளாகிய கூந்தலையுடைய குழல்வாய்மொழி யம்மையை வாழ்த்துவோமாக.

(வி - னை.) முக்கண் பவள மலை - சூரியன், சந்திரன், நெருப்பு ஆகிய மூன்றையும் கண்களாகக்கொண்ட பவளமலைபோன்ற சிவபெருமான்; இதில் கொடி என்றதற்கு ஏற்பத் தாமரை, ஆம்பல், குவலயம் (கிலோற்பலம்) ஆகிய மலர்களைப் பூத்து எனக் கூறிய சிலேடை நயம் காண்க. தாமரை - தாமரையை; தாமத்தைபுடையவரை. ஆம்பல் - அல்லியை; யானையை. (ச)

சைவசமயாசாரியர் நால்வருண் ஸுவர்

தலையிலே ஆறிருக்க மாமிக் காகத்

தாங்குகடல் ஏழழைத்த திருக்குற் றுலர்

சிலையிலே தடித்ததடம் புயத்தை வாழ்த்திச்

சேழித்தகுற வஞ்சிநா டகத்தைப் பாட

அலையிலே மலையிதக்க ஏறி னானும்

அத்திலிலே பூவை அந்நாள் அழைப்பித் தானுங்

கலையிலே கிடைத்தபொருள் ஆற்றிற் போட்டுக்

கனகுளத்தில் எடுத்தானும் காப்ப தாமே.

(பொ - னை.) தனது தலையில் கங்கையாறு இருக்கவும் தன் மாமி யாகிய காஞ்சனமாலையின் விருப்புக்கிசைந்து, ஏழு கடல்களையும் நீராடு தற்கு அவளுக்கு வாவழைத்த திருக்குற்றால நாதருடைய மலையைப் பார்ச்சினும் பருத்த அகன்ற தோள்களை வாழ்த்திச் செழிப்பான குற வஞ்சி நாடகத்தைப் பாடிப் பொருட்டு, கடலிலே கல்தெப்பமாக மாறக் கரை ஏறிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும், இறந்து சாம்பராயின குடத் துள் வைக்கப்பட்டிருந்த பூம்பாவை என்னும் பெண்ணை உயிர்ப்பித் ததவிய திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகளும், தேவாரப் பதிகம் பாடியதற்காகத் திருமுதுருன்றக் கடவுள் கொடுத்த பொண்ணை அவ்வுர் மணிமுத்தாற்றில் விட்டுப் பின் திருவாரூர்க் கமலாலயக் குளத்தில் எடுத்துப் பாவையார்க்குக் கொடுத்து மகிழ்வித்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமி களும் காப்பாவார்களாக.

(வி - னை.) மாமி: காஞ்சனமலை. சிலையில்: எல்லைப் பொரு ளது. அத்தி - ஏனும்பு. கலை - தேவாரப் பதிகம். இதில் அப்பர், சம்பந் தர், சந்தரர் ஆகிய மூவர் அற்புதச் செயல் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. (இ)

அகத்தியமுனிவர், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

நித்தர்திரி கூடலிங்கர் குறவஞ்சி

நாடகத்தை நிகழ்த்த வேண்டி

முத்தர்திரு மேனியெல்லாம் உருகவே

தமிழுரைத்த முனியைப் பாடி

இத்தரையில் ஆத்துமம்லிட் டிறக்குநாட்
சிலேட்மேம்வந் தேற வண்ணம்
பித்தனடித் துணைசேர்ந்த வாதலு
ரானடிகள் பேணு வோமே.

(பொ - ரை.) என்றும் உள்ளவரான திரிகூட லிங்கர்நீது பாடப் படும் இந்தக் குறவஞ்சி நாடகத்தைப்பாட வேண்டியும், முத்தரினது திருமேனி முழுதும் உருகும்படி தமிழ் உரைத்த அகத்திய முனிவரைப் பாடி, இவ்வுடம்பில் உயிர் பிரிந்து இறக்கின்ற காலத்தில் சிலேட்டுமம் மிகாதபடிக்கும் பித்தன் என்றழைக்கப்பட்ட சிவபெருமான் இரண்டு திருவடிகளையும் அடைந்த திருவாதலுரராகிய மாணிக்கவாசகர் திருவடிகளைப் போற்றுவோமாக.

(வி - ரை.) இக் கலியில் வாதலுரன் என்றதற்கு ஏற்ப வாதத் துக்கு இனமாகிய பித்த சிலேட்டுமங்களையும் அவற்றால் வரும் பிணிகளைப் போக்கும் அகத்திய முனிவரையும் கூறியது காண்க. (சு)

கலைமகள்

அடியிணை மலரும் செவ்வாய் ஆம்பலும் சிவப்பி னுளை
நெடியபூங் குழலு மைக்கண் நீலமும் கறுப்பி னுளைப்
படிவமும் புகழுஞ் செங்கைப் படிகம்போல் வெளுப்பாம் ஞானக்
கோடிதனைத் திருக்குற் றலக் குறவஞ்சிக் கியம்பு வோமே.

(பொ - ரை.) இரண்டு அடிகளாகிய தாமரை மலர்களும் சிவந்த வாயாகிய அல்லிமலரும் சென்றிற் முடையவளை: நீண்ட பூவை அணிந்த கூந்தலும், மை தீட்டப்பெற்ற கண்களாகிய குவளை மலர்களும் கரிய நிறமுடையவளை; திருமேனியும் புகழும் தன் சிவந்த கையிலுள்ள பளிங்குமணிபோல் வெண்ணிறமுடையவளாகிய அறிவுக்கொடி போன்ற நாமகளைத் திருக்குற்றலக் குறவஞ்சிக்காக வாழ்த்துவோம்.

(வி - ரை.) நாமகளின் அடிகளும் வாயும் சிவப்பு; கூந்தலும் கண்ணும் கறுப்பு; திருமேனியும் புகழும் வெளுப்பு என்றுகூறிய சிறப்பு உணர்க. ஞானக்கொடி : நாமகள். (எ)

நூற்பயன்

சிலைபெரிய வேடனுக்கும் நரிக்கும் வேதச்
செல்வருக்கும் தேவருக்கும் இரங்கி மேனாட்
கோலைகளவு கட்காமங் குடுத்து ரோகம்
கோடியபஞ்ச பாதகமும் தீர்த்த தாலே
நிலவணிவார் குற்றலம் நினைத்த பேர்கள்
நினைத்தவரம் பெறுவரது நினைக்க வேண்டிப்
பலவளஞ்சேர் குறவஞ்சி நாட கத்தைப்
படிப்பவர்க்கும் கேட்பவர்க்கும் பலனுண் டாமே.

(பொ - ஸர.) பெரிய வில்லையுடைய வேடனுக்கும், நரிக்கும், மறை ஒதுகின்ற அந்தணருக்கும், தேவர்கட்கும் இரங்கி அருள் கூர்ந்து கொலை, களவு, கன், காமம் ஆகியிருக்கு இழைத்த குற்றம் ஆகிய இக் கொடிய ஐந்துவகைப் பாவங்களையும் நீக்கியருளிய தன்மையினாலே, மூன்றாம் பிறையை யணிந்த திருக்குற்றாலநாதரின் திருக்குற்றாலத்தை நினைத்தவர்கள், கருதிய பொருள்கள் யாவற்றையும் அடைவார்கள்; அதனால் அக் குற்றாலத்தை எண்ணுவதற்கு நினைந்து பாடிய பலவகை யான சொல்லழகு, பொருளழகு செறிந்த குறவஞ்சியென்னும் இந் நாடகத்தைப் படிப்பவர்கட்கும் அதைச் கேட்பவர்கட்கும் நினைத்த பயன் கிடைக்கும்.

(வி - ஸர.) வேடன் முதலிய நால்வர்கட்கும் கொலை முதலிய பாவங்கள் நீக்கியருளிய வாலாறு, திருக்குற்றாலத் தலபுராணத்தால் அறிக.

நிலை - வில். வேதச் செல்வர் - வேதம் ஒதுகின்ற அந்தணர். பலவகை: சொல்லணி பொருளணி முதலிய நயங்கள். பலன் - பயன்; நன்மை. (அ)

அவையடக்கம்

நாரினை விருப்ப மாகத் தலைதனில் முடிக்குந் தோறும்
நாரினைப் போல்லா தென்றே ஞாலத்தோர் தள்ளு வாரோ
சீரிய தமிழ்மா லிக்குட் செல்வர்குற் றுலத் தீசர்
பேரினால் எனது சொல்லைப் பேரியவர் தள்ளார் தாமே.

(பொ - ஸர.) உலகத்திலுள்ள ஆண் பெண்கள், மலர்மாலையைத் தம் தலைகளில் விருப்பமாக முடிக்கும்போதெல்லாம், அம் மாலையைத் தொடுத்தள்ள வாழை நாரினை ஏற்றதன்றென்று கீழே யெறியாமல் பூவோடு சேர்த்தே யணிவர். அதுபோலச் சிறந்த குற்றாலக் குறவஞ்சி யென்னும் இத் தமிழ்மாலையிளித்தே அருட்செல்வராகிய திருக் குற்றாலநாதரின் திருப்பெயர் அமைந்துள்ளதனால் என்னுடைய பாடல்களை அறிவினால் முதிர்ந்தவர்கள் தள்ளாமல் ஏற்றுக்கொள் வார்கள்.

(வி - ஸர.) தார் - மலர்மலை. நார் - பூத்தொடுக்கும் வாழைநார். ஞாலத்தோர் - ஆண்பெண்கள்.

தஞ்ஞவாரோ என்பது, தன்னமாட்டார், கொள்வார் என்னும் எதிர்மறைப் பொருளில் ஓகாரம் வந்தது. தமிழ்மலை - தமிழினால் ஆன மலைபோல்வதாகிய குற்றாலக் குறவஞ்சி: மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. சொல்-பாடல்: காரியவாகுபெயர். (சு)

தந்திரம்புய்யரயீர் மூற்றர்.

நூல்

கட்டியக்காரன் வரவு

தேர்கோண்ட வசந்த வீதிச் செல்வர்குற் றுலத் தீசர்
பார்கோண்ட விடையில் ஏறும் பவனிஎச் சரிக்கை கூற
நேர்கோண்ட புரிநூல் மார்பும் நெடியகைப் பிரம்பும் ஆகக்
கார்கோண்ட முகிலே றென்னக் கட்டியக் காரன் வந்தான்.

(பொ - ரை.) மன்மதன் தனக்குத் தேராகக் கொண்ட தென்
றல் உலவும் வீதியையுடைய திருக்குற்றால நகரில் எழுந்தருளியிருக்
கின்ற அருட்செல்வராகிய சிவபெருமானாவா, நிலமகளை மனைவி
யாகக் கொண்ட திருமாலாகிய எருது ஊர்தியில் எழுந்தருளி வரு
கின்ற திருவுலாவைக்குறித்து முன்னறிவிப்புக் கூறுதற்குப் புரிகள்
இணைந்த பூணூல் பொருந்திய மார்பும், நீண்ட கைப்பிரம்பும்
கொண்டு கருநிறக்கொண்ட சிறந்த மேகத்தை யொத்த கட்டியக்காரன்
வந்தான்.

(வி - ரை.) வசந்தம் - தென்றற் காற்று. வீதிகளில் தென்
றல் வந்துலவுவது நகரமாந்தர்க்கு இன்பந்தருதலால் இன்பமிக்க நக
ரென்பாராய் 'வசந்தவீதி' என, நகருக்கு அடை கொடுத்தார். மன்
மதனுக்குத் தேர் தென்றல் ஆதலால் 'தேர்கோண்ட' என்ற தொட
ருக்கு ஏற்ற இசையெச்சமாக மன்மதன் என்னுஞ்சொல் வருவித்
துரைக்கப்பட்டது. புரிநூல் - முறுக்குதல் கொண்ட நூல்; ஈண்டுப்
பூணூல். கட்டியக்காரன் - புகழ்கூறுவோன். பண்டைக்கால ஆசிரி
யன் மார், இவன்போன்றாரைச் சூதர், மாகதர் என்பர். (க0)

இராகம்—தோடி. தாளம்—சாப்பு

கண்ணிகள்

- (1) பூமேவு மனுவேந்தர் தேவேந்தர் முதலோரைப்
புரந்திஞ்சேங் கோலான பிரம்பு டையான்
- (2) மாமேருச் சிலையாளர் வரதர்குற் றுலநாதர்
வாசற் கட்டியக் காரன்வந் தனனே.

(பொ - ரை.) உலகிற் பிறந்த மக்களுக்கெல்லாம் அரசர்களையும்
வானுவக அரசர்கள் முதலியோரையும் காக்கின்ற நெறிமுறை கொண்
டோனும் பிரம்பையுடையவனும் பெரிய இமயமலையை வில்லாகக்
கொண்டவரும் மேலானவரும் குற்றால நகரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற
இறைவருமாகிய திருக்குற்றாலநாதரின் திருவாசலில் இருக்கின்ற
வனுமான கட்டியக்காரன் வந்தான். (கக)

திருகூடநாதர் பாவனிவருதலைக் கட்டியக்காரன் கூறுதல்

விருத்தம்

மூக்கெழுந்த முத்துடையார் அணிவகுக்கும்
நன்னகர மூதூர் வீதி
வாக்கெழுந்த குறுமுணிக்கா மறியெழுந்த
கரங்காட்டும் வள்ள லார்சீர்த்
தேக்கெழுந்த மறைநான்கும் சிலம்பெழுந்த
பாதர்விடைச் சிலம்பில் ஏறி
மேக்கெழுந்த மதிசூழிக் கிழக்கெழுந்த
ஞாயிறுபோல் மேவி னாரே.

(மொ - ரை.) முத்தாலான மூக்குத்தியணிந்த இளமங்கையர்கள் அணிவகுத்தாற்போல் செல்கின்ற சிறந்த பழமையாகிய திருக்குற்றால நகரத் தெருவினிடத்தே, தம் கட்டினையை மேற்கொண்டு இமயமலையை விட்டுவந்த சிறுவழிவ அகத்திய முனிவருக்காக மாணக்கொண்ட திருக்கையைக் காட்டியருளிய அருட்கொடையாளரும், சிறப்பு மிக்க நான்கு தமிழ்மறைகளும் சிலம்பாகக்கொண்டணிந்த திருவடிகளையுடையவரும் ஆகிய திருக்குற்றாலநாதர் எருதாகிய மலைமேல் எழுந்தருளி மேல்திசையில் தோன்றும் இளம்பிறையைத் தம் (திருமுடி மேல்) அணிந்து, கீழ்த்திசைக்கண் தோன்றும் இளஞாயிறு போல் காட்சி கொடுத்து உலாவந்தார்.

(வி - ரை.) மூக்கெழுந்த முத்து-முத்தாலான மூக்குத்தி; அதை உடையார் ஈண்டு மங்கையர் நகரின் சிறப்பும் காலமுதன்மையும் தோன்ற 'நன்னகர மூதூர்' என்று ஈரடை கொடுத்துரைத்தார். மாமே ருச்சிலை-பொன்மலையாகிய வில். இறைவன் முப்புரத்தை அழித் தற்கு மேருவை வில்லாகக் கொண்டா ரென்பது, புராணவரலாறு. அகத்தியமுனியவர் வட நாட்டினர். இறைவன் இமயச் செவ்வியாகிய உமையம்மையை மணந்த ஞான்று தென்னாடு செல்லுமாறு பணிக்க முனிவர் திருக்குற்றால நகருக்கு வந்தார் என்பது புராணம் கூறும் வரலாறு. அதனால், 'வாக்கெழுந்த குறு முணிக்கா' என்றார். மறி-மான். கரம்-கை முனிவர் திருக்குற்றாலம் வந்த போது குற்றாலத்தில் திருமால் கோவிலே இருந்த தெனவும், இவர் சைவ நெறியினராத லால், அங்குள்ள திருமாலடியார் இவரை ஊர்க்குள் செல்லாவாறு தடுத்தன ரெனவும் அப்பால் இவர் சென்று தம் ஆற்றலால் திருமால் உருவை மாற்றி இலிங்க உரு ஆக்கின ரெனவும் திருக்குற்றாலத் தல புராணம் கூறும். இவ்வரலாற்றை விளக்க 'குறு முணிக்கா.....வள்ளலார்' என்றார்.

இறைவன் திருவடிகளில் நான்கு வேதங்களும் ஒலித்து அவன் பெருமையைப் பேசுகின்றன என்பதை உருவகமாக்கிச் சிலம்பாகக் கூறுதல் ஆன்றோர் மரபு. இதனை 'எழுதரிய மறைச் சிலம்பு கிடந்து புறத்தலம்ப அன்பர் இதயமென்னும், செழுமலர் ஓடையின் மார்புது சிவானந்தத் தேன்ததும்பு தெய்வக் கஞ்சத், தொழுதகு சிற்றடி' என்றார்

பாஞ்சோதியார் திருவிளையாடற் புராணத்தாள். அதனால் 'மறை நான்கும்.....பாதர்' என்றார்.

மேக்கு - மேற்குத்திசை. கிழக்கு - கீழ்த்திசை. இவைகளுள் திங்களும் ஞாயிறும் தோன்றுவதால் மதிக்கு ஞாயிறுபோல் என அழகுறக் கூறினார். மலைமேல் காட்சியளிக்கும் ஞாயிறு திங்களின் ஒபற்கையைக் காட்டிய நயம் காண்க. (௧௨)

தரு . இராகம்—பந்துவராளி தாளம்—சாப்பு

பல்லவி

(1) பவனி வந்தனரே—மழவிடைப், பவனி வந்தனரே.

அனுபல்லவி

(2) அவனி போற்றிய குறும்ப லாவுறை
மவுன நாயகர் எவன நாயகர்
சிவனு மாய்அரி அயனு மானவர்
கவன மால்விடை அதனி லேறியே. (பவனி)

சரணங்கள்

(3) அண்டர் கூட்டமும் முனிவர் கூட்டமும்
அசுரர் கூட்டமும் மனிதராகிய
தோண்டர் கூட்டமும் இமைப்பி லாரேனச்
சூழ்ந்து தனித்தனி மயங்கவே
பண்டை நரரிவர் தேவர் இவரேனப்
பகுத்து நிறுவிய வேளை தோறுந்தோறும்
மண்ட லீகரை நந்தி பிரம்படி
மகுட கோடியிற் புடைக்கவே. (பவனி)

(4) தடுப்ப தோருகரம் கோடுப்ப தோருகரம்
தரித்த சுடர்மழு விரித்த தோருகரம்
எடுத்த சிறுமறி பிடித்த தோருகரம்
இலங்கப் பணியணி துலங்கவே
அடுத்த ஒருபுலி கோடுத்த சோமனும்
ஆனை கோடுத்தவி தானச் சேலையும்
உடுத்த திருமருங் கசைய மலரயன்
கோடுத்த பரிகலம் இசையவே. (பவனி)

- (5) தோடரும் ஒருபெருச் சாளி ஏறிய
தோன்றல் செயப்படை தாங்கவே
அடல்கு லாவிய தோகை வாகனத்
தரச வேல்வலம் வாங்கவே
படலை மார்பினிற் கொன்றை மாலிகை
பதக்க மணியோளி தேங்கவே
உடைய நாயகன் வரவு கண்கெண்
லேகே லாந்தழைத் தோங்கவே. (பவனி)
- (6) இடியின் முழக்கோடு படரும் முகிலேன
யானை மேற்கன பேரிமுழக்கமும்
துடியின் முழக்கமும் பரந்து திசைக்கரி
துதிக்கை யாற்சேவி புதைக்கவே
அடியர் முழக்கிய திருப்ப லாண்டிசை
அடைத்த சேவிகளும் திறக்கமுவர்கள்
வடிசேய் தமிழ்த்திரு முறைகள் ஒருபுறம்
மறைகள் ஒருபுறம் வழங்கவே. (பவனி)
- (7) கனக தம்புரு கின்ன ரங்களி
ஆசை வீணை மிழற்றவே
அனக திருமுத்தின் சிலிகை கலிகைபோன்
ஆல வட்டம் நிழற்றவே
வனிதை மார்பல குஞ்சம் சாமரை
வரிசை விசிறி சுழற்றவே
தனதன் இந்திரன் வருணன் முதலிய
சகல தேவரும் வழுத்தவே. (பவனி)
- (8) சைவர் மேலிடச் சமணர் கீழிடச்
சகல சமயமும் ஏற்கவே
கைவ லாழியங் கருணை மாலோடு
கமலத் தோன்புடை காக்கவே
ஐவர் நாயகன் வந்த னன்பல
அமரர் நாயகன் வந்தனன்
தேய்வ நாயகன் வந்த னன்னெனச்
சின்னம் எடுத்தேடுத் தார்க்கவே. (பவனி)

(9) சேனைப் பெருக்கமும் தானைப் பெருக்கமும்
தேரின் பெருக்கமும் தாரின் பெருக்கமும்
ஆனைப் பெருக்கமும் குதிரைப் பெருக்கமும்
அவனி முழுதினும் நெருங்கவே
மோனைக் கொடிகளின் காடு நெடுவேளி
முடி அடங்கலும் ஓடி இருண்டபின்
ஏனைச் சுடர்விரி ஓடப் கேதனம்
எழுந்து திசைதிசை விளங்கவே. (பவனி)

(10) கொத்து மலர்க்குழல் தேய்வ மங்கையர்
குரவை பரவையை நெருக்கவே
ஒத்த திருச்சேவி இருவர் பாடல்கள்
உலகம் ஏழையும் உருக்கவே
மத்த எம்புயல் போல்முழங்கிட
மயில னாநடம் பெருக்கவே
சத்தி பயிரவி கேளரி குழல்மொழித்
தைய லாளிடம் இருக்கவே. (பவனி)

(பொ - ரை.) திருக்குற்றாலநாதர் உலாவந்தார்; இளமை பொருந்திய எருதின் மேலெழுந்தருளி உலாவந்தார்.

உலக மக்கள் யாவரும் வணங்குகின்ற குறும்பலாமரத்தினடியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சத்துவகுணத்தலைவரும், என்றும் இளைஞரும், தம் இயற்கைத் திருவுருவோடு திருமால் நான்முகன் ஆகிய கடவுளர் திருவுருக் கொண்டவருமாகிய திருக்குற்றாலத்திறைவர், விரைந்து செல்கின்ற பெரிய எருதின்மேல் எழுந்தருளி (உலாவந்தார்.)

தேவர்கள் கூட்டமும் முனிவர்கள் கூட்டமும் அரசர்கள் கூட்டமும் மக்களாகிய அடியவர்கள் கூட்டமும் அளவற்ற கூட்டத்தினரென்னும்படி சுற்றிக்கொண்டு தனித் தனிக்கூட்டங்களாக ஒன்றுபடவும், தொன்றுதொட்ட மக்களினத்தார் இவர்கள், தேவர்கள் இவர்கள், என்று தனித்தனியாகப் பிரித்து நிறுத்திய வேளைகளிலெல்லாம் கட்டுக்கு அடங்காது முனைந்து செல்லும் அரசர்க்கையெல்லாம் அவர்களின் முடிவரிசைகளில் நந்தி தேவரின் பிரம்பினது அடிபடும்படி (உலாவந்தார்.)

அடியார்களுக்குத் துன்பம் வாராமல் தடைசெய்வது ஒருகை; யாவர்கட்கும் அருள் வழங்குவது ஒருகை; தாம் கொண்ட ஒளி பொருந்திய மழுப்படையை மேலே கொண்டது ஒருகை; ஏற்றுக் கொண்ட சிறிய மானைத் தாங்கிக்கொண்டிருப்பது ஒருகை; ஆகிய நான்கு கைகளும் விளங்கவும், பாம்பணி இலங்கவும், சம்மிடம் வந்த பெரிய புலி தந்த ஆடையும், யானை தந்த மேற்போர்வையாகிய ஆடையும், தரித்த அழகிய இடை துவளவும் தாமரைப்பூவில் இருக்

இன்ற நான்முன் தந்த தலையோடாகிய உண்கலம் பொருத்தியிருக்கவும் (உலாவந்தார்.)

(வி - னா.) இறைவன் எல்லாவுயிர்கட்கும் அருள் செய்வானாகலான், 'தடுப்ப...தொருகம்'.....என்றார். வடமொழியாளர் தடுக்கும் கையை அபயகர மெனவும் கொடுக்கும் கையை வரதகர மெனவும் வழங்குவர். தாருகா வனத்து முனிவர்களின் செருக்கடங்க இறைவன் அவர்தம் மனைவியார் மனநிலை மாறச் செய்தகாலே, இறைவனைக் கொல்ல மமு, மான், புலி, யானை இவைகளை லிடுத்த போது இறைவன் மழுதையும் மாணையும் தம் கைகளில் தாங்கிக்கொண்டு புலியையும் யானையையும் கொன்று, அவைகளின் தோலை ஆடையாக உடுத்துக் கொண்டார் என்பது, கந்தபுராணம் ததீசி உத்தரப்படலத்திற் கூறும் வரலாறு. நான்முன் தலையைக் கிள்ளி அதை ஊழிக் காலத்தில் உண்கலமாகக்கொண்டாரென்பதும் புராணங்கள் கூறுவனவாகும். இவைகளை உள்ளீடாகக் கொண்டு, இலக்கண வழக்காக அவைகளும் நான்முனனும் தந்தனவாகக் கூறினார்.

(பொ - னா.) தம்மை விடாது தொடர்ந்து வருந்தன்மையை புடைய பெருச்சாளியூர்தியில் எழுந்தருளிவரும் பிள்ளையார்ப் பெருமான் வெற்றிப்படையைத் தாங்கிவரவும், வளமை பொருந்திய மயிலூர்சித் தலையாகிய முருகப்பெருமான் தம் வேற்படையை வலக்கையில் கொண்டுவரவும், அதன்ற மார்பினிடத்தே கொண்டறை மாலை புடன் மணிப்பதக்கமும் ஒளியீசவும், எல்லாச் செல்வமும் ஒருங்கே புடையவராகிய குற்றால காதரின் உலாவருகையை அறிந்து உலக உயிர்கள் யாவும் செழித்து மேன்மை பெறவும் (உலாவந்தார்.)

(வி - னா.) தோன்றல் - பிள்ளையார். தோகை - மயில். இறைவன் உலாவருங்கால் தம் முன்னும் பின்னும் பிள்ளையாரும் முருகப் பெருமானும் தம் தம் படைகளைத் தாங்கிக் கொண்டு பாதுகாவலாக வந்தார் என்றபடி. படலை-விரிவு. மணிப்பதக்கம் என்று கூட்டுக உலகம் - மக்கள் முதலிய பல்லுயிர்கள்: இடவாரு பெயர்.

(பொ - னா.) இடிமுழக்கத்தோடு செல்கின்ற மேகமென்னும்படி யானைமேல் வைத்து அடிக்கப்பெறுகின்ற பெரிய பேரிகையின் முழக்கமும் உடுக்கையின் முழக்கமும் மிகுதலால் எட்டுத்திசை யானைகளும் தம் தம்பிக்கைகளினால் (அவ்வொலிகேட்டஞ்சித் தம்) காதுகளை முழக்க கொள்ளவும், தொண்டர்கள் வாழ்த்திக் கூறிய திருப்பல்லாண்டிசையின் பேரொலியானது அடைபட்ட காதுகளையும் திறக்கச் செய்யவும், சம்பந்தர், எவுக்கரை, கந்தரர் ஆகிய நாயன்மாள் மூவர்களும் வாழ்த்துக் கொடுத்த தமிழ்மறைகளாகிய தேவாரப் பதிகங்கள் ஒருபாலும், வேதங்கள் ஒருபாலுமாக நெடுகத் தொடர்ந்து பாடிவரவும் (உலாவந்தார்.)

(வி - னா.) முகில் - மேகம். துடி - இடை சுருங்கு பறை: அஃ தாவது உடுக்கை. இங்கே குறிப்பது பேருடுக்கையை, இதனைச் சில பகுதிகளில் 'வவண்டை' என வழங்குவர். இவைகளின் பெருமுழக்கம் எட்டுத்திசைகளிலும் போய் முட்டுதலால் திசைகளைத் தாங்கும் யானைகளும் கூட இப் பேரோசை கேட்டு அச்சக்கொண்டு தம் துதிக் கைகளினால் தம் காதுகளைப் பொத்திக் கொண்டு சின்னன என்பது, முழக்கத்தின் மிகுதிச் சிறப்புக் கூறியவாரும். அடைத்த செவி - இம் முழக்கங்களால்வேற்றொலி கேளாது முடியிருந்த காதுகள்.

(பொ - ரை.) பொன்னுற் செய்த தம்புரு என்னும் வாத்தியமும் கின்னரம் என்னும் வீணையும் மகிழ்ச்சியோடு கூடிய விருப்பத்தைத் தருகின்ற யாழும் ஒலிசெய்யவும், மிகுதியான அழகுள்ள முத்துப்பல்லக்குகளும், குடைகளும், பொன்னுற் செய்த ஆலவட்டங்களும் நிழலித்த வரவும், இளமங்கையர்கள் பல்வகையான சிறு விசிறி வெண்சாமரை முதலியவைகளை முறைப்படி வீசிக் கொண்டு வரவும், குபேரன் இந்திரன் வருணன் முதலிய தேவர்கள் எல்லோரும் புகழ்பாடிக்கொண்டு வரவும் (உலாவந்தார்.)

(வி - ரை.) கனகம் - பொன். தம்புரு, கின்னரம், வீணை என்பன யாழின் வெவ்வேறு வகைகள். அனகம் - அநேகம் என்பதன் திரிபு. கவிகை - குடை. ஆலவட்டம் - ஒருவகைக் குடை, குஞ்சம் - குஞ்சு வகட்டிய சிறு விசிறி: ஆகுபெயர். வரிசை - முறைப்படி யென்னும் பொருளுது. தனதன் - குபேரன்.

(பொ - ரை.) சைவ சமயத்தார் மேம்படவும், சமண சமயத்தார் தாழ்வு பெறவும், எல்லாவகைச் சமயத்தார்களும் சிறப்பாக வரவேற்கவும், தம் கையிடத்தே வலிய சக்கரப்படை தாங்கிய அருளாளரான திருமாலுடன் செந்தாமரை மலரில் வாழ்வோருள நான்முகனும் பக்கத்தே காவல்தொழில் புரிந்து வரவும், பிரமன் திருமால் உருத்திரன் மகேசுவரன் சதாசிவன் ஆகிய ஐம்பெருங் கடவுளாக்கும் முதலவன் வந்தான்; பல தேவர்கட்கெல்லாம் தலைவன் வந்தான்; ஏனைய தெய்வங்களுக்கெல்லாம் இறைவன் வந்தான் என்று விளக்கங் கூறித் திருச்சின்னங்கள் முழங்கவும் (உலாவந்தார்.)

(வி - ரை.) ஆழி - சக்கரப்படை. கமலத்தோன் - தாமரை மலரில் இருப்போன்: இங்கே நான்முகன். புடை - பக்கம். அமரர் - தேவர். சின்னம் - பலவகை இசைக்கருவி.

(பொ - ரை.) படை (ஆயுத)ப் பெருக்கமும் படை வீரர்கள் பெருக்கமும் தேரின் பெருக்கமும் கொடிப்படைகளின் பெருக்கமும் யானைப்பெருக்கமும் குதிரைப் பெருக்கமும் எங்கும் நெருங்கக்கொண்டு வரவும், முதன்மையான திருமால், நான்முகனுக்குரிய கருடக்கொடி அன்னக்கொடிகளின் கூட்டம் நீண்ட வானவெளி முழுதும் போய் முடி இருள் மிகுந்தபின் மற்ற ஒளி விரிந்த எருதுக்கொடி மேலோங்கி எட்டுத்திக்குகளிலும் விளக்கம் பெறவும் (உலாவந்தார்.)

(வி - ரை.) சேனை - ஈண்டு ஆயுதம். தானை - படை வீரர். தார் - கொடி தாங்கிச் செல்லும்படை. அவனி: இங்கே குற்றால நகரத்தைக் குறித்தது. மோனை: முதன்மை என்னும் சொல்லின் திரிபு. காடு - கூட்டம்; மிகுதி. முதன்மையாவது சிறப்பு. இறைவன் உலாவருங் கால் உலாவில் கருடக்கொடிகளும் அன்னக்கொடிகளும் மிக நெருங்கி வந்ததனால் வானிடமெங்கும் ஞாயிற்றின் ஒளியை மறைத்து இருட்டாக்கியது. அவ்விருளைப்போக்கி மேலெழுந்து ஒளிதந்தது இறைவன் விடைக்கொடி. இடபம் - விடை; எருது. கேதனம் - கொடி.

(பொ - ரை.) கொத்தாகவுள்ள மலர்களையணிந்த கூந்தலையுடைய தேவருலக மங்கையர்கள் ஆடுகின்ற குரவைக் கூத்தின் பேரொலி கடலின் பேரலை ஒசையை அடக்கவும், தம்முள் ஒத்தனவாகிய அழகிய காதுகளில் வாழுகின்ற கனக, கம்பளர் என்னும் பெயருடைய

கந்தருவர் இருவர்களும் பாடுகின்ற இசைப்பாடல்களின் இனிமை யானது ஏறலகத்திலுள்ள யாவர்களையும் உருக்கங்கொள்ளச் செய்ய வும், மத்தளம் அடிக்கின்ற பெருமுழக்கம் மேகத்தின் இடிமுழக்கம் போல் முழங்க மயில்போல் சாயலையுடைய இளமங்கையர் நாட்டியம் ஆடவும், சத்தி பயிர்வீ கெளரியென்னும் திருப்பெயர்களையுடைய குழல்வாய்மொழியம்மை இடப்பக்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கவும் (உலாவந்தார்.)

(வி - ரை.) கொத்து - பூக்களின் சேர்க்கை ; திரள். குரவை - பெண்கள் இருவர் முதல் பலர் சேர்ந்து கைகோத்தாடும் ஒருவகைக் கூத்து; அன்றி நாவகைத்துப் பெண்கள் மகிழ்வுக்கு அறிகுறியாக முழங்கும் ஒருவகை இனிய ஒலியென்றலுமாம். இதனை இக் காலத்துக் குலவை என வழங்குவர். திருச்செவி இருவர் என்பவர், கனக கம்பளர் என்னும் இரு கந்தருவர்கள். இவர்கள் இறைவன்பால் அவர்தம் இரு கோத்துத்தோடுகளிலிருந்தகொண்டு பாட வேண்டினரென்றும் அவ்வாறே இறைவன் அவர்கட்கு அருள்செய்ய அவ்வீருவரும் இசைபாடிக் கொண்டிருக்கின்றார்களென்றும் புராணங்கள் கூறும். அக் கருத்தைக் கொண்டு இக்கே கூறினர். இவ்வாறே மீனாட்சியம்மையார் பிள்ளைத் தமிழில் 'பசரும் இசை திசை பாவ இருவர்கள் பயிலும் இயல்தெரி வென்வளைத் தோட்டினர்' என இறைவனைக் குறிப்பிடுவதும் இதனை வலியுறுத்துதல் காண்க.

இறைவன் மேற் கூறியன யாவும் சிறந்து முன் செல்ல எருதின் மீதேறி உலா வந்தாரென உலாவின் சிறப்பை வியப்புறக் கூறி முடித்தார். (கக.)

உளங்காணப் பெண்கள் வருதல்

விருத்தம்

பாலேறும் விடையில்வருந் திரிகூடப்

பெருமானார் பவனி காணக்

காலேறங் காமனுக்காக் கையேறும்

படைப்ப வஞ்சாய்க் கன்னிமார்கள்

சேலேறங் கலகவழிக் கணைத்தீடிப்

புருவநெஞ் சிலைகள் கோட்டி

மாலேறப் பொருதும் என்று

மணிச்சிலம்பு முரசறைய வருகின்றாரே.

(பொ - ரை.) பால்போல் வெண்ணிறம் பொருத்திய எருதின் மீதேறி உலாவருகின்ற திரிகூடப் பெருமானாரின் திருவுலாவைக் காண்பதற்குத் தென்றலைத் தேராகக்கொண்டு ஏறுகின்ற மன்மதனுக்காகக் கையிற் படை தாங்கிவரும் சேனர்களாகிய இளமங்கையர்கள், கெண்டை மீனை யொத்த கலகஞ் செய்கின்ற தம் கண்களாகிய அம்புகளைப் பதமாகத் தீட்டி, புருவங்களாகிய வில்லை வளைத்து (ஆடவரெல்லாம்) மயக்கங் கொள்ளுமாறு போர்செய்வோமென்று மணிகள் அழுத்திய காற்சிலம்புகளாகிய முரசங்கள் ஒலிக்க வருவதானார்கள்.

(வி - ரை.) பால் ஏறும் - பாலையொத்த: ஏறும் என்னும் பெயர்ச்சம் ஈண்டு உவம உருபாக நின்றது. எருதின் வெண்ணிறச் சிறப்புக்குப் பாலை உவமை கூறினார். கால் - காற்று: இங்கே தென்றல், மன்மதனுக்குத் தேர், தென்றல். பெண்களே அவன் படைவீரர்கள். பவுஞ்சு - சேனை. மன்மதன் படைகளாகிய கன்னிமார்கட்குக் கண்களை அம்புகளாகவும் புருவத்தை வில்லாகவும் காற்சிலம்புகளின் ஒலி முரசு ஒலியாகவும் உருவஞ்செய்தார். படைவீரர்கள் பகைவரைக் கொல்ல அம்பும் வில்லும் கைக்கொண்டு முரசும் அறைந்து போருக்கு வருவதாக அறிவிப்பது இயற்கையாதலான், அப் போர்முறை தோன்றக் கூறினார். (கசு)

உலாக்காணவந்த பெண்கள் சொல்லுதல்

இராகம்—புன்னாகவராளி. தாளம்—சாப்பு.

கண்ணிகள்

- (1) ஒருமாளைப் பிடித்துவந்த பேருமாளைத் தோடர்ந்துவரும் ஒருகோடி மான்கள்போல் வருகோடி மடவார்
- (2) புரிநூலின் மார்பனிவன் அயனென்பர் அயனாகில் பொங்கரவ மேதுதனிச் சங்கம் ஏ தென்பார்
- (3) விரிகருணை மாலென்பார் மாலாகில் விழியின்மேல் விழியுண்டோ முடியின்மேல் முடியுண்டோ என்பார்
- (4) இருபாலும் நான்முகனுந் திருமாலும் வருகையால் ஈசனின்வன் திரிகூட ராசனே யென்பார்
- (5) ஒருகைவளை பூண்டபெண்கள் ஒருகைவளை பூணமற் தோவோர் நகைப்பவரை நாவோர்-கவிழ்வார்
- (6) இருதனத்து ரலிக்கைதனை அரையிலுடை தோவோர்பின் இந்தவுடை ரலிக்கையெனச் சந்தமுலைக் கிவோர்
- (7) கருதுமனம் புறம்போக ஒருகண்ணுக்கு மையெடுத்த கையுமாய் ஒருகணிட்ட மையுமாய் வருவார்
- (8) நிருபனிவன் நன்னகரத் தெருவிலே நெடுநேரம் நிலலானோ மதனைஇன்னம் வெல்லானோ என்பார்
- (9) மெய்வளையும் மறுவுடைய தேய்வநா யகன்முடித்த வெண்மதியும் விளங்குதெங்கள் பெண்மதிபோல் என்பார்
- (10) பைவளைத்துக் கிடக்குமிவன் மெய்வளையும் பாம்புகட்குப் பசியாதோ தென்றலைத்தான் பசியாதோ என்பார்

(11) இவ்வகைகை தோளமுந்த இவன்மார்பில் அமுந்தாமல்
என்னமுலை நமக்கெழுந்த வன்னமுலை யென்பார்

(12) மைவளையும் குழல்சோரக் கைவளையகோண் டான்இ
மாயமோ சடைதரித்த ஞாயமோ என்பார். [தென்ன

(பொ - ஸர.) ஒரு மாணக் கையிலேந்திய பெருமானாகிய திருக் குற்றாலத்திறைவரைத் தொடர்ந்து வருகின்ற அளவற்ற மான் கூட் டம்போல் வருகின்ற எண்ணற்ற மக்கையர்கள், (பார்த்து) முப்புரி நாலினையுடைய மார்பினாகிய இவன் பிரமதேவனே என்பார்கள் ; அப் பிரமனானால் சினமுள்ள பாம்பு ஏது ? காதில் ஒப்பற்ற சங்கக் குண்ட லம் ஏது ? இவைகள் இருக்கின்றனவே என்று சிலர் சொல்வார் கள் ; சிலர், மிக்க அருளுடைய திருமாலென்பார்கள் ; திருமாலானால் நெற்றிக் கண்ணுண்டோ ? இருக்கின்றதே யென்பார்கள் ; சிலர், அவ னுக்குத் தலைமேல் சடையுண்டோ ? இருக்கின்றதே யென்பார்கள். சிலர் வலம் இடமாகிய இரு பக்கங்களிலும் நான்குமுகம் திருமாலும் உடன் வருகின்றபடியால் அருட்செல்வனாகிய இவன் திரிகூட ராசப் பெருமானே என்பார்கள்.

ஒரு கையில் வளையணிந்த பெண்கள் மற்றொரு கையில் வளைய லணிய மற்று இறைவன் உலாக்காண ஓடிவார்கள் : இதைக்கண்டு சிரிப் பவர்களைப் பார்த்துத் தலைகவிழ்த்து கொள்வார்கள் ; இரு கொங்கை களுக்கு அணிவின்ற கச்சினை, (கச்சென மயக்கத்தால் அறியாராய்) ஆடையென இடுப்பில் உடுத்தவார்கள் ; பின் (உணர்வுதோன்றி) இந்த ஆடை கச்சென அறிந்து தம் அழகிய கொங்கைகட்கு அணிவார்கள் ; எதையும் நினைக்கின்ற தம் மனம், உலாவரும் காட்சிப் பக்கம்போக ஒரு கண்ணுக்கு மைதிட்ட மையை யெடுத்துள்ள கையுமாக, ஒரு கண்ணுக்கு எழுதிய மை கொண்ட கண்ணுமாக வருவார்கள் ; அவருட் சிலர், தலைவ னாகிய திரிகூட ராசப்பெருமான் நல்ல நம் நகரத்தின் வீதியிடத்தே கெடுகோம் வரை நிற்கமாட்டானோ ? ஒரு வார்த்தையாவது சொல்ல மாட்டானோ ? என்பார்கள்.

கடவுளர் தலைவனான இறைவன் குடிய தன் உடலில் கூனலும் கனங்கமுழுடைய (முன்றும் பிரையாகிய) வெண்மதியும் எங்களுடைய பெண்மதிபோல வெள்ளையாக விளக்குகின்றதென்பார்கள் ; இவனணிந் துள்ள நஞ்சினை மிகுதியாகக் கொண்டுள்ள நச்சுப்பையுள்ள தம் உடல் விளகின்ற பாம்புக்குப் பசியெடுக்கமாட்டானோ ? (பசியெழுந்தால் எம்மை வருத்துகின்ற இந்தத்) தென்றற் காற்றை உண்ணமாட்டானோ ? என்பார்கள் ; இந்த நம் வளையலணிந்த கைகள், இவன் தோள்களில் பதியும்படி மார்பில் அழுத்தாமல் இருக்கின்ற நம்மிடம் உண்டாகிய அழகிய கொங்கைகள் என்ன கொங்கைகள் ? (தோன்றியும் பயன் பெற்றிலவே !) என்பார்கள் ; மேகங்களும் வெட்கிக் குளிகின்ற நம் கூந்தல் அவிழ்த்து தொங்கவும் நம் கைகளிலணிந்த வளையல்களைக் சுவர்த்தகொண்டான் : இச் செயல் மாயமாகவன்றோ இருக்கின்றது ! சடைவளர்த்த முறை இதுவோ ? என்பார்கள்.

(வி - ஸர.) ஒருமான் பெருமான் கோடிமான் என்பன, மாண யும் இறைவனையும் பெண்களையும் குறிக்க அமைந்த கொற்பின்வரு. நிலையணி. டெண்கள், இறைவன் திருவுலாக்காணும் போன்பினால்.

மனநிலை திரிய ஒரு கை வளையல் அணிந்தோர் மற்றொரு கைக்கு வளைய
லணிவதை மறந்தனர் : கொங்கைக்கணியும் இரவிக்கை யாடையை
மதிமயங்கி அரைக்கணிந்தனர் ; ஒரு கண்ணுக்கு மை தீட்டியோர், மற்றொரு
கண்ணுக்கு மைதீட்டக் கையில் மையை யெடுத்தபோது உலா
முழக்கங்கேட்டது, அக் கோலத்தோடு உலாக்காண ஆவல் உந்த ஒடி
வந்தனர் என்பன, பெண்கள் காதல் இயற்கை நிலையை விளக்கின்றன.
பை - நஞ்சுப்பை; அன்றிப் படமென்றலுமாம். காதல் கொண்டவர்க்குத்
தென்றற்காற்று அவ்வுணர்ச்சியை மேலிடச்செய்வதாதலால் அதை
யொழித்தற்குப் பாம்புகள் காற்றையும் உண்டு உயிர் வாழ்வனவாத
லால் தென்றலை இறைவன் அணியாகப்பூண்ட பாம்புக்குப் பசி இருக்
காதா? பசியிருந்தால் இத் தென்றலைப் பசியாதோ? என்று மகளிர்கள்
கூறும் தொடராக வருவன இன்புற்றபாலன. மதி - சந்திரன் ; புத்தி.
வெண்மதி பெண்மதி யென்றமைத்த சொற்கள், சொல்லின்பந்
தோன்றி மகிழ்வித்தல் அறிக. (௧௬)

வசந்தவல்லி வருதல்

விருத்தம்

நன்னகர்ப் பெருமான் முன்போய் நாணமும் கலையுந் தோற்ற
கன்னியர் சதுப்போற் காட்டிக் காமவேள் கலகம் மூட்டிப்
பொன்அணித் திலதம் தீட்டிப் பூமலர் மாலை சூட்டி
வன்னமோ கினியைக் காட்டி வசந்தமோ கினிவந் தாளே.

(பொ - ரை.) நல்ல குற்றமற்ற நகர்ப்பெருமான் முன்பாகச்சென்று
தம் நாணத்தையும் தம் ஆடையையும் இழந்துகின்ற மங்கையர்கட்குத்
தன்னை உதவிசெய்வவன்போலக் காண்பித்து, மன்மதனுக்குப் போர்
மூளும்படி செய்து, நெற்றிக்கு மிக்க அழகுள்ள பொட்டிட்டு, கூந்த
லுக்கு மலர்மாலையணிந்து, அழகிய மோகினிப்பெண் வடிவம் தன்னில்
தோற்றமுறக் காட்டிக்கொண்டு, வசந்தவல்லி யென்னும் பெயருடைய
மங்கை யொருத்தி அக் கூட்டத்துள் வருவாளாயினாள்.

(வி - ரை.) கலை - ஆடை. சது - உதவி: வடசொல். காமவேள்
கலகம், தன்னைக்கண்ட ஆடவர்கள் மனங்கலங்கிக் காதல் மூளச்செய்
தல். பொன் அணி - பொன்னாலான அழகுள்ள என்றலுமாம். மோகினி
யைக் காட்டுதல், கண்ட ஆடவர் உயிரை வருத்தும் தெய்வப்பெண்
உருவமாகத் தோற்றமளித்தல். அன்றித் திருமால், அமுதம் பகிர்ந்
தளித்தபோது உருக்கொண்ட மோகினிப்பெண் உருவம்போன்ற
அழகுருவாகத் தோற்றமளித்தல். (௧௭)

இராகம்—கல்யாணி. தாளம்—ஆதி.

கண்ணிகள்

- (1) வங்காரப் பூஷணம் பூட்டித் திலதந்தீட்டி
மாரனைக்கண் ணாலே மருட்டிச்
சிங்கார மோகனப் பெண்ணாள் வசந்தவல்லி
தேய்வரம்பை போலவே வந்தாள் ;

- (2) கண்ணுக்குத் கண்ணினை சொல்லத் திரிகூடக்
கண்ணுதலைப் பார்வையால் வெல்லப்
பெண்ணுக்குப் பெண்ம யங்கவே வசந்தவல்லி
பேடையன்னம் போலவே வந்தாள் ;
- (3) கையாரச் சூடகம் இட்டு மின்னாரைவெல்லக்
கண்ணிலோரு நாடக மீட்டு
ஓய்யார மாக நடந்து வசந்தவல்லி
ஓலியம் போலவே வந்தாள் ;
- (4) சல்லாப மாகு லீலர் குற்றலநாதர்
சங்கநெடு வீதி தனிலே
உல்லாச மாகு ரதிபோல் வசந்தவல்லி
உருவசியும் நாணவே வந்தாள்.

(பொ - ரை.) (1) பொன்னணி பல அணிந்து, நெற்றிக்குப்
பொட்டிட்டு, மனமதனையும் கண்ணால் மயங்க வைத்து, அழகுள்ள
மோகனப் பெண்ணாகிய வசந்தவல்லியானவள் தேவலோக அரம்பை
போல வந்தாள் ;

(2) தன்னைப் பார்க்கின்றவர் கண்களுக்குத் தன் இரண்டு கண்-
களுமே தன் சிறப்பைக்கூற, நெற்றிக்கண்ணுடைய திரிகூட ராசனைத்-
தன் கண்களின் பார்வையினாலே வென்று தன் வசப்படுத்த
தன்னைக் கண்ட பெண்களும் தன் அழகால் மயக்கக்கொள்ள, வசந்த-
வல்லியானவள், பெண்ணன்னம்போல் நடந்துவந்தாள் ;

(3) தன் கைகளில் நிறையும்படி வளையல்கள் அணிந்து, தன்
போன்ற இளமக்கையர்களை யெல்லாம் வெற்றி கொள்வதற்குக் கண்-
மீட்டலாகிய ஒப்பற்ற நாடகத்தை நடத்தி, ஓயில்நடையாக நடந்து,
வசந்தவல்லியானவள், எழுது பாவையென வந்தாள் ;

(4) இன்பமொழி பேசுகின்ற குழல்வாய்மொழியம்மைக்கு-
இன்பஞ் செய்பவரான குற்றலநாதர், கூட்டம் மிக்க நீண்ட தெருவி-
னிடத்தே மகிழ்ச்சிமிக்க இரத்தினவையப்போல, வசந்தவல்லியான
வள், ஊர்வசியும் தன்னைக் கண்டு வெட்கக்கொள்ள வந்தாள்.

(வி - ரை-) 1-4. வங்காரம்-பொன். பூஷணம் - அணி: இவை.
வடசொற்கள். திலகம் - பொட்டு. சிங்காரம் - அழகு: வடசொல் ;
சிங்காரித்தல், அழகுபடுத்தல் என்னும் பொருளில் வருவதற்கு. மோக-
னம் - ஆசைமூட்டும் தன்மை. கண்ணுக்குக் கண்ணினை சொல்ல
என்னும் குறிப்புமொழிக்கு, தம் கண்களால் இவள் அழகுள்ளாளா
என்று கருதிப் பார்ப்பவர்களுக்குத் தன் கண்ணின் சிறந்த பார்வைகளே
நான் அழகுள்ளவந்தான் என்று அறிவிக்க என்பதாம். பேடை -
பெட்டை; பெண். சூடகம் - வளையல். கண்ணில் நாடகமிடல், கண்
மீட்டினால் பலவகையாகப் பார்வை காட்டுதல். ஓய்யாரம் - குறுக்கு
நடை; ஓயில். சல்லாபம் - இன்பமொழி; கேலி. லீலை - இன்பம்.
சங்கம் - பெருங்கூட்டம். உல்லாசம் - மகிழ்ச்சி. அரம்பை ஊர்வசி:
விண்ணுலக நடனமாடிகள்.

(சஎ).

வசந்தவல்லியினது அறகின் சிறப்பு
இராகம்—பைரவி. தாளம்—சாப்பு.

கண்ணிகள்

- (1) இருண்ட மேகஞ்சுற்றிச் சுருண்டு சுழிஎறியுங்
கொண்டையாள் குழை
ஏறி யாடிநெஞ்சைச் சூறை யாடும்விழிக்
கெண்டையாள்
திருந்து பூமுருக்கின் அரும்பு போலிருக்கும்
இதழினாள் வரிச்
சிலையைப் போல்வளைந்து பிறையைப் போல்இலங்கு
ங்தலினாள் ;
- (2) அரம்பை தேசவில்லும் விரும்பி யாசைசொல்லும்
புருவத்தாள் பிறர்
அறிவை மயக்குமோரு கருவ மிருக்கும்ங்கைப்
புருவத்தாள்
கரும்பு போலினித்து மருந்து போல்வடித்த
சொல்லினாள் கடல்
கத்துந் திரைகொழித்த முத்து நிரைபதித்த
பல்லினாள் ;
- (3) பல்லின் அழகைஎட்டிப் பார்க்கு மூக்கிலோரு
முத்தினாள் மதி
பழகும் வடிவுதங்கி அழகு குடிகொளுமு
கத்தினாள்
வில்லுப் பணிபுனைந்து வல்லிக் கழகைவேன்ற
கழுத்தினாள் சுகம்
விடையிட் டெழுதியின்ப நிலையிட் டெழுதுந்தோய்யில்
எழுத்தினாள் ;
- (4) கல்லுப் பதித்ததங்கச் செல்லக் கடகம்இட்ட
செங்கையாள் எங்குங்
கச்சுக் கிடக்கினும்தித் திச்சுக்கி டக்கும்இரு
கொங்கையாள்

ஒல்லங் கருத்தர்மனக் கல்லுஞ் சுழிக்கும்எழில்
உந்தியாள் மீதில்
ஒழுங்கு கோண்ளேத்தை விழுங்கு சிறியரோம
பந்தியாள் ;

(5) துடிக்குள் அடங்கியோரு பிடிக்குள் அடங்குஞ்சின்ன
இடையினாள் காமத்
துட்டன் அரண்மனைக்குக் கட்டுங் கதலிவாழைத்
தோடையினாள்
அடுக்கு வன்னச்சேலை எடுத்து நெறிபிடித்த
உடையினாள் மட
அன்ன நடையிலோரு சின்ன நடைபயிலும்
நடையினாள் ;

(6) வேடித்த கடலமுதை எடுத்து வடிவுசெய்த
மேனியாள் ஒரு
விமப் பாகம்பெற்ற காமப் பாலுக்கொத்த
சீனியாள்
பிடித்த சுகந்தவல்லிக் கொடிப்போல் வசந்தவல்லி
பெருக்கமே சத்தி
பீட வாசர்திரி கூட ராசர்சித்தம்
உருக்குமே.

(பொ - னா.) (1) கருநிற மேகங்கள் ஒன்று திரண்டு சுருண்டு சுழி
யெறிவதுபோல் காட்சியளிக்கின்ற கூந்தல் முடியினாள் ; காதுகள்
வரை நீண்டு சென்று விளையாடி ஆடவர் நெஞ்சைத் கொள்ளுகொள்
கின்ற சென்டை மீனையொத்த கண்களையுடையாள் ; அழகுள்ள முள்
முருக்கின் அரும்பையொத்த மேல் கீழ் இதழினையுடையாள் ; அழகிய
வில்லைப்போல் வளைந்து மூன்றாம் பிறைத்திங்களைப்போல் ஒளிவிடு
கின்ற நெற்றியையுடையாள் ;

(2) அரம்பை யென்றும் மங்கையின் நாடாகிய விண்ணுலகத்தில்
தோன்றும் வான வில்லுக்கூட, ஆசைமொழி பேசும்படி அமைந்த கண்
களின் புருவத்தையுடையாள் ; தன்னைப் பார்க்கின்ற மற்ற ஆடவர்
பெண்டிர்களின் அறிவையும் மயக்குகின்ற இறமாப்பு மிக்க மங்கைப்
புருவத்தையுடையாள் ; கரும்பின் சாறுபோல் இனிப்புக்கொண்டு அமிழ்
தம்போல் (மிக இனிக்கும்) தெளிவாக எடுத்த சொல்லையுடையாள் ;
இரைச்சல் இடுகின்ற எடல் அலைகளால் ஒதுக்கப்பட்ட முத்துக்களைப்
பதித்து வைத்தாலொத்த வரிசையான பற்களையுடையாள் ;

(3) பற்களின் நிற அழகை எட்டிப் பார்ப்பது போல் மூக்கில் புல்
லாக்காக இட்ட ஒப்பில்லாத முத்தினையுடையாள் ; திங்களும் பழகத்

தக்க ஒளிவடிவில் நிலைத்து அழகு மாறாமல் இருக்கின்ற முகத்தினை யுடையாள்; ஒளிபொருந்திய பல்வகை அணிகளைப் பூண்டு, கொடிகள் சுற்றுகின்ற கழுத்தினையும் வெற்றிகொண்ட கழுத்தினையுடையாள்; உலகம் எல்லாவற்றையும் தனக்கு விலைப்பொருளாக மதித்தெழுதச் செய்து, இன்பத்தை நிலைநிறுத்தி எழுதுகின்ற சந்தனக் குழம்பால் எழு தப்பெற்ற எழுதுவரிக் கோலத்தையுடையாள்;

(4) மணிகள் அழுத்திப் பொன்றாச் செய்த அழகிய வளையல்களை அணிந்துள்ள சிவந்த கைகளையுடையாள்; தன்னிடம் முழுதும் இரவிக்கையால் மூடப்பட்டிருப்பினும் இனிமை தங்கியிருக்கின்ற இரண்டு கொங்கைகளையுடையாள்; இறைவன் அன்பில் கூடும் எண்ண முடையவராகிய முனிவர்களின் மனமாகிய கல்லையங்கூட (கரைந் துருகும்படி) மாற்றுகின்ற அழகுள்ள கொப்பூழையுடையாள்; மேலிடத் தில் நேராகக் கொண்டு ஆடவர் மனத்தைத் தன்பால் அடக்குகின்ற (வயிற்று) மயிரொழுங்கினை யுடையாள்;

(5) உடுக்குக்கும் உள்ளிடம் சிறுத்து ஒரு கைப்பிடியளவுக்குள் அடங்குகின்ற சிறிய இடையையுடையாள்; காமனாகிய கொடியவனது அரண்மனைக்குக் கட்டிவைத்துள்ள வாழைமரத்தைப்போன்ற தொடை களையுடையாள்; மடிப்பையுடைய அழகிய ஆடைகளை விரித்துக்கொய்து உடுத்த உடையினையுடையாள்; இள அன்னத்தின் நடையைப் பார்க்கி னும் மெல்லிய நடை நடக்கின்ற நடையை யுடையாள்;

(6) பெரு முழக்கமுடைய கடலிற் பிறந்த தேவமிர்தத்தைக் கொண்டு உருவாக்கியதைப் போன்ற இன்பஞ் செய்யும் திருவடிவுடை யாள்; வீமனாற் செய்யப்படும் உணவுபோல் சுவைகொண்ட காதல் ஆசை யாகிய பாலுக்கு மேலும் இனிமை கொடுக்கும் சருக்கரையைப் போன் றவள்; பொருந்திய நல்ல மணமுள்ள வல்லிக்கொடியைப்போன்ற வசந்த வல்லியினது இவ்வழகு மிகுதி, அறுபத்து நான்கு சத்தி பீடத்தில் ஒன்றாக இலகும் இத் திருக்குற்றலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவரான திரிகூடராசப்பெருமானது திருவுள்ளத்தையும் உருகும்படி செய்யும்.

(வி - ரை.) 1—6. இக் கண்ணிகள் ஆறும் முடிமுதல் அடிவரை (கேசாதிபாதம்) வருணனையாக வசந்தவல்லி கூந்தல், கண், இதழ், நுதல் போன்ற எல்லா வடிவையும் அழகுறக்காட்டி, இவள் அழகால் குற்றலநாதர் உள்ளங்கூட உருகுமென்றால் வேறென்ன விளம்புவ தென்று ஆசிரியர் கூறி முடிக்கின்றார்.

குழை - காது. சிலை-வில். அரம்பை தேசம்-வானுலகம். கருவம்- செருக்கு: இறுமாப்பு. கரும்பு: அதன் சாறுக்கு ஆகுபெயர். மருந்து - அமிழ்தம். திரை - அலை. நிரை - வரிசை. எட்டிப் பார்த்தல் - தலை நீட்டிக் காணுதல். புல்லாக்கு, பற்களுக்கு நேராகத் தொங்கியசைவதை எட்டிப் பார்ப்பதுபோல் குறித்தார். அழகு குடிக்கொள்ளுதல் - அழகு கெடாமல் என்றும் ஒரேபடியாக நிலைத்திருத்தல். வல்லி - கொடி. கழுத்தில் பல்வகைச் சங்கிலிகள் பூண்டிருப்பது கழுதில் கொடி படர்ந் திருப்பதுபோல் தோன்றுவதென்றபடி. சகம் - உலகம். இன்பசிலை இடுதல் - இன்பத்தை நிலைத்திருக்கச்செய்தல். தொய்யில் - மார்பி னும் தோளினும் கலவைச் சந்தனத்தால் எழுதுகின்ற வரிக் கோலம். செல்லம் - செல்வம்; சிறப்பு. கச்சு - இரவிக்கை. ஒல்லுதல் - பொருந் துதல். கருத்தர் - கருத்தினையுடையார். கருத்து - எண்ணம். கல் -

சல்போன்ற வலிமை. உரோமபந்தி - மயிரோழுங்கு. அடுக்கு - மடிப்பு. சின்ன - சிறிய; ஈண்டு மெல்லிய. வெடித்தல் - பெருமுழக்கம். வீம பாசம் - வீமனால் செய்த உணவுவகை. மிகச் சிறந்த முறையில் வீமன் சமைப்போன் என்பது பாரதக்கதை. காமமாகிய பால் - காம இன்பத்தின் வகைகள். பிடித்த - பொருந்திய; சேர்ந்த. பெருக்கம் - ஈண்டு (அழகு) மிகுதி. சத்திபீடம் - சத்திவீற்றிருக்கும் உயரிடம். கச்சுக்கிடக் கிணம் என்பதில் கச்சு - கைத்து, கசப்புடையதாகி என்றும், கச்சு - இரவிகையென்றும் இரு பொருள் நயம் காண்க. (கஅ)

வசந்தாஸ்மி பந்தடிந்தல்

விருத்தம்

லித்தகர் திரிகூடத்தில் வெளிவந்த வசந்த வல்லி
தத்துறு வினையாட் டாலோ தடமுலைப் பணைப்பி னாலோ
நத்தணி கரங்கள் சேப்ப நாலடி முன்னே ஓங்கிப்
பத்தடி பின்னே வாங்கிப் பந்தடி பயில்கின் றுளே.

(பொ - ஏர.) மெய்யறிவினான திருக்குற்றால நாதரின் திரிகூட மலையையுடைய நகரத்தில் வெளித்தோன்றிய வசந்தவல்லியான வன், தாவுகின்ற வினையாட்டினாலோ, அன்றிப் பெரிய கொங்கைகளின் சமையினாலோ, சங்கு வளையல்கள் அணிந்துள்ள தன் கைகள் மிகச் சிவப்புநிறமடைய நான்கு அடிகள் முன்னேறிச் சென்றும், பத்தடிகள் பின் வாங்கிப் போயும் பந்தடித்து வினையாடல் புரிகின்றான்.

(வி - ஏர.) திரிகூடம் - மூன்று கொடுமுடிகள் ஒன்றாகக் கூடியது. அதனால் பொதிய மலைக்குத் திரிகூடமலை யென்பது பெயராயிற்று. தத்துதல் - தாண்டதல். பணைப்பு - பருமை; சுமை. நத்து : நத்து : வலித்தல் விகாரம் பெற்றது. சேப்ப - சென்றும் கொள்ள. நாலடி - நான்கு காலின் எட்டுதல் அளவு. ஓங்குதல் - மேலே போதல். வாங்குதல் - பின்னடைந்து போதல். (கக)

இதுவுமது

இராகம்—பைரவி. தாளம்—சாப்பு.

கண்ணிகள்

(1) சேங்கையில் வண்டு கலின்கலின் என்று செயஞ்செயம்

என்றாட

இடை

சங்கதம் என்று சிலம்பு புலம்போடு தண்டை

கலந்தாட

இரு

கொங்கை கொடும்பகை வேன்றனம் என்று குழைந்து

குழைந்தாட

மலர்ப்

பைங்கொடி நங்கை வசந்த சவுந்தரி

பந்து

பயின்றாளே ;

(2) போங்கு கனங்குழை மண்டிய கேண்டை புரண்டு
புரண்டாடக் குழல்
மங்குலில் வண்டு கலைந்தது கண்டு மதன்சிலை
வண்டோட இனி
இங்கிது கண்டே கேன்படும் என்படும் என்றிடை
திண்டாட மலர்ப்
பங்கய மங்கை வசந்த சவுந்தரி
பந்து பயின்றாளே ;

(3) சூடக முன்கையில் வால்வளை கண்டிரு தோள்வளை
நின்றாடப் புனை
பாடக முஞ்சிறு பாதமும் அங்கோரு பாவளை
கோண்டாட நய
நாடகம் ஆடிய தோகை மயிலேன நன்னகர்
வீதியிலே அணி
ஆடக வல்லி வசந்த ஓய்யாரி
அடர்ந்துபந் தாடினளே ;

(4) இந்திரை யோஇவள் சுந்தரி யோதேய்வ ரம்பையோ
மோகினியோ மன
முந்திய தோலிழி முந்திய தோகர முந்திய
தோவேனவே உயர்
சந்திர சூடர் குறும்பல ஈசுரர் சங்கனி
வீதியிலே மணிப்
பைந்தோடி நாரி வசந்தஓய் யாரிபோற்
பந்துகோண் டாடினளே.

(பொ - ரை.) (1) சிவந்த கைகளின் வளையங்கள் கலீர் கலீர் என்றும் வெற்றி வெற்றியென்றும் கூறுவனபோல் ஒலித்து அசைய, இடை இனி இருப்பது ஐயமென்று கூறுவதுபோல் சிலம்பின் ஒலியோடு தண்டையின் ஒலியும் கலந்து தோன்ற அசைய, கொங்கைகளானவை தம் கொடிய பகையாகிய (பந்துகளை) வென்று விட்டோமென்று நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து அசைய, மலர்களைபுடைய பசுங்கொடிபோன்ற வசந்தவல்லி யென்னும் அழகுடையாள் பந்தடித்து விளையாடுவாளானாள் ;

(2) மிக்க கனத்த காசனிகளானவை நெருங்கிய கெண்டை மீனையொத்த கண்களின்மீது புரண்டு புரண்டு ஆட்டங்கொள்ள, கூந்தலாகிய மேகத்தினின்றும் வண்டினங்கள் கலைந்துசெல்லுதல் கண்டு மன்மதன் கரும்பு வில்லின் நாணை வண்டுகளும் உடன்போக, இதைப்

பார்த்து இனிமேல் உலகம் என்ன பாடுபடுமோ என்பதுபோல் இடையானது துவண்டு துவண்டு நடுக்கங்கொள்ள, செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற திருமகனையொத்த மங்கைப்பருவத்தாளாகிய வசந்த வல்லியென்னும் பெயருடைய அழகுடையாள் பந்தடித்து விளையாடுவாளாளுள்.

(3) சூடக வளையலணிந்துள்ள முன்னங்கைகளில் சங்கு வளையல்களும் சேர்த்து இரண்டு தோள்வளையல்களும் மேலெழுந்தாட, அணிந்துள்ள கால்களின் கொலுசுகளுடன் சிறு தண்டைகளும் அக் கால்களிடத்தே மேலேறுவதும் கீழ் வருவதுமாகிய ஒத்த தன்மைகளைக் கொண்டு ஆட, நல்ல கூத்தாட்டங்கொள்ளும் மயிலென்னும்படி சிறந்த குற்றல நகரத்தெருவிடத்தே அழகிய பொன்கொடிபோன்ற வசந்த வல்லியென்னும் ஒயிலினான் நெருங்கிப் பந்தடித்து விளையாடுவாளாளுள்.

(4) இவள் திருமகனோ இரதியோ தெய்வலோக அரம்பையோ மோகினிப் பெண்ணோ என்று கண்டோர் ஐயங்கொள்ளுமாறு இவள் மணந்தான் முன் செல்கின்றதா? இவள் கண்கள் தாம் முந்துகின்றவா? இவள் கைகள் தாம் முந்துகின்றவா? என்று எண்ணும்படி மூன்றாம் பிறையை அணிந்தவரான சிறு பலாமரத்தடியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற அருட்செல்வராகிய திருக்குறளுலகாதருடைய கூட்டம் அழகு செய்கின்ற தெருவிலே பச்சை வளையலணிந்தவளாகிய வசந்தவல்லி அழகிய பந்தைக் கையிற்கொண்டு விளையாடுவாளாளுள்.

(வி - னர.) 1—4. வண்டு - வளையல்; வண்டினங்கள். கலின் கலின் என்பன, வளையல்கள் அசைகின்றதால் உண்டாகும் ஒலிக் குறிப்பு. சங்கதம்-ஐயம். புலம்-ஒலி. பந்தையடிக்குங்கால் கொங்கைகள் குலுங்குதலைக், கொங்கைகட்கு உவமமாக வருவன பந்துகளானதால், அதைக்கீழே அடிப்பதால் தம் பகையை வென்றதற்கு மகிழ்ச்சி கொள்வதாகத் தற்குறிப்பேற்றம் ஆக்கிக் கூறினார். கெண்டை: கண்கள்; ஆகுபெயர். மஞ்ஞல்-மேகம். சூடகம் - ஒருவகைக் கைவளை. இந்திரை - திருமகள். சந்தரி - அழகுடையாள்; ஈண்டு இரதி. சூடர் - சூடியவர்; பிறையை அணிந்த இறைவர்.

இதுவுமறு

விருத்தம்

கோந்தடிப்பூங் குழல்சரிய நன்னகரில்
வசந்தவல்லி கோடிய காமன்
முந்தடியிந் தடிஇடைபோய் முன்றடிநா
லடிநடந்து முகே மாதர்
சந்தடியில் திருகியிட சாரிவல
சாரிசுற்றிச் சகிமார் சூழப்
பந்தடிக்கும் பாவனையைப் பார்க்கஅயன்
ஆயிரங்கண் படைத்தி லானே.

(பொ - னர.) கொத்தினிடத்துள்ள பூக்களை முடித்த கூந்தல் அவிழ்த்து தொங்க, நல்ல நகரத்தில் கோடிய காமனின் படையாகிய வசந்தவல்லியானவள், முன் பக்கம் பின் பக்கம் இடமெல்லாஞ்சென்று

முன்றடி நாலடியிட்டு நடந்து விரைந்து கூட்டத்தில் திரும்பி இடசாரி வடசாரியாகச் சுற்றுதல் செய்து தோழிகள் தன்னைச் சுற்றிவிற்க, பந்தடிக்கின்ற இவள் தன்மையைக் காண்பதற்கு, பிரமணவன் நமக்கு ஆயிரங்கண்களைப் படைத்தானில்லையே. (இது கண்டோர் கூறுதல்.)

இதுவுமது

தரு. இராகம்—காம்போதி. தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

(1) பந்தடித்தனளே வசந்த சுந்தரி விந்தை யாகவே.

அனுபல்லவி

(2) மந்தர முலைகள் ஏச லாட மகரக் குழைகள் ஊச லாடச் சுந்தர விழிகள் பூசல் இடத் தொங்கத் தொங்கத் தொங்கத் தொம்மெனப் (பந்)

சரணம்

(3) பொன்னின் ஒளியில் வந்து தாவிய மின்னின் ஒளிவுபோலவே சொல்லியத்தினை நாடிநாடித் தோழியருடன் கூடிக்கூடி நன்ன கர்தரி கூடம் பாடி நகுர்தத் திருர்தத் தகுர்தத் தொம்மெனப் (பந்)

(பொ - ரை.) (1) வசந்த சுந்தரி கண்டவர் வியப்புறப் பந்தடித்தனள் ;

(2) மந்தரமுலை போன்ற கொங்கைகள் பழிமொழிக்கு இடமாக வுங், காதணிகள் ஊஞ்சலாடவும் (போக்கு வரவு செய்யவும்), அழகிய கண்கள் கலகஞ்செய்யவும், தொங்கத் தொங்கத் தொங்கத் தொம்மெனும் ஓசை யெழும்படி பந்தடித்தனள் ;

(3) பொன்னின் ஒளியில் வந்து தாவிய மின்னின் ஒளிபோலச் சொல்லினிமையை நாடி நாடிக்கொண்டு தோழியருடன் கூடிக் கூடி, நல்ல நகராகிய திரிகூடம்பாடி நகுர்தத் திருர்தத் தகுர்தத் தொம்மெனும் தாள ஓசை உண்டாகும்படி பந்தடித்தனள் ; (உஉ)

வசந்தவல்லி, உலாவருகின்ற நீரிகூடநாதரைக் காணுதல்

விருத்தம்

வருசங்க வீதி தன்னில் வசந்தபூங் கோதை காலில் இருபந்து குதிகோண் டாட இருபந்து முலைகோண் டாட ஒருபந்து கைகோண் டாட ஒருசெப்பில் ஐந்து பந்தும் தேரிகோண்டு வித்தை ஆடுஞ் சித்தரை யெதிர்கண் டாளே.

(பொ - ரை.) சங்க வீதியில் வரும் வசந்தவல்லியின் குதிகால் களாகிய இரண்டு பந்துகளும் தாலித்தாலி ஆடவும், இருபந்துகள் போன்ற கொங்கைகள் குதித்துக் குதித்து அசைந்தாடவும், தன் ஒரு

கையில் ஒரு பந்தைக்கொண்டு ஆடவும், ஒரே ஒரு மாயையாகிய சிமிழின் உள்ளே தொடர்புடையனவாகிய நிறம் நீர் தீ காற்று வானம் என்பனவாகிய பந்துகள் ஐந்தினையும் தெரிந்தகொண்டு, மேற்கூறிய செப்பினுள்ளே மறைத்தும் வெளிப்படுத்தியும் அரிய பெரிய திரு விளையாடலாகிய சித்துச்செய்யும் குற்றால நாதரை எதிர்கண்டான்.

(வி - ரை.) கொந்தடி பூ - பூக்கொத்தின் இடத்திலுள்ள மலர். பிந்தடி - பிற்பக்கம். முடுகி - விரைந்து. சந்தடியில் திருகி - கூட்டத்தில் திரும்பி. பாவனை - அலங்காரம். ஏசல் - பழிமொழி. ஊசலாட - போக்கு வரவு செய்ய. ஒரு செப்பில் - ஒன்றாகிய மாயை என்கிற செப்பினுள்ளே. நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம் என்னும் ஐந்தும் உருண்டை வடிவின்வாய்ப் பந்து போல்வதாக இருத்தலின், 'பந்து' என்றார். பந்து - ஒன்றுக்கொன்று இனமான என்றலுமாம். (௨௩)

வசந்தவல்லி வியந்துகூறுதல்

இராகம்—அடாண. தாளம்—ரூபகம்

பல்லை

(1) இந்தச் சித்தர் ஆரோ வேகு
விந்தைக் கார ராக விடையி லேறி வந்தார் ; (இந்தச்)

அனுபல்லை

(2) நாகம் புயத்திற் கட்டி நஞ்சு கழுத்திற் கட்டிக்
காக மணுகாமல் எங்குங் காடு கட்டிப்
பாகந் தனிலோ ருபெண் பச்சைக் கிளிபோல்வைத்து
மோகம் பேறவோ ருபெண் முடியில்வைத்தார் ; (இந்தச்)

(3) மெய்யிற் சிவப்பழகும் கையில் மழுவழகும்
மையார் விழியார் கண்டால் மயங்காரோ
செய்ய சடையின் மேலே திங்கட் கோழுந்திருக்கப்
பையை விரிக்கு தம்மா பாம்புசும்மா ; (இந்தச்)

(4) அருட்கண் பார்வை யாலேன் அங்கந் தங்கமாக
உருக்கிப் போட்டார் கண்ட உடனேதான்
பெருக்கம் பார்க்கில் எங்கள் திருக்குற் றுலர்போலே
இருக்கு திவர்செய் மாயம் ஒருக்காலே. (இந்தச்)

(பொ - ரை.) (1) வேகு வேழக்கைக்காரராக எழுது ஊர்தியின்
மீது ஏறி வந்த இந்தச் சித்தர் ஆரோ?

(2) பாம்பைத் தோள்களில் அணிந்தும், நஞ்சுக்கறையைக் கழுத்
தில் கொண்டும், குறிக்கப்பட்ட இடத்தில் காகங்கள் கூடத் தம்பால்
வராமல் தடை செய்தும், இடப்பக்கத்தில் பச்சைக்கிளிபோல் உமையம்

மையை வைத்தும், விருப்பமுண்டாகக் கங்கையாகிய பெண்ணைச் சடை முடியில் வைத்தும் உள்ளனர். (இந்தச் சித்தர் ஆரோ?)

(3) உடம்பின் சிவப்பழகையும், வலக்கையில் முழுப்படையினது அழகையும், மை தீட்டப் பெற்ற கண்களையுடைய மாதர்கள் பார்த்தால் மயக்கமடைய மாட்டாரோ? சிவந்த சடைமுடியின்மேல் மூன்றாம் பிறை இருத்தலினால், கூட இருக்கும் பாம்பானது அம்மவோ! (அதை விழுங்கக் கருதி) அடிக்கடி தன் படத்தை விரிக்கின்றதே! (இந்தச் சித்தர் ஆரோ?)

(4) அருளையுடைய தம் கண்களின் பார்வையினாலே என் உடல் எங்கும் பொன்னிறங் கொள்ள உருக்கி விட்டார்; இவர் மேம்பாட்டை எண்ணினால் பார்த்தவுடனே, இவர் செய்கின்ற மாயச் செயல்களினாலே இவர் திருக்குற்றால நாதராகவே இருப்பார் போலும்! (இந்தச் சித்தர் ஆரோ?)

(வி - ரை.) 1—4. விடையில்-எருதினமேல். காடுகட்டி-குறித்த இடத்தில் விலங்கு பறவைகள் கூட வராமல் தடை செய்து. பாகப் பெண் - குழல்வாய்மொழியம்மை. முடிப் பெண் - கங்கை. பை - படம் அங்கம் - உடல். சும்மா - அடிக்கடி. (உச)

தோழிமார், திருக்குற்றாலநாதர் புகழைக் கூறக்கேட்டு
வசந்தவல்லி காதல்கொள்ளுதல்

விருத்தம்

திங்களை முடித்தார் கண்டாய் திரிகூடச் செல்வர் கண்டாய்
எங்குல சித்துக் கேல்லாம் இறையவர் இவரே என்று
நங்கைமார் பலரும் கூறும் நன்மொழித் தேறல் மாந்தி
மங்கையாய் வசந்த வல்லி மனங்கொண்டாள் மயல்கொண்டாளே.

(பொ - ரை.) இளம்பிறையைச் சடையில் முடித்திருப்பதைப் பார்; அதனால் இவரே திரிகூடநாதர் ஆவர்; அறிவாயாக. எல்லா வகைச் சித்து (மாயவித்தை)களுக்கும் இவரே தலைவர் என்று பெண்கள் பலரும் சொல்கின்ற நல்ல சொல்லாகிய தேனைப் பருகி மங்கையான வசந்தவல்லி விரும்பி மயக்கக்கொண்டவளானாள். (உரு)

இதுவுமறு

இராகம்—புன்காவராணி. தாளம்—ரூபகம்

கண்ணிகள்

(1) முனிபரவும் இனியானே—வேத
முழுப்பலவின் கனிதானே
கனியில்வைத்த செந்தேனே—பெண்கள்
கருத்துருக்க வந்தானே

தினகரன்போற் சிவப்பழகும்—அவன்
திருமிடற்றிற் கமப்பழகும்
பனகமணி இருகாதும்—கண்டால்
பாவையுந்தான் உருகாதே;

- (2) வாகனைக்கண் ருருகுதையோ—ஒரு
மயக்கமதாய் வருகுதையோ
மோகமென்ப திதுதானோ—இதை
முன்னமேநான் அறிவேனோ
ஆகமெல்லாம் பசந்தேனே—பெற்ற
அன்னைசொல்லும் கசந்தேனே
தாகமன்றிப் பூணேனே—கையில்
சரிவனாயும் காணேனே.

(பொ - ரு.) (1) அசுத்திய முனிவர் வணங்குகின்ற இனியவனோ
இவன், வேதமாகிய முழுப்பலாமாததின் பழமோ, இவன் அப் பழத்திற்
பொருத்திய செந்தேனோ, இவன் பெண்களின் ஞானை இளக்குதற்கு
வந்தவனோ, ஞாயிறு போற் சிவந்த நிற அழகும், அவன் அழகிய கழுத்தி
னிடத்தள்ள கற்பப்பழகும், இரண்டு காதுகளிலும் அணிந்த பாம்பாகிய
காதனியும் பார்த்தால், உயிரற்ற பாவைகள் கூட (பாவை போல்
வாறும்) உருக மாட்டாதே?

(2) அழகனைப் பார்த்து மனம் இளகுகின்றதையோ, ஐயோ, ஒரு
வித மயக்கமாக வருகின்றதே! மோகம் என்பது இதுதானோ? இதை
நான் முன்னரே அறியேனே! உடம்பு முழுதும் பசலை நிறம் கொண்
டேனே! பெற்ற தாய் சொல்லையும் சசப்பது போல் வெறுத்தேனே!
இவர்பால் ஆசையின்றி மந்த்றெழும் என்பால் இல்லையே! என் கைகளில்
அணிந்து வந்த வளையல்களையும் காண்கின்றேனில்லையே! (பறி
போய்விட்டனவே!) (உசு)

வசந்தவல்லி நீலைமகண்டு தோழியார் புலம்பல்

விருத்தம்

நடைகண்டால் அன்னன் தோற்கும்
நன்னகர் வசந்த வல்லி
விடைகொண்டான் எதிர்போய்ச் சங்க
வீதியிற் சங்கம் தோற்றுள்
சடைகொண்டான் உடைதான் கொண்டு
தன்னுடை கொடுத்தான் ஐயன்
உடைகொண்ட வழக்குத் தானோ
ஊர்கின்ற தேர்கொண் டாளே.

(பொ - ரை.) தன் நடையைப் பார்த்தால் அன்னங்களும் நடையால் தோற்றுப் போகுந் தன்மைவாய்ந்த நடையுடைய வசந்தவல்லியானவன், நல்ல குற்றாலநகரச் சங்கவீதியில் இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளி வரும் குற்றாலநாதரை நேரே போய்க் கண்டதும் தன்கையில் அணிந்துள்ள சங்குவளையல்களைப் பறிக்கொடுத்தான்; சடை முடியையுடைய திரிகூடநாதரின் உடையாகிய திகம்பரத் தன்மையை (சீர்வாணத்தை)த்தான் பெற்றுக் கொண்டு, தான் உடுத்த உடையைக் கொடுத்தான்; (ஆடை உரிந்து விழ நின்றான்.) அவர் தன் ஆடையைக் கவர்ந்த வழக்கை உணர்ந்துதற்கோ அவன் செல்கின்ற தேராகிய சிலத்தைக் கைப்பற்றலானான்.

(வி - ரை.) காம வேட்சையால் ஆடை அவிழ்த்து போய்க் கீழே விழுந்துவிட்டபடியால் நாணத்தால் மானத்தைக் காப்பாற்றும் பொருட்டுப் பூமியிற் குப்புற விழுந்தான் என்பது குறிப்பு. நன்மொழித் தேறல்மாந்தி - இனிய சொல்லாகிய தேனை உண்டு. கனி-பழம். மீடறு - கழுத்து. பன்னகம் - பாம்பு. தினகரன் - ஞாயிறு. வாகன் - அழகுடையவன், பசுத்தல் - நிறம் வேறுபடுதல். சங்கம் - சங்கு வளையல். சடை கொண்டான் உடை - திகம்பரம்; நிர்வாணம். ஊர்கின்ற தேர் - நடத்துகின்ற இரதமாகிய பூமி. இச் செய்யுளில் வேட்கையால் உடை அவிழ்த்து போய்விட்டபடியால் நாணத்தால் மானத்தைக் காப்பாற்றும் பொருட்டுப் பூமியில் குப்புற விழுந்த நிலையை இவ்வாறு அழகுறக் குறிப்பிடுமொழியாற் கூறினார்.

இறைவன் முப்புரத்தை எரிப்பதற்கு, பூமியைத் தேராகவும், மேரு மலையை வில்லாகவும், திருமலை அம்பாகவும். நான்முகனைத் தேர்ப் பாகனாகவும், நான்கு மறைகளையும் நான்கு குதிரைகளாகவும் பூட்டிக் கொண்டு ஊர்ந்து சென்ற நென்பது புராணக் கதை. இதனை உட்கொண்டு இங்கு, சிலத்தில் அவன் விழுந்ததை, 'ஊர்கின்ற தேர் கொண்டாளே' என்றார். (உஎ)

இதுவுமது

இராகம்—தோடி. தாளம்—சாப்பு.

கண்ணிகள்

- (1) ஆசைகொண்டு பாரில்வீழ்ந்தாள் நேசமான் என்பார் விளை யாடாள்பாடாள் வாடாமலை சூடாள்காண் என்பார் பேசிடாத மோசம்என்ன மோசமோ என்பார் காமப் பேயோஎன்பார் பிச்சோஎன்பார் மாயமோ என்பார்;
- (2) ஐயோஎன்ன செய்வமென்பார் தெய்வமே யென்பார் களைப் பாச்சோஎன்பார் முச்சேதென்பார் பேச்சே தோவேன் கையில்திரு நிறேப்பார் தையலார் எல்லாஞ் சூலக் [பார் கையாதிரி கூடநாதா கண்பாராய் என்பார்.

(பொ - ரை.) (1) இச் நிலையைக் கண்டவர்கள், அன்புடையவசந்த வல்லியானவன் ஆசையால் பூமியில் விழுந்தான் என்பார்கள்; விளை யாடாள், பாடமாட்டாள், மணிக் கற்கள் பதித்த சங்கிலிகளை அணியான்

என்பார்கள்; வாய் திறந்து ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசாமல் இருக்கும் மோசம் (கெடுதி) என்ன கெடுதியோ என்பார்கள்; காமமாகிய பேய் பிடித்ததோ என்பார்கள்; அல்லது பைத்தியம் கொண்டாளோ என்பார்கள்; இது மயக்கும் வித்தையோ என்பார்கள்.

(2) ஐயோ என்ன செய்வோம் என்பார்கள்; செய்வமே என்பார்கள்; சோர்வானதோ என்பார்கள்; மூச்சு இருக்கின்றதோ என்பார்கள்; பேச்சும் இருக்கின்றதோ என்பார்கள்; கையில் திருநீறு எடுத்துக் கொண்டு மாதர்கள் யாவரும் சூலத்தைக் கொண்ட கையையுடைய வரே! திரிகூட நாதரே! இவர்களுக் கண்பார்த்து அருள்செய்தருள்க என்பார்கள். (உஅ)

வசந்தவல்லியைப் பாங்கிகள் உபசரித்தல்

விருத்தம்

வானவர் திருக்குற் றுலர் மையலால் வசந்த வல்லி
தானுடல் சோர்ந்தாள் என்று தமனிய மாடஞ் சேர்த்து
மேனியார் அழகு தோற்ற மின்னனார் விழுந்த பேரைக்
கூனைகொண் டமிழ்த்து வார்போற் குளிர்ச்சியால் வெதுப்பு வாரே.

(பொ - ஏர.) வசந்த வல்லியானவர், மேலானவரான திருக் குற்றால் நாதரிடம் கொண்ட காதலால் உடம்பு தளர்ந்தனள் என்று, பொன்னுலான மாணிக்கக்குத் தூக்கிச் சென்று, அரிய அழகுப் பொலிவியுடைய மின்போன்ற சாயல்வாய்ந்த பெண்களானவர், மயக்கக்கொண்டு கீழே விழுந்தவர்களை நீரினுள்ளே நீர் இறைக்கும் சாலால் அமிழ்த்தி மூடுகின்றவர்கள்போல இவள் உடலில் சந்தனம் முதலிய குளிர்ந்த பொருள்களைப்பூசி, அதனால் வெம்மையடையச் செய்தார்கள்.

(வி - ஏர.) தமனியம் - பொன். தோற்றம் - பொலிவு. கூனை கொண்டு அமிழ்த்துவார்போல் - நீர் இறைக்கும் சாலால் நீரினுள்ளே அமிழ்த்துவார்போல. குளிர்ச்சி - சந்தனக் கலவை முதலிய குளிர்ந்த பொருள்கள். (உக)

இதுவுமது

இராகம்—கல்பாணி. தாளம்—சாப்பு.

கண்ணிகள்

- (1) முருகு சந்தனக் குழம்பு பூசுவார் விரகத்தீயை
முட்டி முட்டி விசிறி வீசுவார்
கருகு தேயுடல் உருகு தேயென்பார் விரித்த பூவுங்
கரிய தேமுத்தம் பொரியு தேயென்பார் ;
- (2) அருகில் இருந்து கதைகள் நடத்துவார் எடுத்து மாதர்
அணைத்து வாழைக் குருத்திற் கிடத்துவார்
பேருகு நன்னகர்க் குறும்ப லாவினார் வசந்த மோகினி
பேருகி லாவி னோகே லாவினாள்.

(பொ - ரை.) (1) (வசந்தவல்லிக்கு) மணமிக்க சந்தனம் கலவை யைப் பூசுவார்கள்; வேட்கை நெருப்பை மூட்டி மூட்டி விசிறிகொண்டு வசுவார்கள்; உடம்பு கருகுகின்றதே, உருகுகின்றதே என்பார்கள்; மலர்ந்த பூவும் கரிகின்றதே, முத்துமாலையும் பொரிகின்றதே என்பார்கள்.

(2) பக்கத்தில் இருந்து மாதர்கள் கதைகளைத் தொடர்ந்து சொல்லுவார்கள்; அவளை எடுத்து மார்போடணைத்து வாழைக் குருத்தில் படுக்கவைப்பார்கள்; அப்போது வசந்தவல்லியானவள் சிறந்த நல்ல குற்றாலநகரில் குறும்பலாவின் அடிக்கீழ் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்குற்றாலநாதர் முடியில் அணிந்துள்ள பிறையினிடத்தே சினங்கொள்ளலானாள்.

(வி - ரை.) 1—2. வாடாமாலை - இரத்தினபரணம். பிச்சோ - பித்தோ: த, ச. ஒற்றுமைப்போலி. கலாப்பு - சோர்வு. விரகத்தி-காம நெருப்பு. முருகு - வாசனை. கலாலினாள் - கோபம் கொண்டாள். (௩0)

வசந்தவல்லி நிலைபு பறித்துரைத்தல்

விருத்தம்

பெண்ணிலே குழல்மொழிக்கோர் பங்குகோடுத்

தவர்கோடுத்த பிரமை யாலே

மண்ணிலே மதிமயங்கிக் கிடக்கின்றேன்

உனக்குமதி மயக்கந் தானே

கண்ணிலே நெருப்பைவைத்துக் காந்துவா

ருடன்கூடிக் காந்திக் காந்தி

விண்ணிலே நெருப்பைவைத்தாய் தண்ணிலாக்

கோடும்பாலி வேண்ணி லாவே.

(பொ - ரை.) குளிர்ச்சியற்ற சுதிர்தனையுடைய கொடிய பாலி யாகிய வெண்ணிற நிலாவே! பெண்களுக்குள்ளே குழல்வாய்மொழி என்னும் பெயரையுடைய உமாதேவியாருக்கு ஒப்பற்ற இடப்பாகத்தைக் கொடுத்தவராகிய திருக்குற்றாலநாதர் எனக்குத் தந்த மயக்கத்தால் நான் பூமியில் மதிமயங்கிக் கிடக்கின்றேன்; உனக்கும் மதிமயக்கம் தானே என்னவோ? தம் நெற்றிக்கண்ணிலே நெருப்பை வைத்து எரியும்படி செய்கின்றவராகிய இறைவருடன் நியுஞ்சேர்ந்து கொண்டு சுட்டுச்சுட்டு (எரிவைச் செய்து) வாட்டமெங்கும் நெருப்பை வைத் துள்ளாயே! (இஃதென்ன முறையேயோ?) (௩௧)

இராகம்—வராளி. தாளம்—ஆதி.

கண்ணிகள்

- (1) தண்ணமு துடன்பிறந்தாய் வேண்ணிலாவே அந்தத்
தண்ணளியை ஏன்மறந்தாய் வேண்ணிலாவே
பெண்ணுடன் பிறந்ததுண்டே வேண்ணிலாவே என்றன்
பெண்மைகண்டுங் காயலாமோ வேண்ணிலாவே;

- (2) விண்ணிலே பிறந்ததற்கோ வெண்ணிலாவே எரு
விட்டுநான் எறித்ததற்கோ வெண்ணிலாவே
கண்ணில்விழி யாதவர்போல் வெண்ணிலாவே மேத்தக்
காந்தியாட்டம் ஆடுகிறாய் வெண்ணிலாவே;
- (3) ஆகடியஞ் செய்தல்லவோ வெண்ணிலாவே நீதான்
ஆட்கடியன் போற்குறைந்தாய் வெண்ணிலாவே
மோகன்வரக் காணேன்என்றால் வெண்ணிலாவே இந்த
வேகமுனக் கானதென்ன வெண்ணிலாவே;
- (4) நாகமேன்றே எண்ணவேண்டாம் வெண்ணிலாவே இது
வாகுதழற் பின்னல்கண்டாய் வெண்ணிலாவே
கோகனக் வீழ்ந்தாய் வெண்ணிலாவே திரி
கூடலிங்கர் முன்போய்க்காய்வாய் வெண்ணிலாவே.

(பொ - ஏ.) (1) வெண்ணிலாவே! குளிர்ந்த அமுதத்துடன்
திருப்பாற்கடலில் தோன்றினாய்; அங்குமிருந்தும் அந்தக் கடலின்
குளிர்ந்த குணத்தை என் மறந்தனையோ! திருமகளாகிய பெண்ணுடன்
பிறந்தாயன்றோ? நானும் ஒரு பெண்ணே என்று அறிந்திருந்தும் நீ
என்னைச் சுடலாமா?

(2) வெண்ணிலாவே! நீ வானில் தோன்றியுள்ள காரணத்தாலோ?
அன்றி, நான் உனக்கு எருவையிட்டு எறிந்த காரணத்தாலோ? பின்பு
கண்ணாற் பார்க்காத வெறுப்புக் கொண்டவர் போலச் சுட்டுத் திருவிளை
யாடல் செய்கின்றாயே!

(3) வெண்ணிலாவே! முறையல்லாத செயல்களை நீ செய்தன்றோ
மனிதனுக்கு அடிமைக்காரன் பணிவதுபோல் நாளுக்குநாள் கலைகள்
குறையலானாய்; எனக்கு மையல் விளைத்த திரிகூடநாதர் வாராதிருந்
தால் உனக்குச் சினம் வருதற்கென்ன காரணமோ?

(4) வெண்ணிலாவே! நாகப் பாம்பென்று நீ நினைக்க வேண்டா
இஃது என் அழகிய கூந்தலைப் பின்னிவிட்ட சடையாகும்; வெண்மதியே
நீ தோன்றியன்றோ தாமரை மலரின் பெருமையைக் கெடுத்தாய்? உன்
கோபம் தனியாதிருந்தால் திரிகூடநாதர் மூன் சென்று சுடுவாயாக.
(இனி என்னைச் சுடாதே!) வெண்ணிலாவே!!

(வி - ஏ.) 1-4. பிரமை - மயக்கம். காந்துவார் - சுட்டுருக்கு
கின்ற திரிகூடநாதர். தண் இலா - குளிர்ச்சி இல்லாத. தண் அளி -
குளிர்ந்த குணம். எருவிடுதல்: சிறுபருவப் பெண்கள் தாம் மங்கைப்
பருவம் அடைந்தபின் சிறந்த கணவரைத் தமக்குத்தா வேண்டுமென்று
நிலாவை உணக்கி வேண்டி. தாம் மலர்களை உலர்த்தித் தட்டிய எருவை
(விராட்டியை) நீரில் இட்டு உணங்குதல். இது, தைநீர்பாடற் காலத்து
நிகழும் கோன்பு. இதனை மீளுட்சியம்மை பன்னாத்தமிழில் அம்புலிப்
பருவப் பாடலின் 'தேறும்மதி' எனத் துவக்கும் பாட்டில், 'கெண்டைத்
தடக்கனார் எருவிட்டிறைஞ்சக் கிடந்ததும்' எனப் பழித்துரைப்ப

தாகக் கூறும்பகுதி இக் கருத்தோடொத்தது. இக் கருத்தைக் கொண்டு தான், 'எருவிட் டெறிந்ததற்கோ' என்றான் வசந்தவல்லி எனக் கொள்க. இதனைத் தோழிகூற்றாகக் கோவைகளில் 'பிறை தொழு கென்றல்' என்னும் துறைப்படுத்துவர் ஆசிரியன்மார்.

காந்தி ஆட்டம்-வெப்பஞ்செய்து விளையாடல். ஆகடியம்-அநியாயம்; முறைக்கேடு. ஆட்கு அடியன்-மனிதனுக்கு அடிமைக்காரன். வேகம்-கோபம். வாசு - அழகு. கோகனக வீறு - தாமரை மலரின் பெருமை (௩௨)

வசந்தவல்லி, மன்மதனைப் பழித்துரைத்தல்
அறுசீர்க் கழிதெடிவிடி ஆசிரிய விருத்தம்
தண்ணிலா மௌலிதந்த மையலா
னதையறிந்தும் தைய லார்கள்
எண்ணிலாப் பகையேத்தார் இங்ககரை
நன்னகரேன் நெவர்சொன் னாரோ
அண்ணலார் திரிகூட நாதரென்ப
தென்னளவும் அமைந்தி டாரோ
வேண்ணிலாக் குடைபிடித்து மின்கே
தனம்பிடித்த வேனி லானே.

(பொ - ரை.) வெள்ளிய சந்திரனாகிய குடையைப் பிடித்துக் கொண்டு மின் கொடியைப் பிடித்த மன்மதனே! குளிர்த பிறையைச் சடைமுடியில் சூடியிருக்கின்ற திருக்குற்றாலநாதர் தந்த காதல்நோய் என்பதை அறிந்தும் பெண்களானவர் கணக்கற்ற பகைக்கு ஆளானார் சன். ஆகவே, இந்த நகரை, நல்லகர் என்று யாவர் பெயர் வைத்தார் களோ? பெருமை பொருந்தியவர் திரிகூடநாதர் என்று உலகோர் சொல்வதெல்லாம் என்னளவில் பொருந்தாது போலும்! (அவ்வாறு னால் எனக்கு அருள்செய்திருப்பாரன்றோ?) (௩௩)

இராகம்—எதுகுலகாம்போதி. தாளம்—சாப்பு.

கண்ணிகள்

- (1) கைக்கரும் பென்ன கணையென்ன
நீயென்ன மன்மதா—இந்தச்
சேக்கரும் பாவி
நிலாவுமே போதாதோ மன்மதா!
மைக்கருங் கண்ணாள் இரதிக்கு
மால்கொண்ட மன்மதா—விடை
வல்லார்க்கு மால்கொண்டாற்
போல்லாப்பென் மேலுண்டோ மன்மதா!

- (2) திக்கெல்லாம் தென்றற் புலிவந்து
பாயுதே மன்மதா—சூயிற்
சின்னம் பிடித்தபின்
அன்னம் பிடியாதே மன்மதா !
அக்காள் எனஞ்சகி வேட்காமல்
ஏசுவாள் மன்மதா—அவள்
அல்லாமல் தாயோரு
பொல்லாத நிலிகாண் மன்மதா !
- (3) நேரிழை யாரையும் ஊரையும்
பாரடா மன்மதா—கண்ணில்
நித்திரை தானோரு
சத்துரு வாச்சுதே மன்மதா !
பேரிகை யேஅன்றிப் பூரிகை
ஏன்பிள்ளாய் மன்மதா—சிறு
பெண்பிள்ளை மேற்போரு
தாண்பிள்ளை யாவையோ மன்மதா !
- (4) வார்சடை ஈதல்ல கார்துழற்
பின்னல்காண் மன்மதா—நெற்றி
வந்தது கண்ணல்ல
சிந்தூர ரேகைபார் மன்மதா !
நாரிபங் காளர்தேன் ஆரிய
நாட்டினார் மன்மதா—எங்கள்
நன்னகர்க் குற்றாலர்
முன்னமே செல்லுவாய் மன்மதா !

(பொ - ரை.) (1) மன்மதனே ! உன் கையில் இருக்கின்ற கரும்பு-
வில் எதற்காக ? மலர்க்கணைகள் எதற்காக ? நீதான் எதற்காக ? இந்தச்-
செவ்வானமும் பாலியான நிலவுமே போதாவா ? (துன்பந்தருதற்கு).
மையிட்ட கரிய சண்டையுடைய இரதியின்மேல் மயக்கங்கொண்ட
மன்மதனே ! எழுது ஊர்தி செலுத்த வல்லவராகிய திருக்குற்றால
நாதர்மேல் காதல் கொண்டால் உனக்கு அதனால் என்னிடம் பொல்-
லாங்கு ஏதேனும் உண்டோ மன்மதா !

(2) மன்மதனே ! எல்லாத் திக்கிலும் தென்றற் காற்றாகிய புலி
வந்து என்னைப் பாய்கின்றதே மன்மதனே ! சூயில் என்னும் எக்காளம்
ஊதியபின் எனக்கு உணவு ஏற்குமாட்டாதே ? என் அக்காளாகிய
தோழி வேட்கமில்லாமல் பழிப்பாளே மன்மதா ! அன்றி என் தாயும்
பொல்லாத நிலியன்றோ ?

(3) மன்மதனே! பெண்களையும் ஊரில் உள்ள மற்றவர்களையும் நீ பாரடா! அவர்கள் பொருட்டாவது எனக்கு இரக்கம்செய்; தூக்கமும் எனக்குப் பகையாகப் போய்விட்டதே! ஏபையா! கடலாகிய முரசம் இருக்கும்போது எக்காளம் எதற்கு? என்போன்ற இளம் பெண்கள் மீது போர்செய்து வீர ஆண்மகன் என்னும் பெயர் பெற முடியுமா?

(4) மன்மதனே! நீ குற்றால நாதரின் நீண்ட சடையாகக் கருதுவது இஃதல்ல; எனது கரிய கூந்தல் சடைப் பின்னல் என்பதை அறி; நெற்றியிடத்து விளங்குவது (அவரின்) நெற்றிக் கண்ணன்று; (நான்) அணிந்துள்ள சிந்தூரப் பொட்டுத்தான்! பார். மன்மதனே! எங்கள் நல்ல நகரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற மங்கை பங்கராகிய திருக்குற்றால நாதர் முன்பாக (உன் போரை நடத்துதற்குச்) செல்லுவாயாக.

(வி - ரை.) 1—4. மவுலி-சடை. நன்னகர்-நல்ல ஊர். கேதனம்-கொடி. என்ன - எதற்காக. செக்கர் - செவ்வானம். மால் - மயக்கம்; ஆசை. சகி - தோழி. நேரிழையார் - பெண்கள். பேரிகை - கடலாகிய முரசு. பூரிகை-ஊதுகொம்பு; எக்காளம். வார்-நீண்ட. சிந்தூரரேகை - சிந்தூரப் பொட்டு. (௩௪)

வசந்தவல்லியைப் பாங்கி வினுவுதல்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

படியே முடையார் திரிகூடப் படைமா மதனைப் பயிற்றியசோல் அடியேன் சகியா யிருக்கையிலே அதுநான் பயின்றால் ஆகாதோ கொடியே மதுரம் பழுத்தோமுகு கொம்பே வம்பு பொருதமுலைப் படியே எமது குடிக்கோருபெண் பிள்ளாய் கருத்து விள்ளாயே.

(பொ - ரை.) கொடிபோன்றவளே! இனிமை முதிர்ந்து ஒழுகுகின்ற கொம்பு போன்றவளே! கச்சினால் இறுக்கப்பெற்ற கொங்கைகளையுடைய பெண்யானை போன்றவளே! எமது குடிக்கு ஒரே ஒரு பெண்ணாகப் பிறந்த அருமையுடையவளே! எழு உலகமும் உடைய திரிகூடநாதரின் திரிகூடநகரில் சேனையையுடைய மன்மதனைப் பழக்குவீக்கும் சொற்களை எளியேனாகிய நான் தோழியாக இருக்கும்போது (நீ சொல்ல) அதை நான் கற்றுக் கொண்டால் ஆகாதோ? (௩௫)

வசந்தவல்லி, பாங்கிக்குச் சொல்லுதல்

இராகம்—கல்யாணி. தாளம்—சாப்பு

கண்ணிகள்

(1) மெய்யர்க்கு மெய்யர் திரிகூட நாயகர் மீதில் மெத்த மையல்கொண் டேனந்தச் செய்தியைக் கேளாய்நீ பாங்கி செய்ய சடையும் திருக்கொன்றை மாலை அழகும் அவர் கையில் மழுவுமென் கண்ணைவிட் டேஅக லாவே;

- (2) கங்கைக் கொழுந்தணி தெய்வக் கொழுந்தைநான் கண்டுஞளிர்
திங்கட் கொழுந்தையும் தீக்கொழுந் தாக்கிக்கொண்டேனே
சங்கக் குழையாரைச் சங்க மறுகினிற் கண்டுஇரு
செங்கைக்குள் சங்கமுஞ் சிந்தி மறுகிவிட் டேனே;
- (3) மன்றற் குழவி மதியம் புனைந்தாரைக் கண்டு சிறு
தேன்றற் குளவி தினங்கோட்டக் கோட்டநொந் தேனே
குன்றச் சிலையாளர் குற்றல நாதர்முன் போனேன் மதன்
வேன்றிச் சிலைகோடு மேல்லமெல் லப்பொரு தானே;
- (4) பெம்மானை நன்னகர்ப் பேராச வீதியிற் கண்டு அவர்
கைம்மானைக் கண்டு கலையை நெகிழ்விட் டேனே
சேம்மேனி தன்னிற் சிறுகறுப் பாரைநான் கண்டு இப்போ
தம்மாஎன் மேனிஅடங்கலு மேகறுத் தேனே;
- (5) வேள்ளி விடையில் வியாளம் புனைந்தாரைக்கண்டு சிந்தை
நள்ளிய திங்களை ஞாயிறு போலக்கண் டேனே
எள்ளள வுணும் உறக்கமும் இல்லாரைக் கண்டு நானும்
ஒள்ளிய ஊணும் உறக்கமும் அற்றுவிட் டேனே.

(பொ-ரை.)—(1) தோழி! உண்மையானவருக்கு உண்மையான
வரும் திரிகூட மலை நாதருமாகிய தலைவரிடத்தில் மிகுந்த ஆசைகொண்
டேன். அந்தச் செய்தியைக் கேட்பாயாக; அவருடைய செஞ்சடையும்
அதன்சண் குடியுள்ள அழகிய கொன்றைமலர்மாலையின் அழகும்
அவர் கையில் கொண்டிருக்கின்ற பாசப் படையும் என் கண்களை
விட்டு நீக்காதனவாயிருக்கின்றனவே!

(2) சிறந்த சங்கையைத் தரித்திருக்கின்ற தெய்வங்களுக் கெல்
லாம் உயர்ந்த பொருளை, நான் பார்த்துக் குளிர்ச்சி பொருந்திய மூண்
றும் பிறையையும் கொடிய நெருப்புச்சடராக ஆக்கிக்கொண்டேனே!
சங்கக் குண்டலம் அணிந்தவரைச் சங்கவீதியிலே கண்டு செம்மையான
இரண்டு கைகளிலும் அணிந்திருந்த சங்குவளையல்களையும் சிதற
விட்டுக் கைவிட்டேனே!

(3) மணம் பொருந்திய இனம் பிறையைச் குடியவரைப் பார்த்த
தால் சிறிய தென்றலாகிய குளவியானது நான் தோறும் வந்து என்னைத்
திண்டத் திண்ட வருத்தலானே! மேருமலையை வில்லாகக்கொண்ட
வராகிய திருக்குற்றலநாதர் கோரில் சென்றேன்; அவ்வளவில் மன்
மதன் தன் வெற்றிபொருந்திய கரும்புவில்லைக் கொண்டுவந்து சிறிது
சிறிதாகப் போர் தொடர்கின்றேன்!

(4) எல்ல திருக்குற்றல நகரத்தினது பெரிய அரச வீதியில் குற்
றலநாதரைப் பார்த்த அவர் கையிலுள்ள கலைமானைக் கண்டவுடன்
என் ஆடையை நெகிழ விட்டேனே! அவருடைய செம்பவழ மேனி

யிடத்துச் சிறு கறுப்புடையவரைக்கண்டு இப்பொழுது என் உடல் முழுவதும் கருநிறம் கொண்டேனே!

(5) வெண்ணிறம் பொருந்திய எருதார்தியின்மீது ஏறி வரும் பாம்பணிந்திருக்கின்ற திருக்குற்றலநாதரைக் கண்டு மனம் விரும்பிய மூன்றாம் பிறையை ஞாயிற்றினைப்போல வெப்பமுள்ளதாகக் காண லானேனே! சிறிதளவுக் கூட உணவும் உறக்கமும் இல்லாதவரைப் பார்த்து நானும் (உடலுக்குச்) சிறந்தனவான உணவு உண்பதையும் தாங்குதலையும் இழந்துவிட்டேனே!

(வி - ரை.) (௩௫) படி ஏழு ஏழு உலகம். பயிற்றிய சொல்-படிப்பித்த மொழி. சகி-தோழி. பொருத மோதிய. விள்ளுவாய்-சொல்லுவாய்.

(வி - ரை.) 1—5. தெய்வக் கொழுந்து - தெய்வங்களுக்கெல்லாம் தலைமையாய் உள்ளவன். திக் கொழுந்து - கொடிய பெருநெருப்புச்சுடர். குழவி - இளமை. குளவி - குளவி யென்னும் ஒருவகை வண்டு. பொருதான் - போர்செய்தான். வியாளம் - பாம்பு. (௩௬)

பாங்கி, வசந்தவல்லியைப் பறித்துரைதநல்
அறுசேர்க் கழிநெடி. லடி. அசிரிய விருத்தம்
தரைப்பெண்ணுக் கணிபோல் வந்த
தமனியக் கொடியே மாதர்
துரைப்பெண்ணே வசந்த வல்லி
சொன்னபே தைமைக்கென் சொல்வேன்
வரைப்பெண்ணுக் காசை பூண்டு
வளர்ச்சங்க மறுகின் ஊடே
நரைத்தமா டேறு வாரக்கோ
நங்கைநீ மயல்கொண் டாயே.

(பொ - றை.) பூம்தேவிக்கு அணியென்னும்படி பிறந்த பொற் கொடி போன்றவளே! பெண்ணரசியே! வசந்தவல்லி! நீ சொன்ன அறியாமையொழிக்கு நான் என்ன மறுமொழி கூறுவேன்; மக்கட் கூட்டம் பெருகுகின்ற சங்கவீதியில் மலைமகளாகிய குழல்வாய்மொழி யம்மைமீது ஆசைகொண்டு வெளுத்த எருதினை ஊர்ந்து வருகின்ற வரிடத்தே நங்கை நீ. காதல் கொண்டாயோ!

(வி - ரை.) வரைப் பெண்-மலைமகள்; குழல்வாய்மொழியம்மை. நரைத்த மாடு - வெண்ணிற எருது; காளை வாகனம். (௩௭)

வசந்தவல்லி, திரிகூடநாதரைப் புகழ்ந்து பாங்கிக்குக் கூறுதல்
இராகம்—சௌராஷ்டிரம். தாளம்—ரூபகம்
கண்ணிகள்

(1) மன்னவர்குற் றுலர் செய்தி இன்னம்இன்னங்
கேளாயோ மாணே! அவர்
வாகனத்தின் மால்விடைக்கு லோகம்ஒக்க
ஒரடிகாண் மாணே!

சன்னிதியின் பேறல்லவோ போன்னுலகில்

தேவர்செல்வ

மானே ! தினஞ்

சந்திரரும் சூரியரும் வந்திறங்கும்

வாசல்கண்டாய்

மானே !

(2) நன்னகரில் ஈசருக்கு நான்தானோ

ஆசைகொண்டேன்

மானே ! பல

கன்னியரும் ஆசைகொண்டார் பன்னியரும்

ஆசைகொண்டார்

மானே !

தென்னிலங்கை வாழுமோரு கன்னிகைமண்

டோதரியாள்

மானே ! அவர்

போன்னடியிற் சேர்ந்தணைய என்னதவஞ்

செய்தாளோ

மானே !

(பொ - ஸர.) (1) மான் போன்றவளே ! குற்றாலநாதரின் செயலி
மேலும் சொல்கின்றேன் கேள். அவரின் ஊர்தியாகிய பெரிய
எருதுக்கு உலகம் முழுவதும் ஒரே அடிதான் ; அவர் திருமுன்பின்
பாக்கிய மன்றோ தேவர்கள் பெற்றுள்ள செல்வம் ; நான்தோறும்
திங்களும் ஞாயிறும் வந்து இறங்கும் வாசலாய் விளங்குகின்ற தன்றோ
அவர் திருமுன்பு.

(2) மானையொத்ததோழி ! நல்ல குற்றாலநாதர் மீது நான் ஒருத்தி
மட்டும்தானா காதல் கொண்டேன் ? பல இளம் பெண்களுமன்றோ
காதல் கொண்டனர் ; முன் தாருகாடன முனிவர்களின் மனைவியர்
களும் காதல் கொண்டனர் ! தென் இலங்கையில் வாழ்ந்த ஒப்பற்ற
மங்கைப் பருவம் வாய்ந்த மண்டோதரி யென்பாளும் அவரின் திரு
வடிப் பேரெய்துதற்கு என்ன தவம் செய்தாளோ ? (அவளும் பேரன்பு
கொண்டாளே !).

(வி - ஸர.) 1—2. ஒக்க - முழுவதும். பேறு - பயன் ; பாக்கியம்
பன்னியர்-மனைவியர். மண்டோதரி-இராவணன் மனைவி. மண்டோதரி
வீரப்பப்படி சிவபெருமான் இலங்கை சென்றதும் அவன் இவர் திரு
வடி திண்டுகையில் உத்தரகோசமங்கைப் பொய்கையில் நெருப்புத்
தோன்றியது. அதுமுதல் அக்கினிதீர்த்தம் உண்டாகியதென்று
உத்தரகோசமங்கைத் தலவரலாறு கூறும். (௩௮)

உறுமறு

அறுசர்க் கழிதடிடை ஆசிரிய விருத்தம்

வேரிலே பழம்பழுத்துத் தூரிலே

சுளைவெடித்து வெடித்த தீந்தேன்

பாரிலே பாதாள கங்கைவந்த

தேனக்குதித்துப் பசுந்தேன் கங்கை

¹நீரிலே பெருகுதும் பலாலிலே
கோலுவிருக்கும் நிமல மூர்த்தி
பேரிலே பிரமைகொண்ட பெண்களிலே
நானுமொரு பெண்கண் டாயே.

(பொ - ரை.) வேரினிடத்தே பழமானது பழுத்து, அதன் அடியிலே சூளை வெடித்து, சூளையில் நின்றும் ஒழுகிய இனிய தேனைது பூமியிற் பாதாள கங்கை வந்த தென்னும்படி விரைந்து சென்று, நல்லதேன் கலந்த கங்கைநீரிலே (சிவமது கங்கை நீரிடத்து) பெருகுகின்ற குறும்பலாவின் கீழிடத்தே எழுந்தருளியிருக்கும் மெய்யறிவுருவினரான திருக்குற்றலநாதர்மேல் காதல் கொண்ட பெண்களிலே, யானும் ஒருத்தி யென்பதை நீ அறிவாயாக.

(வி - ரை.) தேன் கங்கை நீரிலே பெருகு - சிவமாகிய தேன் கங்கைநீரினிடத்து வந்து பெருகப்படுகின்ற தென்பதும் ஒரு பொருள். பிரமை - மயக்கம். (நட்ச)

பாங்கி, வசந்தவல்லியை நியாயம் வினுதல்
அறுசீர்க் கழிநெடிடை ஆசிரிய விருத்தம்

வசந்தஉல் லாச வல்லி வல்லிக்கு வல்லி பேசிப்
பசந்ததோர் பசப்புங் கண்டாய் பரமர்மேல் ஆசை கொண்டாய்
நிசந்தரும் திருக்குற் றுல நிரந்தர மூர்த்தி உன்பால்
இசைந்திடக் கருமம் ஏதோ இசையநீ இசைத்தி டாயே.

(பொ - ரை.) இனிமைமிக்க வசந்த வல்லியே! வலிய கரும்புச் சாற்றின் இனிமையளவு இனிமையாகப் பேசியே உண்மைப் பொருளாகிய வீடுபேற்றைத் தருகின்ற திருக்குற்றல நாதரிடத்தில் நீ ஆசை கொண்டாய்; அதன் பயனாக மிகுந்த பசுவை நிறமும் உண்டு பண்ணிக் கொண்டாய்; திருக்குற்றலநாதர், உன்பால் வந்தனைதற்கு ஏதேனும் உன்னிடம் காரியம் இருக்கின்றதோ? நான் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தன்மையில் நீ கூறுவாயாக.

(வி - ரை.) வல் இக்கு வல்லிபேசி - வலிய கரும்பின் இனிமை போல் பேசுதல் செய்து, வல்+இக்கு எனப் பிரிக்க. நிரந்தர மூர்த்தி - சதாசிவன். இசைந்திட - பொருந்த. கருமம் - காரியம்; வேலை. (சு0)

வசந்தவல்லி வருந்திக் கூறுதல்

இராகம்—நாதநாமக்கிரியை.

தாளம்—ஆதி

கண்ணிகள்

- (1) புரத்து நெருப்பை மூலர்க் கவித்தவர் மையல்கொண்டஎன்
ஒருத்தி காம நெருப்பை அவிக்கிலார்
பருத்த மலையைக்கையில் இணக்கினார் கொங்கை யான
பருவ மலையைக் கையில் இணக்கிலார் ;

(2) அஞ்சு தலைக்குள் ஆறு தலைவைத்தார் எனது மனதில்
அஞ்சு தலைக்கோர் ஆறு தலைவையார்
நஞ்சு பருகி அமுதங் கொடுத்தவர் எனது வாள்விழி
நஞ்சு பருகி அமுதங் கொடுக்கிலார் ;

(3) தேவர் துரைதன் சாபந் தீர்த்தவர் வன்ன மாங்குயிற்
சின்னத் துரைதன் சாபந் தீர்க்கிலார்
ஏவ ரும்புகழ் திருக்குற் றுலர்தாம் சகல பேர்க்கும்
இரங்கு வார் எனக் கிரங்கிலார் பெண்ணே.

(பொ - ரை.) (1) திரிபுரத்தில் தோன்றிய தீயை, சுதன்மன், சுசிலன், சுபுத்தி என்னும் மூன்று அசுரர்கட்குக் கெடுத்தவர்; (அழியாமல் காத்தவர்) ஒருத்தியாகிய என்னுடைய காமத்தினைத் தணிபாதிருக்கின்றாரே! பருமையான மேருமலையைத் தம் கையில் வில்லாகச் சேர்த்துக்கொண்டவர்; என் கொங்கைகளாகிய இளம்பருவமுள்ள மலையைத் தம் கையில் சேர்க்காதிருக்கின்றாரே ;

(2) தம் ஐந்து தலையிடத்திலே கங்கையாகிய ஆறு வைத்துள்ளவர்; எனது மனத்தில் தோன்றிய தாதல் அச்சத்துக்குச் சிறிதும் ஆறுதல் கொடுத்தாரல்லையே! நஞ்சை உண்டு தேவர்களுக்கு அமுதத்தை அருந்தக் கொடுத்தவர்; எனது வான் போன்ற கண்ணிலுள்ள நஞ்சைக் கொண்டு (இன்பமாகிய) அமுதத்தைக் கொடுத்தாரில்லையே !

(3) தேவர்கட்காசனாகிய இந்திரனின் (தக்கன் யாகத்தில் முனிவர் இட்ட) சாபத்தைக் கெடுத்தவர், அழகிய மாமரத்தில்உள்ள குயிலாகிய எக்காளத்தையுடையவன் சாபத்தைத் தீர்த்தாரில்லையே! (மன்மதன் கரும்புயில்லை விலக்கினாரில்லையே!) யாவரும் புகழ்கின்ற திருக்குற்றால நாதர் உலகிலுள்ள எல்லோருக்கும் அருள்புரிவார்; எனக்கு மட்டும் அருள் செய்தாரில்லையே! தோழி! (என் செய்வேன்!)

(வி - ரை.) 1-3. புரம்-திரிபுரம். இணக்கினார் - வசப்படுத்திக் கொண்டார். ஆறுதலை வையார் - தணிதலைச் செய்பார். அமுதம்-இன்பமாகிய அமுதம். இச் செய்யுளில் அஞ்சு ஆறு நஞ்சு அமுதம் என்பவற்றில் முரண்பாடு காண்க. தேவர் துரை - இந்திரன். சின்னத்துரை-சின்னங்கொண்டவன் அசன்; சிற்றசன் என் இருபொருள் நயத் தோன்றுதல் காண்க. இங்கே மன்மதன். சாபம்-கடுமொழி; வில். (சக)

பாங்கி, வசந்தவல்லிக்குப் புத்தி கூறுதல்

அறுசர்க் கழிந்தெழிவு ஆரிரிய விருத்தம்

நன்னகர்த் திருக்குற் றுல

நாதர்மேல் ஆசை பூண்டு

சோன்னவர்க் கிணங்க வார்த்தை

சோல்லவும் படித்துக் கொண்டாய்

சன்னிதி விசேடஞ் சொல்லத்
தக்கதோ மிக்க தோகாய்
என்னிலா னதுநான் சொன்னேன்
இனிஉன திச்சை தானே.

(போ - ரை.) சிறந்த மயில் போன்றவளே ! திருக்குற்றாலநாதர்
மீது ஆசைகொண்டு நீ ஆகுவனம் ஆசையுற்றது குற்றம் என்று கூறிய
வர்களுக்குப் பொருத்தமாக விடையும் சொல்லக் கற்றுக் கொண்டாய்;
குற்றாலநாதரின் திருமுன்பின் சிறப்பைச் சொல்வதற்கு முடியுமோ?
என்னால் சொல்லக்கூடியதைச் சொன்னேன்; இனி உன் விருப்பப்படி
சுடந்துகொள்.

(வி - ரை.) சொன்னவர்க்கு - நீ மயல் கொண்டது குற்றமென்று
சொன்னவர்க்கு; தோகாய் - மயில் போன்ற பெண்ணே. (சஉ)

வசந்தவல்லி, பாங்கியைத் திருக்குற்றாலநாதர் துதலிப்பதல்

இராகம்—காம்போதி. தாளம்—ஆதி

பல்லவி

(1) தாதுநீ சொல்லி வாராய் பேண்ணே குற்றாலர் முன்போய்த்
தாதுநீ சொல்லி வாராய்;

அனுபல்லவி

(2) ஆதிநாட் சுந்தரார்க்குத் தாதுபோ னவர்முன்னே ; (தாதுநீ)

சரணங்கள்

(3) உறங்க உறக்கமும் வாராது மாயஞ் செய்தாரை
மறந்தால் மறக்கவுங் கூடாது பேண்சென்மம் என்று
பிறந்தாலும் பேராசை ஆகா தஃத றிந்துஞ்
சலுகைக் காரர்க் காசை யானேன் இப்போது (தாதுநீ)

(4) நேற்றைக்கெல் லாங்குளிர்ந்து காட்டி இன்று கோதிக்கும்
நீத்திரா பாலிக்கென்ன போட்டி நடுவே இந்தக்
தாதுநீ தாற்றுக்கு வந்ததோரு கோட்டி விரக நோய்க்கு
மாற்றமருந்து முக்கண்மருந்தென்று பரஞ்சாட்டி (தாதுநீ)

(5) வந்தால்இந் நேரம்வரச் சொல்லு வராதி ருந்தால்
மாலையா கிலுந்தரச் சொல்லு குற்றாலநாதர்
தந்தாலென் னெஞ்சைத்தரச் சொல்லு தராதி ருந்தால்
தான்பெண்ணு கியபெண்ணை நான்விடேன் என்றுசொல்லு

கேயகிணிகுவாரம் (தாதுநீ)
சுடந்துகொள்

(பொ - ரை.) (1) அது நீ சொல்லி வருவாய்: திருக்குற்றல நாதர் திருமுன் சென்று அது நீ சொல்லி வருவாய் பெண்ணே!

(2) முற்காலத்தில் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பொருட்டுப் பாவை நாச்சியாரிடம் அதுசென்றவர் முன்னேசென்று, (அது நீ சொல்லிவா.)

(3) அங்கினில் அக்கமும் வருகிறதில்லை; வஞ்சனை செய்தவரை மறத்தவிடக் கருதினாலும் மறக்கவும் முடியவில்லை; பெண்ணாகப் பிறந்தாலும் காதலாகிய போகை தடாது; அதை அறிந்திருந்தும் பெருமையுடைய திரிகூடநாதரிடத்தில் ஆசை கொள்ளலானேன், (அது நீ சொல்லிவா.)

(4) கேற்று முழுமையும் குளிர்த்தி காண்பித்து இன்றைக்கு உறக்கத்தின் நடுவில் சுடுகின்ற உறக்கமாகிய பாலிசுரு என்மேல் என்ன பகையோ? இதற்கிடையில் இந்தச் சென்றறகாறறுக்கு ஒரு குணக்கேடு வந்துள்ளதே! காமகோய்க்கு மாற்றமருந்து குற்றல நாதருடைய முக்கண் பார்வையாகிய அமுதமே என்று பொறுப்புக்கட்டி, (அது நீ சொல்லிவா.)

(5) குற்றலநாதர் வருவதானால் இப்பொழுதே வாச்சொல்லுவாமல் இருந்தால் அவர் கொன்றைப் பூமாலைபயாவது கொடுக்கச் சொல்லு; அங்ஙனம் தராமற் போனால் தான் ஆணையிருந்தும் மோகினி வடிவுகொண்ட அத் திரிகூடநாதரின் மனைவியாகிய திருமாவை (ஆசையை) விடேன் என்று சொல்லி, (அது நீ சொல்லிவா.)

(வி - ரை.) 1—5. சுந்தரர் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார். சலுகைக் காரர்க்கு - பெருமையுடைய திரிகூட நாதரிடத்து. கித்திரா பாலி - உறக்கமாகிய பாலி. கோட்டி - குணக்கேடு. முகசண்மருந்து - மூன்று கண்ணின் பார்வையாகிய அமுதம். பாஞ்சாட்டி - பொறுப்புக்கட்டி.

வசந்தவல்லி, திரிகூடநாதர்சமயந்தைப் பாங்கிக்குச் சொல்லுதல்

அறுசீர்க் கழிநெடிகை ஆசிரிய விருத்தம்

செவ்வேளை ஈன்றருள்வார் சிலவேளை

வேன்றருள்வார் திரும்பத் தாமே

அவ்வேளை அழைத்தருள்வார் அகங்கார

மிதுதலால் அறவர் ஏவும்

கைவேழம் உரித்தவர்குற் றுலர்கோவு

அமரருக்குங் காணோ னாதால்

வேவ்வேளை பலவுமுண்டு வியல்வேலை

நான்சொலக்கேள் மின்ன னானே.

(பொ - ரை.) மின்னற்கொடி போன்றவனே! முருகக்கடவுளைத் தந்தருளியவரும் கரும்புயில்லையுடைய மனம்தனை வென்றவரும் மிண்டும் அம் மனம்தனை உயிர்பெற்றெழுச்செய்து அழைத்தவரும், செருக்கு மிகுதிப்படுதலால் தாருகாவன முனிவர்களால் கொல்வதற்கு விடப்பட்ட கையையுடைய யானையைக்கொண்டு அதனை உரித்த வரும் ஆகிய திருக்குற்றல நாதர் கொலுச்சிறப்பைத் தேவர்களும்

கூடக் காண்பதற்கு அரியது; அக் கொலுவைக் காணவியலாத நேரங்கள் பலவுள்ளன; ஆனாலும் பார்க்கத் தக்க சிறந்த நேரத்தை நான் கூறுவேன்; நீ கேட்பாயாக.

(வி - ரை.) செவ்வேள் - முருகப் பெருமான். அகங்காரம் - செருக்கு. சிலைவேள் - மன்மதன். அறவர் - தாருகாவனத்து முனிவர். கை வேழம் - தும்பிக்கையையுடைய யானை. கொலு - அத்தாணி மண்டபம். அமரர் - தேவர். வெவ்வேளை - காண இயலா நேரம்; காலம். வியல்வேளை - சிறந்த நேரம்; கூட்டமில்லாத சமயம். (சசு)

இராகவு—பியாகடை. தாளம்—ஆதி

கண்ணிகள்

- (1) திரிகூட ராசருக்குத் திருவனந்தல் முதலாகத் தினமும் ஒன் பதுகாலங் கொலுவிற் சகியே !
- (2) பேரிதான அபிடேகம் ஏழுகா லமும் ஒருவர் பேசுதற்குச் சமயமல்ல கண்டாய் சகியே !
- (3) வருநாளி லொருமுன்று திருநாளும் வசந்தனும் மாடவழி வருடவழிச் சிறப்பும் சகியே !
- (4) ஒருநாளாக் கொருநாளில் வியனாகக் குழல்மொழிப்பெண் உகந்திருக்குங் கொலுவேளை கண்டாய் சகியே !
- (5) பெத்தரிக்கம் மிருந்ததிருக் குற்றால நாதலிங்கர் பெருங்கொலுவிற் சமயம்அறி யாமற் சகியே !
- (6) சித்தரோடு தேவகணம் சிவகணங்கள் தடைசெய்யத் திருவாசற் கடைநிற்பார் சிலபேர் சகியே !
- (7) அத்தலையில் கடந்தவர்கள் நந்திபிரம் படிக்கொதுங்கி ஆட்கொண்டார் குறட்டில்நிற்பார் சிலபேர் சகியே !
- (8) மைக்கருங்கண் மாதர்விட்ட வண்கேளும் கிள்ளைகளும் வாசல்தோறும் காத்திருக்குங் கண்டாய் சகியே !
- (9) கோலமகு டாகமசங் கரவிசுவ நாதனருள் குற்றாலச் சிவராம நம்பிசெயுஞ் சகியே !
- (10) பாலாறு நெய்யாறாய் அபிடேக நைவேத்யம் பணிமாறு காலமுங்கொண் டருளிச் சகியே !
- (11) நாலுமறைப் பழம்பாட்டும் மூவர்சொன்ன திருப்பாட்டும் நாலுகவிப் புலவர்புதுப் பாட்டுஞ் சகியே !

- (12) நீலகண்டர் குற்றலர் கொண்டருளும். நிறைகொலுவில்
நீக்கமில் எல்லார்க்கும் பொதுக்காண் சகியே !
- (13) அப்பொழுது குற்றலர் தேவியுடன் கொலுஇருப்பார்
ஆசைசோலக் கூடாது கண்டாய் சகியே !
- (14) முப்பொழுதுத் திருமேனி தீண்வோர் வந்துநின்று
முயற்சிசேயுந் திருவனந்தல் கூடிச் சகியே !
- (15) கொப்பழகு குழைமடந்தை பள்ளியறை தனிலிருந்து
கோயில்புதும் ஏகாந்த சமயம் சகியே !
- (16) மைப்பழகு விழியாய்என் பெருமலை நீசோல்லி
மருமலை வாங்கியே வாராய் சகியே !

(பொ - ரை.) (1) தோழி! நான்தோறும் திரிகூட நாதருக்குத்
திருவனந்தல் முதல் ஏகாந்தம் வரை ஒன்பது கால வழிபாடு உண்டு.

(2) தோழி! சிறந்த ஏழு திருமுழுக்கு (அபிடேக)க் காலத்தி
லும் எவர் ஒருவரும் கண்டு பேசுவதற்குக் கிட்டாத காலமாகும்.

(3) தோழி! வருகின்ற திருநாட்களுள் பங்குனி புரட்டாசி
மார்கழித்திங்களின் திருவாதிதைத் திருவிழா என்ற மூன்று திரு
விழாக்களுடன் சித்திரை மாதம் வசந்த உற்சவமும், மாத வழிச்சிறப்
பாகப் பிரதோடம் அமாவாசை பெளர்ணமிகளும், வருட வழிச்சிறப்
பாகக் கார்த்திகை மாதம் பெளத்திர உற்சவமும், ஆடிமாதம் சோதியும்,
சித்திரைச் சதயமும், புரட்டாசி நவராத்திரியும் வைகாசி மூலம் விசாக
மும், தைப்பூசம் முதலியனவும் சிறந்த நாட்களாம்.

(4) தோழி! நானுக்குநான் சூழல்வாய்மொழி அம்மை மிகுதி
யாக மகிழ்ந்து கொலுத்திறிருக்குங் காலமாகும்.

(5) தோழி! செருக்குமிக்க திருக்குற்றல நாதலிங்கர் பெருங்
கொலுவில் காலத்தை கோக்காமல்,

(6) தோழி! சித்தர்கள் தேவர்கள் சிவகணங்கள் இவர்கள் திரு
வாசலில் நின்று உன்னே நழைவதற்கு விடாமல் தடைசெய்து கொண்
டிருப்பச் சிலர் வெளியிலேயே காத்திருப்பர்.

(7) தோழி! ஒருகால் அவ் வாயிலைக் கடந்து போனவர்களுள்
சிலபேர்கள் திருசுந்தேவர் பிரம்படிக்கு அஞ்சி, அவர் இருப்பிடத்திற்
குப் பக்கத்தில் ஆட்கொண்டார் குறட்டில் ஒதுங்கி நிற்பார்கள்.

(8) தோழி! மைசிட்டிய கரிய கண்களையுடைய இளமங்கையர்
(தம் காதலைக் கூறுதற்குத்) தாதாக அனுப்பிய வண்டுகளும் கிளிகளும்
வாயில் தோறும் காத்த வண்ணமாகவே இருப்பனவாகும்.

(9) தோழி! குற்றலத்துச் சங்கர விசுவநாதன் மகனாகிய
சிவராமமயி பென்னும் குருக்கள், சிறந்த சைவாகமம் ஆகிய மருடாகம
முறைப்படி சடங்குகள் செய்வர்.

(10) தோழி! பாலானது ஆறாகப் பெருகியோடவும், நெய்யானது ஆறாகப் பெருகியோடவும் திருமுழுக்கு மிகச் செய்தபின்பு கைவேத்தியம் பணிமாறும் காலத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டருளி,

(11) நான்கு வேதங்களாகிய பழைய பாடல்களும்; திருஞான சம்பந்தர் முதலிய மூவர் பாடியருளிய தேவாரமும்; ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம் என்ற நான்கு கவிஞர் செய்துகின்ற புலவர்களது புதுப்பாடல்களும்,

(12) திருநீலகண்டாகிய திருக்குற்றால நாதர் ஏற்றுக்கொண்டருளி நிறைத்திருக்கும் திருக்கொலுவில் இன்னவர் செல்லலாம் இன்னவர் செல்லலாகாது என்று தடை ஒன்றும் இல்லை; யாவரும் போகலாம்.

(13) தோழி! அப்பொழுது திருக்குற்றால நாதர் தம் தேவியாகிய குழல் வாய்மொழி அம்மையாருடன் கொலுவீற்றிருப்பர்; அப்பொழுது நம் விருப்பமாகிய குறைகளை எடுத்துரைக்கக் கூடாது.

(14) தோழி! காலே, உச்சி, மாலைகளாகிய மூன்று காலத்தும் திருக்குற்றாலநாதர் திருவுருவாகிய இலங்க வடிவத்தைத் தொட்டுப் பணிபுரிகின்றவரான ஆதிசைவக் குருக்கண்மார் வந்து நின்று பணிபுரிகின்ற திருவனந்தல் (பள்ளி எழுச்சி) முதலாக,

(15) கொப்பணி யணிந்த அழகுடன் காதணியின் அழகுக் கொண்ட குழல்வாய்மொழியம்மையினது பள்ளியறை வரை திருக்குற்றாலநாதர் கோவிலுக்குள் செல்கின்ற தனி கோமாலும்.

(16) மைத்தீடிய கண்களையுடைய தோழி! நீ எனது மிக்ககாதலை அவரிடம் அதுகாலே எடுத்துக்கூறி மணம் பொருந்திய அவரின் கொன்றைமாலையை வாங்கி வருவாயாக! (இஃதே என் வேண்டிதல்.)

(வி - னர.) 1—16. வியனாக-மிகுதியாக. பெத்தரிக்கம்-செருக்கு; வீறு. ஆட்கொண்டார் குறடி - திருநீலத்தேவர் இருப்பிடத்திற்குப் பக்கத்தில் உள்ள டீடம். மகுடாகமம் - சிவாகமம் இருபத்தெட்டில் ஒன்று. நம்பி - குருக்கள்; வழிபாடு செய்வோர். பணிமாறும்காலம் - திருமுழுக்கு, திருவழுதை மாறி மாறிச் செய்யுங் காலம். மரு - மணம். மலை - ஆசையை; கொன்றைமலை. (சுரு)

வசந்தவல்லி கூடலிழைத்தல்

கொச்சகக் கவிப்பா

தெண்ணீர் வடஅருவித் தீர்த்தத்தார் செஞ்சடைமேல்
விண்ணீர் புனைந்தார் விரகவேம்மைக் காற்றுமல்
கண்ணீர் நறும்புனலாக் கைவளையே செய்கரையா
உண்ணீர்நீர் கூட லுறைக்கிணறு செய்வாளே.

(பொ - னர.) தெளிந்த நீரையுடைய வடபாலுள்ள அருவியாகிய தீர்த்தத்தை உடையவரும் தம் சிவந்த சடைமுடிமீது வானக் கங்கையைத் தரித்துள்ளவருமான திருக்குற்றாலநாதர் மேற்கொண்ட தி. கு.—5

காதலாகிய வெப்பத்தைப் பொறுக்கமாட்டாது, வசந்தவல்லியானவன் தன் கண்ணினின் ரெழுமும் நீரே நல்ல நீராகவும், தன் கைவளையல் களே செய்யப்பட்ட கரையாகவும் கொண்டு உள்ளே இருக்கும் காமக் குணத்தால் கூடலாகிய உறைக் கிணற்றைக் கட்டுவாளாயினான்.

(வி - ரை.) கூடல் இழைத்தலாவது காதல்கொண்ட பெண்கள் பூமியில் மணலைப்பரப்பிக் கண்களை மூடிக்கொண்டு தம்முடைய நான்கு விரல்களையும் மடக்கிச் சட்டுவிரலால் வட்டமாகக் கீறி, கீறும்போது ஊன்றிய இடத்தில் சட்டுவிரல் நுனி வந்துபொருந் தியதா என்று பார்த்தல், அங்ஙனம் பொருந்துவது நாயகன் வருவான் என்பதற்கும், பொருந்தாதது நாயகன் வரமாட்டான் என்பதற்கும் அறிந்து கொள்ளும் குறி.

உறைக்கிணறு - உறை அடுக்கி வட்டமாகக் கட்டப்பட்ட கிணறு. இக்கே வசந்தவல்லி செய்த உறைக்கிணறே மணலில் வட்டமாகக் கீறும்போது கைவளையல்கள் ஒன்றின்மேல் ஒன்று வீழ்ந்து கரையாக, அக் கரை நடுவே கண்ணீர் வீழ்ந்து நல்ல தண்ணீராகப் பெருகும் படி செய்யப்பெற்றது. உண்ணீர் - உண்ணுகின்ற நீர்; உள்நீர் - தன் குஞ்சிலுள் இருக்கும் காதற்குணம் என, இருபொருள் நயந்தோன்ற கின்றது. ஆற்றாமல் - பொறுக்கமாட்டாமல். விரகவெம்மை-வேட்கைக் கொடுமை.

(சசு)

சிந்து

இராகம்—பந்துவராளி. தாளம்—திரிபுடை.

கண்ணிகள்

- (1) பாடியமறை தேடியநாயகர்
பன்னகர்பணி நன்னகர்நாயகர்
பாவலர்மனுக் காவலர்நாயகர்
பதஞ்சலி பணிதாளர்
கோடியமதி சூடியநாயகர்
குழல்மொழிபுணர் அழகிய நாயகர்
குறும்ப லாலினிற் கூவேர்
ஆமேனிற் கூடலேநீகூடாய்;
- (2) கஞ்சனைமுகில் மஞ்சனைநொடித்தவர்
காமனைச்சிறு சோமனைமுடித்தவர்
காரணமறை ஆரணம்படித்தவர்
கருதிய பேருமானார்
குஞ்சரமுதற் பூசித்தநாயகர்
குறுமுனிதமிழ் நேசித்தநாயகர்
குறும்ப லாலினிற் கூவேர்
ஆமேனிற் கூடலேநீகூடாய்.

(பொ - னை.) (1) பாடப்பெற்ற வேதங்கள் தேடிய தலைவர்; கீழல் கத்தாராகிய நாகர்கள் வணங்குகின்ற நல்லதிருக்குற்றால நாதர்; புலவர்; மனுமுறையால் ஆள்கின்ற அரசருக்குத் தலைவர்; பதஞ்சலி முனிவர் வழிபடுகின்ற திருவடிவுடையவர்; கூனற்பிறையைச் சூடியிருக்கின்ற தலைவர்; சூழல்வாய்மொழியம்மை சேருகின்ற அழகிய தலைவர்; அவர் குறும்பலாவினிடத்தே என்னை அணைவாரானால் கூடற்குறியே நீ ஒன்று சேர்வாயாக.

(2) நான்முகனையும் மேகம்போலக் கருகிறமுடைய திருமாலையும் தம்மைத் தேடி இளைக்கச் செய்தவர்; மன்மதனை அழித்தவர்; மூன்றாம் பிறையைச் சடைக்கண் முடித்தவர்; நன்மைக்கெல்லாம் காரணமாக இருக்கின்ற மறைகளை அருளிச்செய்தவர்; என்னால் காதல் கொள்ளப் பெற்ற பெருமைமிக்கவர்; யானே முதலிய விலங்குகளும் பறவைகளும் வழிபட்ட நாயகர்; குறு முனிவராகிய அகத்திய முனிவர் தமிழை விரும்பிய தலைவர்; குறும்பலாவினிடத்தே என்னை அணையப் பெறுவாரானால் கூடற்குறியே நீ கூடுவாயாக.

(வி - னை.) 1—2. பன்னகர் - நாகர். காவலர் - அரசர். கூடலே - கூடற்குறியே. கூடாய் - ஒன்று சேருவாய். கஞ்சன் - தாமரை மலரில் இருக்கும் நான்முகன். முகில் மஞ்சன் - மேகம் போன்ற கருகிறமுடைய திருமால். நொடித்தவர் - மெலிய (இளைக்க)ச் செய்தவர். சோமன் - மூன்றாம் பிறை. மறை - ஆரணம். மறையாகிய வேதம்: ஒரு பொருட் பன்மொழி. குஞ்சரம் - யானை. குறுமுனி - அகத்தியர். (சுஎ)

குறிசேடல்பும் குறந்தி வருதல்

அறுசீர்க்கழி நெடிடை ஆசிரிய விருத்தம்
ஆடல்வனை வீதியிலே அங்கணர்முன்
போட்டசங்கம் அரங்கு வீட்டில்
தேடல்வனைக் குங்குறிபோற் கூடல்வனைத்
திருந்துவல்லி தியங்கும் போதீற்
கூடல்வனைக் கரம்அசைய மாத்திரைக்கோல்
ஏந்திமணிக் கூடை தாங்கி
மாடமறு கூடுதிரி கூடமலைக்
குறவஞ்சி வருகின் றுளே.

(பொ - னை.) வெற்றி பொருந்திய சங்கவீதியில் அழகிய நெற்றிக் கண்ணையுடைய திருக்குற்றால நாதர் திருமுன்பாகக் கீழே நடுவவிட்ட சங்கு வளையல்களை அவ்வங்கு மனையில் தேடிதற்காக வளைவுசெய்யப் படும் அடையாளம்போல், கூடற்குறியை வட்டமாகச் செய்து, வசந்த வல்லி மயங்குகின்றபோது ஒன்று சேர்ந்த வளையல்களையுடைய தன்கைகள் அசையவும், மாத்திரைக்கோலை ஏந்திக்கொண்டு அழகுள்ள கூடையையும் எடுத்துக்கொண்டு மாளிகைகளையுடைய திருக்குற்றால நகரின் வீதியின் நடுவிலே திரிகூட மலைக் குறத்தி வருவாளாயினாள்.

(வி - னை.) ஆடல் வளைவீதி - வெற்றி பொருந்திய சங்கவீதி. மறுகு ஊடு - வீதியின் நடுவே. அல்லது உள்வீதி என்றலுமாம். (சுஅ)

இதுவுமது

நிலைமண்டி ஓசிரியப்பா

- சைவமுத் தீரையை வானின்மேல் தரிக்குந்
தேய்வமுத் தலைசேர் திரிகூட மலையான்
வான்புனல் குதட்டும் மடக்குரு கிணுக்குத்
தேன்புரை ஏறுஞ் சித்திரா நநியான்
(5) ஏரிநீர் செழிக்க வாரிநீர் கொழிக்கும்
மாரிநீர் வளர்தேன் ஆரிய நாட்டான்
கன்னிமாப் பழுத்துக் கதலிதேன் கொழித்துச்
சேந்நெல்காத் தளிக்கும் நல்நகர்ப் பநியான்
ஓரா யிரமறை ஒங்கிய பரியான்
(10) ஈரா யிரமருப் பேந்திய யானையான்
சேவக விருது செயவிடைக் கொடியான்
முவகை ருரந் முழங்குமண் டபத்தான்
அண்டகோ டிகளை ஆனையா லடக்கிக்
கோண்டல்போற் கவிக்குங் கோற்றவேண் குடையான்
(15) வாலசுந் தரிதழல் வாய்மொழி அருட்கண்
கோலவண் டிணங்குங் கொன்றையா லினையான்
பூவளர் செண்பகக் காவளர் தம்பிரான்
தேவர்கள் தம்பிரான் திருவருள் பாடி
இலகுந் றணிந்து திலகமும் எழுதிக்
(20) குலமணிப் பாசியும் குன்றியும் புனைந்து
சலவைசேர் மருங்கிற் சாத்திய கூடையும்
வலதகைப் பிடித்த மாத்திரைக் கோலும்
மொழிக்கோரு பசப்பும் முலைக்கோரு குலுக்கும்
விழிக்கோரு சிமிட்டும் வெளிக்கோரு பகட்டுமாய்
(25) உருவசி அரம்பை கருவமும் அடங்க
முறுவலின் குறும்பால் முனிவரும் அடங்கக்
சமனிக்கும் உரையாற் சபையெலாம் அடங்கக்
கமனிக்கு மவரும் கடைக்கனூல் அடங்கக்
கோட்டிய உடுக்குகோ டாங்கிக் குறிமுதல்
(30) மட்டிலாக் குறிகளும் கட்டினூல் அடக்கிக்
கோங்கணம் ஆரியங் குச்சலர் தேசமும்
செங்கைமாத் திரைக்கோற் செங்கோல் நடாத்திக்

- கன்னடம் தெலுங்கு கலிங்கராச் சியமும்
தென்னவர் தமிழாற் செயத்தம்பம் நாட்டி
(35) மன்னவர் தமக்கு வலதுகை நோக்கி
இன்னகை மடவார்க் கிடதுகை பார்த்துக்
காலமுன் போங்குறி கைப்பல னாங்குறி
மேல்இனி வருங்குறி வேண்வோர் மனக்குறி
மெய்க்குறி கைக்குறி விழிக்குறி மொழிக்குறி
(40) எக்குறி யாயினும் இமைப்பினில் உரைக்கும்
மைக்குறி விழிக்குற வஞ்சிவந் தனளே.

(பொ - ரை.) சைவமுத்திரையாகிய குலக்குரியை வான்மீது தரித்திருக்கின்ற தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மூன்று உச்சிகள் சேர்ந்திருக்கின்ற திரிகூட மலையையுடையவன்; வானநீரைப் பருகிப்பருகி உமிழ்கின்ற இளநாரைக்குத் தேன் கலந்த நீரையுண்டு புரையேறச் செய்கின்ற சித்திராநதிக்குரியவன்; எரியிலுள்ள நீர் செழிப்படைய வெள்ள நீர் பெருக்கெடுத்து ஓடும்படி மழைநீர் பொழிந்து வருகின்ற தென்னந் தமிழ் நாட்டுக்கு உரியவன்; இளமாமரம் பழுத்துக் கணிந்த சாறு வழிந்தும் வாழைக்கணியின் தேன் பெருகியும் செக்கெலை வளர்த்த விளையும்ல்கு திருக்குற்றால் நகருக்குரியான்; ஆயிரம் சாகைகள் கொண்ட மறைக் குதிரைக்கு உரியான்; இரண்டாயிரம் கொம்புகளையுடைய அயிராவணம் என்னும் யானையை உடையான்; வீரவிரதாகிய வெற்றியையுடைய எருதுக்கொடியை யுடையான்; படை கொடை மணமென்னும் மூவகை முரசுகளும் முழங்குகின்ற திருமண்டபத்தை யுடையான்; எல்லா உலகங்களையும் தன் அருளாகிய ஆணை உருளையால் அடக்கி மேகம்போல் கவிந்திருக்கின்ற வெண்கொற்றக் குடையையுடையான்; இளவழகியாகிய குழல்வாய்மொழியம்மையினது அருளையுடைய கண்ணாகிய அழகிய வண்டுகள் மொய்க்கின்ற கொன்றை மாலையை யுடையான்; பூக்களையுடைய செண்பகச் சோலையில் தங்கியிருக்கின்ற இத்தகைய திரிகூட நாதராகிய தேவர்கள் தலைவரின் திருவருளைப் பாடிக்கொண்டு, விளங்குகின்ற திருநீற்றை நெற்றியில் அணிந்து, பொட்டும் இட்டும் சிறந்த பாசிமணிமாலையும் ருன்றிமணி மாலையும் அணிந்து, வெண்ணிற ஆடை பொருந்திய இடுப்பில் தாங்கியிருக்கின்ற கூடையும், வலது கையில் பிடித்திருக்கின்ற (குறிசொல்லும்) மாத்திரைக் கோலும், பேச்சுக்குப் பேச்சுப் பசுபுமொழி நயமும், ஒரு கொங்கைக்கு ஒரு கொங்கையின் குலுக்கும், கண்ணுக்குக் கண் ஒரு சிமிட்டும், வெளிக்கு ஒரு பகட்டுமாய், உருப்பசி அரம்பை இவர்களின் செருக்கு அடங்கவும், தன் புன்சிரிப்பின் கொடுமையால் முனிவர்களும் மயங்கவும், சமப்படுத்திப் பேசும் பேச்சால் சபையெல்லாம் ஒடிங்கவும், வான் வழியாகச் செல்லும் சித்தர்களும் தன் கடைக்கண் பார்வையால் அடங்கிவிடவும், கொட்டப்படும் உடுக்கு (துடி) கோடாங்கி முதலிய அளவற்ற குறிகளும், தன் மந்திரக் கட்டுப்பாட்டால் (பில்லி பேய் முதலியன) அடங்கவும், கொங்கணம் ஆரியம் குச்சலர் நாடுகளிலும் சென்றேறிச் செம்மையான தன் கையிலுள்ள மாத்திரைக் கோலாலே செங்கோல் செலுத்தியும், கன்னடம் கலிங்க நாடுகளிலும், பாண்டியர் வளர்த்த தமிழ்மொழி ஒன்று கொண்டே வெற்றித்துணை நாட்டியும்,

ஆண்களுக்கு அவர்கள் வலதுகை பார்த்தும், இனிய பற்களையுடைய பெண்களுக்கு அவர்கள் இடதுகை பார்த்தும், சென்ற காலத்தின்குறி, தற்போது கைப்பலனாகும் (உடனே பலிக்கும்) குறி, அதற்கு மேல் வருபவற்றைக் குறிக்கும் குறி, கேட்கின்றவர்கள் மனத்தில் எண்ணிய வற்றைக் கூறும் குறி, உடற்குறி, கைக்குறி, விழிக்குறி, சொற்குறி, இவைகளில் எந்தக் குறியான போதிலும் ஒரு நொடிப்பொழுதில் சொல்லுகின்ற மைதிட்டிய கண்களையுடைய குறவஞ்சி யானவன் (வசந்த வல்லிக்கு முன்) வந்தான்.

(வி - ரை.) சைவமுத்திரை - சூலக்குறி. மடக்குருகு - இளநாரை. வாரி - வெள்ளம். கொழிக்கும் - பெருகும்; கொட்டும். மாரி நீர் - மேகத்தின் நீர். மறைப்பரி - வேதக் குதிரை. கலிக்கும் - உள்ளடக்கி க்காக்கும். திலகமும் எழுதி - பொட்டும் இட்டு. சலவை - வெண்ணிற ஆடை. சமன்த்தல் - போதல். பசப்பு - நயம். கட்டு - மந்திரத்தால் கட்டுப்படுத்தல். தென்னவர் - பாண்டியர். தமிழால் - தமிழ் மொழியினாலேயே; வேறு மொழி வழங்கும் நாடுகளிலும்கூட. மன்னவர் - அரசர்; இக்கே தம் தம் வீட்டுக்கு அரசர்களாகிய ஆண் மக்களைக் குறித்தது. செயத்தம்பம் - வெற்றித்தான். மைக்குறிவிழி - மைதிட்டிய கண். இதில் தலைவருக்குரிய மலை முதலிய உறுப்புகள் பத்தும் உந்துள்ளன காண்க. (சுக)

இதுவுமது

அறுசீர்க் கழிநெடிநடி ஆசிரிய விருத்தம்
சிலைநதலிற் கத்தூரித் திலதமிட்டு
நறுங்குழலிற் சேச்சை சூழிக்
கோலைமதார்க்கண் மையெழுதி மாத்திரைக்கோல்
வாங்கிமணிக் கூடை தாங்கி
முலைமுகத்திற் குன்றிமணி வடம்பூண்டு
திரிகூட முதல்வர் சாரல்
மலைதனிற் போன் வஞ்சி குற வஞ்சியப
ரஞ்சிகோஞ்சி வருகின் றுளே.

(பொ - ரை.) வீட்போன்ற நெற்றியில் கத்தூரிப் பொட்டிட்டு மணமுள்ள கூந்தலில் வெட்சிப்பூவை மணிந்து, ஆடவர் உயிரைக் கொல்லும் தன்மை வாய்ந்த களிப்புக் கொண்ட கண்களுக்கு மை தீட்டி, குறி சொல்லுதற்குக் கருவியாகிய மாத்திரைக்கோலைக் கையிலெடுத்தக் கொண்டு, நல்ல கூடையைக் தக்கத்தில் இடுக்கிக்கொண்டு, கொக்கைகளின் மேலிடத்தில் குன்றிமணி மாலையை அணிந்து, திரிகூட நாதரின் மலைச் சாரலில் வாழ்கின்ற பொன்கொடி போன்றவளும் மிக்க இன்ப முன்னாளுமாகிய குறத்தி மகிழ்வோடு வருவாளாயினான்.

(வி - ரை.) சிலைநதல் - வீட்போன்ற நெற்றி. செச்சை - வெட்சிப் பூ. அபாஞ்சி - உருக்கி ஓடவிட்ட பொன் போன்றவன். (இ0)

இருவுமது

இராகம்—தோடி. தாளம்—சாப்பு

பல்லவி

- (1) வஞ்சி வந்தனளே மலைக்குற வஞ்சி வந்தனளே;

அனுபல்லவி

- (2) வஞ்சி எழில்அப ரஞ்சி வரிவிழி
நஞ்சி முழுமற நெஞ்சி பலவினில்
அஞ்சு சடைமுடி விஞ்சை அமலனை
நெஞ்சில் நீனைவோடு விஞ்சு குறிசோலு; (வஞ்சி)

சரணங்கள்

- (3) வல்லை நிகர்முலை இல்லை எனும்இடை
வில்லை அனறுதல் முல்லை பொருநகை
வல்லி எனஒரு கொல்லி மலைதனில்
வல்லி அவளினும் மேல்லி இவள்என
ஒல்லி வடகன டில்லி வரைபுகழ்
புல்லி வருகுறி சோல்லி மதுரித
நல்லி பனிமலை வல்லி குழல்மொழிச்
சேல்விபுணர்பவர் கல்லி மலைக்குற; (வஞ்சி)

- (4) குன்றில் இமேழை மின்கள் எனநிரை
குன்றி வடமுலை தங்கவே
மன்றல் கமழ்சிறு தேன்றல் வரும்வழி
நின்று தரளம் இலங்கவே
ஒன்றில் இரதியும் ஒன்றில் மதனனும்
ஊசல் ஆடுகுழை பொங்கவே
என்றும் எழுதிய மன்றில் நடம்இடு
கின்றசரணினர் வென்றி மலைக்குற; (வஞ்சி)

- (5) ஆடும் இருகுழைத் தோடும் ஒருகுழற்
காடும் இணைவிழி சாடவே
கோடு பொருமுலை மூடு சலவையின்
ஊடு பிதுங்கிமல் லாடவே

தோடி முரளி வராளி பயிரலி

மோடி பெறஇசை பாடியே

நீடு மலைமயில் ஆடு மலைமதி

முடு மலைதிரி கூடமலைக்குற.

(வஞ்சி)

(பொ-ரை.) (1) குற்றாலமலைக் குறவஞ்சி வருவாளாயினான்; குற்றாலமலைக் குறவஞ்சி வருவாளாயினான்.

(2) வஞ்சிக் கொடி போன்றவன்; அழகுள்ள பொன் போன்ற வடிவத்தான்; இரேகைகளையுடைய கண்ணெனும் கஞ்சடையான்; எதற்கும் அஞ்சாத் தின்னிய மனத்தான்; ஐந்து சடை முடிசனையுடைய குறும்பலா மரத்தினடியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற மெய்புணர்வுடைய ஆணவம் முதலிய அறியாமை இல்லாத திருக்குற்றாலநாதனை நெஞ்சிற் கொண்ட சினைவுடன் சிறந்த உண்மையான குறிகள் சொல்வதற்குக் குறவஞ்சி வந்தான்.

(3) சொக்கட்டான் காய்களை யொத்த கொங்கைகளையும், இல்லை யென்று சொல்லத்தக்க துட்பமான இடையையும், வில்லை யொத்த செற்றியையும், முல்லை அரும்போடு மாறுபட்ட பற்களையும் உடைய ஒரு பூக்கொடி என்று சொல்லத்தக்க ஒப்பற்ற கொல்லிப் பாவையினும் மிக்க அழகுடையான், மெல்லிய நல்லாள் இவளென்னும் படியான, வடக்கிலுள்ள பெரிய மிஸ்சி நகர் வரையும் கூடப் புகழ் சென்று, பிற்காலத்தில் ஒருவருக்கு நடக்கப் போகின்றவைகளைக் குறியால் சொல்லுகின்றவளும், இனிய பேச்சையுடைய நல்லவளும், இமய மலை அரசன் புதல்வியாகிய குழல்வாய்மொழியம்மையைச் சேர்ந்திருக்கின்றவராகிய குற்றாலநாதருடைய முத்தமிழ்க் கல்வியையுடைய திருக் குற்றால மலையில் வாழ்கின்ற (குறவஞ்சி வருவாளானான்.)

(4) மலையில் தோன்றும் மேகத்தின் மின்னற் கூட்டங்களென்னும் படி குன்றிமணி மலை அவன் கொங்கைகளில் கிடந்தசையவும், மணம் வீசுகின்ற இளம் தென்றற் காற்றைப்போன்ற மெல்லிய மூச்சுவிடுகின்ற மூக்கின் பக்கத்திலுள்ள வாயினிடத்தே பொருந்திய முத்துகள் போன்ற பல்வரிசைகள் இலங்கவும், ஒரு காதில் மன்மதனும் மற்றொரு காதில் இரத்தேவியும் விளங்குவதுபோல் காட்சியளித்துச் சென்று சென்று அலைகின்ற காதலிகள் ஒளிவிடவும், எந்தக் காலத்தும் எழுதிய சித்திரங்கள் சிறைந்த ஒவிய சபையில் திருக்கூத்தாடுகின்ற திருவடிகளையுடையவராகிய திருக்குற்றால நாதருக்குரிய எல்லா மலைகளையும் வெற்றிகொண்ட திருக்குற்றால மலையில் வாழ்கின்ற (குறவஞ்சி வருவாளானான்.)

(5) அசைகின்ற இரண்டு காதுகளில் அணிந்துள்ள தோடுகளும் கூத்தலாகிய காடுகளும் இரு கண்ணோடும் தாக்கி சிந்தவும், மலையோடு மாறுபடுகின்ற கொங்கைகளானவை தன்மீது அணிந்துள்ள வெண்ணிற உத்தரிய ஆடையின் கடுவிடத்தே மேலெழுந்த மற்போர் புரிவது போல் அசையவும்; தோடி, முரளி, வராளி, பைரவி முதலிய இராகங்களின் சிறப்புத் தோன்றப் பாட்டுகள் பாடித் கொண்டு மிக நீளமுள்ள மலை; மயில்கள் ஆடுகின்ற மலை; வானளவுயாந்த நிளவைத் தன்மேற் கொண்ட மலையாகிய திரிகூடமலையில் வாழ்கின்ற (குறவஞ்சி வருவாளானான்.)

கோச்சகக் கலிப்பா

முன்னம் கிரிவனோத்த முக்கணர்குற் றுலவெற்பில்
கன்னங் கரியகுழற் காமவஞ்சி தன்மார்பில்
பொன்னின் குடம்போல் புடைத்தேழுந்த பாரமுலை
இன்னம் பருத்தால் இடைபொறுக்க மாட்டாதே.

(பொ - ரை.) முற்காலத்தில் மேருமலையை வில்லாக வளைத்த மூன்று கண்களையுடைய திருக்குற்றால நாதருக்குரிய திருக்குற்றாலமலையில் கன்னங்கரேலெனக் கறுத்திருக்கின்ற கூந்தலுடைய காமக் குறத்தியின் மார்பில் பொற்குடம் போலத் தோன்றி உயர்ந்திருக்கின்ற மிகக் கனமுள்ள கொங்கைகள் இனிமேலும் பருக்குமானால் (அச் சமையை) இடையானது தாங்கமாட்டாதே. (கண்டோனெருவன் கூறல்.)

(வி - ரை.) கிரி - இங்கே மேருமலை. கன்னங் கரிய குழல்-மிக்க கரிய கூந்தல். (இக)

இராகம்—தோடி. தாளம்—ஆதி

பல்லவி

(1) வஞ்சிவந்தாள்—மலைக்குற—வஞ்சிவந்தாள்;

அனுபல்லவி

(2) வஞ்சிவந்தாள் திரிகூட ரஞ்சித மோகினி முன்னே
மிஞ்சிய விரகநோய்க்குச் சஞ்சீவி மருந்து போலே; (வ)

சரணங்கள்

(3) மும்மை உலகெங்கும் வெல்லக் கொம்மைமுலை யார்க்குதல்வ
செம்மையாக் குறிகள்சொல்ல அம்மே அம்மே யென்றுசெல்ல; (வ)

(4) சோலையில் வசந்தகாலம் வாலகோ கிலம்வந்தாற்போற்
கோலமலை வில்லியார்குற் றுலமலை வாழங்குற; (வ)

(5) மாத்திரைக்கோ லதுதுன்னச் சாத்திரக்கண் பார்வைபன்னத்
தோத்திர வடிவம்மின்னப் பூத்தமலர்க் கொடிஎன்ன (வ)

(பொ - ரை.) (1) வஞ்சி வருவாளானாள்; மலைக்குற வஞ்சி வருவாளானாள்;

(2) குறவஞ்சி வருவாளானாள்; திரிகூட மலையிலுள்ள இன்பமுள்ள மோகினியாகிய வசந்தவல்லிக்கு முன்பாக மிகுந்த காதல் நோயைத் தீர்க்கும் சஞ்சீவி மருந்து போல, (குறவஞ்சி வருவாளானாள்;)

(3) வட்டமான கொங்கைகளையுடைய மங்கையர்களைல்லாம் மூன்று உலகங்களிலுமுள்ள ஆடவர்களை யெல்லாம் வெற்றி கொள்வ தற்குச் சிறந்த குறிகளைவிளக்கிச் சொல்வதற்கு, 'அம்மே, அம்மே', என்று கூறிக்கொண்டு செல்வாக்குமிக், (குறவஞ்சி வருவாளானாள்;)

(4) புஞ்சோலைகளிடத்தே இளவேனிற் காலத்தே இளங்குயிற் பேடை வந்ததபோல அழகுள்ள மலையாகிய வில்லையுடைய திருக் குற்றல நாதருக்குரிய திருக்குற்றலமலையில் வாழுகின்ற, (குறவஞ்சி வருவானானுள்:)

(5) குறிசொல்லும் கருவியாகிய மாத்திரைக்கோல் பொருந்த வும், கண்களின் பார்வையே குறிசுறும் திறமையைக் காட்டவும், கண்டோர் யாவரும் வியக்கத் தக்க அழகுள்ள வடிவம் ஒளி வீசவும், மலர்ந்த மலர்ப் பூங்கொம்பு என்று கூறும்படி, (குறவஞ்சி வருவானானுள்).

(வி - ரு.) மும்மை-மூன்று. கொம்மை-வட்டம். செல்ல-செல் வாக்குள்ள; எல்லோராலும் கொண்டாடப்படுகின்ற. கோகிலம் - குயில். தன்ன - நெருக்க. (இஉ)

வசந்தவல்லி, குறத்தியைக்கண்டு மலைவளங் கேட்டுதல்

அதுரிக் கழிநெடிடை ஆசிரிய விருத்தம்

அந்தரதுந் துபிமுழங்கு நன்னகர்க்குற் றுலலிங்கர் அருளைப் பாடி வந்தகுற வஞ்சி தன்னை வசந்தவல்லி கண்மேன மகிழ்ச்சி கொண்டு சந்தமுலைத் துவளும்இடைத் தவளநகைப் பவளஇதழ்த் தைய லேயுள் சொந்தமலை எந்தமலை அந்தமலை வளமேனக்குச் சொல்லென் றுளே.

(பொ - ரு.) தேவவாத்தியங்கள் முழங்குகின்ற நல்ல நகரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்குற்றலலிங்கரின் திருவருட் சிறப்புக் களைப் பாடிக்கொண்டுவந்த குறவஞ்சியை வசந்தவல்லி பார்த்து மனமகிழ்ந்து, அழகிய கொங்கைகளையும் அசைகின்ற இடையையும் வெள்ளிய பற்களையும் பவளம் போன்ற இதழ்களையும் உடைய குற மாதே! உனக்கு உரிய மலை எது? அந்த மலையின் சிறப்பை எனக்குக் கூறென்று கேட்டான்.

(வி - ரு.) துந்தி - தேவ வாத்தியம். சந்தம்-அழகு. துவளும்-அசையும். தவளம் - வெண்மை. (இங)

குறத்தி, மலைவளங் கூறுதல்

இராகம்—புன்னாகவராளி. தாளம்—ஆதி

கண்ணிகள்

- (1) வானரங்கள் கனிகொடுத்து மந்தியோடு கொஞ்சம்
மந்திச்சிந்து கனிகளுக்கு வான்கலிகள் கேஞ்சும்
கானவர்கள் விழிஎறிந்து வானவரை அழைப்பார்
கவனித்தர் வந்துவந்து காயசித்தி விளைப்பார்
தேனருவித் திரையேழும்பி வானின்வழி ஒழுகும்
சேங்கதிரோன் பரிக்காலும் தேர்க்காலும் வழுகும்
கூனலிளம் பிறைமுடித்த வேணிஅலங் காரர்
குற்றலத் திரிகூட மலைவளங்கள் மலையே;

- (2) முழங்குதிரைப் புனலருவி கழங்கெனமுத் தாடும்
முற்றம்எங்கும் பரந்துபெண்கள் சிற்றிலைக்கொண்டோடும்
கிழங்குகிள்ளித் தேனேடுத்து வளம்பாடி நடிப்போம்
கிம்புரியின் கொம்போடித்து வெம்புதினை இடிப்போம்.
செழுங்குரங்கு தேமாவின் பழங்களைப்பந் தடிகும்
தேன்அலர்சண் பகவாசம் வாணலகில் வெடிக்கும்
வழங்குகோடை மகராசர் குறும்பலவில் ஈசர்
வளம்பெருகும் திரிகூட மலைஎங்கள் மலையே;
- (3) ஆமேர வீனுமணி கோடிவெயில் எறிக்கும்
அம்புலியைக் கவளமென்று தும்பிவழி மறிக்கும்
வேடுவர்கள் தினைவிரைக்கச் சாடுபுனந் தோறும்
விந்தைஅகில் குங்குமமுஞ் சந்தனமும் நூறும்
காடுதோறும் ஓடிவரை ஆடுகுதி பாயும்
காகமணு காமலையில் மேகநிரை சாயும்
நீடுபல வீசர்கயி லாசகிரி வாசர்
நிலைதங்கும் திரிகூட மலைஎங்கள் மலையே ;
- (4) கயிலைஎனும் வடமலைக்குத் தேற்குமலை அம்மே
கனகமகா மேருஎன நிற்குமலை அம்மே
சயிலமலை தேன்மலைக்கு வடக்குமலை அம்மே
சகலமலை யுந்தனக்குள் அடக்குமலை அம்மே
வயிரமுடன் மாணிக்கம் விளையுமலை அம்மே
வான்இரவி முழைகள்தோறும் நுழையுமலை அம்மே
துயிலுமவர் விழிப்பாகி அகிலமெங்கும் தேடும்
துங்கர்திரி கூடமலை எங்கள்மலை அம்மே;
- (5) கொல்லிமலை எனக்கிளைய செல்லிமலை அம்மே
கொழுநனுக்குக் காணிமலை பழநிமலை அம்மே
எல்லுலவும் விந்தைமலை எந்தைமலை அம்மே
இமயமலை என்னுடைய தமயன்மலை அம்மே
சொல்லரிய சாமிமலை மாமிமலை அம்மே
தோழிமலை நாஞ்சிநாட்டு வேள்விமலை அம்மே
செல்லினங்கள் முழவுகோட்ட மயிலினங்கள் ஆடும்
திரிகூட மலையேங்கள் செல்வமலை அம்மே ;

- (6) ஒருகுலத்திற் பெண்கள்கொடோம் ஒருகுலத்திற் கொள்ளோம்
உறவுபிடித் தாலும்விடோம் குறவர்குலம் நாங்கள்
வேருவிவருந் தீனைப்புனத்திற் பேருமிருகம் விலக்கி
வேங்கையாய் வேயில்மறைத்த பாங்குதனைக் குறித்தே
அருள்இலஞ்சி வேலர்தமக் கொடுபெண்ணைக் கொடுத்தோம்
ஆதினத்து மலைகளெல்லாம்; சீதனமாக் கொடுத்தோம்
பரிதிமதி சூழ்மலையைத் துருவனுக்குக் கொடுத்தோம்
பரமர்திரி கூடமலை பழையமலை அம்மே.

(பொ - ரை.) (1) ஆண்டாங்குள் பல்வகைப் பழங்களைப் பறித்
தக் கொடுத்துப் பெண்டாங்குகளோடு தழுவுக; அக் குரங்குகளால்
சிதறியெறியப்படுகின்ற பழங்களுக்கு வானுலகத்தில் வாழும் தேவர்கள்
இரந்துஇரந்து வேண்டிக் கேட்பார்கள்; வன வேடர்கள் தம் கண்க
ளால் எதெடுத்தப்பார்த்த உற்றகோக்கித் தேவர்களை அழைப்
பார்கள்; வானின் வழியாகச் செல்லுகின்ற சித்தர்கள் கீழிறங்கி வந்து
காயசித்தி மருத்துகளாகிய வன மூலிகைகளை வளர்ப்பார்கள்; தேன்
கலந்த மலையருவியினது அலைகள் மேலெழுந்து வானத்தினின்றும்
வழிந்து ஓடும்; அதனால் செங்கிற ஞாயிற்றின் கோரிப்புட்டிச் செல்லும்
குதிரைக் கால்களும் தேர்ச்சக்கரமும் வருகி விழும்; வளைந்துள்ள
இளம் பிறையைச் சூடியிருக்கின்ற சடைமுடியையுடைய அழகரான
திருக்குற்றல நாடர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்குற்றலமாகிய இச்
சிறப்பவாய்ந்த திரிகூட மலையே எங்களுக்குரிமையாக நாங்கள் வாழ்
கின்ற மலையாகும்; (இன்னுங்கேள்)

(2) ஒலிக்கின்ற அலைகளையுடைய கீர்வீழ்ச்சி, செல்லும் வேகத்தில்
கழங்காடுகின்றதென்னும்படி முத்துக்களை ஒதுக்கிச் செல்லும்; அவ்
வருவி, மக்கள் வாழ்கின்ற வீட்டின் முற்றங்களிலெல்லாம் பரவிச்
சென்று சிறுமிகளின் மணல்படுகளை அழித்துக்கொண்டு ஓட்டம்
பிடிக்கும்; காங்கள் மலைக்கிழங்குகளைத் தோண்டியும், தேன் இறால்
களைப் பிய்த்து எடுத்தும், மலையின் செழிப்பைப் பாடிக்கொண்டே
கூத்தாடுவோம்; பூண்கட்டியயானைக்கொம்புகளை ஒடித்து உலக்கையாகக்
க்கொண்டு வறுத்த தீனைத் தானியத்தை இடிப்போம்; இளமைபொருந்
திய குரங்குகள் இரிமையுள்ள மாம்பழங்களையே பந்தாகக்கொண்டு
அடித்து விளையாடும்; தேன் பெருகி ஓடுகின்ற செண்பகப் பூவின்
மணம், தேவருலகினிடத்தே போய்ப்பரவும்; அருட்கொடை வழங்கு
கின்ற தேவாதி தேவராகிய குறும்பலாமாத் தினடியில் எழுந்தருளி
யிருக்கின்ற திருக்குற்றலமலைநாடுக்குரியதான எல்லா வளப்பமும்
பெருகியிருக்கின்ற திருக்குற்றலமலையே எங்களுக்குரிய நாங்கள்
வாழுகின்ற மலையாகும்; (இன்னுங்கேள்)

(3) அருகின்ற காசுப் பாம்புகள் கக்கிய என்னிறந்த மணிகள்
எங்கும் ஒளிகொடுக்கும்; யானைகளானவை திக்களைத் தாம் உண்ணும்
கவன உருண்டையென என்னி அது செல்கின்ற வானவழியில்
போகவொட்டாமல் தடைசெய்யும்; மலைக்குறவர்கள் தினைப்பயிரை
விதைப்பதற்காக அழிக்கப்படுகின்ற காடுகளிலெல்லாம் உள்ள பல
வகைமரங்களும் அகில் குங்குமம் சந்தனமரங்களும் கண்டோர் வியக்கும்

படி தம் மணங்களைப் பரப்பும்; காடுகளில் எங்கும் ஒடிச் சென்று வரையாடுகள் தள்ளிக் கீழே பாயும்; காகமும் பறவாத உயர்ந்த மலையில் மேகக் கூட்டங்கள் உச்சியில் சாய்ந்தோடும்; நீண்ட குறும்பலாவடியில் எழுந்தருளியிருக்கின்றவரும் கைலைமலையில் வாழ்வருமாகிய திருக்குறறலநாதரின் நிலைபெற்றிருக்கின்ற திருக்குறறலமலையே எங்களுக்கூரிய நாங்கள் வாழ்கின்ற மலையாகும்; (இன்னுங் கேள்)

(4) திருக்கைலைமலை யென்று கூறப்படுகின்ற வடக்குப்பக்க மலைக்குத் தென்பக்கத்தில் இருக்கின்ற மலையாகும்; இது பெரிய பொன்மலை என்னும் மேருமலை போன்ற தென்னும்படி உயர்ந்த மலை அம்மே! சிவசைல என்னும் மலை தெற்குப்பக்கமுள்ள மலைக்கு வடக்குப் பக்கமாக இருக்கின்ற மலை இஃது அம்மே! இம் மலை மற்ற எல்லா மலைகளின் சிறப் பெல்லாம் தனக்குள் நிறையக் கொண்டிருக்கும் வளமுடையது அம்மே! அது வைரமணியுடன் பலவகை மணிகளையும் விளைத்துத் தருவது அம்மே! வான்வழியாகச் செல்லும் ஞாயிறும் குகைகளையே வழியாகக்கொண்டு நழைந்து செல்வதற்கு இடமாக இருப்பதும் அந்த மலைதான் அம்மே! அறிதியில் புரிகின்ற திருமாலானவருங் கூடத் தயில்விட்டெழுந்து எல்லா உலகங்களிலும் போய்த் தேடுகின்ற தமையையாளராகிய திரிகூட நாதப் பெருமானுக்குரிய திரிகூட மலைதான் எங்களுக்கூரிய நாங்கள் வாழ்கின்ற மலையாகும் அம்மே! (இன்னுங் கேள்)

(5) கொல்லி மலையானது எனக்குப் பின் பிறந்த செல்லி என்னும் பெயருடையாளுக்குரிய மலையாகும்; அவளின் கணவனுக்குக் குடிக்காணி யாட்சியாக இருப்பது பழனிமலை ஆகும் அம்மே! ஞாயிறு மேலே செல்கின்ற விந்தை என்னும் மலையே என் தந்தைக்குரிய மலையாகும் அம்மே! இமயமலை என்னுடைய தமையனுக்குரிய மலையாகும் அம்மே! சொல்லுதற்கரிய சுவாமிமலை என்னும் மலையே என் மாமியாளுக்குரிய மலையாகும் அம்மே! என் தோழிக்குரிய மலையோ நாஞ்சில் நாட்டிலுள்ள வேள்வி யென்னும் மலையாகும் அம்மே! மேகங்கள் குமுறலாகிய பறையை முழக்க, அதற்கேற்ப மயிலினங்கள் நடனஞ்செய்கின்ற திரிகூட மென்னும் திருக்குறறலமலையே எங்களுக்குச் செல்வப்பொருளாக இருக்கின்ற நாங்கள் வாழும் மலையம்மே! (இன்னுங் கேள்)

(6) எங்கள் குலச்சலிர வேறொரு சாதியில் நாங்கள் பெண்கள் கொடுக்கமாட்டோம்; வேறொரு குலத்தில் பெண்களை மணஞ்செய்யவும் மாட்டோம்; குறவர் சாதியினராகிய நாங்கள் ஒருவரை நட்புக் கொண்டால் இடையில் அந் நட்பை விட்டுவிடமாட்டோம்; நாங்கள் அச்சங்கொள்ளும்படி தினைப்புனத்தினிடத்தே வருகின்ற யானை முதலிய விலங்குகளைத் தூத்தி வேங்கை மரமாக நின்று எங்களுக்கு மீறல் தந்த நன்மைக்காக எண்ணிப் பார்த்து, அருளாளராகிய இலஞ்சியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற வேலிநாயுடைய முருகப்பெருமானுக்கு வள்ளி யென்னும் ஒரு பெண்ணை முன்பு கொடுக்கலானோம்; அதற்காக எங்களுக்குரியமையான வேறு மலைகள் எல்லாவற்றையும் மட்டி கொடைப் பொருளாக வழங்கலானோம்; ஞாயிறு திங்கள் சுற்றி வருகின்ற மேருமலையைத் தருவன் என்பவனுக்குக் கொடுத்துதலினோம்; சிறந்தவராகிய திருக்குறறல நாதருக்குரிய இத்தகைய திரிகூட மலையே எங்களுக்கூரிய நாங்கள் வாழ்கின்ற மலையாகும் அம்மே!

(வி - ரை.) 1—6. வானாம் - குரங்கு; இங்கே ஆண் குரங்கு. மந்தி-பெண் குரங்கு. கொஞ்சம் - காதலால் முத்தமிடும். வான்கவி - வானத்திலுள்ள தேவர்கள். கானவர் - வேடர். கமனம் - வான் வழியாகச் செல்லுதல். காய்சித்தி - உடலை அழியாது நிலைபெறச் செய்தல்; அல்லது உடலழியாத நிலைநாட்டுரிய செயல்கள் எனலுமாம். அதைக் கொடுக்கின்ற மலை மருத்துச் செடிகளைக் குறித்தது: ஆகுபெயர். உயர்வு நவீர்சியாகத் தேனருவித் திரை யெழும்பி வானின்வழி யொழுகும் தேர்க்காலும் வழுகும் என்பன, மிக்க சுவையுடைய பகுதிகளாகும். ஒழுகும் என்பதற்கேற்ப இசைநோக்கி வழுகும் என்பது, வழுகும் எனக் கசரம் குறைத்து நின்றது. (இசு)

வசந்தவல்லி, குறத்தியினது நாட்டுவளரும் நகர்வளரும் வினுவுதல்
அறுசீர்க் கழிதெழுகடி ஆசிரிய விருத்தம்
கோட்டுவள முலைகாட்டும் கோடியின்வளம்
இடைகாட்டும் குறிஞ்சி பூத்த
காட்டுவளம் குழல்காட்டும் மலைவளந்தான்
நீயுரைத்துக் காட்டு வானேன்
தோட்டுவளம் புரிகாதர் குற்றல
மலைவளரும் தோகை யேஉன்
நாட்டுவளம் எனக்குரைத்துக் குற்றலத்
தலவளமும் நலிவு வாயே.

(பொ - ரை.) சங்கக்குழை வளம் செறிய அணிந்த காதலனை யுடைய திருக்குற்றாலநாதருக்குரிய திருக்குற்றாலமலைக்கண் வாழ் கின்ற மயில் போன்றவனே! யானைக் கொம்பின் அழகை உன் கொங்கைகள் காட்டுகின்றன; பூங்கொடியின் மென்மைச் சிறப்பை உன் இடையானது காட்டுகின்றது; குறிஞ்சிமலர்கள் நிறைந்துள்ள சிறப்பை உன் கூத்தலே அவைகளை அணிந்து காட்டுகின்றது; அத் தகைய மலையின் வளங்களை நீ எனக்குச் சொல்லுவானேன்; இனி உனது நாட்டினது வளப்பத்தையும் எனக்கு எடுத்துச் சொல்லி, திருக்குற்றால நகரின் சிறப்பையும் எனக்கு எடுத்துச் சொல்லுவாயாக.

(வி - ரை.) கோடு - கொம்பு, இங்கு யானைக் கொம்பை உணர்த் திற்று. வளம்: சிறப்பு, அழகு போன்ற பல பொருள் குறித்த உரிச் சொல். குறிஞ்சி - மலையில் தோன்றும் ஒருவகைச் செடி. (இஇ).

குறந்தி, நாட்டுவளம் காட்டல்

இராகம்—கேதாரகௌளம். தாளம்—சாப்பு
கண்ணிகள்

- (1) குர மாங்குயிற் சின்னங்கள் காமத்
துரைவந் தான்துரை வந்தானேன் றாத
ஆர மாமுலை மின்னார் அவரவர்
அல்குல் தேர்கள் அலங்காரஞ் செய்யப்

பார மாமதி வேண்துடை மிஞ்சப்
பறக்குங் கிள்ளைப் பரிகள்முன் கொஞ்சத்
தேரின் மாரன் வசந்தன் உலாவுந்
திருக்குற் றுலர்தேன் ஆரிய நாடே ;

- (2) காரைச் சேர்ந்த குழலார்க்கு நாணிக்
கடலைச் சேர்ந்த கறுப்பான மேகம்
வாரைச் சேர்ந்த முலைக்கிணை யாகும்
மலையைச் சேர்ந்து சிலையொன்று வாங்கி
நீரைச் சேர்ந்த மழைத்தாரை அம்பொடு
நீளக் கொண்டலம் தேரேறி வெய்யவன்
தேரைச் சூழ்ந்திடக் கார்காலம் வெல்லும்
திருக்குற் றுலர்தேன் ஆரிய நாடே ;

- (3) குழ மேதி இறங்குந் துறையிற்
சோரியும் பாலைப் பருகிய வாளை
கூழை வாசப் பலாலினிற் பாயக்
கொழும்ப லாக்கனி வாழையிற் சாய
வாழை சாயந்தோரு தாழையில் தாக்க
வருவி ருந்துக் குபசரிப் பார்போல்
தாழை சோறிட வாழை குருத்திடும்
சந்தர சூடர்தேன் ஆரிய நாடே ;

- (4) அந்ந லார்மொழி தன்னைப் பழித்ததேன்
ருடவர் மண்ணில் முடுங் கரும்பு
துன்னி மீள வளர்ந்து மடந்தையர்
தோளை வென்று சுடர்முத்தம் ஈன்று
பின்னும் ஆங்கவர் முரலை வென்று
பிரியுங் காலத்திற் பெண்மையை வெல்லக்
கன்னல் வேளுக்கு வில்லாக ஓங்கும்
கடவுள் ஆரிய நாடெங்கள் நாடே ;

- (5) தக்க பூமிக்கு முன்புள்ள நாடு
சகல தேவர்க்கும் அன்புள்ள நாடு
திக்கே லாம்வளர்ந் தோங்கிய நாடு
சிவத்து ரோகமும் நீங்கிய நாடு

முக்க ணன்வினை யாடிய நாடு
முதிய நான்மறை பாடிய நாடு
மைக்க ணள்குழல் வாய்மொழி பாகர்
வசந்த ஆரிய நாடெங்கள் நாடே;

- (6) அஞ்ச நூறு மகம்கொண்ட நாடு
அநேக கோடி யுகங்கண்ட நாடு
கஞ்ச யோனி உதிக்கின்ற நாடு
கமலை வாணி துதிக்கின்ற நாடு
செஞ்சொல் மாமுனி ஏகிய நாடு
செங்கண் மால்சிவன் ஆகிய நாடு
வஞ்சி பாகர் திரிகடநாதர்
வசந்த ஆரிய நாடெங்கள் நாடே ;

- (7) மாத முன்று மழையுள்ள நாடு
வருட முன்று விளைவுள்ள நாடு
வேத முன்றும் பலரஉள்ள நாடு
விசேட முன்றுங் குலாவுள்ள நாடு
போத முன்று நலஞ்செயும் நாடு
புவன முன்றும் வலஞ்செயும் நாடு
நாத முன்றரு வானகுற் றுல
நாதர் ஆரிய நாடெங்கள் நாடே ;

- (8) நீங்கக் காண்பது சேர்ந்தவர் பாவம்
நெருங்கக் காண்பது கன்னலிற் சேந்நெல்
தூங்கக் காண்பது மாம்பழக் கொத்து
சுழலக் காண்பது பூந்தயிர் மத்து
வீங்கக் காண்பது மங்கையர் கோங்கை
வேடிக்கக் காண்பது கொல்லையின் முல்லை
ஏங்கக் காண்பது மங்கல பேரிகை
ஈசர் ஆரிய நாடெங்கள் நாடே;

- (9) ஓடக் காண்பது பூம்புனல் வெள்ளம்
ஒடுங்கக் காண்பது யோகியர் உள்ளம்
வாடக் காண்பது மின்னார் மருங்கு
வருந்தக் காண்பது சூவளை சங்கு

போடக் காண்பது பூமியில் வித்து
புலம்பக் காண்பது கிண்கிணிக் கொத்து—
தேடக் காண்பது நல்லறம் கீர்த்தி
திருக்குற் ருலாதென் ஆரிய நாடே.

(பொ - ரை.) (1) வீரம்பொருந்திய மாமரத்தில் இருக்கின்ற குயிலாகிய எக்காளம் ஊதிகள், காமத்தின் அரசனாகிய மன்மதன் வந்தான், வந்தான் என்று கூவவும், முத்துமாலையணிந்த பெரிய கொங்கைகளை யுடைய மின்போன்ற மங்கையர்கள் தத்தம் அல்குலங்களாகிய தேர்களை ஒப்பினை செய்யவும் (மேகலாபரணம், பருமம் முதலிய அணிகளை அணிந்து சிறப்புச் செய்யவும்,) பாரமான பெரிய திங்களாகிய வெண்கொற்றக் குடை மேல்கின்று விளக்கஞ் செய்யவும், பறந்து செல்கின்ற கிளிகளாகிய குதிரைகள் கொஞ்சிப் பேசவும், தென்றல்தேரில் மன்மதனாகிய வசந்தன் உலாவுகின்ற திருக்குற்றால நாதர் எழுந்தருளியிருக்கின்றதான் தென்பால் உள்ள சிறந்த நாடே எங்கள் நாடாகும்;

(2) மேகத்தை ஒத்த கருமை பொருந்திய கூந்தலையுடைய பெண்களுக்கு வெட்கப்பட்டுக் கடல்நீரை மொண்டு கொண்டெழுந்த கருநிற மேகங்கள், கச்ச அணிந்த கொள்கைகளை ஒத்த மலையின்மேலிடத்தை அடைந்து வானவிலிலை வளைத்து, நீரைப் பொருந்திய மழைத்தாரைகளென்னும் அம்புகளுடன் நீண்டு செல்கின்ற கீழ்க்காற்றாகிய அழகிய தேரின்மீதேறி, ஞாயிற்றின் தேரைச்சுற்றிக் கார்காலமாக மாற்றி, முதுவேளிற்பருவத்தை வெல்லும் சிறப்புடைய திருக்குற்றால நாதருக்குரிய தென்பால் உள்ள சிறந்த நாடே எங்கள் நாடாகும்;

(3) எருமைமாடுகள் கூட்டமாக இறங்குகின்ற நீர்த்துறை யிடத்தே தம்கன்றை நினைந்து கொட்டிய பாலைக் குடித்த வாளைமின்கள் குட்டையாகவுள்ள மணம் பொருந்திய பலாமரத்தின் மேலேறிப் பாய, அதனால் உதிர்ந்த செழிப்புள்ள பலாப்பழம் வாழையின்மேல் விழ, வாழைமாங்கள் ஒடிந்து செழித்த தாழையை மோத, அது வந்த விருந்தினர்க்கு முகமன் கூறி விருந்து செய்கின்றவர்கள் போலத் தன் மடல் விரிந்து வெள்ளிய தன்மகரந்தத்தோடு கூடிய பூக்களைச் சோறபோல கீழே சொரிய, வாழைகள் அச் சோற்றுக்கு இலை போடுவார் போலத் தன் இளங்குருத்து இலைகளை நீட்டிகின்ற இளம்பிறையை யணிந்த திருக்குற்றாலநாதருக்குரிய தென்பாலுள்ள சிறந்த இந்நாடே எங்கள் நாடாகும்;

(4) ஆண்மக்களானவர் அழகு கொண்ட இளமங்கையர்களின் சொற்களை இகழ்ந்த தென்று கருதிப் புதைப்பவர்கள்போல் வயல்களில் நடடுவைக்கும் கரும்புகள், செழித்து வளர்ச்சிகொண்டு அப்பெண்களின் தோள்களைத் தன் இயற்கைத் தன்மையால் வெற்றிகொண்டு, ஒளிவிட்டு நெறிக்கின்ற முத்துக்களைத் தந்து, அப்பாலும் அம்மகளிர்களின் பற்களை வென்று அப் பெண்களை விட்டு ஆடவர் பிரிந்துபோன காலங்களில் பெண்தன்மைகளை வெவ்வதற்காக மன்மதனுக்கு வில்லாக வளர்கின்ற செழிப்புமிக்குள்ள திருக்குற்றால நாதருக்குரிய தென்பாலுள்ள சிறந்த இந்நாடே எங்கள் நாடாகும்;

(5) சிறந்த இம் மண்ணுலகுக்கு முன் தோன்றிய நாடு இதுவே; எல்லாத் தேவர்கட்கும் அன்பைத் தருகின்ற நாடும் இதுவே; எட்டுத்

திசைகளிலும் சிறப்பால் மேம்பட்ட நாமும் இதுவே; கடவுளுக்குப் பிழைசெய்யாது நீங்கிய நாமும் இதுவே; இறைவன் அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல் முதலியன புரிந்த நாமும் இதுவே; பழமையான நான்கு வேதங்களாலும் புகழப்பட்ட நாமும் இதுவே; மைதீட்டிய கண்களை யுடைய குழல்வாய்மொழியம்மையைத் தம் இடப்பாகத்திற் கொண்ட திருக்குற்றாலநாதருக்குரிய தென்றற்காற்றுலாவுகின்ற இனிமைமிக்க இந்நாடே எங்கள் நாடாகும்;

(6) அகத்தியரானவர், ஐந்துறு வேள்விகள் செய்தற்கிடனாகக் கொண்ட நாமும் இதுவே; எண்ணிறந்த பல ஊழிக்காலங்களைக் கண்ட மூதிய நாமும் இதுவே; தாமரை மலரில் தோன்றிய நான் முகன் பிறந்த நாமும் இதுவே; செவ்விய தமிழ்மொழிக்குரிய அகத் திய மாமுனி வந்த நாமும் இதுவே; திருமகளும் கலமகளும் வணங்கு கின்ற நாமும் இதுவே; சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலும் சிவபெரு மானாக மாறிய நாமும் இதுவே; உமையொரு பாகராகிய திரிகூடப் பெருமானுக்குரிய தென்றற் காற்றுலாவுகின்ற இன்பமிக்க இந்நாடே எங்கள் நாடாகும்;

(7) மாத் தோறும் மூன்றாமழை தவறாது பெய்கின்ற நாமும் இதுவே; ஆண்டுக்கு முப்போகமும் விளைகின்ற நாமும் இதுவே; மறை களையே தன் வேர் கவடு நிலைகளாகக் கொண்டு நிலைத்து நிற்கின்ற குறும்பலா மாத்தையுடைய நாமும் இதுவே; சித்தியம், நைமித்திகம், காமியம் ஆகிய ஆதனாக வழிபாடுகள் தவறாமல் நடக்கின்ற மெய்யறிவு நிலைகொண்டு திருவால் நனமைகள் செய்கின்ற நாமும் இதுவே; மேல் கீழ் கட என்னும் மூவகை உலகங்களும் வலமாகச் சுற்றி வணங்குகின்ற நாமும் இதுவே; நாத தத்துவப் பொருளாய், நான்முகன் திருமால் அரனென மூவுருவுமான திருக்குற்றால நாதருக்குரிய இனிய இந்நாடே எங்கள் நாடாகும்;

(8) இந் நாட்டில் வந்து அடைந்தவர்கள் தம்மிடமிருந்து போகும் படி காணக் கிடப்பன பாவங்களே; (வேறு எவரும் இதைவிட்டுப் போவார் இல்லை) இந் நாட்டில் நெருக்கமாகக் காணப்படுவன (இடைஞ் சல்பட்டிருப்பது) கரும்புகளோடு சேர்ந்த செந்தெந் பயிர்களே; (வேறு எவருக்கும் யாராலும் நெருக்கடி இல்லை) தொங்கிக் கொண்டிருப்ப தாகக் (குறையால் வருந்துவது) காணக் கிடப்பன மாம்பழக் கற்றை களே; சுழன்றவாக் காணக் கிடப்பன (வேலையின்றித் திண்டாடு வது) சுவையுள்ள தயிர் கடைகின்ற மத்துக்களே! பெரிதாகக் காணக் கிடப்பன (யீக்கம் பெற்றிருப்பது) இளமங்கையர்களின் கொங்கை களே; மலர்ந்து காணக் கிடப்பன (பிளந்து கிடப்பது) முல்லை நிலத்தில் தோன்றும் முல்லை யரும்புகளே; முழக்கங் கொள்ளக் கிடப்பன (புலம்பி வருந்துவது) மங்கல முரசங்களே; இத்தகைய தன்மையை யுடையதான அருட்செல்வாகிய திருக்குற்றால நாதருக்குரிய இனிய இந்நாடே எங்கள் நாடாகும்;

(9) இந் நாட்டைவிட்டுச் செல்வதாகக் காணக்கிடப்பது பூக்களைச் சமீப்தவரும் நீரையுடைய புது வெள்ளமே. (வேறு எவரும் இந் நாட்டை விட்டுச் செல்பவர் இல்லை) அடக்கம் பெற்றதாகக் காணக்கிடப்பன யோகஞ் செய்வாருடைய மனங்களே, (இந் நாட்டில் எவரும் அடக்கிக் கிடப்பவர் இல்லை) மெலிவடைவதாகக் காணக்கிடப்பன இளமங்கை யர்களின் இடைகளே; (இந் நாட்டில் யாரும் மெலிந்திருப்பவர் இல்லை)

துன்பப்படுவதாகக் காணக்கிடப்பன கருவுற்று அதனால் முத்துக் களை ஈன வருந்துகின்ற சங்குளே; (இந் நாட்டில் நோயாலும் பிறவற்றாலும் வருத்தமடைவோர்கள் இல்லை) (நிலத்தில் விதையாக விதைத்துப் போடுவதாகக் காணக்கிடப்பன நெல் முதலிய விதைகளே; (இந் நாட்டில் பயனில்லாதவர் இவரென ஒதுக்கத் தக்கவர் ஒருவருமில்லை). கணீர் கணீர் என ஒலி செய்வதாகக் காணக்கிடப்பன பெண்களின் காலணிகளாகிய சதங்கைத் திரள்களே; (இந் நாட்டில் தம் குறைகளை நினைந்து புலம்புவோர் ஒருவரும் இல்லை) ஈட்ட (சம்பாதிக்க) முற்படுவதாகக் காணக்கிடப்பன நல்ல அறங்களும் அதனால் வரும் புகழுமே; (இந் நாட்டில் பணமும் வேறு பொருள்களும் ஈட்டுவார் என்றும் இல்லை; செல்வமெல்லாம் செறிந்துள்ளவர்களே இவ்வுள்ளார்) இத்தகைய திருக்குற்றால் நாதருக்குரிய தென்பால் உள்ள இன்ப மிக்க இந்நாடே எங்கள் நாடாகும்.

(வி - ஈர.) ஆரம் - முத்துமலை. கிள்ளாப் பரி - கிளியாகிய குதிரை. வசந்தன் - மனமதன். கொண்டல் - மேகம். மேதி - எருமை. தாக்க - மோத. மூரல் - பல். கன்னல் - கரும்பு; கல் + நல் = கற்கின்ற நல்ல. மகம் - யாகம்; வேள்வி. கஞ்சயோனி - திருமாலின் கொப்புழ்த் தாமரையில் தோன்றிய பிரமன். குலாவு - விளங்குதல். விசேடம் மூன்று - நித்தியம் கைமித்திகம் காமியம். நாதம் - சிவதத்துவம். மூன்று உரு - பிரமா, திருமால், உருத்திரன். மருங்கு - இடை. சூல் - கருப்பம். கிண்கிணிக் கொத்து - சதங்கைக் கூட்டம். அறம் கீர்த்தி - தருமமும் புகழும்; உம்மைத் தொகையாகக் கொள்க.

(இசு)

குறித்தி, வசந்தவல்லிக்குத் தலமகிமை கூறுதல்

அறுசீர்க் கழிநெடிடை ஆசிரிய விருத்தம்

நாட்டு வளம்

அரிகூட அயன்கூட மறைகூடத் தினந்தேட அரிதாய் நின்ற திரிகூடப்பதிடுக்குத் திருநாட்டு வளமுரைக்கத்தெவிட்டா தம்மே கரிகூடப் பிடிதிரியுஞ் சாரலிலே ஒருவேடன் கையில் எந்தி நரிகூடக் கயிலைசேன்ற திரிகூடத் தலமகிமை நவிலக் கேளே.

(பொ - ஈர.) திருமால்கூட பிரமன்கூட வேதங்கள்கூட ஒவ்வொரு நாளும் தேடியும் காண்பதற்கு அரியராய் நின்ற திருக்குற்றால் நாதர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிறப்புள்ள நாட்டின் வளப்பத்தைச் சொன்னால் அதைக் கேட்கக்கேட்க இன்பமாகத் தோன்றுவதன்றி வெறுப்புத் தோன்றாது அம்மே! ஆண் யானையுடன் பெண் யானைகள் திரிகின்ற மலையடிவாரத்திலே ஒரு வேடனானவன் கையில் வில்லைத் தாங்கிக்கொண்டு நரியைத் தூரத்தியவாரே திருக்கைலை மலையைச் சேர்ந்து வீடுபெறுதற்குக் காரணமான திரிகூடத்தலத்தின் சிறப்பைச் சொல்வேன், நீ கேட்பாயாக.

(வி - ஈர.) அரி - திருமால். தெவிட்டாது - போதுமென்று சொல்லமுடியாது; வெறுப்பாகாது. பிடி - பெண்யானை. நவில் - சொல்ல.

(இள)

இராமம்—பிலகரி. தாளம்—சம்பை

கண்ணிகள்

- (1) ஞானிகளும் அறியார்கள் சித்ரநதி மூலம்
நானறிந்த வகைசிறிது பேசக்கேள் அம்மே
மேன்மை பேறுந் திரிகூடத் தேனருவித் துறைக்கே
மேவுமோரு சிவலிங்கந் தேவரக சியமாய்
ஆனதுறை அயனுரைத்த தானம் அறியாமல்
அருந்தவத்துக் காய்த்தேடித் திரிந்தலையுங் காலம்
மோனவா னவர்க்கெங்கள் கானவர்கள் காட்டும்
முதுகங்கை ஆறுசிவ மதுகங்கை ஆறே;
- (2) சிவமதுகங் கையின்மகிமை புவனமெங்கும் புகழுஞ்
சேண்பகா டலித்துறையின் பண்புசொல்லக் கேளாய்
தவமுனிவர் கூட்டரவும் அவரிருக்கும் குகையும்
சஞ்சீவி முதலான விஞ்சைமு லிகையும்
கவனசித்தர் ஆதியரும் மவுனயோ கியரும்
காத்திருக்குங் கயிலாயம் ஒத்திருக்கும் அம்மே
நவநீதியும் வினாயுமிடம் அவிடமது கலந்தால்
நங்கைமார் குரவையொலிப் போங்குமா கடலே;
- (3) போங்குகடல் திரிவேணி சங்கமெனச் செழிக்கும்
பொருந்து சித்ரநதித்துறைகள் பொன்னுமுத்துங்கொழிக்
கங்கையெனும் வடஅருவி தங்குமிந்தர் சாபம் [கும்
கலந்தாடிற் கழுநீராய்த் தோலைந்தோடும் பாபம்
சங்கலி தியிற்பரந்து சங்கினங்கள் மேயும்
தழைத்தமதிட் சிகரமெங்கும் கொழுத்தகயல் பாயும்
கொங்கலர்சேண் பகச்சோலைக் குறும்பலா ஈசர்
குற்றலத் திரிகூடத் தலமெங்கள் தலமே;
- (4) மன்றுதனில் தேய்வமுர சேன்றுமேல் முழங்கும்
வளமைபேறுஞ் சதுரயுகம் கிழமைபோல் வழங்கும்
நின்றமத கரிபூசை அன்றுசெய்த தலமே
நிந்தனைசெய் புட்பகந்தன் வந்தனைசெய் தலமே
பன்றியோடு வேடன்வலஞ் சேன்றதிந்தத் தலமே
பற்றுகப் பரமர்உறை குற்றலத் தலமே
வேன்றிபேறுந் தேவர்களுங் குன்றமாய் மரமாய்
மிருகமதாய்த் தவசிருக்கும் பேரியதலம் அம்மே!

(பொ - ரை.) (1) மெய்யுணர்வுடையார்கூடச் சித்திரநதி தோன்றிய வரலாற்றை அறியமாட்டார்கள்; ஆனாலும் சிறிது சொல்வேன் அம்மே! கேட்பாயாக. உயர்வுபெற்ற திரிகூடத்திலுள்ள தேனருவித் துறையிடத்தே ஒரு சிவலிங்கம் தேவர்கட்கு மட்டும் அறிந்த மறை பொருளாய்த் தோன்றுகின்றது. அத்தகைய தேனருவித் துறையை அயன் உரைத்த இடம் இன்னதென்று அறியாமல் அரிய தவஞ்செய்தற்காகத் தேடி அலைகின்ற காலத்தில், மௌனநிலை யெய்திய தேவர்கட்கு எங்கள் குலத்துத் தோன்றல்களான வேடர்கள் இஃதென்று காட்டிக்கொடுத்த பழைய கங்கையாறே இப்போது சிவமது கங்கை ஆறாக வழங்கப் பெறுவது;

(2) அந்தச் சிவமது கங்கையின் சிறப்பை உலகமெங்கும் புகழ்ந்து கூறும்; அத்தகைய சிவமது கங்கையிலுள்ள நீராகும் செண்பகாடவித் துறையினது சிறப்பை நான் சொல்கின்றேன்; நீ கேட்பாயாக. தவமுனிவர்களுடைய கூட்டமும் அவர் தங்கியிருக்கின்ற வகையும் சஞ்சீவி முதலான மந்திர சத்தியைத் தரும் பச்சிலையும் வான்வழிச் செல்லும் சித்தர்களும் மௌனயோகிகளும் இறைவன் திருமுன்பு காத்துக்கிடக்கின்ற திருக்கைலாய மலையை ஒத்ததாக விளங்கும் அம்மா! ஒன்பது வகை மணிகளும் விளக்கின்றதான அந்த இடங்களைக் கடந்துபோனால் போகுமிடங்களில் மங்கைமார்கள் குரவைக் கூத்தாடுகின்றதால் உண்டாகும் பேரொலி அலையெறிந்து குதிக்கும் கடலின் ஒலிபோல் கேட்கும்;

(3) கங்கை யமுனை சரசுவதி முதலிய ஆறுகளின் அலைபால் மிகும் கடல்போன்றதான திரிவேணி சங்கமென்னும்படி வளம் பெற்றிருக்கும்; அதைச் சார்ந்துள்ள சித்திர நதியின் துறைமுகங்கள் தோறும் பொன்னையும் முத்துக்களையும் கொண்டுவந்து அலைகள் ஒதுக்கும்; கங்கைப் போரற்றை யொத்ததென்று சொல்லுதற்குரிய வானவில்லின் நிறம்போல் பன்னிறங் காட்டுகின்ற வட அருவித் தீர்த்தத்தில் முழுகினால் கழுவுப்பட்ட நீரில் அழுக்குகள் கழிந்தொழிவதுபோலப் பாவங்கள் எல்லாம் நிற்காமல் ஒடிப்போகும்; சங்கமீதியில் பரவிவந்து சங்குக்கூட்டங்கள் மேயும்; மேம்பட்ட மதில்களின், மேலிடமெங்கும், கொழுமை கொண்ட கெண்டை மீன்கள் பாய்ந்து செல்லும்; இத்தகைய சிறப்புக்களையுடைய செண்பகச் சோலையையுடைய மணம் கமழுகின்ற குறும்பலா மரத்தினடியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்குற்றல நாதருக்குரிய திருக்குற்றலத் திரிகூடத்தலமே, எங்களுக்குரிய தலமாகும்.

(4) சித்திரசபையில் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய முரசமானது எக்காலத்தும் முழங்கிக்கொண்டேயிருக்கும்; சிறப்புப்பொருந்திய நான்கு ஊழிக் காலமுங்கூட இத் தலத்தில் நான்கு நாட்கள்போல் இருக்கும். (இத் தலத்தில் இருப்பவர்க்கு நான் கழியவில்லையே என்று வெறுப்புத் தோன்றாது, இன்பமாக இருக்கும்.) மதயானை தவறாது வந்து வழிபாடு செய்த திருநகரமும் இதுவே; யாவரும் பழித்தற்குரிய புட்பகத்தன் என்பவன் வழிபாடு செய்த திருநகரமும் இதுவேயாகும்; பன்றியுடன் வேடனும் வலமாகச் சுற்றிச் சென்றதும் இந்தத் திருநகரமேயாகும்; அருளுடன் மேலானவராகிய திருக்குற்றலநாதர் எழுந்தருளியிருக்கின்றதானது இத் திருக்குற்றல நகரமேயாகும்: இன்னும் இத் திருநகர், தேவர்களெல்லாம் சிறு மலைகளாகவும் மரங்களாகவும்

னாகவும் விலக்குகளாகவும் தம் உருமாறித் தவம் செய்துகொண்டிருக்கின்ற சிறந்த திருத்தலம் இக்குற்றால நகரமேயாகும் அம்மே!

(வி - ஐ.) 1—4. மூலம் - காரணம். மேவும் - பொருந்தும். கூட்டாவு-கூட்டம். குாவை - குாவை முழக்கம். திரிவேணி - கங்கையருளை சரசவதி ஆகிய ஆறுகள் கூடுமிடம். சுழுகீர் - அழுக்குக்களைக் கழுவுகின்ற நீர். கொங்கு அலர் - வாசனை விரிந்த. வழங்கும் - செல்லும். புட்பகந்தன்-கொற்றை நகரத்துக் குசலன் என்னும் பிராமணன். (டுஅ).

வசந்தவல்லி, திரிகூடநாதர் சுற்றம் வினுவதல்
அறுசர்க் கழிநெடியை ஆசிரிய விருத்தம்
தீர்த்தவிசே டமுந்தலத்தின் சிறந்தவிசே
டமும்உரைத்தாய் திருக்குற் றுல
முர்த்திவிசே டந்தனையு மொழிதோறும்
நியுரைத்த முறையாற் கண்டேன்
வார்த்தைவிசே டங்கள்கற்ற மலைக்குறவஞ்
சிக்கொடியே வருக்கை வாசர்
கீர்த்திவிசே டம்பெரிய கிளைவிசே
டத்தைஇனிக் கிளத்து வாயே.

(பொ - ஐ.) சொற்களைச் சிறப்பாகப் பேசும் திறம் அறிந்த மலைக்குற வஞ்சிக்கொடியே! தீர்த்தத்தின் பெருமையையும் தலத்தின் சிறப்பையும் சொன்னாய்; அப்பொழுதே திருக்குற்றால மூர்த்தியின் சிறப்பையும் நீ சொன்ன முறைமையில் அறிந்தேன்; குறும்பலா நாதரின் பெருமைச் சிறப்பையும் அகருக்குரியாரின் சிறப்பையும் நீ இனிமேல் எடுத்துக் கூறுவாயாக.

(வி - ஐ.) மொழிதோறும் - சொல்லுந்தோறும். கிளை - சுற்றம். (டுக).

குறந்தி, திரிகூடநாதர் கிளைச்சிறப்புக் கூறுதல்

இராகம்—முகாரி. தாளம்—ஏகம்
கண்ணிகள்

- (1) குற்றாலர் கிளைவளத்தைக் கூறக்கேள் அம்மே
குலம்பார்க்கில் தேவரினும் பெரியகுலங் கண்டாய்
பெற்றதாய் தந்தைதனை உற்றுநீ கேட்கிற்
பெண்கொடுத்த மலைஅரசன் தனைக்கேட்க வேணும்.
உற்றதோரு பனிமலையின் கொற்றவேந் தனுக்கும்
உயர்மதுரை மாறனுக்கும் செயமருகர் கண்டாய்
வெற்றிபெறும் பாற்கடலிற் புற்றரவில் உறங்கும்
வித்தசர்க்குக் கண்ணுன மைத்துனர்காண் அம்மே!

- (2) ஆனைவா கனத்தானை வானுலகில் இருத்தும்
ஆகுவா கனத்தார்க்கும் தோகைவா கனர்க்கும்
தானையால் தந்தைகா லெறிந்தமக னார்க்குந்
தருகாழி மகனார்க்குந் தகப்பனார் கண்டாய்
சேனைமக பதிவாசல் ஆனைபெறும் பிடிக்கும்
தேனீன்ற மலைச்சாரல் மானீன்ற கொடிக்கும்
கானமலர் மேலிருக்கும் மோனஅய னார்க்குந்
காமனார் தமக்கும்இவர் மாமனார் அம்மே !
- (3) பொன்னுலகத் தேவருக்கும் மண்ணுலகத் தவர்க்கும்
பூதலத்தின் முனிவருக்கும் பாதலத்து ளார்க்கும்
அன்னவடி வெடுத்தவர்க்கும் ஏனஉரு வார்க்கும்
அல்லார்க்கும் முன்னுதித்த செல்வர்காண் அம்மே
முன்னுதித்து வந்தவரைத் தமையனென உரைப்பார்
மொழிந்தாலும் மொழியலாம் பழுதிலைகாண் அம்மே
நன்னகரிற் குற்றல நாதர்கிளை வளத்தை
நானுரைப்ப தரிதுலகந் தானுரைக்கும் அம்மே !

(பொ - றை.) (1) அடி அம்மே! குற்றலநாதரின் சுற்றச் சிறப்
பைச் சொல்கின்றேன் கேள்: குலத்தை ஆராய்ந்தால் மற்ற எந்தத்
தேவர்கள் குலங்களிலும் சிறந்த குலம் ஆகும், இவர் குலம்; இவரைப்
பெற்ற தாய் தந்தையர்கள் யாரென்று நீ உன்னிப்போடு கேட்பாயானால்
இவர்க்குப் பெண் கொடுத்த மாமனான இமயமலை யாசனத்தான்
கேட்கவேண்டும்; எனக்குத் தெரியாது; (தாய்தந்தை இல்லாத தான்
தோன்றியே இவர்.) சிறப்புப் பொருந்திய ஒப்பற்ற இமயமலையை
யுடைய வெற்றிவேந்தனான இமவானுக்கும், உயர்ந்த மதுரைநகர்
மலையத்துவச் பாண்டியனுக்கும் வெற்றியுள்ள மருமகனாவார்; வெற்றி
கொள்கின்ற திருப்பாற்கடலில் பாம்பினை (ஆதிசேட சயனம்)யில்
அறிதியில் செய்கின்ற அறிவுருவினான திருமாலுக்குக் கண்ணுக்குக்
கண்ணான மைத்துனராவார்;

(2) வெள்ளையானையைத் தனக்கு ஊர்தியாகக் கொண்டிருக்
கின்ற தேவேந்திரனை வானுலகில் நிலைபெற்றிருக்கச் செய்த சிறப்புக்
குரிய பெருச்சாளியை ஊர்தியாகக்கொண்ட பிள்ளையார்ப்பெருமானுக்
கும், மயிலை ஊர்தியாகக்கொண்ட முருகப்பெருமானுக்கும், தன் கைப்
படையினால் தன் தந்தையின் காலினை வெட்டிய சண்டேசுர நாயனருக்
கும் சிகாழிநகரில் தோன்றிய திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியாருக்கும்
தந்தையாராவார், அம்மே! படைகளையுடைய வேள்விகட்குத் தலைவ
னான தேவேந்திரன் அரண்மனை வாசலில் வளர்கின்ற ஐராவதயானை
யால் வளர்க்கப்பட்ட பெண்யானைபோன்ற தெய்வயானை அம்மை
யாருக்கும், தேன் இரூல் மிக்குள்ள மலையடிவாரத்தில் மான்ஈன்ற
கொடி போன்றவரான வள்ளிநாயகியாருக்கும், மணம் பொருந்திய

செந்தாமரை மலர்மேல் இருக்கின்ற மோனமுடைய நான்முகனுக்கும் மன்மதனுக்கும் இவர் மாமனார் ஆவார் அம்மே!

(3) பொன்னுலகமாகிய தேவருலக வானவர்க்கும், இம்மண்ணுலகத்தில் வாழ்கின்ற மக்கட் பிறப்பினருக்கும், இவ்வலகில் இருக்கின்ற முனிவர்கட்கும், கீழுலகத்தில் வாழ்கின்ற நாகர்களுக்கும், அன்னப் பறவை உருவங்கொண்ட நான்முகனுக்கும், பன்றி உருவெடுத்த திருமாலுக்கும், இவர்களல்லாத இந்திரன் முதலிய தேவர்கட்கும் முன்னேயே தோன்றியருளிய அருட்செல்வர் ஆவார் அம்மே! ஒருவருக்கு முன் பிறத்தவர்களை உலகில் அண்ணன் என்று கூறுவார்கள்; அப்படிச் சொன்னாலும் சொல்லலாம்; அது பொருத்தமாகும்; அதனால் தவறு மில்லை அம்மா! இன்னும் இந்த நல்ல குற்றநலகரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திரிகூடராசப் பெருமானுடைய சுற்றத்தார்களின் சிறப்பியல்புகளை என்னால் விளக்கிச் சொல்ல இயலாது; எனக்குச் சொல்லும் ஆற்றல் இல்லை; உலக மக்கள் அவரின் பெருமையை யெடுத்துக் கூறுவார்கள் அம்மே!

(வி - ரை.) 1—3. மலையாசன் - இமவான். மதுரைமாதன் - மலையத்தவச பாண்டியன். வித்தகர் - உண்மையறிவுடையவரான திருமால். ஆனைவாகனத்தான் - இந்திரன். தானை - படை. மகனார், இக்கே சண்டேசரர். மகபதி - இந்திரன். யானை பெறும்பிடி: தெய்வ யானை அம்மையார். மான் ஈன்ற கொடி: வள்ளியம்மையார். கானம் - மணம். எனஉருவார் - பன்றி வடிவமெடுத்த திருமால். (௯௦)

வசத்தவல்லி, குறத்தியிடம் குறியின்தன்மையை வினாவுதல்

அறுசீர்க் கழிகெடிடை ஆசிரிய விருத்தம்

நீர்வளர் பவள மேனி நிமலர்குற் றுல நாதர்
கூர்வளம் பாடி யாடுங் குறவஞ்சிக் கொடியே கேளாய்
கார்வளர் குழலார்க் கெல்லாங் கருதிகீ விருந்தாச் சொல்லுஞ்
சீர்வளர் குறியின் மார்க்கந் தெரியவே செப்பு வாயே.

(பொ - ரை.) நீரையுடைய கடலில் படர்ந்து வளர்கின்ற செம்பவளம் போன்ற திருமேனி சிறத்தையுடைய இயல்பாகவே பாசங்களினின்றும் நீக்கியவராகிய திருக்குற்றால நாதருடைய மிகுந்த பெருமையைப்பாடி ஆடுகின்ற குறத்தியாகிய வஞ்சிக்கொடி போன்றவளே! நான் சொல்வதைக் கேட்பாயாக. மேகம்போல் கருநிறம் பொருந்திய கடத்தையுடைய பெண்களுக்கெல்லாம் நீ ஆராய்ந்து அவர்களின் காதுகளுக்கேற்பச் சொல்லுகின்ற சிறப்பு மிகுந்த குறியின் தன்மையை எனக்குத் தெரியும்படி நீ விளக்கமாகச் சொல்வாயாக.

(வி - ரை.) நீர் - கடல் நீர். கூர் - மிகுந்த. விருந்து - புதுமை. (௯௧)

குறத்தி, தன் குறியின் சிறப்பைக் கூறுதல்

இராகம்—தோடி. தாளம்—ஆதி

பல்லவி

- (1) வித்தாரம் என்குறி அம்மே!—மணி
முத்தாரம் பூணு முகிழ்முலைப் பெண்ணே!
வித்தாரம் என்குறி யம்மே!

சரணங்கள்

- (2) வஞ்சி மலைநாடு கொச்சி கொங்கு
மக்க மராடந் துலுக்காண மெச்சி
செஞ்சி வடகாசி நீளம் சீனம்
சிங்களம் ஈழம் கொழும்புவங் காளம்
தஞ்சை சிராப்பள்ளிக் கோட்டை தமிழ்ச்
சங்க மதுரைதேன் மங்கலப் பேட்டை
மிஞ்சு குறிசொல்லிப் பேராய்த் திசை
வென்றுநான் பெற்ற விருதுகள் பாராய்; (வித்தாரம்)
- (3) நன்னகர்க் குற்றலந் தன்னில் எங்கும்
நாட்டுமெண் ணுற்றெண்பத் தேழாண்டு தன்னில்
பன்னக மாமுனி போற்றத் தமிழ்ப்
பாண்டிய னாழ்முதற் சிற்றேடு மேய்ந்த
தென்னரும் சித்ர சபையை எங்கள்
சின்னணஞ் சாத்தேவன் செப்போடு மேய்ந்த
முன்னாளி லேகுறி சொல்லிப் பெற்ற
மோகன மாலபார் மோகன வல்லி; (வித்தாரம்)
- (4) அன்பாய் வடகுண பாலிற் கொல்லத்
தாண்டொரு நானூற்று நாற்பத்து நாலில்
தேன்காசி ஆலய மோங்கக் குறி
சேண்பக மாற்றஞ்ச் சொன்னபேர் நாங்கள்
நன்பாண்டி ராச்சியம் உய்யச் சொக்க
நாயகர் வந்து மணக்கோலஞ் செய்ய
இன்பா மதுரை மீனாட்சி குறி
எங்களைக் கேட்டதுஞ் சங்கத்தார் சாட்சி. (வித்தாரம்)

(பொ - ரை.) (1) எனது குறி சொல்லும் திறன், மிகச் சிறந்தது அம்மே! மணியாலும் முத்தாலும் ஆகிய மாலகளைத் தரித்திருக்கின்ற மேலெழுந்து தோன்றுகின்ற கொங்கைகளையுடைய பெண்ணே! எனது குறி சொல்லும் திறன், மிகச் சிறந்தது அம்மே!

(2) கருஆர், மலையாளநாடு, கொச்சி, கொங்குநாடு, மக்கம், மராடம், துலுக்கநாடு (இந்துத்தானம்)களில் எல்லாம் என்னைப் பாராட்டி; செஞ்சி, வடகாசி, நீண்டதான சீனம், சிங்களம், ஈழம், (இலங்கை) கொழும்பு, வங்காளம், தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளிக் கோட்டை, தமிழ்ச் சங்கங்கள் உள்ள மதுரை, தென்மங்கலப்பேட்டை, இவ்விடங்களிலெல்லாம் மிகுதியாகக் குறிகள் சொல்லிப் பெருங்கீர்த்தி பெற்று, எல்லாத் திசைகளிலும் குறி சொல்வதற்கு எனக்கு ஒத்தவ

நில்லையென வெற்றி பெற்று, அவ் வெற்றிக்கு அடையாளமாக நான் பெற்று வந்துள்ள பரிசுப் பொருள்கள் இதோ! பார்ப்பாயாக அம்மே!

(3) மோகனவல்லியே! நன்னகராகிய திருக்குற்றாலத்தில் எங்கும் தன் புகழை நிலைநாட்டிய கொல்லம் எண்ணூற்றெண்பத்தேழாம் ஆண்டிலே பதஞ்சலி மாமுனிவர் போற்றத் தயிழை வளர்த்த பாண்டியன் முதலிலே சிறிய கூரை ஓடுகள் கொண்டு வேய்த்த (மூடிய) அழகு பொருந்திய சித்திர சபையைச் சின்னணஞ்சாத்தேவன் செம்பாலான ஓடுகள் கொண்டு வேய்த்தான். அந்தப் பழங்காலத்திலேயே குறிகள் சொல்லி நான் பரிசிலாகப் பெற்ற யாருக்கும் விருப்பம் கொடுக்கின்ற முத்துமலை இம் மாலையாகும் பார்; (வித்தாரம் என குறி அம்மே!)

(4) வடகீழ்த் திசையில் கொல்லம் ஆண்டு நானூற்று இருபத்து நான்காவதாண்டிலே தென்காசிக் கோயில் சிறந்து மேம்படும்படி செண்பக பாண்டியனிடத்தில் அன்பாய்க் குறி சொன்னவர்கள் எங்கள் குலத்திற் பிறந்த குறிகாரர்களேயாவர்; நல்ல பாண்டிய நாடு கடைத் தேறும்படியாக (நல்வாழ்வு அடையும்படியாக) சொக்கநாதப் பெருமான் சோமசுந்தர பாண்டியராக உருமாறிக் திருமணஞ் செய்து கொள்வதை மதுரை மீனாட்சியம்மையாருக்கு எங்கள் குலத்துக்குரிய குறிசொல்வோரைக் குறி கேட்டு அவ்வாறே குறி தவறாமல் நடந்த தற்குச் சங்கப்புலவர்களே சான்று கூறுவார்கள். (அதனால் வித்தாரம் என குறி அம்மே!)

(வி - ௭௨.) 1-4. வித்தாரம் - பெரியது; சிறந்து. முகிழ் - முகிழ்த்தல், மேலெழுந்து தோன்றுதல். பன்னகமாமுனி - பதஞ்சலி முனிவர். தென் - அழகு. வடகுணபால் - வடகிழக்கு எல்லை. (சுஉ)

வசந்தவல்லி, குறந்தியிடம் குறிக்கேட்குதல்

அறுசேர்க் கழிதெடிடை ஆசிரிய விருத்தம்

கலவிக்கு விழிவாள் கொண்டு காமனைச் சிங்கி கொள்வாய்
குலவித்தை குறியே ஆனாற் குறவஞ்சி குறைவைப் பாயோ
பலவுக்குள் கனியாய் நின்ற பரமர்குற் றுலர் நாட்டில்
இலவுக்கும் சிவந்த வாயா லெனக்கோரு குறிசொல் வாயே.

(பொ - ௭௨.) அடி குறச்சிக்கி! காதலுக்கு உன் கண்ணாகிய வாளைக்கொண்டே மன்மதனையும்கூட உன் வசமாக்குவாய்; உன்னுடைய குலப்படிப்பே குறி சொல்லுவதாய் இருக்குமானால், நீ குறி சொல்வதில் குறைவைத்தா சொல்லுவாய்? நன்றாகச் சொல்வாயன்றோ? குறும்பலா மாதத்தின் கிளைகளில் பழமாய் விளங்குகின்ற மேலான குற்றால நாதர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற இந் நாட்டில் முன்முருக்க மலரைக் காட்டினும் சிவந்திருக்கின்ற உன் வாயைத் திறந்து எனக்கு ஒரு நல்ல குறியைச் சொல்லுவாயாக.

(வி - ௭௨.) கலவி-புணர்ச்சி; காதல். விழிவாள்-கண்ணாகிற வாள்; காதல் உருவகம். பலவு - பலாமரம். இலவம் - இலவமலர். (சுங்)

குறத்தி, குறிசொல்லுதல்

இராகம்—அடாணு. தாளம்—ஆதி

கண்ணிகள்

- (1) என்னகுறி யாகிலுநான் சொல்லுவேன் அம்மே சதூர்
ஏறுவேன் எதிர்த்தபேரை வெல்லுவேன் அம்மே
- (2) மன்னவர்கள் மெச்சுகுற வஞ்சிநான் அம்மே என்றன்
வயிற்றுக்கித் தனைபோதுங் கஞ்சிவார் அம்மே
- (3) பின்னமின்றிக் கூழேனினுங் கொண்டுவா அம்மே வந்தால்
பெரிய குடுக்கைமுட்ட மண்டுவேன் அம்மே
- (4) தின்னஇலை யும்பிளவும் அள்ளித்தாஅம்மே கப்பற்
சீனச்சரக் குத்துக்கிணி கிள்ளித்தா அம்மே
- (5) அம்மேஅம்மே சொல்லவாராய் வெள்ளச்சி அம்மேஉனக்கு
ஆக்கம் வருகுதுபார் வெள்ளச்சி அம்மே
- (6) விம்முமுலைக் கன்னிசொன்ன பேச்சுநன்றம்மே நேரே
மேல்புறத்தில் ஆந்தைஇட்ட வீச்சுநன் றம்மே
- (7) தும்மலுங்கா கமுமிடம் சொல்லுதே அம்மே சரம்
குட்சமாகப் பூரணத்தை வெல்லுதே அம்மே
- (8) சேம்மைஇது நல்நிமித்தங் கண்போர் அம்மே திரி
கூடமலைத் தேய்வமுனக் குண்கோண் அம்மே.

(பொ - ரை.) (1) அம்மே! எந்தச் சிக்கலான கேள்விக்கெல்லாம் நான் நன்கு அறிந்து உடனே குறி தவறாமல் சொல்லுவேன்; இதற்காகவே சபையில் ஏறிப் பேசுவேன்; அங்கே எதிர்த்து மாற்றுக் குறி சொல்லவரும் குறிகாரர்களை நான் வெற்றி கொள்ளுவேன்!

(2) அரசர்களுங்கூட என் குறியை அறிந்து புகழப்படுகின்ற குறத்தி நானே அம்மா! என் வயிற்றுக்குக் கொஞ்சம் கஞ்சி ஊற்றம்மே! அந்த அளவு எனக்குப் போதுமானது!

(3) வேறுபாடு கருதாமல் (இவளுக்கு இடையா ஊற்றுவது) என்று நினையாமல் (கேழ்வரகுக்) கூழாக இருந்தாலும் நீ எடுத்துக் கொண்டு வா அம்மே! வருவாயானால் என் பெரிய வயிறு முட்டும்ளவுக்கு நிறையக் குடித்துவிடுவேன் அம்மே!

(4) அதன் பிறகு வாயிற் போட்டுக் சொள்வதற்கு வெற்றிலையும் வெட்டுப் பாக்கும் அள்ளிக் கொண்டுவந்து தா அம்மே! கப்பலேறி வந்த சீன நாட்டு வீண்பொருளான புகையிலையையும் சிறிதளவு கிள்ளிக் கொண்டு வந்து தா அம்மே!

(5) அம்மே! அம்மே! நான் குறி சொல்வதற்கு அருகே வா
வெள்ளச்சி அம்மே! அம்மே, உனக்கு நல்லன யாவும் மிகவும் வரப்
போகின்றது பார் வெள்ளச்சி அம்மே!

(6) அம்மே! மேலெழுந்து வருகின்ற கொங்கைகளையுடைய
பெதும்பைப் பருவப் பெண்ணுத்தி, அங்கே பேசுகின்ற பேச்சு, நம்
குறிக்கு ஏற்றதாக நன்றாயிருக்கிறது. நமக்கு முன்னே மேற்குப் பக்கத்
தில் ஆந்தையின் 'கிச்சக் கிச்ச' என்ற சத்தம் போட்ட பெருங் குரலும்
நன்றாகப் பொருந்தியிருக்கின்றது.

(7) அம்மே! அக்கே யாரோ தும்மிய தும்மல் ஒலியும் இடப்
பக்கமாகக் காக்கை பறந்து செல்வதும் நல்ல குறியையே நமக்குச்
சொல்லுகின்றது அம்மே! மூக்கிலிருந்து வருகின்ற மூச்சுக் காற்றும்
நுட்பமாக நமக்கு நிறைவான நல்லவற்றையே வெற்றியாகக் காட்டு
கின்றது அம்மே!

(8) அம்மே! சிறத்தாகிய இந்த நல்ல குறிகளை யெல்லாம் இனி
மேல் அனுபவ வாயிலாக அறிந்து தெரிந்து கொள் அம்மே! திரிகூட
மலையில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற தெய்வமாகிய திருக்குற்றால நாதரோ
உனக்கு உரிமையுடையவராக (கணவராக) இருப்பார் அம்மே!

(வி - னர.) 1—8. இத்தனை - இவ்வளவு, சிறிதளவு. பின்னம் -
வேறுபாடு. மண்டுவேன் - மிகக் குடிப்பேன். பிளவு: பாக்கு; பிளப்
பிளையுடைய; வெட்டப்பட்ட. சரம் - மூக்கில் தோன்றும் மூச்சு. சூட்சு
மம் - நுட்பம்; கண்ணுக்குப் புலப்படாத தன்மை. சொல்லுவது - சத்த
மிடுகின்றது. நிமித்தம்-சுருமை. பகருது-முழங்குகின்றது. (கச)

இதுவுமது

அறுசீர்க் கழிநெடிடை ஆசிரிய விருத்தம்

பல்லியும் பலப லென்னப் பகருது திரிகூ டத்திற்
கல்லிமான்சி வப்பின் மிக்கான் கழுத்தின்மேல் கறுப்பும் உள்ளான்
நல்லமேற் குலத்தான் இந்த நன்னகர்த் தலத்தா னாக
வல்லியே உனக்கு நல்ல மாப்பிள்ளை வருவான் அம்மே.

(பொ - னர.) வசத்தவல்லியே! பல்லியும் 'பல பல' என்று ஒலி
கூட்டிச் சொல்லுகின்றது! திரிகூட மலையிடத்து உள்ளவனாகிய
கல்லியிற் சிறத்தவனும், சிவப்பு நிறம் மிக்கவனும், கழுத்திடத்தே கரு
நிறம் படைத்தவனும், சிறத்த உயர்ந்த குலத்தினையுடையவனும், இந்த
நல்ல குற்றாலத் திருக்கரானுமான நல்ல மாப்பிள்ளையானவன் உனக்குக்
கிடைப்பான் அம்மே! (நீ வருந்தாதே.) (கஊ)

இதுவுமது

இராகம்—ஸ்ரீராகம். தாளம்—அடதாளம் சாப்பு.

கண்ணிகள்

(1) தறைமேழுது கோலமிடு முறைபெறவே கணபதிவை

அம்மே! குடம்

தாங்காய்முப் பழம்படைப்பாய் தேங்காயும் உடைத்து
வைப்பாய் அம்மே!

- (2) அருகுபுனல் விளக்கிவோ யடைக்காய்வேள் ளிலைகோவோ
அம்மே! வடை
அப்பமவல் வார்க்கவகை சர்க்கரையோ டெட்போரிவை
அம்மே!
- (3) நிறைநாழி அளந்துவைப்பாய் இறையோனைக் கரங்குவிப்பாய்
அம்மே! குறி
நிலவரத்தைத் தோந்து கொள்வாய் குலதெய்வத்தை
நோந்துகொள்வாய் அம்மே!
- (4) குறிசோல்லவா குறிசோல்லவா பிறைநுதலே குறிசோல்லவா
அம்மே ஐயர்
குறும்பலவர் திருவுளத்தாற் பெரும்பலனும்
குறிசோல்லவா அம்மே!

(பொ - ரை.) (1) அம்மே! தரையை மெழுகு; கோலம்போடு;
குறியை முறையாகப் பெறுவதற்கு (மஞ்சளில்) பிள்ளையார் உருவைப்
பிடித்துவை; நிறைகுடம் எடுத்து வை; வாழை மா, பலாப் பழங்
களைப் பரப்பி வை; தேங்காயையும் உடைத்து வைப்பாயாக அம்மே!

(2) அறுகம்புல்லும் தண்ணீரும் விளக்கும் கொண்டுவந்து வைப்
பாயாக; பாக்கும் வெற்றிலையும் கொண்டு வா அம்மே! வடை, அப்பம்,
அவல், கடலை முதலியவற்றுடன் சர்க்கரை, எள்ளுருண்டை, பொரி
இவற்றையும் கொண்டு வந்து வைப்பாயாக அம்மே!

(3) நிறை நாழியில் நெல்லளந்து கொண்டு வந்து வைப்பா
யாக; கடவுளையும் கைகுவித்து வணங்குவாயாக அம்மா! அதன்பின்
குறியின் தன்மைகளை அறிந்து கொள்வாய்; உன் குலதெய்வத்தை
யும் இனி வேண்டிக் கொள்வாயாக அம்மே!

(4) அம்மே! மூன்றாம் பிறை போன்ற நெற்றியாளே! அம்மா!
உனக்குக் குறி சொல்லவா! இப்போது குறி சொல்லவா! நான் குறி
சொல்லவா! குறும்பலாவடியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்குற்
ரூல நாதரின் திருவுளப் பாங்கு கொண்டு உனக்குப் பெரும் நன்மை
யான குறி சொல்லவா அம்மே! உனக்குக் குறி சொல்லவா?

(வி - ரை.) 1-4. தறை-தரை; நிலம். அடைக்காய் வெள்ளிலை -
பாக்குவெற்றிலை. வார்க்கம் - இனம், அவல் கடலை முதலிய அவ்விடத்
துக்கு வேண்டிய பொருள்கள். நோந்து - வேண்டி. நிலவரம் - தன்மை;
நிலைமை. பிறைநுதல்: உவமைத்தொகைநிலைக்களத்துப் புறத்துப்
பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

(சுசு)

இதுவுமறு

கட்டளைக்கலித்துறை

ஆனேறுஞ் செல்வர் திரிகூட நாதர் அணிநகர்வாழ்
மானே வசந்தப் பசங்கோடி யேவந்த வேளைநன்றே
தானே இருந்த தலமும்நன் றேசேழுந் தாமரைபோல்
கானேறும் கைம்மலர் காட்டாய் மனக்குறி காட்டேற்கே.

(பொ - றை.) விடையேறிய செல்வராகிய திரிகூட நாதர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற அழகிய நகரில் வாழ்கின்ற மான்போன்ற வசந்த வல்லியே! நீ வந்த வேளை நல்லது; நீ இருந்த இடமும் நல்லது; உன் மனத்தில் தோன்றியுள்ள குறியைச் சொல்லுவதற்குச் செழித்த தாமரைமலர் போன்ற மணமிகுந்த உன் கைம்மலரைக் காண்பிப்பாயாக.

(வி - றை.) ஆன் ஏறு - ஆனின் இனமாகிய எருது; ஈண்டு இறைவன் ஈர்ந்தருளும் காளை வாகனம். (சுஎ)

இராகம்—கல்யாணி. தாளம்—சாப்பு.

கண்ணிகள்

- (1) முத்திரைமோ திரம்இட்ட கையைக்காட்டாய் அம்மே
முன்கை முதாரிஇட்ட கையைக்காட்டாய்
- (2) அத்தகட கம்புனைந்த கையைக்காட்டாய் பொன்னின்
அலங்கார நெளிஇட்ட கையைக்காட்டாய்
- (3) சித்திரச்சூடகம்இட்ட கையைக்காட்டாய் பசுஞ்
சேங்கமலச் சங்கரேகைக் கையைக்காட்டாய்
- (4) சத்திபீடத்திறைவர் நன்னகர்க்குளே வந்த
சஞ்சீவி யேஉனது கையைக்காட்டாய்.

(பொ - றை.) (1) அம்மே! முத்திரை மோதிரம் அணிந்துள்ள கையைக் காட்டுவாயாக; பெரிய வளையல் அணிந்த முன் கையைக் காட்டுவாயாக.

(2) பொற்கக்கணம் அணிந்த கையைக் காட்டுவாயாக; பொன்னால் அழகுறச் செய்யப்பட்ட நெளி அணிந்த உன் கையைக் காட்டுவாயாக.

(3) அழகிய சூடகம் என்னும் கைக்காப்பு அணிந்த கையைக் காட்டுவாயாக; இனிய தாமரைமலர் உருவ இரேகைகளும் சங்கு வடிவ மூள்ள இரேகைகளும் அமைந்துள்ள உன் கையைக் காட்டுவாயாக.

(4) சத்திபீடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்குற்றால நாதரது நன்னகரிலே பிறத்திருக்கின்ற உயிரைக் காக்கும் மருந்து போன்றவனே! உனது கையைக் காட்டுவாயாக,

(வி - றை.) 1—4. முதாரி - பெரிய வளையல். அத்த கடகம் - கையிலணியும் கக்கணம். சித்திரம் - அழகு. சஞ்சீவி - உயிர் பிழைக்கச் செய்யும் ஒருவகை மூலிகை மருந்து. (சுஅ)

கவிக்கூற்று

கொச்சகக் கவிப்பா

ஏழைபங்கர் சேங்கைமழு வேற்றவர்குற் றுலர்வேற்பில்
வாழ்கோண்ட மோக வசந்தவல்லி கைபார்த்து
வீழ்கோண்ட சேங்கனிவாய் மிக்ககுற வஞ்சிபழங்
கூழைஉண்ட வாயாற் குறியைவிண்டு சொல்வாளே.

(பொ - ரை.) உமையொரு பாகரும் தம் சிவந்த கையில் மழு ஏந்தியவருமாகிய திருக்குற்றாலநாதரது மலையில் வாழ்வு கொண்ட அன்புமிக்க வசந்தவல்லியின் கையைப் பார்த்து வீழிக்களியை யொத்த சிவந்த வாயையுடைய அழகிற் சிறந்த குறவஞ்சியானவன் பழைய கேழ்வராகுக் கூழை உண்ட வாயினால் (வசந்தவல்லி கேட்கும்) குறியை விரித்துச் சொல்ல முற்பட்டான். (கக)

இராகம்—பைரவி. தாளம்—ரூபகம்.

கண்ணிகள்

- (1) மாறாமல் இருநிலத்தில் அறம்வளர்க்கும் கையே
மனையறத்தால் அறம்பெருக்கித் திறம்வளர்க்கும் கையே
- (2) வீரக நவநிதியும் வினையும் இந்தக் கையே
மேன்மேலும் பாலமுதம் அனையும்இந்தக் கையே
- (3) ஆருத சனங்கள்பசி ஆற்றமிழந்தக் கையே
அணங்கனையார் வணங்கிரித்தம் போற்றும் இந்தக்கையே
- (4) பேரக நன்னகரங் காக்கும்இந்தக் கையே
பிறவாத நெறியார்க்கே ஏற்கும்இந்தக் கையே.

(பொ - ரை.) (1) பெரிய இந்நிலவுலகில் என்றும் அறத்தை வளர்ப்பது உன்னுடைய இந்தக் கைகளேயாகும்; இல்லற வாழ்வு கொண்டு பலவகை அறங்களை மிகுதியாகச் செய்து உறுதிப் பொருளாகிய வீடு பேற்றை வளர்ப்பதும் உன்னுடைய இந்தக் கைகளேயாகும்;

(2) மேம்பாடு கொள்ளப் புதுமையான பல்வகைச் செல்வங்களையும் நாளுக்கு நாள் சேர்ப்பதும் உன்னுடைய இந்தக் கைகளே ஆகும்; என்றென்றும் பாலாகிய அமிழ்த்ததை (தயிராக்கி)க் கடைவதும் உன்னுடைய இந்தக் கைகளே யாகும்;

(3) ஏழைமக்களின் கடும்பசியை ஆற்றி உணவளிப்பதும் உன்னுடைய இந்தக் கைகளேயாகும்; தெய்வப் பெண்களை ஒத்த மகளிர்கள் நான்தோறும் வழிபட்டுப் புகழ்வதும் உன்னுடைய இந்தக் கைகளே யாகும்;

(4) எல்லோருக்கும் பயன் பெறும்படி இக் குற்றால நல்ல நகரத்தைக் காப்பாற்றுவதும் உன்னுடைய இந்தக் கைகளேயாகும்; (இன்னும்) பிறவாத தன்மையாராகிய இத் திருக்குற்றால நாதரையே வேண்டி நிற்பதும் உன்னுடைய இந்தக் கைகளேயாகும். (அறிவாயாக.)

(வி - ரை.) 1—4. மாறாமல் - எக்காலமும் என்றபடி. திறம் - சிறப்பு, மேன்மை; ஈண்டு யாவற்றினும் உயர்ந்த வீடு பேற்றைக் குறித்தது. வீறு - மேம்பாடு. நலம் - புதுமை. வினையும் - விளைவிற்கும்; சேர்க்கும்; ஈண்டுப் பிறவினைப் பொருள். பேறு - பெறத்தக்க பயன். (௭௦)

குறத்தி, தெய்வவணக்கஞ் செய்தல்

அறுசேர்க் கழிதெடிடை ஆசிரிய விருத்தம்

கைக்குறி பார்க்கில் இந்தக் கைப்பிடிப் பவர்தாம் எட்டுத்
திக்குமே உடைய ராவர் சேகமக ராசி நீயே
இக்குறி பொய்யா தென்றே இறையவர் திரிகூட டத்தில்
மேய்க்குற வஞ்சி தேய்வம் வியப்புற வணங்கு வாளே.

(பொ - ரை.) மை போட்டுக் கையினது குறி பார்க்கும்போது இந்தச் சிறந்த கையைப் பிடிக்கும் மணவாளர், எட்டுத் திசைகளும் தமக்கே உரிமையுடையவராவர். (எட்டுத் திக்கையுமே ஆடையாகக் கொண்டவர்.) நீயே இந்த உலக முழுதக்கும் சிறந்த அரசியாவாய்; நான் சொல்லுகின்ற இந்தக் குறி பொய்க்கமாட்டாதென்று கூறி, இறைவர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திரிகூட மலைநாட்டில் உண்மையாகக் குறிகள் சொல்கின்ற குறப் பெண்ணானவள், தெய்வங்களை யெல்லாம் வியப்புக்கொள்ளும்படி (குறி கூற) வணக்கஞ் செய்வாளாயினாள். (எக)

இதுவுமது

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

- குழல்மொழி இடத்தார் குறும்பலா உடையார்
அழகுசந் நிதிவாழ் அம்பல விநாயகா
சேந்தில்வாழ் முருகா சேங்கண்மால் மருகா
கந்தனே இலஞ்சிக் கடவுளே சரணம்
- (5) புள்ளிமான் ஈன்ற பூவையே குறக்குல
வள்ளிநா யகியே வந்தேனக் குதவாய்
அப்பனே மேலை வாசலில் அரசே
சேப்பரு மலைமேல் தெய்வகன் னியர்காள்
ஆரியங் காவா அருட்சோரி முத்தே
- (10) நேரிய குளத்தூர் நின்றசே வகனே
கோலமா காளி குற்றல நங்காய்
கால வைரவா கனதுடிக் கறுப்பா
முன்னோடி முருகா வன்னிய ராயா
மன்னிய புலிபோல் வரும்பன்றி மாடா
- (15) எக்கலா தேவி துர்க்கை பிடாரி
மிக்கதோர் குறிக்கா வேண்டினேன் உங்களை
வந்துமுன் இருந்து வசந்தமோ கினிப்பெண்
சிந்தையில் நினைந்தது சீவனோ தாதுவோ
சலவையோ பட்டோ தவசதா னியமோ

- (20) கலவையோ புழுகோ களபகத் தூரியோ
வட்டிலோ சேம்போ வயிரமோ முத்தோ
கட்டிலோ மெத்தையோ கட்டி வராகனோ
வைப்போடு சேப்போ வரத்தோடு சேலவோ
கைப்படு திரவியம் களவுபோ னதுவோ
- (25) மறுவிலாப் பெண்மையில் வருந்திட்டி தோசமோ
திரிகண்ணர் ஆனவர் செய்தகைம் மயக்கமோ
மன்னர்தாம் இவள்மேல் மயல்சொல்லி விட்டதோ
கன்னிதான் ஒருவர்மேற் கர்மித்த குறியோ
சேலையும் வளையும் சிந்தின தியக்கமோ
- (30) மாலையும் மணமும் வரப்பெறுங் குறியோ
இத்தனை குறிகளில் இவள் குறி இதுவேன
வைத்ததோர் குறியை வகுத்தருள் வீரே.

(பொ - ரை.) குழல்வாய்மொழியம்மையை இடது பாகத்தில் உடையவரும், குறும்பலாகாதருமாகிய இறைவரின் திருமுன்னர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பிள்ளையார்ப் பெருமானே! திருச்செந்தூரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற முருசுப்பெருமானே! சிவந்த கண்களையுடைய திருமால் முருகனே! கந்தனே! இலஞ்சிக் கடவுளே! உம் திருவடிகள் என்னைக் காப்பதாக; புள்ளிமான் பெற்ற நாகணவாய்ப் பறவை போன்ற குறக்குலத்தில் பிறந்த வள்ளிநாயகியே! எனக்கு வந்து உதவி செய்வாயாக; அப்பனே! மேலவாயிலின் தலைவனாகிய ஐயனாரே! கரிய மலைமேல் எழுந்தருளியிருக்கின்ற தெய்வ கன்னியர்களே! ஆரியங்கா என்னுமிடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஐயனார்ப் பெருமானே! அருளியிக்க சொரிமுத்தென்னும் என் ஐயனே! சிறப்புடைய ருளத்தூரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற வீரனே! அழகிய மாகாளியம்மையே! குற்றல நகர்க் காவல் நங்கையே! எக்காலமும் இருக்கின்ற வைரவப் பெருமானே! மிக்க கொடுமையையுடைய கறுப்பனே! முன் ஓடியாகிய முருகனே! வன்னியராயனே! வீரம் பொருந்திய புலிபோல் பாய்ந்து வருகின்ற பன்றி மாடனே! எக்கலாதேவி யம்மையே! தூர்க்கையே! பிடாரியே! (உங்களை யெல்லாம் நான்) சிறந்ததொரு குறிகூறும் பொருட்டாக வேண்டிக் கொள்கின்றேன்; நீங்கள் யாவரும் என்முன் வந்திருந்து இந்த வசந்தமோகினிப் பெண்ணினது மனத்தில் நினைந்திருப்பது உயிரோ? பொண்ணோ? வெள்ளைப் புடவையோ? பட்டாடையோ? நெல் முதலிய தானிய வகைகளோ? கலவைச் சந்தனமோ? புணுகோ? மணமிக்க கத்தூரியோ? கிண்ணமோ? செம்பாகிய எனமோ? வைரமணியோ? முத்துமணியோ? கட்டிலோ? மெத்தையோ? கட்டிவராகனோ? (வைப்புப் பொருளோ?) புதையலோடு சிமிழில் சேர்த்துவைத்த பொருளோ? வரவோடு செலவோ? கையில் உள்ள பொருள் களவு போனதோ? குற்றமற்ற பெண்ணழகியின் இயற்கையழகிற்கு ஏற்பட்ட பார்வைக் குற்றமோ? மூன்று கண்களையுடைய திரிகூடநாதர் செய்துள்ள சிறு மயக்கமோ? அரசர்கள் இவள்மீது தம் ஆசையைச் சொல்லி விட்டதோ? அல்லது இவ்விளம்

பெண்தான் மற்றொருவர்மீது காதல் கொண்டதால் வந்த குற்றமோ? ஆடையும் வளையல்களும் சிதறிப் போனதால் உண்டான வாட்டமோ? மணமாலையும் திருமணமும் இனிமேல் வரவிருக்கின்ற குறிப்போ? இவ் வளவு குறிகளில் இவன் கேட்ட குறி இதுவென்று நமக்கு முன்வைத்த ஒரே குறியை விரித்துத் தெரிவிப்பீர்களாக.

(வி - ரை.) இடத்தார் - இடதுபாகம் உடையவர். செந்தில் - திருச்செந்தூர். புவை - நாகணவாய்ப் பறவை. ஆரியங்கா : ஒரு தலம். நேரிய - ஒழுங்கான. தாது - பொன், சலவை - வெள்ளைப்புடவை. வைப்பு - புதையல். பெண்மையில் - பெண்ணழகின் இயற்கைத் தன்மைக்கு. கை மயக்கம் - சிறு மயக்கம். காமித்த-ஆசைப்பட்ட. வருத்து - பகுத்து; பிரித்து. (எஉ)

அறுசேர்க் கழிதெடிடை ஆசிரிய விருத்தம்

கடித்தீமே அரவம் பூண்ட கர்த்தார்துற் றுலர் நேசம்
பிடிக்குது கருத்து நன்றாய்ப் பேசுது சக்க தேவி
துடிக்குதேன் உதமே னாவும் சொல்லுசொல் லெனவே வாயில்
இடிக்குது குறளி அம்மே ! இனிக்குறி சொல்லக் கேளே.

(பொ - ரை.) அம்மே! கடிக்கின்ற பாம்பை அணிந்திருக்கின்ற தலைவராகிய திருக்குற்றால நாதரிடம் அன்பு பிடிக்கிறது; இக் கருத்தை நன்றாய்ப் பேசுகிறது; என் உதட்டிலும் நாலிலும் 'சொல் சொல்' என்று சக்கம்மா தேவி வந்து துள்ளுகின்றது; குறளிப் பேய் வந்து சொல்லும்படி என் வாயின்மேல் குத்துகின்றது; இனிமேல் நீ கேட்ட குறியைச் சொல்லுகின்றேன் கேட்பாயாக. (எஉ)

இராகம்—பிலகரி. தாளம்—சாப்பு.

கண்ணிகள்

சொல்லக்கே ளாய்துறி சொல்லக் கேளாய் அம்மே
தோகையர்க் கரசேகுறி சொல்லக் கேளாய்
முல்லைப்பூங் குழலாளே நன்னகரில்வாழ் முத்து
மோகனப் பசுங்கிளியே சொல்லக் கேளாய்
பல்லக்கே றுந்தேருவில் ஆனை நடத்தி மணிப்
பணியா பரணம்பூண்ட பார்த்திபன் வந்தான்
செல்லப்பூங் கோதையேநீ பந்தடிக் கையில் அவன்
சேனைகண்ட வெருட்சிபோற் காணுதே அம்மே !

(பொ - ரை.) அம்மே! பெண்களுக்காக! குறி சொல்லக் கேட்பாயாக! குறி சொல்லக் கேட்பாயாக! முல்லைப் பூக்களை முடித் துள்ள கூந்தலானே! இச் சல்ல திருக்குற்றால நகரில் வாழ்கின்ற முத்து மாலையணிந்த யாரையும் கவருகின்ற பச்சைக் கிளி போன்றவளே! நான் சொல்கின்ற குறியைக் கேட்பாயாக. பல்லக்கில் ஏறி மக்கள் செல் கின்ற தெருவிடத்திலே எருது ஊர்தியைச் செலுத்திக் கொண்டு மணி

மாலையாகப் பாம்பணி யணிந்திருக்கின்ற திருக்குற்றாலநாதன் வந்தான்; (அப்போது) செல்வமாகவுள்ள மலர்க்கூந்தலாளே! நீ பந்து அடித்து விளையாடுகையில் அவன் உலாவின் படைகளைப் பார்த்த அச்சம் போலவே இக் குறி முகத்தில் தோன்றுகின்றது! அம்மே!

(வி - ரை.) முத்து மோகனம் - முத்துக்கோத்த ஒரு மாலே. பாணி - பாம்பு. பார்த்திபன் - அரசன்; திருக்குற்றாலநாதர். (எசு)

வசந்தவல்லி, குறத்தி சொன்னதைத் தடுத்து விறுவுதல்

கண்ணிகள்

நன்றுநன்று குறவஞ்சி நாடகக் காரி இந்த

நாட்டான பேர்க்கான வார்த்தைநான் அறியேனோ

ஒன்றுபோடா மற்குறி சொல்லியே வந்தாய் பின்னை

உழப்பிப்போட் டாய்குறியைக் குழப்பிப் போட்டாய்

மன்றல்வருஞ் சேனைதனைக் கண்டு பயந்தால் இந்த

மையலும் கிறுகிறிப்பும் தையலர்க் குண்டோ

இன்றுவரை மேற்குளிருங் காய்ச்சலும் உண்டோ பின்னை

எந்தவகை என்றுகுறி கண்டு சொல்லடி.

(பொ - ரை.) அடி! குறவஞ்சியாகிய நாடகக்காரி! நீ சொல்வது மிக நன்று! நன்று! இந்த நாட்டிலுள்ளவர்களுக்கு ஏற்றவாறு சொல்லத்தக்க பேச்சினை நான் அறியமாட்டேனோ? நீ ஒன்றுகூட விடாமல் எனக்குக் குறிசொல்லி வந்தாய்; பின்னர்க் குறியை (தலையும் காலுமாக) குழப்பி உழப்பிச் சொல்லிவிட்டாய்; திருவிழாவில் வருகின்ற சேனையைக் கண்டு நான் அச்சமுற்றிருந்தால் இந்த மயக்கமும் கிறுகிறிப்பும் பெண்களுக்கே வருமென்ப தொன்றுண்டோ? இன்று வரையிலுங்கூட அதனால் உடம்பில் குளிரும் காய்ச்சலும் உண்டாகுமோ? அப்படியில்லையென்றால் பின்னே எந்த வகையினால் அவை வந்தன என்று குறி பார்த்துத் தெரிந்து சொல்லடி! (எடு)

குறத்தி சொல்லுதல்

கண்ணிகள்

வாகனத்தில் ஏறிவரும் யோகபு ருடன்அவன்

வங்காரப் பவனிஆசைப் பெண்களுக்கு குள்ளே

தோகைநீ அவனைக்கண்டு மோகித்தாய் அம்மே! அது

சொல்லப் பயந்திருந்தேன் சொல்லுவேன் முன்னே

காகம்அணு காததிரி கூடமலைக்கே உன்மேற்

காய்ச்சலல்ல காய்ச்சலல்ல காமக் காய்ச்சல்காண்

மோகினியே உன்னுடைய கிறுகிறிப் பெல்லாம் அவன்

மோகக்கிறு கிறுப்படி மோகனக் கள்ளி!

(பொ - ரை.) இடபவாகனத்தில் ஏறிவருகின்ற யோக புருட் னுடைய திருக்குற்றால் நாதரின் திறப்பான திருவுலாவைக் காண விரும்பிய பெண்களில், மயில்போன்றவளே! நீ அவரைக்கண்டு ஆசை கொண்டாயே அம்மா! அதனை முன்னே சொல்வதற்கு அச்சங்கொண்டு சொல்லாதிருத்தேன்; இனிச் சொல்லுவேன் கேள்; காக்கைகளுங் கடப்ப பறவாத திரிகூடமலைக்கு நீ கொண்டுவந்த காமக்காய்ச்சல்தான்; (வேறு எந்தக் காய்ச்சலுமில்லையம்மா!) ஆடவர்களை மயக்குகின்ற வளே! காமத்திருடி! உன்னுடைய மயக்கமெல்லாம் அக் குற்றாலநாதன் மீது நீ கொண்ட காதல் கிறுகிறுப்புத்தானடி! வேறொன்றும் இல்லை யடி!

(வி - ரை.) போடாமல் - வீடாமல். கிறுகிறுப்பு - மயக்கம். வங் காரம் - ஓயுங்கு. காகமும் அணுகாத - காக்கையும் பறவாத. மன்றல் - திருவிழா. (எசு.)

வசந்தவல்லி கோமித்துப்பேசுதல்

கண்ணிகள்

- (1) கன்னிஎன்று நானிருக்க நன்னகர்க் குளே என்னைக் காமியேன்றும் குறவஞ்சி வாம்பதி யாமல் சன்னையாகச் சொன்னகுறி சாதிப்பா யானால் அவன் தாரும்சொல்லிப் பேரும்சொல்லி ஊரும் சொல்லடி.

குறத்தி சொல்லுதல்

கண்ணிகள்

- (2) உன்னைப்போல் எனக்கவன் அறிமுகமோ அம்மே ஊரும் பேரும் சொல்லுவதும் குறிமுகமோ பின்னையுந்தான் உனக்காகச் சொல்லுவே னம்மே அவன் பெண்சேர வல்லவன்காண் பெண்கட் கரசே!

(பொ - ரை.) (1) அடி குறத்தி! இந்த நல்ல குற்றால் நகரிடத்தே கன்னி கழியாத பெண்ணாக நான் இருக்கும்போது நீ வாய் கூசாமல் என்னைக் காமக் கன்னி யென்று துடுக்காகக் கூறுகின்றாயே! குறிப்பாகச் சொன்ன குறியை நீ நிலைநிறுத்தக்கூடியவளானால் (உறுதி சொல்லக் கூடியவளானால்) சொன்ன அவனுடைய மாலையையும், பெயரையும், ஊரையும் சொல்வாயடி.

(2) அடி அம்மே! உனக்கு அவன் அறிமுகமாக இருப்பது போல், எனக்கு அறிமுகமானவனோ? நான் அவன் ஊரையும் பெயரையும் சொல்வதுதான் குறிக்குச் சிறப்போ? மேலும் உனக்காகச் சொல்கின்றேன், கேட்பாயாக! அம்மா மங்கையர்க்கரசியே! அவன் பெண்களை அணைவதில் ஆற்றல் பெற்றவன்.

(வி - ரை.) 1-2. காமி - ஒருவன்மேல் ஆசைப்பட்டவன். சன்னி - சாடை, குறிப்பு. தார் - மலை. குறிமுகம் - குறிச்சிறப்பு. பெண்சேர - பெண்களை அணைய. (எள.)

வசந்தவல்லி சொல்லுதல்

கண்ணிகள்

- (1) வண்மையோ வாய்மதமோ வித்தை மதமோ என்முன்
மதியாமற் பெண்சேர வல்லவன் என்றாய்
கண்மயக்கால் மயக்காதே உண்மை சொல்லடி. பெருங்
கானமலைக் குறவஞ்சி கள்ளி மயிலி.

குறத்தி சொல்லுதல்

கண்ணிகள்

- (2) பெண்ணரசே பெண்ணென்றால் திரியுமோக்கும் ஒரு
பெண்ணுடனே சேரஎன்றற் கூடவு மோக்கும்
திண்ணமாக வல்லவனும் நாதனுமோக்கும் பேரைத்
திரிகூட நாதனென்று செப்பலாம் அம்மே.

(பொ - ரை.) (1) (அடியே! காட்டுமலைக் குறத்தி! திருட்டுச்
சிறுக்கி!) உன்னுடைய இளமை வளப்பமா? வாய்க்கொழுப்பா? உன்
குறிசொல்லும் வித்தைச் செருக்கா? என்னைக் கொஞ்சமும் மதிக்காமல்
என் நேரிலேயே அவன் பெண்களைச் சேர வல்லவன் என்று
கூறினாய்; கண் பார்வையாகிய மாயத்தால் என்னையும் மயக்காமல்
உள்ளதை உள்ளவாறு சொல்லடி!

(2) பெண்களுக்கு நாயகமே! ஒரு பெண்ணென்று சொன்னால்
திரி என்று பொருள் தரும். ஒரு பெண்ணுடன் சேர என்று சொன்னால்
கூட என்று பொருள்தரும். உறுதியாக வல்லவனும் என்றால் நாதன்
என்றும் பொருள்தரும். (ஆகவே, இவைகளைச் சேர்த்துப் பார்த்தால்
நான் கூறிய அவன்) பெயரைத் திரிகூடநாதன் என்று சொல்லலாம்
அம்மா! (எஅ)

(வி - ரை.) 1—2. வண்மை - வலிமைத் தன்மை. கண்மயக்கு -
கண்ணால் மயக்கஞ்செய்யும் பார்வை.

கவிக் கூற்று

கண்ணிகள்

- (1) மன்னர்திரி கூடநாதர் என்னும் போதிலே முகம்
மாணிக்க வசந்தவல்லி நாணிக் கவிழ்ந்தாள்

குறத்தி சொல்லுதல்

- (2) நன்னகரில் ஈசருன்னை மேவ வருவார் இந்த
நாணமெல்லாம் நாளைநானும் காணவே போறேன்

- (3) கைந்நொடியிற் போன்இதழி மாலை வருங்காண் இனிக்
கக்கத்தில் இகேக்குவாயோ வெட்கத்தை அம்மே
- (4) என்னுமொரு குறவஞ்சி தன்னை அழைத்தே அவட்கு
ஈட்சேரு வாபரணம் பூட்டி னாளே.

(பொ - ஏர.) (1) (குறவஞ்சியானவன் தன் குறிமுகத்திலே)
'உன் தலைவர் திரிகூடநாதர்' என்று சொன்னபோதே மாணிக்கம்
போன்ற சிறந்த வசந்தவல்லி நாணத்தால் முகம் குனிந்தான்.

(2) இந்த நல்ல குற்றால நகரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற
திருக்குற்றாலநாதர் நாளைக்கே உன்னைச் சேர வருவார்; உன்னிடம்
காணப்படும் இந்த நாணத்தையெல்லாம் அப்பொழுது நானும்
பார்க்கத்தான் போகிறேன்;

(3) அம்மே! கைந்நொடி நேரத்துக்குள் பொன்போன்ற நிற
முடைய கொன்றைமலர்மாலை உனக்குக் கிடைக்கும்; அப்பால் உன்
நாணத்தையெல்லாம் இடுப்பில் வைத்து மறைத்துக்கொள்வாயோ
அம்மா!

(4) என்று சொல்லிய குறத்தியைத் தன்பக்கத்தில் அழைத்து
அவளுக்குத் தான் தேடிவைத்த எல்லாவகை அணிகளையும் அணி
வித்தான்.

(வி - ஏர.) 1—4. நாணம் - வெட்கம். நொடி - கைவிரலால்
சுண்டும் அளவுகேரம். இதழிமாலை - கொன்றைமாலை. ஈட்டு -
சம்பாதிக்கப்பட்ட. (எசு.)

சிங்கன், சிங்கியாகிய குறத்தியைத் தேடிவருதல்
அறுசூர்க் கழிதெடிசை ஆசிரிய விருத்தம்
பாமாலைத் திரிகூடப் பரமரஞர்
பெறுவசந்தப் பாவை கூந்தல்
பூமாலை இதழிபெறப் போன்மாலை
மணிமாலை போலிவாய்ப் பூண்டு
நாமாலைக் குறவஞ்சி நன்னகர்ப்பட்
டணமுழுதும் நடக்கும் நாளில்
மாமாலைப் பூண்டசிங்கன் வங்கணச்சிங்
கியைத்தேடி வருகின் றானே.

(பொ - ஏர.) பாட்டுக்களாகிய மாலையோப் பூண்ட திருக்
குற்றாலத்திலிருக்கின்ற பரமருடைய அருளோப் பெற்ற வசந்தவல்லி
யினது கூத்தலானது, கொன்றைமலர் மாலையைப் பெறும் தன்மையைத்
தன் நாவன்மையால் ஒருங்காகக் குறிசொல்லிய குறத்தியானவன்
(வசந்தவல்லி தந்த) பொன்மாலை, மாணிக்கமாலை முதலியவற்றை அழகு
பெறப் பூண்டு நல்ல திருக்குற்றால நகரெங்கும் சுற்றித் திரிகின்ற

நாளிலே அவளிடம் மிகக் காதல்மயக்கங் கொண்டவனாகிய சிங்கன் என்னும் பெயருடைய அவள் கணவன் தன்பால் அன்புடைய சிங்கியென்னும் பெயருடைய அக் குறத்தியைத் தேடி அங்கே வருவதானான்.

(வி - ரை-) நா மாலைக் குறவஞ்சி - நாவால் ஒழுங்காகக் குறி சொல்லிய குறத்தி. மாமாலை - மிக்க காதல் மயக்கம். வங்கணம் - மிகுந்த அன்பு. சிங்கி : குறத்தியின் பெயர். (அ0)

இதுவுமது

அறுசேர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
வக்காவின் மணிபூண்டு கொக்கிறகு
சிகைமுடித்து வரித்தோற் கச்சை
தோக்காக வரிந்திறுக்கித் தோடாபுலியைக்
கண்ணெக்கித் தூணி தூக்கிக்
கைக்கான ஆயுதங்கள் கொண்டுசில்லிக்
கோலேடுத்துக் கண்ணி சேர்த்துத்
திக்கடங்காக் குருவசிங்கன் குற்றலத்
திரிகூடச் சிங்கன் வந்தான்.

(பொ - ரை.) கொக்கினின்றும் எடுத்த முத்தாலான மாலையை அணிந்து, தன் தலைமுடிமீது கொக்கினது இறகை யெடுத்து அணிந்து, புலியினது தோலை வாய்ப்புள்ள இடுப்புக்கட்டுக் கச்சையாக ஒன்றின்மே லொன்றாக இறுக்கிக்கட்டித், தன்னைப் பாயவந்த புலியைச் சினத்தால் துரத்தி, அம்பரூத்துணியைத் தோளில் தொங்கவிட்டுக் கட்டித், தன் கைகளுக்கு ஏற்ற படைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு, வளாரிச் சிறு கம்பையும் எடுத்துக்கொண்டு, பறவைகள் பிடிக்கும் கண்ணிகளையும் கூட எடுத்துக்கொண்டு, எட்டுத் திசைகளிலும் சிறந்த குருவசிங்கன் என்னும் குறக்குலத்தோனாகிய திருக்குற்றலத்துத் திரிகூட மலையில் வாழுகின்ற சிங்கனென்பான் வருவதானான்.

(வி - ரை.) வக்கா - கொக்கு வகைகளில் ஒன்றாகிய பறவை. மணி - அதிலுண்டாகிய முத்து. சிகை - குடமி. தொக்காக - வாய்ப் பாக. உறுக்கி - கோபித்து. சில்லிக்கோல் - வளாரிக்கம்பு; வளைந்த தடி. குருவசிங்கன் - குருவகுலத்தில் பிறந்தவனாகிய சிங்கன். (அக)

வக்காவின் மணிகுடி வகைக்காரி சிங்கிவரும் வழியைத் தேடி மிக்கான புலிகாடி கிடுகிடுன நடுநடுங்க வெறித்து நோக்கிக் கக்காளன்றோலமிடும் குருவிகொக்குக் கேற்றகண்ணி கையில்வாங்கித் தோக்கான நடைநடந்து திரிகூட மலைக்குறவன் தோன்றி னானே.

(பொ - ரை.) வக்காமணியை அணிந்து, குறிவகை அறிந்தவ ளாகிய சிங்கி வருகின்ற வழியைத்தேடி, மிகுந்த புலி காடிகளும் கூடத் தன்னைக் கண்டால் கிடுகிடுன்று நடுநடுங்கும்படி கோபித்துப் பார்த்து, 'கக்கா' என்று இரைச்சலிடுகின்ற பல்வகைக் குருவி இனங்களுக்கும்

கொக்குகளுக்கும் தருத்த கண்ணிகளைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு
அதற்குத்தக்கநடைபடந்து திரிகூடமலைக் குறவன் வருவதானான்.

(வி - ரை.) வெறித்து - கோபித்து. ஓலம் - சத்தம்.

இராகம்—அடாண. தாளம்—சாப்பு.

கண்ணிகள்

கோக்கிற்கு குடிக்கொண்டு

குருவிவேட்டை ஆடிக்கொண்டு

வக்காவின்மணி பூட்டிக்கொண்டு

மடவார்கண்போல் ஈட்டிக்கொண்டு

தோக்காக்கச்சை இறுக்கிக்கொண்டு

துள்ளுமீசை முறுக்கிக்கொண்டு

திக்கடங்காக் குளுவசிங்கன்

திரிகூடச் சிங்கன்வந்தான்.

(பொ - ரை.) கொக்கு இறகைத் தலையிலணிந்து கொண்டும்,
குருவி வேட்டை யாடிக்கொண்டும், பெண்கள் கண்போன்ற ஈட்டியை
எடுத்துக்கொண்டும், பொருத்தமாகக் கச்சையை இறுக்கிக் கட்டிக்
கொண்டும், சினத்தால் துடிக்கின்ற மீசையை முறுக்கிக்கொண்டும்,
எட்டுத் திக்குகளிலும் அடங்காத குளுவச் சிங்கனாகிய திருக்குற்றாலச்
சிங்கன் வருவதானான்.

(வி - ரை.) மடவார்-பெண்கள். ஈட்டி-ஆயுதம்; வேல். (அங்)

சிங்கன் தள்வலிமை கூறுதல்

அறுசீர்க் கழிநெடிடை ஆசிரிய விருத்தம்

ஆளிபோற் பாய்ந்துசுரும் பிசைகேட்கும்

திரிகூடத் தமலர் நாட்டில்

வேளைதோறும் புதுந்துதிரு விளையாட்டம்

கண்ணிகுத்தி வேட்டை ஆடி

ஞாளிபோல் சுவடேத்துப் பூனைபோல்

ஒளிபோட்டு நரிபோற் பம்மிக்

கூளிபோல் தோடர்ந்தடிக்கும் திரிகூடச்

சிங்கனெனும் குளுவன் நானே.

(பொ - ரை.) வண்டின் இன்னொலி எங்கும் முழங்குகின்ற
திரிகூடத்து இறைவர்காட்டில், எந்த நேரமும் சென்று சிறந்த வீளை
கிளக்கவில் பறவை பிடிக்கும் கண்ணிகளைப் பதித்து, நாய்போல்
தடக்கண்டுபிடித்தப், பூனைபோல் பதவியிருந்து, நரிபோல் ஒடுக்கி
யிருத்த, பேய்போல் தோடர்ந்த சிங்கம்போல் பாய்ந்து அடிக்கின்ற

திரிகூடச்சிங்கன் என்று சொல்லப்படுகின்ற குருவன் என்பவன் நானே.

(வி - ரை.) ஆளி - சிங்கம். சுரும்பு - வண்டு. திருவிளையாட்டம். சிறந்த விளையாட்டம். ஞாளி - நாய். சவடுஎடுத்து - தடங்கண்டுபிடித்து. பம்மி - ஒடுங்கி. கூளி - பேய். (அச)

இதுவுமது

இராகம்—தன்னியாசி. தாளம்—ஆதி.

கண்ணிகள்

- (1) தேவருக் கரியார் மூவரிற் பெரியார்
சித்திர சபையார் சித்திர நதிசூழ்
கோவிலில் புறவில் காவில் அடங்காக்
குருவிகள் படுக்கும் குருவனும் நானே ;
- (2) காதலஞ் சேழுத்தார் போதநீ றணியார்
கைந்நரம் பேடுத்துக் கின்னரம் தோடுத்துப்
பாதகர் தோலால் பலதவில் அடித்துப்
பறவைகள் படுக்கும் குருவனும் நானே ;
- (3) தலைதனில் பிறையார் பலவினில் உறைவார்
தகையினை வணங்கார் சிகைதனைப் பிடித்தே
பலமயிர் நறுக்கிச் சிலகண்ணி முறுக்கிப்
பறவைகள் படுக்கும் குருவனும் நானே ;
- (5) ஒருகுழை சங்கம் ஒருகுழை தங்கம்
உரியவி நோதர் திரிகூட நாதர்
திருநாமம் போற்றித் திருநீறு சாற்றும்
திரிகூட நாமச் சிங்கனும் நானே.

(பொ - ரை.) (1) தேவர்களுக்கு அரியவரும் மூவர்களில் பெரியவரும் சித்திரசபையில் உள்ளவரும் ஆகிய திருக்குற்றாலநாதரின் சித்திர நதியைச் சூழ்ந்த கோவிலிடத்திலும் காடுகளிலும் சோலைகளிலும் இருக்கின்ற அளவிறந்த குருவிகளையெல்லாம் பிடிக்கும் குருவனென்று புகழப்படுகின்றவன் நானே ;

(2) அன்பைப் பெருக்கும் திருவைந்தெழுத்துக் குரியவருடைய உண்மையறிவைத் தருகின்ற திருநீறணியாதவருடைய கைகளின் நரம்பை வெட்டி எடுத்துக் கின்னரம் என்னும் யாழுக்கு நரம்பாகக் கட்டி, அந்தப் பால்களுடைய உடம்புத் தோலினால் செய்த பல முழவுகளை முழக்கிப் பறவைகளைப் பிடிக்கும் குருவனும் நானே ;

(3) தலையில் இளமதி சூடியவரும் குறும்பலாவினடியில் எழுந் தருளியிருக்கின்றவருமான திரிகூடநாதரை, அவர் பெருமையை நினைந்து வணங்காதவர்களுடைய குடுமியைப் பிடித்து, அதன் பல மயிர் களையும் கத்தரித்து, அவைகளைத் திரித்துச் சில கண்ணிகளாக ஆக்கி வைத்துக்கொண்டு, பறவைகளைப் பிடிக்கின்ற குளுவனும் நானே ;

(4) ஒரு காதில் சங்கக்குண்டலத்தையும் மற்றொரு காதில் பொன் குண்டலத்தையும் அணிந்திருக்கின்ற (இரண்டு வேறுபட்ட திருவுரு வமைந்த) வியப்புடைய திரிகூடநாதரின் திருப்பெயர்களை ஒதி வணங் கித், திருநீறணிவின்ற திரிகூடமலையில் வாழ்கின்ற எவருக்கும் அச்சந் தருகின்ற சிங்கனென்னும் பெயருடையவன் நானே.

(வி - னை.) 1-4. புறவு - காடு. படுக்கும் - பிடிக்கும். அஞ் செழுத்தார் - ஐந்தெழுத்துக்கு உரியவர். போதம் - உண்மையறிவு. தகை - பெருமை. ஒரு குழை சங்கும் மற்றொரு குழை தங்கமுமென் றது, இறைவன் பாகத்தையும் அம்மை பாகத்தையும் கொண்டு. வினோ தர் - வியக்கத்தக்கவர். (அடு)

நூலின் வருதல்

அறுசீர்க் கழிதெடினடி ஆசிரிய விருத்தம்

புலியோடு புலியைத் தாக்கிப் போர்மத யானை சாய்க்கும்
வலியவர் திரிகூடத்தில் மதப்புலிச் சிங்கன் முன்னே
கலிகளும் கதையும் பேசிக் கையிலே ஈட்டி வாங்கி
எலிகளைத் துரத்தும் வீரன் ஈப்புலி நூவன் வந்தான்.

(பொ - னை.) தாருகாவனத்து முனிவர்கள் விட்ட புலியுடன் தக்கன் யாகத்தில் வந்த சந்திரனையும் தாக்கி, யானையையும் அழித்த வல்லவருடைய திரிகூடத்தில் வலிய புலிபோலும் சிங்கன் முன்னே, வஞ்சகப் பேச்சும் கதையும் பேசிக் கையிலே ஈட்டி தாங்கி எலிகளைத் துரத்தவல்ல வீரனாகிய, ஈப்புலிபோலப் பாயும் குளுவன் தோழனாகிய நூவன் என்பவனும் வருவதானான்.

(வி - னை.) புலியோடு புலி - தாருகாவன முனிவர்விட்ட புலி யுடன் தக்கன் வேள்விக்கு வந்த சந்திரன். அம்புலி எனற்பாலது புலி யென நின்று முதல் குறை. மதப்புலி - வலிய புலி, நூவன் - நூவன் என்னும் பெயருடைய குறவர்களுக்குத் தோழனான ஒருவன். (அசு)

இராமம்—அடாறு. தாளம்—சாப்பு.

கண்ணிகள்

- (1) ஊர்க் குருவிக்குக் கண்ணியும் கொண்டு
உள்ளானும் வலியானும் எண்ணிக் கொண்டு
மார்க்கமேல் லாம்பல பண்ணிக் கொண்டு
கோட்கார நூவனும் வந்தானே ;

- (2) கரிக்குருவிக்குக் கண்ணியும் கொண்டு
காணங் கோழிக்குப் பொறியும் கொண்டு
வரிச்சிலைக் குளுவரிற் கவண்டன் மல்லன்
வாய்ப்பான நூவனும் வந்தானே ;
- (2) ஏகனை நாகனைக் கூலிக் கொண்டு
எலியனைப் புலியனை ஏலிக் கொண்டு
வாகான சிங்கனை மேலிக் கொண்டு
வங்கார நூவனும் வந்தானே ;
- (4) கோட்டகைத் தூண்போற் காலி லங்க
ஒட்டகம் போலே மேலி லங்கக்
கட்டான திரிகூடச் சிங்கன் முன்னே
மட்டிவாய் நூவனும் வந்தானே.

(பொ - ரை.) (1) ஊர்க்குருவியைப் பிடிக்கக் கண்ணியும் கொண்டு, உள்ளான்களையும் வலியான்களையும் பிடிக்கவேண்டுமென்று நினைத்துக்கொண்டு, அவைகளைப் பிடிக்கும் வழியெல்லாம் பல பேசிக் கொண்டு, பறவைகளைப் பிடிக்கும் தன்மையுடையவனான நூவனும் வந்தான் ;

(2) கரிக்குருவிக்குக் கண்ணியும் கொண்டு, காணங்கோழிக்கு அதைப் பிடிக்கத்தக்க முக்கூடு என்னும் சண்ணியையும் எடுத்துக் கொண்டு, அழகுள்ள வில்லையுடைய குளுவர் குறக்குடிப் பிறந்த கவண்டன் மல்லன் என்பவர்களுடன் தஞ்சை நூவனும் வந்தான் ;

(3) ஏகன் நாகன் என்பவர்களைக் கூப்பிட்டுக்கொண்டும், எலியன் புலியன் என்பவர்களை இதைச்செய் அதைப்பிடி என்று ஏலிக்கொண்டும், நல்ல சிங்கனை விரும்பி அழகுள்ள நூவனும் வருவதானான் ;

(4) காவணப்பந்தலில் நிறுத்திய தூண்போலக் கால் நீளமாகத் தோன்றவும், அவன் உடலானது நீண்ட உடலையுடைய ஒட்டகம்போலத் தோற்றமளிக்கவும், கட்டுவிடாத திரிகூடச் சிங்கன்முன் கள் குடித்து ஈக்கள் மொய்க்கின்ற வாயையுடைய நூவனும் வருவதானான்.

(வி - ரை.) 1—4. உள்ளான் வலியான் என்பன, பறவைகளின் வகைகள். பொறி-காணங்கோழியைப் பிடிக்கத்தக்க முக்கூடு என்னும் ஒருவகைக் கண்ணி. மட்டு - கள். ஈவாய்-ஈக்கள் மொய்க்கின்ற வாய். (அஎ)

சிங்கன், மரமேறிப் பறவைகளைப் பார்த்தல்

அறுசீர்க் கழிநெடியடி ஆசிரிய விருத்தம்

மூவகை மதிலும் சாய மூரலால் வீரம் செய்த

சேவகர் திருக்குற் றலர் திருவினை யாட்டம் தன்னிற்

பாவகம் ஆக நூவன் பறவைபோற் பறவை கூவ

மாவின்மே லேறிச் சிங்கன் வரும்பட்சி பார்க்கின் றானே.

(பொ - ரை.) இரும்பு வெள்ளி பொன் ஆகிய மூன்றாவகைக் கோட்டைகளையும் தம் சிரிப்பினால் எரித்து வெற்றிகொண்ட வீரரான திருக்குறளநாதரின் சிறந்த விளைகிலத்தினின்று இயற்கையாக தாவன் பறவைக்குரல்போலக் குரலெடுத்துப் பறவைகளைக் கூப்பிட, சிங்கன் மாமரத்தின்மேல் ஏறிநின்று வரும் பறவைகளைக் கவனிக்க லானன்.

(வி - ரை.) சாய - அழிய. மூரல் - சிரிப்பு. சேவகர் - வீரர். பாவகம் - இயற்கை. பறவைகூவ - பறவைபோல் கத்த. மா - மாமரம். வரும் பட்சி - பறந்து வருகின்ற பறவைகள். (அ-அ)

சிங்கள், பறவைகள் வரவு கூறுதல்

இராகம்—கல்பாணி. தாளம்—ஆதி.

பஃஸி

(1) வருகினும் ஐயே! பறவைகள் வருகினும் ஐயே!

அனுபஃஸி

(2) வருகினும் ஐயே! திரிகூட நாயகர்

வாட்டமில் லாப்பண்ணைப் பாட்டப் புறவேல்லாம்

குருகும் நாரையும் அன்னமுந் தாராவும்

கூழைக் கடாக்களும் செங்கால் நாரையும்; (வரு)

சரணங்கள்

(3) சென்னியி லேபுனற் கன்னியை வைத்த

திரிகூட நாதர் கிரிமாது வேட்கையில்

மன்னன் ஒருவன் வரிசையிட் டான்கங்கை

மங்கைக்கு நானே வரிசைசேய் வேன்என

அன்னை தயவுடை ஆகாச கங்கை

அடுக்களை காணப் புறப்படு நோத்திபோல்

போன்றிற வானேங்குந் தந்நிற மாகப்

புரிந்து புவனம் திரிந்து குருகினம்;

(3) காடை வருகுது கம்புள் வருகுது

காக்கை வருகுது கோண்டைக் குலாத்தியும்

மாடப் புருஷம் மயிலும் வருகுது

மற்றொரு சாரியாய்க் கோக்குத் திரளெல்லாம்

கூடலை உள்ளாக்கிச் சைவம் புறம்பாக்கிக்

கூடுஞ் சமணரை நீடுங் கழுவேற்ற

ஏடேதீர் ஏற்றிய சம்பந்த மூர்த்திக்கன்

றிட்ட திருமுத்தின் பந்தர்வந் தாற்போல; (வரு)

(5) வெள்ளைப் புருவும் சகோரமும் ஆந்தையும்
மீன்கொத்திப் புள்ளும் மரங்கொத்திப் பட்சியும்
கிள்ளையும் பஞ்சவர்னக்கிளிக் கூட்டமும்
கேகயப் பட்சியும் நாகண வாய்ச்சியும்
உள்ளானும் சிட்டும் வலியானும் அன்றிலும்
ஓலஞ்செய் தேகூடி நாலஞ்சு பேதமாய்த்
துள்ளாடுஞ் சூல கபாலர் பிராட்டியார்
தோட்டாடும் ஐவனப் பட்டாடை போலவே. (வரு)

(பொ - ரை.) (1) ஐயே! பறவைகள் வருகின்றன; வருகின்றன.

(2) ஐயே! வருகின்றன பறவைகள்! திரிகூடநாயகரின் வாட்ட
மில்லாத வயல்களுள் வாரப்பற்றுக்காடு, தோட்டம் இவைகளி
லெல்லாம் பலவகைப் பறவைகளும், நாரைகளும், அன்னங்களும்
தாராக்களும், கூழைக் கடாக்களும், செங்கால் நாரையும் வருகின்றன
ஐயே!

(3) தம் திருச்சடையின்மீது கங்கையைத் தரித்த திரிகூடநாத
ரானவர், மலைமகளாகிய பார்வதியை மணம்புரிகையில் இமயமலை
அரசன் ஒருவன் சிறப்புச் செய்தான்; அவன் கங்கைக்கு வரிசை
செய்தானில்லை; கங்காதேவிக்கு நானே சிறப்புச் செய்வேன் என்று
அன்னையாகிய அன்புமிருந்த ஆகாயக்கை மடைப்பள்ளியைக்
காணப் புறப்பட்டு வருகின்ற தன்மைபோல, நீலநிறமுடைய வானக
மெங்கும் தம்முடைய வெண்ணிறமாகத் தோன்றும்படி உலகெங்கும்
வட்டமிட்டுக்கொண்டு (பறவைக்கூட்டங்கள் வருகின்றன ஐயே!)

(4) காடை, சம்பங்கோழி, காக்கை, கொண்டைக்குலாத்தி,
மாடப்புறா, மயில் இவைகள் வருகின்றன; மற்றொரு வரிசையாக
கொக்குக் கூட்டங்களெல்லாம் மதுரையைக் கைவசப்படுத்திச் சைவ
சமயத்தை அப்புறப்படுத்தக் கூடிய சமணர்களை, நீண்ட கழுமரத்தில்
ஏற்றுதற்கு வையை ஆற்றில் தாம் எழுதிய தேவாரத் திருவிட்டை
எதிர்த்துப் போகும்படி செய்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்திக்கு அக்
காலத்தில் இடப்பட்ட அழகிய முத்துப்பந்தல் வந்தாற்போல
வெண்ணிறமாகப் (பறவைக்கூட்டங்கள் வருகின்றன ஐயே!)

(5) வெள்ளைப் புருக்களும், சகோரமான செம்போத்தும்,
ஆந்தையும், மீன்கொத்திப் பறவையும், மரங்கொத்திப் பறவையும்,
பச்சைக்கிளிகளும், ஐந்துநிறக் கிளிக்கூட்டமும், மயில்களும், நாகண
வாய்ப் பறவைகளும், உள்ளான்களும், சிட்டுக்குருவிகளும், கரிக்குருவி
களும், அன்றிற்பறவைகளும் சத்தமிட்டுக் கூடிப் பலநிற வேறுபாடு
களுடன் தள்ளி ஆடுகின்ற சூலத்தையும் நான்முகன் தலையோட்டையும்
கொண்ட திரிகூடநாதரின் மனைவியாராகிய குழல்வாய்மொழியம்மை
எடுத்து அணிந்துகொள்ளுகின்ற ஐந்து நிறத்தையுடைய பட்டாடை
போல, பலவகை நிறத்துடன் (பறவைகள் வருகின்றன ஐயே!)

(வி - ரை.) 1-5. கூழைக்கடா - நாரையில் பெருநாரை. வரு
கினும் - வருகின்றன என்னும் பொருளது; குறவனுதால் திருத்த
மில்லாமல் கூறுகின்றான். பண்ணை - வயல். பாட்டப்புரவு - வாரப்

பற்றுக்காடு. புறம்புழுக்கி - அப்புறப்படுத்தி. சாரியாய் - வரிசையாய் - எதிர் ஏற்றிய - எதிர் ஏறச்செய்த. சகோரம் - செம்போத்து. கேகயம் - மயில். துள்ளாடும் - காற்றால் படபடென ஆடுகின்ற. ஐவனம் - ஐந்துநிறம். பட்டு ஆடை - பட்டாலான சீலைகள். (அக)

சீங்கந், பறவைகள் கீழிறங்குதலைச் சொல்லுதல்

கொச்சகக்கலிப்பா

ஈரா யிரங்கரத்தான் ஏற்றசங்கும் நான்மறையும்
சீராய் இரங்கநடம் செய்தவர்குற் றுலவேற்பில்
ஓரா யிரமுகமாய் ஓங்கியகங் காந்திபோற்
பாரார் பலமுகமும் பட்சிநிறை சாயுதையே.

(பொ - ஐ.) ஈராயிரங் கைகளையுடைய பானுகம்பன் தாங்கிய சங்கும், நான்கு வேதங்களும் சிறப்பாய் முழங்கத் திருநடனம் புரிந்தவர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்குற்றலமலையில் ஆயிரமுகங்கொண்டு பாய்ந்து ஓடுகின்ற உயர்ந்த கங்காநதியின் நிறம்போலப் பறவைக் கூட்டங்கள் பூமியில் பல திசைகளிலும் கீழே இறங்குகின்றன.

(வி - ஐ.) ஈராயிரம் கரத்தான்-இரண்டாயிரங் கைகளையுடைய பானுகம்பன். இரங்க - முழங்க. பார்-ஆர்-பூமியில் நிறைந்த. பலமுகம் - பல இடங்கள். நிரை - வரிசை. (௧௦)

இராகம்—கல்யாணி. தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

(1) சாயினும் ஐயே! பறவைகள் சாயினும் ஐயே!

அனுபல்லவி

(2) சாயினும் ஐயே! பாயும் பறவைகள்
சந்தனக் காட்டுக்கும் செண்பகக் காவுக்கும்
கோயிற் குழல்வாய் மொழிமங்கைப் பேரிக்கும்
குற்றல நாயகர் சிற்றாற்றுவெள்ளம்போல்; (சாயினும்)

சரணங்கள்

(3) காராகும் செங்குள மேலப்பாட் டப்பற்று
காடுவேட் டிப்பற்று நீசேண் டைப்பற்று
சீராகும் பேட்டைக் குளமுடைக் காங்கேயன்
பூத்கிருட்டினன் மேடு முனிக்குரு கன்பேரி
ஏரிவாய் சீவலப் பேரி வடகால்
இராசகுல ராமன் கண்டுகோண் டான்மேலை
மாரிப்பற் றும்கீழை மாரிப்பற் றும்சன்ன
நேரிப்பற் றும்காத்தனேரிப்பற் றும்கற்றிச்; (சாயினும்)

(4) பாரைக் குளந்தேற்கு மேல்வழு திக்குளம்
பாட்டப் பெருங்குளம் செங்குறிச் சிக்குளம்
ஊருணிப் பற்றும் திருப்பணி நீளம்
உயர்ந்த புளியங் குளந்து வரைக்குளம்
மாரனே ரிக்குளம் மத்தளம் பாறை
வழிமறித் தான்குளம் ஆலடிப் பற்றும்
ஆரணி குற்றலர் தோட்ட நெடுஞ் செய்
அபிடேகப் பேரிக் கணக்கன் பற்றிலும்; (சாயினும்)

(5) ஐயர்குற் றுலத்து நம்பியார் திருத்து
அப்பா லொருநாதன் குற்றலப் பேரிச்
செய்யம் புலியூர் இலஞ்சிமே லகரம்
செங்கோட்டை சீவல நல்லூர் சிற்றம்பலம்
தாய் குன்றக்குடி வாழவல் லான்குடி
சுரண்டை யூர்முதல் உட்கிடை சுற்றியே
கோய்யு மலர்த்தார் இலஞ்சிக் குமார
குருவினை யாடும் திருவினை யாட்டத்தில். (சாயினும்)

(பொ - ரை.) (1) ஐயே! பறவைகள் பலவகையாகப் பல்லிடத்
தும் இறங்குகின்றன.

(2) சந்தனச் சோலையிலும், செண்பகச் சோலையிலும், குழல்வாய்
மொழியம்மை கோயிலின் கட்டளைக்காக விடப்பட்ட செய்யிடத்தும்,
குற்றலநாயகர் சிற்றூற்று வெள்ளம் பாய்ந்து பரந்து வருகின்ற
தன்மையைப் போல் பறவைகள் கீழ் இறங்குகின்றன ஐயே!

(3) மேகங்கள் நீருண்ணும் செங்குள மேலவாசச் செய்கள்,
காடுவெட்டிச் செய், நீடு சுண்டைக் காட்டுச் செய், சிறப்புப் பொருந்திய
பேட்டைக் குள முடைய காங்கேயன் செய், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மேட்டுச்
செய், முனிக் குருக்கள் செய், எரிவாய்ச் செய், சீவலப் பேரிச் செய்,
வடகால் செய், இராசகுலராமன் செய், கண்டுகொண்டான் செய்,
மேலை மாரிப் பற்றுச் செய், கீழை மாரிப் பற்றுச் செய், சன்ன கேரிப்
பற்றுச் செய், சாத்தான் கேரிப் பற்றுச் செய், இவைகளை யெல்லாம்
குழ்ந்து, (பறவைகள் இறங்குகின்றன ஐயே!)

(4) பாரைக் குளம், தெற்கு மேல் வழிக் குளம், பாட்டப்
பெருங்குளம், செங்குறிச்சிக் குளம், ஊருணிச் செய், திருப்பணி
நீளம், உயர்ந்த புளியங்குளம், துவரைக் குளம், எரிக்குளம், மாரன்
மத்தளப்பாறை, வழிமறித்தான் குளம், ஆலடிப் பற்றுச் செய்,
ஆத்திமலர் அணிந்த குற்றல நாதர் தோட்ட நெடுஞ்செய், அபிடேகப்
பேரி, கணக்கன் பற்றுச்செய், இவைகளிலெல்லாம் (பறவைகள் இறங்கு
கின்றன ஐயே!)

(5) குற்றலநாதர் நம்பியார் திருத்துச்செய், அப்பால் ஒரு
நாதன் குற்றலப் பேரிச் செய், அழகிய புலியூர், இலஞ்சி, மேலகரம்,

செங்கோட்டை, சிவலப்பேரி, கல்லூர், சிற்றம்பலம், தாய குன்றக்குடி, வாழவல்லான் குடி, சாண்டையூர் முதல் உட்கிடைகள் முதலியவற்றி லெல்லாம் வட்டமிட்டுக்கொண்டு கொய்யப் படுகின்ற மலர்மலை யணிந்த இலஞ்சிக் குமரப் பெருமானாகிய குருநாதர் விளையாடுகின்ற திருவிளையாட்டச் செய்யிடத்தும், (பறவைகள் இறங்குகின்றன ஐயே. !)

(வி - ரை) 1—5. சாயினும் - கீழே இறங்குகின்றன. பற்று - ஈன்செய், வழுதி - பாண்டியன். திருத்து, பற்று, பேரி, விளையாட்டம் முதலியன வயல்களைக் குறிக்கும் பெயர்கள். குளம் நீளம் முதலியனவும் அன்னவே. இக் கண்ணியில் வருகின்ற சாயினும் என்பது, சாய்கின் றன, இறங்குகின்றன என்னும் பொருளது; மருஉ மொழி அல்லது சேரிமொழி யெனக் கொள்க. (௧௧)

சிங்கள, தன் காதலி அழகுபற்றிச் சொல்லுதல்

கொச்சகக்கலிப்பா

கோட்டழகு கூத்துடையார் குற்றல நாதர்வேற்பில்
நெட்டழகு வாள்விழியும் நெற்றியின்மேற் கத்தூரப்
போட்டழகும் காதழகும் பொன்னழகும் ஆய்நடந்த
கட்டழகி தன்னழகென் கண்ணளவு கொள்ளாதே.

(பொ - ரை) மேளதாளங்கள் முழக்க ஆடுகின்ற அழகுடைய திருக்கூத்தராகிய குற்றல நாதர் மலையில் வாழ்கின்ற, நீண்ட வாள் போன்ற அழகு பொருந்திய கண்களும், நெற்றியின் மேல் கத்தூரியால் இட்ட பொட்டினழகும், காதழகும், பொன்னுலான அணியுடன் கூடிய அழகுமாக நடந்த பேரழகு உடையவளின் அழகானவை என் கண்ணில் அடங்காத தன்மையன.

(வி - ரை) கொட்ட - முழக்க: இங்கே மேளதாளங்கள் முழக்கு தலைக் குறித்தது. அத் தாளங்கட்கேற்ப ஆடுகின்ற இறைவன் திருக் கூத்து, கண்டார் இன்பங்கொள்ளும் தன்மைத்தாக இருத்தலின் 'அழகு கூத்து' என்றார். கெடு - நீண்ட. பொன் - பொன்னுலான அணிகள் பூண்ட அழகு. அன்றித் திருமகளின் அழகு போன்ற அழகென்றலுமாம். (௧௨)

சிங்கள, பறவை இரையேய்தலைச் சொல்லுதல்

இராகம்—கல்யாணி. தாளம்—ஆதி.

பஸ்ஸி

(1) மேயினும் ஐயே! பறவைகள் மேயினும் ஐயே!

அனுபஸ்ஸி

(2) மேயினும் ஐயே! குற்றல நாதர் வியன்குல சேகரப்
பட்டிக் குளங்களும்

ஆயிரப் பேரியும் தேன்காசி யும்சுற்றி அயிரையும் தேளியும்
ஆராலும் கொத்தீயே; (மே)

சரணங்கள்

- (3) ஆலயம் சூழத் திருப்பணி யுங்கட்டி
அன்னசத் திரங்கட்டி அப்பாலும் தேன் காசிப்
பாலமுங் கட்டிப் படித்தரஞ் சேர்கட்டிப்
பத்த சனங்களைக் காக்கத் துசங்கட்டி
மாலயன் போற்றிய குற்றல நாதர்
வழித்தோண்டு செய்திடக் கச்சைகட் டிக்கோண்ட
சீலன் கிளுவையிற் சின்னணைஞ் சேந்த்ரன்
சிறுகால சந்தித் திருத்துப் புறவேல்லாம் ; (மே)
- (4) தானைத் தலைவன் வயித்தியப் பன்பெற்ற
சைவக் கொழுந்து தருமத்துக் காலயம்
சேனைச் சவரிப் பெருமாள் சகோதரன்
செல்வன் மருதூர் வயித்தி யப்பனுடன்
மானவன் குற்றல நாதனைப் பெற்றவன்
வள்ள லெனும்பிச்சைப் பிள்ளை திருத்தெல்லாம்
கானக் குளத்துள்வாய்க் கீழைப் புதுக்குளம்
கற்பூரக் காற்பாற்றும் தட்டான் குளச்சுற்றும் ; (மே)
- (5) மன்னன் கிளுவையிற் சின்னணைஞ் சேந்த்ரன்
வடகரை வீட்டுக்கு மந்திரி யாகவும்
சேந்நெல் மருதூர்க்கு நாயக மாகவும்
தென்காசி ஊருக்குத் தாயக மாகவும்
தன்னை வளர்க்கின்ற குற்றல நாதர்
தலத்தை வளர்க்கின்ற தானிக னாகவும்
நன்னகர்க் குற்றலத் தந்தாதி சோன்னவன்
நள்ளார் தொழும்பிச்சைப் பிள்ளை திருத்தெல்லாம் ; ()
- (6) நன்னகர் ஊர்கட்டிச் சாலை மடங்கட்டி
நாயகர் கோலிற் கொலுமண்ட பங்கட்டித்
தேன்ன மரம்பர மானந்தத் தோப்பிட்டுத்
தேப்பக் குளங்கட்டித் தேர்மண்ட பங்கட்டிப்
பன்னுந் திரிகூடத் தம்பலங் கட்டிப்
பசுப்பிரை கோடி திருப்பணி யுங்கட்டி
அந்நாளில் தர்மக் களஞ்சியம் கட்டும்
அனந்த பத்மநாபன் கட்டளைப் பற்றெல்லாம் ; (மே)
- தி. கு.—9

- (7) தந்தைமுன் கட்டின அம்பலத் துக்கும்
தருமத் துக்கும்நிலைக் கண்ணாடி போலவே
எந்தையார் வாசலிற் பிள்ளையார் செய்வித்து
இரண்டு குறிஞ்சிப் படித்துறை யுஞ் செய்த
கோந்தாற் புயத்தான் இராக்கதப் பெருமாள்
குற்றல நாதன்முன் உற்ற சகோதரன்
வந்தனை சேர்சங்கு முத்துதன் மைத்துனன்
மன்னன் வயித்திய நாதன் திருத்தேல்லாம் : (மே)
- (8) ஆர்மேல் வருகின்ற தன்பமும் நீக்கி
அடங்கார் குறும்பும் அடக்கியே தென்காசி
ஊர்மேல் உயர்ந்த மணுநீதி நாட்டி
உடையவர் குற்றலர் பூசைநை வேத்தியம்
தேர்மேல் திருநாளும் தேப்பத் திருநாளும்
சித்திர மண்டபம் சத்திரம் சாலையும
பார்மேல் வளஞ்செய் அனந்த பத்மநாபன்
பாலன் வயித்திய நாதன் திருத்தேல்லாம் ; (மே)
- (9) ஆறை அழகப்ப பூபாலன் கட்டளை
அன்பன் திருமலைக் கொழுந்துதன் கட்டளை
நாறம்பூக் குற்றலச் சங்குதன் கட்டளை
நங்கனோல் லாரரி நரபாலன் கட்டளை
வீறுசேர் பால்வண்ணச் சங்குதன் கட்டளை
மிக்கான ஓமலூர்க் கிருஷ்ணன் வணிசகேன்
பேறுடைப் பம்பை வருசங்கு முத்துதன்
பேரான கட்டளைச் சீரான பற்றெல்லாம் ; (மே)
- (10) தானிகள் சர்க்கரைப் பண்டாரம் என்னுந்
தணியாத காதற் பணிவிடை செய்கின்ற
மேன்மை பேறுஞ்சுந் தரத்தோழன் கட்டளை
மிக்க கருவைப் பதிராம நாயகன்
நானில மும்புகழ் தாகந்தீர்த் தானுடன்
நல்லூர் வருசங் கரமூர்த்தி கட்டளை
ஆன சடைத்தம்பி ரான்பிச்சைக் கட்டளை
அப்பால் மலைநாட்டார் கட்டளைப் பற்றெல்லாம். (மே)

(பொ - ரை.) (1) ஐயே! பறவைகள் மேய்கின்றன; பறவைகள் மேய்கின்றன.

(2) மேய்கின்றன ஐயே! திருக்குற்றாலநாதர் பெரிய குலசேகரப் பட்டிக் குளங்களிலும் ஆயிரப் பேரியிலும் தென்காசியிலும் சுற்றி அயிரை, தேளி, ஆரல் முதலிய மீன்களையெல்லாம் கொத்தி மேய்கின்றன ஐயே!

(3) திருக்குற்றாலநாதர் திருக்கோவிலைச் சுற்றி மதிலமைத்து, அற உணவு விடுதியும் கட்டி, தென் காசிக்குப் பாலமும் அமைத்துப் படித்தாரமும் அமைத்து, திருக்குற்றாலநாதரின் தொண்டர்களைக் காப்பதற்குக் கொடியும் கட்டித் திருமாலும் நான்முகனும் வணங்குகின்ற திருக்குற்றால நாதருடைய வழிவழியாகத் தொண்டு செய்து வருவதற்கு உறுதிக்கொண்டிருக்கின்ற சிறந்தவனான, கிளுவை யென்னும் பெயருடைய சொக்கம் பட்டியில் வாழ்கின்ற சின்னனைஞ் சேந்திரன் என்பவன், சிறுகாலமாகிய ஆறுவகைச் சந்திக்கு விட்டுள்ள திருத்துப்புறவென்னும் வயல்களிலெல்லாம், (மேய்கின்றன ஐயே! பறவைகள் மேய்கின்றன.)

(4) படைத்தலைவனான வைத்தியப்பன் என்பவன் பெற்ற சைவ சமய முதல்வனும், அறத்திற்கு இருப்பிடமும், சேனைச் சவரிப் பெருமானின் பின் பிறந்தவனும், செல்வனுமான மருதூரில் வாழ்கின்ற வைத்தியப்பன் என்பவனுடன், பெருமையுடையவனாகிய குற்றாலநாதன் என்பவனைப் பெற்ற தந்தையும், கொடையில் சிறந்தவனுமான பிச்சைப்பிள்ளையுடைய வயல்களிலெல்லாம் காட்டுக்குளத்தின் உட்கிடையான கீழைப் புக்குளத்துக் கற்பூரக்கால் பற்று என்னும் வயலிலும் தட்டாங்குளச்சுற்று என்னும் வயலிலும், (மேய்கின்றன ஐயே! பறவைகள் மேய்கின்றன.)

(5) அரசனான சொக்கம்பட்டி சின்னனைஞ்சேந்திரனுடைய வடகரை வீட்டுக்கு மந்திரியாகவும், செந்நெல் வீளாகின்ற மருதாருக்குத் தலைவனாகவும், தென்காசி நகருக்குத் தாய் பிறந்த இடம் போலவும், தன்னை வளர்க்கின்ற குற்றாலநாதர் திருநகராகிய திருக்குற்றால நகரை மேம்படச் செய்கின்ற செயலாளனாகவும், திருக்குற்றாலத்து அந்தாதி பாடிய புலவரான பகைவரும் வணங்கும் பிச்சைப் பிள்ளையுடைய வயல்களிலெங்கும், (பறவைகள் மேய்கின்றன ஐயே! பறவைகள் மேய்கின்றன.)

(6) நல்ல ஊர்களை உண்டாக்கி, படிப்பகம் மடம் முதலிய வற்றைக் கட்டி முடித்து, சோமாஸ்கந்தர் கோயிலில் கொலு மண்டபம் கட்டி முடித்து, மிக்க இன்பந்தரும் தென்னைமரத் தோப்பையும் உண்டாக்கி, தெப்பக்குளம் அமைத்து, தேர்மண்டபம் அமைத்து, யாவராலும் புகழப்படும் திரிகூடச்சபையும் கட்டி, பச்சாலைகள் மிகுதியாகக் கட்டி, இன்னும் திருப்பணிகள் வேண்டுவவெல்லாருக்கு செய்து, அக் காலத்திலேயே அறவிடுதிகள் பல கட்டியமைத்த அனந்தபத்மநாபன் திருக்கோவில் படித்தாரத்துக்காக விடப்பட்ட வயல்களிலெல்லாம், (பறவைகள் மேய்கின்றன ஐயே! பறவைகள் மேய்கின்றன.)

(7) தந்தையார் அமைத்த ஊரம்பலக் கட்டிடமும் அறத்துக்கு நிலைக்கண்ணாடிபோல் எவரும் அறியும்படி எம் தந்தையாராகிய திரிகூடநாதப் பெருமான் திருச்சுந்தியில் பிள்ளையார்ப் பெருமான் திருவுருவைச் செய்வித்தும், இரண்டு சிறு படித்தறைகளும் அமைத்த பூமாலே அணிந்த தோள்களையுடைய இராக்கதப் பெருமான் என்னும் பெயருடையவனுக்கும் குற்றாலநாதன் என்னும் பெயருடையவனுக்கும் தமையனும், எவராலும் போற்றத்தக்க சகசுமுத்தவின் மைத்துனனுமான யுகழ் பொருந்திய வைத்தியநாதன் என்பானுடைய வயல்களிலெல்லாம், (பறவைகள் மேய்கின்றன ஐயே! பறவைகள் மேய்கின்றன.)

(8) எவரிடத்தும் வருவதான துன்பங்களை யெல்லாம் நீக்கித் தமக்குப் பகைவர்கள் செய்யும் குறும்புகளையும் அடக்கித், தென்காசியில் உயர்ந்த நீதிநெறியை நிலைநிறுத்தி, நம்மையுடையவராகிய திருக்குற்றாலநாதரின் பூசை, கைவேத்தியத்துடன், தேர்த்திருநாளும், தெப்பத் திருநாளும், சித்திரை மண்டபமும், அரவுணவு விடுதியும், பெரும்பாறைகளும் இவற்றையெல்லாம் பூமியிலே வளம்பெற அமைத்த அனந்தபத்மநாபன் மகனான வைத்தியநாதன் வயல்களிலெல்லாம் (பறவைகள் மேய்கின்றன ஐயே! பறவைகள் மேய்கின்றன.)

(9) ஆற்றார் அழகப்பவேன் கட்டளைச்செய், இறைவன்பால் அன்புடைய திருமலைக்கொழுந்த கட்டளைச்செய், மணங்கமழும் மலர் செறிந்த குற்றாலச் சங்குகட்டளைச் செய், நம்முடைய பகைவர்களுக்குச் சிங்கம் போன்ற நயபாலன் கட்டளைச் செய், பெருமை பெருந்திய பால் வண்ணச்சக்குவின் கட்டளைச் செய், சிறந்த ஓமநல்லூர் வணிகர் தலைவனான கிருஷ்ணனுடைய கட்டளைச்செய், பைம்பொழிற் பட்டினத்துச் சங்குமுத்தவின் பெரிய கட்டளைச் செய் முதலிய விளைவுச்சிறப்புமிக்க வயல்களிலெல்லாம், (பறவைகள் மேய்கின்றன ஐயே! பறவைகள் மேய்கின்றன.)

(10) கோவீற் காரியக்காரனான சர்க்கரைப்பண்டாரம் என்னும் குறையாத ஆசையோடு பணிவிடை செய்கின்ற மேன்மை பெற்ற சுந்தரத்தோழன் கட்டளைச்செய், மிக்க கரிவலம்வந்த நல்லூர் இராமநாயகனுடைய கட்டளைச்செய், உலகமெல்லாம் புகழ்கின்ற தாகம் தீர்த்தான் என்னுஞ் செய்யுடன் ஓமநல்லூரில் தோன்றிய சங்கரமூர்த்தி கட்டளைச் செய், சிறப்புடைய சடைத்தம்பிரான் பிச்சைக் கட்டளைச் செய், மலைநாட்டார் கட்டளைச் செய் முதலியவைகளிலெல்லாம் (பறவைகள் மேய்கின்றன ஐயே! பறவைகள் மேய்கின்றன.)

(வி - னர.) 1-10. துசம் - துவசம்; கொடி. வழித்தொண்டு - பாம்பரை அடிமை. தானை - படை. மானவன் - பெருமையுடையவன். தாயகம் - தாய் பிறந்த இடம். தானிகள் - காரியக்காரன், பசுப்பிரை - பசுக்கள். நீற்குமிடம், அம்பலம் - சபை. அடங்கார் - பகைவர் பூபாலன் - மன்னன். ஒல்லார் - பகைவர். அரி - அழிக்கின்றவன். பம்பை - பைம்பொழிற்பட்டணம். கருவைப்பதி - கரிவலம்வந்த நல்லூர். இக்கண்ணியிற் முதற்கண் வருகின்றமேயினும் என்பது, மேய்கின்ற என்னும் பொருளது. காணக்குறவன் ஆனதால் திருந்திய பேச்சில் லாது வருச்சொல்லாகக் கூறுகின்றான். இது மருஉமொழி என்றும் சேரி மொழி என்றும் கூறுவர், தொல்காப்பியர் போன்ற பண்டைய ஆசிரியன்மார்.

சிங்கன், சிங்கியை நினைத்துக் கூறுதல்

கொச்சகக் கலிப்பா

சேட்டிக் கிரங்கிவினை தீர்த்தவர்குற் றுலர்வெற்பிற்
சுட்டிக் கிணங்குநுதற் சுந்தரியாள் கொங்கையின்மேல்
முட்டிக் கிடந்துகொஞ்சி முத்தாடிக் கூடிநன்றாய்க்
கட்டிக் கிடக்கமுலைக் கச்சாய்க் கிடந்திலனே.

(பொ - ரை.) கண்டகசேதனன் என்னும் வணிகனுக்கு அருள்
கூர்ந்து அவன் வினைதீர்த்தருளியவராகிய திருக்குற்றாலநாதரின்
மலையில், நெற்றிப்பட்டம் என்னும் அணிபொருந்திய நெற்றியையுடைய
அழகியான என் சிங்கியினது கொங்கைகளின்மேல் தலையால் முட்டிக்
கிடந்து கொஞ்சி முத்தமிட்டுச் சேர்ந்து, நன்றாக அணைத்துக்கொண்டு
கிடப்பதற்கு அவள் கொங்கைகளின் கச்சாகக் கிடக்கும் பாக்கியம்
பெற்றேனில்லையே.

(வி - ரை.) செட்டி - கண்டகசேதனன் என்னும் வணிகன்.
முத்தாடி - முத்தமிட்டு; முத்தாடு: பருதி. சுட்டிக் கிடக்க - அணைத்
துக்கொண்டு படுக்க. கச்சு - இரவிக்கை. கிடந்திலன் - இருந்தே
னில்லை. (கசு)

சிங்கன், குருவானைப்பார்த்துக் கண்ணிகொண்டு வரச் சொல்லுதல்

இராகம்—கல்யாணி. தாளம்—சாப்பு'

பல்லவி

(1) கண்ணி கொண்டு வாடா குருவா! கண்ணி கொண்டு வாடா!

அனுபல்லவி

(2) கண்ணி கொண்டு வாடா பண்ணவர் குற்றலர்

காரார் திரிகூடச் சாரலி லேவந்து

பண்ணிய புண்ணியம் எய்தினாற் போலப்

பறவைக ளெல்லாம் பரந்தேறி மேயுது;

(கண்)

சரணங்கள்

(3) மானவர் சூழும் மதுரையிற் பாண்டியன்

மந்திரி யார்கையில் முந்திப் பணம்போட்டுத்

தானுசைப் பட்டுமுன் கொண்டகோக் கெல்லாம்

தரிகொண்டு தில்லை நரிகொண்டு போச்சது

கானவர் வேடத்தை ஈனமென் றெண்ணுதே

காக்கை படுத்தான் கருமுகில் வண்ணனும்

மேனாட் படுத்திட்ட கொக்கிற கின்னும்

விடைமேல் இருப்பார் சடைமேல் இருக்குது; (கண்)

- (4) முன்னாட் படுத்த பரும்பெருச் சாளியை
 மூத்த நயினார் மோவோய்க் கோடுபோனார்
 பின்னா தம்பியார் ஆடும் மயிலையும்
 பிள்ளைக் குறும்பாற் பிடித்துக்கொண் டேகினார்
 பன்னரும் அன்னத்தை நன்னகர் ஈசர்
 பரிகலம் ஈந்திடும் பார்ப்பானாக் கீந்தனர்
 வன்னப் பருந்தோரு கள்வன் கோடுபோனான்
 வக்காவும் நாரையும் கொக்கும் படுக்கவே; (கண்)
- (5) மீறும் இவஞ்சிக் குறத்தியைக் கொண்டசெவ்
 வேட்குற வன்முதல் வேட்டைக்குப் போனநாள்
 ஆறுநாட் கூடி ஒருகொக்குப் பட்ட
 தகப்பட்ட கொக்கை அவித்தோரு சட்டியில்
 சாறுக வைத்தபின் வேதப் பிராமணர்
 தாமும்கொண் டார்சைவர் தாமும்கொண் டார்தவப்
 பேறு முனிவரும் ஏற்றுக்கொண் டார்ததைப்
 பிக்குச்சோல் லாமலே கொக்குப் படுக்கவே. (கண்)

(பொ - ரை.) (1) அடே குளுவா! கண்ணி கொண்டுவாடா குளுவா!

(2) கண்ணிகொண்டுவாடா! தேவர்கள் தலைவரும் திருக்குற்றால் நகரில் எழுந்தருளியிருப்பவருமாகிய திரிகூடராசப்பெருமானுடைய மேகங்கள் உறங்குகின்ற திரிகூடமலைச் சாரலிலே நாம் செய்த கல்லறங்களெல்லாம் நமக்கு வந்து கைகூடிய தன்மைபோல, நாரை கொக்கு முதலிய எல்லாவகைப் பறவைகளும் எங்கும் பரவி இரைகளை மேய்த்துகொண்டிருக்கின்றன. (அவைகளை நாம் பிடிப்பதற்குக் குளுவா! கண்ணி கொண்டுவாடா.)

(8) பெருமையுடையவர் வாழ்கின்ற மதுரைமாநகரில் உள்ள அரிமர்த்தனபாண்டியன் தன் முதல் மந்திரியாராகிய மாணிக்கவாசகரிடத்தே முன்னதாகவே பணத்தைக் கொடுத்துப் பின் தான் விரும்பியபடி கைக்கொண்ட கொக்குகள் (குதிரை) எல்லாம் தங்கவில்லை (இருக்கவில்லை) நரிகள் கொண்டபோய்விட்டன. (நரி உருவமாக மாறிப்போய் விட்டன); ஆனதால், குறவர்கள் வேட்டையாடுந் தொழிலை நீ கீழ்மையானதென்று நினைக்காதே; (நாம் மட்டுமா இவ் வேட்டையாடுகின்றோம்?) கரிய மேக நிறத்தவனான திருமாலுமன்றோ ஒருகால் காக்கையை (வேட்டையாடி)க் கொன்றான். (காவல்தொழில் செய்கின்றான்) முன்பு கொன்ற கொக்கினது இறகானது இப்பொழுதுதங்குடக் காளைவாகனராகிய திருக்குற்றால் நாதரின் சடையில் முடித்து விளங்குகின்றது. (அதனால் நாம் வேட்டையாடுவது தவறுகாது; நாம் பறவைகளைப் பிடிப்பதற்குக் கண்ணி கொண்டுவாடா குளுவா!)

(4) முற்காலத்தில் பிடித்த பெருச்சாளியை மூத்தவராகிய பிள்ளையார் மிக்க தந்திரமாகக் கொண்டுபோய்விட்டார்; அவர் பிந்தோன்றிய தம்பியாராகிய முருகப்பெருமானும் சிறுபிள்ளைத்தனமாய் ஆடுகின்ற மயிலையும் பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்; சொல்லுதற்கரிய அழகிய அன்னப்பறவையைக் குற்றாலநாதர் தமக்கு உண்கலம் உதவிய பார்ப்பானாகிய பிரமனுக்குக் கொடுத்துவிட்டார்; செம்பருந்தை ஒரு திருடனாகிய திருமால் பிடித்துக்கொண்டு போனான்; (இவர்களெல்லாம் இவ்வாறு வேட்டையாடும்போது நாம் வேட்டையாடுவது குற்றமாகுமா?) ஆதலால் நாம் வக்காக்களையும் நாரைகளையும் கொக்குகளையும் பிடிப்பதற்கு, (நீ கண்ணி கொண்டு வாடா குளுவா!)

(5) (இன்னும் கேளடா! இவ் வேட்டைப் பெருமையை) வளங்கள் நிறைந்த இலஞ்சியிலுள்ள குறத்தியாகிய வள்ளியை மணம் செய்துகொண்ட முருகப்பெருமானாகிய குறவனானவன், முதல் முதல் வேட்டைக்குச் சென்ற காலத்தில் ஆறு நாட்களுக்குப் பின்தான் ஒரு கொக்குப் பிடிப்பட்டுக் கிடைத்தது; (ஆறு நாட்களுக்குப்பின் மாமர உருவாக நின்ற சூரனை வீழ்த்தினார்.) தன் கைக்குக் கிடைத்த அந்தக் கொக்கினை ஒரு சட்டியிலிட்டு அவியவைத்துக் குழம்பு வைத்த பின் அக் குழம்பின் சுவைகண்டு வேதப்பிராமணர் உண்டனர்; புலா லுண்ணை சைவர்களும் உண்டனர்; (எவ்வுயிரும் தம்முயிர்போற்கருதும்) தவப்பேறுடையவர்களாகிய முனிவர்களும் கூட அதை ஏற்றுக்கொண்டார்களென்றால் இதற்கு மாற்றுப்பேச்சுப் பேசாமல் கொக்கு முதலிய பறவைகளைப் பிடிப்பதற்கு, (நீ கண்ணி கொண்டு வாடா குளுவா!)

(வி - னா.) 1-5. மானவர் - பெருமையுள்ளவர்; சிறந்தவர். கொக்கு - மாமரம், செந்நாய், குதிரை, மூலநாள் முதலியவற்றைக் குறிக்கும் உரிச்சொல். இங்கே கொக்காகிய பறவையையும் குதிரையையும் மாமரத்தையும் குறித்தது. வேடன் பேசுகின்றான் என இரு பொருள் நயந்தோன்ற அமைத்த இக் கண்ணிகள் மிக்க சொன்னயம் பொருள்நயம் செறிந்து இன்சுவை தருதலை யறிக. முந்திப் பணம் போட்டு - முன்னதாகவே பணங்கொடுத்து, அல்லது ஆடையின் முந்தியிலே (மடியிலே) முன்பணமாகக் கொடுத்தென்றும், தரி கொண்டு தில்லை - தரிக்கவில்லை, நிலைக்கவில்லை என்றும் கூறுவது உலகவழக்கச் சொல். கொக்கு - இங்கே குதிரை. குதிரைகள் நிலைகொள்ளவில்லை யென்றும், கொக்குகள் அங்கே இருக்கவில்லை யென்றும், நரி கொண்டு போச்சது, நரி உருவமாக மாறிவிட்டன என்றும், அக் கொக்குகளை நரிகள் பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டன என்றும், கருமுகில் வண்ணன் - மேகம்போல் கருநிறமுடையவன் என்றும், திருமால் என்றும், காக்கை - காத்தல். உலகைக் காத்தற் கடவுள் திருமாலானதால் அவன் காத்தற்றொழிலை மேற்கொண்டா னென்றும், அன்றிக் காகாசுரனது கண்ணைக் கெடுத்தானென் றும், காக்கை - காகம்: காக்கைப் பறவையைக் கறுப்புநிற வேடன் பிடித்தான் என்றும், (கொக்கிறகை இறைவன் திருமுடிமீது சூட்டுவது, மக்களியல்பு.) அதைக், கொக்கைக் கொன்று சடைமேல் இன்றுங்கூட வைத்திருக்கின்றாரென்றும் கிலேடை அணி தோன்றக் கூறியன அறிந்து மகிழ்தற்குரியன.

அசுரர் தேவர்கட்குள் போர்மூண்டகாலத்தில் கயமுக்காசுரன் தன் உருமாறிப் பெருச்சாளி ஆனான்; அப் பெருச்சாளியைப்

பின்னையார்ப்பெருமான் தமக்கு ஊர்தியாகக் கொண்டார்; இதைப் பின்னையார்கூட ஓர் உயிர்ப்பொருளான பெருச்சாளியை வேட்டையாடி வைத்துக்கொண்டாரென்றும், முருகப்பெருமான் சூரனோடு போர் புரிந்தபோது, அவன் முருகப்பெருமானோடு போர்செய்யலாற்றாது சேவலும் மயிலுமாக உருமாறியிருக்கச் சேவலைக் கொடியாகவும் மயிலை ஊர்தியாகவும் கொண்டாரென்பது கந்தபுராணக் கதை. மயிலை ஊர்தியாகக்கொண்டதை, முருகப்பெருமான் வேட்டையாடி உயிர்ப்பொருளான மயிற்பறவையைக் கொண்டுசென்றனென்றும், சிவபெருமான், பிரமன் தலையைக் கிள்ளி யெடுத்து, உண்கலமாகக் கொண்டாரென்பது புராணக்கூற்று. அதைக் கொடுத்ததாகக் கொண்டு, அன்னப்பறவையை வேட்டையாடிப் பிரமனுக்குக் கொடுத்தா ளென்றும், திருமாலுக்கு ஊர்தி கருடனாதலால் திருமலைக் கன்வன், கருகிறத்தான், திருடனென்றும் கூறி அத் திருடன், வன்னப் பருந்தை வேட்டையாடி யெடுத்துக்கொண்டு போனனென்றும் இருபொருள் நயத்தோன்ற அமைத்த அழகு நவில்தொறும் நவில்தொறும் நயத் தோன்றுத லறிக.

பின்னையார்க்குப் பெருச்சாளி ஊர்தி; முருகப்பெருமானுக்கு மயில் ஊர்தி; பிரமனுக்கு அன்னம் ஊர்தி; திருமாலுக்குக் கருடன் ஊர்தி. இவைகளை, வேடன் தான் வேட்டையாடுதற்கு ஏற்ற நிலையாகக் கூறி, பறவை பிடித்தலாகிய அறமல்லாத கொலைத்தொழில் செய்வது கூடாதென்ற கருத்தை உட்கொண்டு அதைக் கடவுளர்கள் கூட ஒவ்வொரு பறவை முதலியவற்றைப் பிடித்துத் தமக்குக் கொண்டு போயிருக்கும்போது, நாம் வேட்டையாடுவதில் தவறில்லையென்று குருவனிடம் பேசுவதாக இருபொருள் நயத்தோன்ற இரண்டாவ் கண்ணியில் கிற்றல் அறிக.

முருகப்பெருமான் வள்ளிநாயகியாரை மணந்தவர்; வள்ளி குறவாக்குடியில் வளர்ந்தவன்; ஆதலால் குறத்தி. அவனைக் கொண்டதால் முருகப்பெருமானைக் குறவன் என்றார். முருகப்பெருமான் சூரனோடு போர்செய்ய அவன், மாமரமாக மாற்றருவடைந்தான்; அம் மரத்தை ஆறுகளில் வேரோடு பறிய விழ்த்தினார் என்பது வரலாறு. ஆறுவது நான்கு வடமொழியில் சஷ்டி என்பர். தமிழில் வந்த வழங்குங்கால், முப்பத்தோராவது சகர மெய்யாகிய 'ஷ'; டகரமாக மாறும் தமிழின் ஒலிக்கேற்ப. அதனைச் 'சட்டி' என்றே வழங்குவர். சட்டி: 'சஷ்டி' யென்பதன் திரிபு. முருகப்பெருமான் திருநாளில் இச் சஷ்டியைக் கொண்டாடுவது உலக இயல்பு. சாறு - திருவிழா, குழம்பு என்ற இருபொருள் உன்னன; ஆதலால் கொக்கைக் குழம்பாகச் சட்டியில் வைத்தபோது சைவர்களும், வேதப்பிராமணர்களும், முற்றத்தறந்த முனிவர்களும் அச் குழம்புச்சுவை கண்டு உண்டார்களென்றும், சட்டித் திருநாளைச் சைவர்களும் அந்தணர்களும் முற்றத்தறந்த முனிவர்களும் கொண்டாடிச் களித்தார்களென்றும் இருபொருள் நயத்தோன்றச் சிலேடை அனியாகக் குறித்த திறப்பாடு என்பையும் உருக்கும் மிக்க சுவை வாய்ந்த பகுதிகளாகும்.

பிக்கு - பிசுரு; ஒவ்வாததன்மை. குறவன் கூறுகின்றான். என் கருத்துக்கு மாறுபட்டுப் பேசாமல் நீ கண்ணிகளை யெடுத்துக்கொண்டு கொக்குகளைப் பிடிப்பதற்கு வா என்று கூறுகின்றான். அத் தொடரே 'பிக்குச் சொல்லாமலே கொக்குப்படுக்கவே' என்பது. (கடு)

கவிச்சுற்று

கொச்சகக்கலிப்பா

ஆனைகுத்திச் சாய்த்ததிற லாளர்திருக் குற்றலர்
கூனிகொத்தி முக்கிலிக்கிக் கொக்கிருக்கும் பண்ணையெல்லாம்
சேனை பெற்ற வாட்காரச் சிங்கனுக்குக் கண்ணிகொண்டு
பூனைகுத்தி நூவன்முழுப் பூனைபோல் வந்தானே.

(பொ - ரை.) தாருகாவனத்து முனிவர்கள் விட்ட யானையைக் குத்திக்கொன்ற வீரமுடையவரான திருக்குற்றலநாதருக்குரிய வயல்களின் இடமெங்கணும் இரூல்மீன்களைக் கொத்தி, அவைகளை விழுங்க மாட்டாமல் முக்கி விக்கலெடுத்துக்கொண்டு கொக்குகள் எல்லாம் இருக்கின்றன; அவைகளைப் பிடித்தற்கு வேடர்களாகிய படையை யுடைய வாளைக்கொண்ட சிங்கனுக்கு உதவியாக அவைகளைப் பிடிக்கும் கண்ணிகளை யெடுத்துக்கொண்டு பூனையைக் குத்துவதில் வல்லவனான நூவன் என்னும் குறவன், பெரிய வெருகுப் பூனைபோல் அங்கே வந்து சேர்ந்தான்.

(வி - ரை.) திறலாளர் - வலிமையுடையவர். பூனைகுத்திநூவன் - பூனையைக் குத்திப்பிடித்தலில் வல்லவனான நூவன். (கசு)

நூவன், பறவை மிடிக்கும் வகையைச் சொல்லுதல்

இராகம்—காம்போதி. தாளம்—சாப்பு

கண்ணிகள்

- (1) கலந்த கண்ணியை நெருக்கிக் குத்தினாற் காக்கை
யும்படுமே குளுவா - காக்கை யும்படுமே
- (2) மலர்ந்த கண்ணியைக் கவிழ்த்துக் குத்தினால் வக்கா
வும்படுமே குளுவா-வக்கா வும்படுமே
- (3) உலைந்த கண்ணியை இறுக்கிக் குத்தினால் உள்ளா
னும்படுமே குளுவா-உள்ளா னும்படுமே
- (4) குலைந்த கண்ணியைத் திருத்திக் குத்தடா குற்றல
மலைமேல் குளுவா-குற்றல மலைமேல்.

(பொ - ரை.) அடே குளுவா! பெரிய கண்களையுடையவான கண்ணிகளை நெருக்கிக் கீழே பதித்து வைத்தோமானால் காக்கைகளும் கூட அக் கண்ணிகளில் அகப்பட்டுக்கொள்ளும்; அக் கண்ணிகளைக் கீழே கவித்துப் பதித்து வைத்தோமானால் வக்காப் பறவையும் அகப்பட்டுக் கொள்ளும்; உலைந்து சுருங்கியிருக்கின்ற கண்ணிகளை நன்றாக முடிபோட்டுக் கீழே பதித்து வைத்தோமானால் உள்ளான் பறவைகளும் அகப்பட்டுக்கொள்ளும்; அதனால், அடே குற்றலமலைக் குளுவா! குற்றலமலைக் குளுவா! நீ சிக்குப்பட்ட கண்ணிகளைச் சிக்கெடுத்துக் கீழே பதித்து வையடா! குற்றலமலைக் குளுவா!

(வி - ரை.) உலைந்த - தளர்ந்த. இறுக்குதல் - முடிச்சுப்போடுதல்.

சிங்கன், சிங்கியைக் குறித்துச் சொல்லுதல்

கொச்சகக்கலிப்பா

கள்ளுலவு கொன்றையந்தார்க் கர்த்தர்திரி கூடவேற்பிற்
பிள்ளைமதி வாள்முதலாள் பேசாத வீறடங்கத்
துள்ளிமடி மேலிருந்து தோளின்மேல் ஏறிஅவள்
கிள்ளைமொழி கேட்கவொரு கிள்ளையா னேனிலையே.

(பொ - னர.) தேன் பொருந்திய கொன்றைமலர் மாலையை
அணிந்த தலைவரான திரிகூடநாதருக்குரிய திரிகூடமலையில் வாழ்
கின்ற மூன்றும்பிறையைப் போன்ற நெற்றியையுடைய என் காதற்
சிங்கியானவள், தன் பேச்சின் சிறப்புக் குன்றும்படியாகவும் அவள்
மடிமீது குதித்துச்சென்றும் மடிமேல் இருந்தும் தோள்மேல் ஏறியும்
அவளின் கிளிமொழி போன்ற மழலைச் சொற்களைக் கேட்பதற்கு, நான்
ஒரு கிளியாகவாவது பிறந்தேனில்லையே! (கிளியாகப் பிறந்திருந்தால்
அவன் மொழியைக் கிட்ட இருந்தே கேட்பேனே என்கின்றான்
சிங்கன்.)

சிங்கன், நாவலைப் பேசாதிருக்கக் கூறுதல்

இராகம்—கல்யாணி. தாளம்—ஆதி

பல்லவி

(1) கேம்பா றடையே! போறுபோறு கேம்பா றடையே! (கே)

அனுபல்லவி

(2) கேம்பா றடையே! நம்பர்குற் றுலர்
கிருபைப் புறவிற் பறவை படுக்கையில்
வம்பாக வந்ததன் சத்தத்தைக் கேட்டல்லோ
வந்த குருவி கலைந்தோடிப் போகுது; (கே)

சரணங்கள்

(3) ஏறுத மீன்களும் ஏறி வருகுது
எத்திசைப் பட்ட குருகும் வருகுது
நூறு கண்ணியைப் பேருகக் குத்தியே
நாவனும் நானும் இருந்தோம் உனக்கினிப்
பேருன சூளை மருந்தா கிலும்பிறர்
பேசாமல் வாடைப் போடியா கிலுமரைக்
கூறு கிலும்ஒரு கோக்கா கிலும்நரிக்
கோம்பா கிலுந்தாரேன் வம்புகள் பேசியே; (கே)

- (4) பூசி உடுத்து முடித்து வளையிட்டுப்
பொட்டிட்டு மையிட்டுப் பொன்னிட்டுப் பூவிட்டுக்
காசு பறித்திடும் வேசையர் ஆசாரக்
கண்ணிக்குள் ளேபடும் காமுகர் போலவும்
ஆசார ஈனத் துலுக்கன் குதிரை
அடியோட்டுப் பாறை அடியோட்டி னாற்போலும்
தேசத்துக் கொக்கெல்லாம் கண்ணிக்குள் ளேவந்து
சிக்குது பார்வறி தக்குது பார்ப்பினிக்; (கே)
- (5) ஆலாவும் கொக்கும் அருகே வருகுது
ஆசாரக் கள்ளர்போல் நாரை திரியுது
வேலான கண்ணியர் ஆசையி னாற்கீழும்
மேலும் திரிந்திடும் வேடிக்கைக் காரர்போல்
காலால் திரிந்து திரிந்து திரிந்தேங்கள்
கண்ணிக்குள் ளாகும் பறவையைப் போகட்டுப்
பாலாறு நெய்யாறு பாய்கின்ற ஓட்டத்திற்
பல்லோடிக் கச்சிறு கல்லகப் பட்டாற்போல். (கே)

(பொ - ரை.) (1) அடே அப்பா! உரத்துப்பேசாதேடா! சற்றுப்
பொறுபொறு, உரத்துப் பேசாதே அடா!

(2) உரத்துப் பேசாதே அடா! யாவரும் நம்பத்தக்கவரான திருக்
குற்றலநாதருக்குரிய அருள்பெற்ற வயல்களில் பறவைகளைப் பிடிக்
கின்றபோது வீணை நீ பேசிய உன் குரலைக் கேட்டன்றோ பறந்து
வந்த குருவி கொக்கு நாரை முதலியன எல்லாமும் கலைந்தோடிப்
போய்விட்டன. (அடே அப்பா! உரத்துப் பேசாதே! இனிச் சத்தம்
போடாதே!)

(3) ஏறாத மீன்களும் ஏறி வருகின்றன; எல்லாத் திசைகளிலும்
இருக்கின்றனவான பறவைகளும் பறந்து இங்கே வருகின்றன;
கணக்கில்லாதபடி கண்ணிகளை நமக்குப் பயன்படும்படி கீழே பதித்து
நூலும் நானுமாக இங்கே காத்திருந்தோம்; இப்பொழுது உனக்குப்
பயன்படக்கூடிய வேசையர்களை மயக்கும் மருந்தையாவது அடுத்த
வர்கள் பேசாது இருக்கும்படியான வாடைப் பொடியையாவது
(இங்கே பறவைகள் பிடிபடுமானால் அவற்றில்) உனக்குப் பாதிப்
பங்காகிலும், ஒரு கொக்காவது நரிக்கொம்பாவது தருகின்றேன்.
மேலும் வீணவார்த்தைகள் பேசி வீணைச், (சத்தம் போடாதே அடே!
உரத்துப் பேசாதே!)

(4) மணம் பொருந்திய கலவைச்சாந்து, மணஎண்ணெய்
(தைலம்) முதலியவற்றை உடலில் பூசிக், கூந்தலை வாரிமுடித்துக்,
கையில் வளையலிட்டு, நல்ல உடை உடுத்து, நெற்றியில் பொட்டிட்டுக்,
கண்ணுக்கு மையெழுதி, பொன் நகைகள் பூண்டு, மலர்கள் முடித்துத்,
தம்மை அழகுபடுத்திக் காசு பறிக்கின்ற வேசைகளின் பொய்யொழுக்க

மாகிய வலைக்குள் சிக்கிக்கொள்ளுகின்ற காமங்கொண்ட ஆடவர்களைப் போலவும், ஒழுக்கங்கெட்ட துலுக்கன் ஒருவனுடைய குதிரையானது போனபோது அதன் கால்கள் பாதையின் அடியை ஒட்டிக்கொண்டு மேலே செல்லமாட்டாமல் நின்றது போலவும், நம் நாட்டிலுள்ள கொக்கு முதலிய பறவைகள் எல்லாம் கண்ணிக்குள் வந்து சிக்கி அகப்பட்டுக்கொண்டதைப் பாரடா! இனி நமக்கு அவைகளின் தகைக் கறிகள் கிடைத்துவிட்டது பாரடா! (இனி உரத்துப் பேசாதே அடே அப்பா!)

(5) ஆலாவும் கொக்கும் அண்மையில் வருகின்றன; திருட்டில் தேர்ந்த கள்வர்களைப் போல் நாரைகள் இரைபொறுக்கத் தருணம் பார்த்துக்கொண்டு திரிகின்றன; வேல்போன்ற கண்களையுடைய பெண்களின் ஆசையிலுலே அங்கும் இங்கும் சுற்றிச்சுற்றித் திரிகின்ற காமங் கொண்ட தூர்த்தர்களைப்போல் தம் கால்களினால் மெல்லமெல்ல நடந்துவந்து எங்கள் கண்ணிக்குள் அகப்படுகின்ற பறவைகளை உன் சத்தத்தால் போகும்படி செய்து பாலும் செய்யும் ஆறுபோல் பெருகக் கிடைத்து உணவு உண்ணும்போது உதட்டில் பற்கள் முறிந்து விழும் படி ஒரு சிறு கல் வந்து சேர்ந்து, உண்பதைத் தடைப்படுத்துவது போல, நீயும் பறவைபிடிப்பதற்குத் தடையாக, (அடே அப்பா! உரத்துப் பேசாதே.)

(வி - ரை.) 1-5. கெம்பாறடையே!—கெம்பாதே: வேடர்கள் பேசுகின்ற பேச்சு; குழுஉக்குறி. கெம்புதல் - சத்தம் போடுதல். கெம்பாதே - சத்தம் போடாதே. கெம்பாதே - கெம்பாறே என வழுவாக வந்த வழுவமைதி. அட+ஐயே-அடையே என நிலைமொழி அகரம் கெடப் புணர்ந்தது; அடே அப்பா என்பது பொருள். வம்பு - வீண். குளை மருந்து - வேசையர்களை மயக்கும் மருந்து- கூறு - பங்கு. ஆசாரக் கண்ணி - பொய்யொழுக்கமாகிய வலை. அடியொட்டுப் பாதை - குதிரை அடியெடுத்த வைக்கமாட்டாமல் ஒட்டிக்கொண்டு நின்ற பாதை. ஒரு துலுக்கன் திருக்குற்றலமலைக்கு ரேரே குதிரையீதேறி வந்தானென்றும், அங்குச் சவாமி திருச்சன்னிதி இருக்கின்றது, போகக்கூடாதென்று கண்டவர்கள் கூறினார்களென்றும், அவன் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் குதிரையைப் போகத் தூண்டினானென்றும், அப்பால் குதிரை செல்லமாட்டாது அதன் கால்கள் பாதையில் ஒட்டிக்கொண்டு மடிந்ததென்றும் கூறும் திருக்குற்றலத்தல் புராண வரலாற்றை உட்கொண்டு இவ்வாறு கூறினார்- ஒட்டம்: ஒட்டம் என்னும் வடசொல்; உதடு என்பது பொருள். தாக்குதல் - தங்குதல்; இங்கே கிடைத்தல். (கக)

கவிக்கூற்று

என்செர்க் கழிநெடிடை ஆசிரிய விருத்தம்

தேவி குழல் வாய்மொழிப்பெண் நாச்சி யார்கால்

சேண்பகக்கால் திருந்தமதி குடி னார்கால்

காவீவயல் வேண்ணமடை தட்டான் பற்றுக்

களளிஞளம் அழகர்பள்ளம் கூத்தன் மூலை

வாலிதோறும் நின்றிசிங்கள் வேட்டையாடி
வடவருவி ஆற்றுக்கால் வடகால் தென்கால்
கோவில்விளை யாட்டம்எங்கும் கண்ணி குத்திக்
கூவினான் நூவனைவிட் டேவி னானே.

(பொ - ரை.) தேவியாகிய குழல்வாய்மொழி அம்மையின் வாய்க்
கால் செய், செண்பகக்கால் செய், அழகாகப் பிறையை முடியிலணிந்த
திருக்குற்றாலநாதரின் வயல்கள், குவளைமலர்கள் நிறைந்த வயல்கள்,
வெண்ணமடைச்செய், தட்டான்செய், கள்ளிகுளச்செய், அழகர் பள்ளச்
செய், கூத்தன் மூலைச்செய், இன்னும் பல நீர்நிலைகள் தோறும் நின்ற,
சிங்கனானவன் பறவை வேட்டையாடி, வடஅருவி ஆற்றுக்கால், வடகால்
தென்கால், கோவில் விளையாட்டச்செய் ஆகிய எல்லா இடங்களிலும்
கண்ணிகளைப் பதித்துப் பறவைகளை அழைத்தவனாய் நூவனை அப்
பறவைகளைப் பிடித்துவரச் சொல்லி அங்கே அனுப்பினான். (க00)

சிங்கள், பறவைகள் மேய்வுதைச் சொல்லுதல்

இராகம்—தர்பார். தாளம்—சாப்பு.

கண்ணிகள்

- (1) கல்வித் தமிழ்க்குரியார் திரிகூடக் கர்த்தர்போற் றுள்பரவும்
செல்வக் கடலனையான் குற்றாலச் சிவராமநம்பி எங்கோன்
வல்ல மணியபட்டன் பெருமை வளர்ச்சங்கு முத்துநம்பி யே;
வெல்லுங்குற் றாலநம்பி புறவெல்லாம் மீன்கொத்திக் கூட்டமை
- (2) சீராளன் பிச்சைப்பிள்ளை திருப்பணிச் செல்வப் புதுக்குளம்
காராளன் சங்குமுத்து திருத்தொடைக் காங்கேயன்கட்டனாயும்
மாராசன் தென்குடிசை வயித்திய நாதன் புதுக்குளமும்
தாராள மானபுள்ளும் வெள்ளன்னமும் தாராவும் மேயுதையே;
- (3) தானக் கணக்குடனே சீபண்டாரந் தன்மபத் தர்கணக்கும்
வானவர் குற்றாலர் திருவாசல் மாடநற் பத்தியமும்
நானிலஞ் சூழ்குடிசை வைத்திய நாத நரபாலன்
தானபி மானம்வைத்த சிவராமன் சம்பிர திக்கணக்கும்
- (4) வேதநா ராயணவேள் குமாரன் விசைத்தொண்டை நாடாளன்
சீதரன் முத்துமன்னன் விசாரிப்புச் சேர்ந்த புறவினெல்லாம்
காதலாய்க் கண்ணிவைத்துப் பறவைக்குங் கங்கணங்கட்டி.

[நின்றேன்

ஏதோ ஒருபறவை தோடர்ந்துவந் தென்னைக் கடிக்குதையோ.

(பொ - ரை.) (1) கற்கத்தக்க தமிழுக்கு உரியவராகிய திரிகூட
நாதரின் பொன்போலும் திருவடிகளை வணங்குகின்ற செல்வத்திற்
கடல்போல் மிகுந்தவனும், குற்றாலநகரில் வாழ்கின்ற சிவராமனென்
னும் பெயருடைய ஆண்டகையும் எனக்குத் தலைவனாகிய வல்லமணிய

பட்டனும், பெருமை மிக்க வளர்கின்ற சங்குமுத்து நம்பியென்பானும், யாரையும் வெல்லுகின்ற குற்றால நம்பி யென்பானுமாகிய இவர்களுக் குரிய வயல்களிலெல்லாம் மீன்கொத்திப் பறவைகளின் கூட்டங்கள் கிறைந்துள்ள அப்பா!

(2) நிறப்புடையவனான பிச்சைப்பிள்ளை திருப்பணிக்காக விட்ட செல்வப் புதுக்குளச் செய்யிலும், வேளாளர் குலத்தவனான சங்குமுத்து என்பவன் திருத்தொடைக் காங்கேயன் கட்டளைச் செய்யிலும், கிறந்த மன்னன் போன்ற தென்குடிசை வைத்தியநாதனுக்குரிய புதுக்குளச் செய்யினிடத்தும், மிகுதியான பலவகைப் பறவைகளும், வெண்ணிற முடைய அன்னங்களும், தாராக்களும் மேய்கின்றன அப்பா!

(3) தானக்கணக்குச் செய்யுடனே, ஸ்ரீபண்டாரத்துக்குத் தரு மத்துக்காக விடப்பட்ட பத்தர் கணக்குச் செய்யிலும், தேவராகிய திருக்குறளாலாதர் திருவாயில் மண்டபத்தின் நல்ல பத்தியச் செய்யி லும், நான்கு திசைகளிலும் புகழ்மிக்க வைத்தியநாதன் என்னும் மக்க ளின் தலைவனாக மக்களிடத்துப் பேரன்புகொண்ட சிவராமனுக்குச் சம்பிரதிக் கணக்குக்காகக்கொண்ட சம்பிரதிக்கணக்குச் செய்யிலும், (பறவைகள் மேய்கின்றன.)

(4) வேதநாராயணன் மகனும் வெற்றியுள்ள தொண்டை நாட் டினை ஆள்கின்றவனுமான சேதான் முத்துமன்னனுக்குரிய விசாரணைக் குச் சார்ந்ததான எல்லா வயல்களிலும் பறவைகளைப் பிடிக்க வேண்டு மென்ற போராவலுடன் நான் கண்ணி கட்டிப் பறவைகளைப் பிடிப்பதற் குக் கண்ணுங் கருத்துமாக நிற்கலானேன்; ஏதோ ஒரு பறவை இன்ன பறவைபென்று எனக்குத் தெரியவில்லை; அப் பறவை என்னை விடாமல் தொடர்ந்து பறந்து வந்து கொத்துகின்றது. (அப்பா! என்ன செய்வேன்!)

(வி - ரு.) 1—4. நம்பி - அருச்சுனர். காராளன் - வேளாளன் புன் - பறவை. சீர் - சீர்த்தி. குடிசை: ஓர் ஊர். விசை - விசயம். என்பதன் கடைக்குறை. தன்மபத்தர் கணக்கு; ஒரு வயலின் பெயர். இங்கே வருகின்றன யாவும் பெயர்களோடு சார்ந்தப்பட்டு வருவன; அவை வயல்களின் பெயர்களே ஆகும்.

‘ஏதோ ஒரு பறவை.....என்னைக் கடிக்குதையோ’ என்று சிங்கன் கூறுவது, ஒரு குறிப்புமொழி. இவனுக்குத் தன் காதலியாகிய சிங்கியின்மீது காதலுணர்வு தோன்ற, அது, அவனுக்கு மிகத் துன்பத் தைத் தந்து கெஞ்சை வருத்திற்றது. அதையே தன் தோழர்களான வேடர்களிடம் பறவைமேல் ஏற்றி ‘ஏதோ ஒரு பறவை கடிக்கு’ தென்று அவர்கள் குறிப்பாலறியுமாறு கூறினான். (௧௦௬)

சிங்கன். சிங்கியை நிகைத்து மயங்குநல்

அறுசீர்க் கழிநெடிசை ஆசிரிய விருத்தம்

காவலர் திரிகூடத்தில் காமத்தால் கலங்கி வந்த

நூலனைப் பழித்துச் சிங்கன் நோக்கிய வேட்டைக் காட்டில்

ஆவல்சேர் காம வேட்டை ஆசையால் அன்னப் பேட்டைச்

சேவல்போய்ப் புணரக் கண்டான் சிங்கிமேற்பிரமை கொண்டான்.

(பொ - ரை.) சோலைகள் நிறைந்துள்ள திரிகூட மலையில் காமத் தால் மனங்கலங்கி வந்த நூவளை இகழ்ந்து பேசிச், சிங்கனானவன் தான் நினைத்தபடி வேட்டையாடுகின்ற காட்டிடத்திலே, ஆசை மிகுந்த காமவேட்கை மிகுதியால் ஒரு பெண் அன்னத்தைத் தன் காதல் மிகுதியினாலே ஓர் ஆண் அன்னம் சென்று புணர்வதைப் பார்த்தான்; பார்த்த உடனே, தன் மனைவியாகிய சிங்கியினிடத்தில் காதல் மயக்கமுற்றான். (௧௦௨)

சிங்கன், சிங்கியை நினைத்துப் புலம்பல்

இராகம்—ஆகரி. தாளம்—சாம்பு.

கண்ணிகள்

எட்டுக் குரலில் ஒருகுரல் கூவும்பு ருவே ! என

தேகாந்தச் சிங்கியைக் கூவாத தேன்னகு லாவே;

மட்டார் குழலிதன் சாயலைக் காட்டே யூரமே ! அவள்

மாமலர்த் தாளநடை காட்டாத தேன்னவி காரமே;

தட்டோத்த கும்பத் தடமுலை காட்டுஞ்ச கோரமே ! சற்றுத்

தண்ணென்றும் வெச்சென்றுங் காட்டிலிட்டால் உபகாரமே

கட்டித் திரவியம் கண்போலும் நன்னகர்க் காலியே ! கண்ணிற்

கண்டிடம் எல்லாம் அவளாகத் தோணுதே பாலியே.

(பொ - ரை.) எட்டுவகைக் குரல்களில் ஒன்றான ஒரு குரலைக் கூவுகின்ற புராவே ! என்னுடைய ஒன்றுபட்ட காதற் கிழத்தியை நீ அழைத்துக் கூவாதது என்ன அன்போ ? மணம் பொருந்திய கூந்தலை யுடைய என் காதற் சிங்கியினது சாயலைக் காட்டுகின்ற மயிலே ! அவ ளுடைய சிறந்த தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளின் நடையை நீ எனக்குக் காட்டாமல் இருப்பது என்ன வேறுபாடோ ? உள்ளிடமெங் கும் குடத்தைப்போன்ற பெரிய கொங்கைகளின் தோற்றத்தைக் காட்டு கின்ற சக்கரவாகப் பறவைகளே ! நீங்கள் அக் கொங்கைகளின் குளிர்ச்சியையும் வெப்பத்தையும் காட்டிவிடுவீர்களானால் எனக்குப் பேருதவியாக இருக்குமே ? என் சிறந்த பாக்கியமாகிய சிங்கியின் கண் கள் போல் மலர்ந்து நல்ல திருக்குற்றாலநகரத் தடாகத்தில் மலர்ந் திருக்கும் கருங்குவளை மலர்களே ! கண்ணால் உங்களைக் கண்ட இடங் கள் தோறும் அவன் உருவாகவே தெரிகின்றதே ; பாலிகளே ! (நீங்கள் அவன் நினைவை உண்டாக்கிவிட்டீர்களே ! என்ன செய்வேன் ! எவ் வாறாய்வேன் !)

(வி - ரை.) எட்டுக் குரல் : மயில் புற அன்னம் காடை வண்டானம் (நாரை) குயில் கோழி வண்டு இவற்றின் ஒலிகள். நல்ல மங்கை யர்கட்குக் கலவிக் காலத்தில் இங் குரல்கள் இன்ப நிலையில் தம்மை மறந்து தோன்றுமென்று காதலிற் கன்புபுணர்ந்தோர் நுனித்தறிந்து கூறுபு ; இதனை, அருணகிரிநாதரும் தாம் ஆக்கிய திருப்புகழ் நூலின் கண் ஓரிடத்து, 'மயில் குயில் புறவென மிக வாய்விட்டு உருக்கும்' என்று கூறுவதும் காண்க. காட்டிடத்தே தனியே இருந்து தன் சேவலை அழைக்கும் புறவைக் கண்டான், சிங்கன். தன் காதற் காதலி சிங்கியின் குரல் எண்ணந்தோன்றிற்று. அதைப்பார்த்து, 'நீ என்

காதலியை அழைக்காத தென்ன? என்று கேட்கின்றான். பிறவும் இவ்வாறே கொள்க.

மட்டு - தேன்; இங்கே மணம். மயூரம் - மயில்; வடசொல். இச் சொற்கள் பிற்காலத்தில் கலந்து தமிழின் தூய உருவையும் ஒலி இனிமையையும் கெடுத்தன. விகாரம் - வேறுபாடு; வடசொல். தட்டு - உள்ளிடம். குப்பம் - குடம். சகோரம் - சக்கரவாகப் பறவைகள். தன்மை - குளிர்ச்சி. வெச்சு - வெப்பம்; குடு. மகளிர் கொங்கையின் இயற்கைத் தன்மை. வெப்பக்காலத்தில் குளிர்ந்தும் குளிர்காலத்தில் குடுமாக இருக்குமென்பர். 'தண்ணென்று வெச்சென்றுபோன் வார் கொண்டணந்த முலை' என்று குமரகுருபர அடிகளார் கூறுதலும் அறித. (க௦க)

சிங்கள், வேட்டையைப்பற்றிச் சொல்லுதல்

கொச்சகக் கவிப்பா

செட்டிபற்றில் கண்ணிலைத்துச் சிங்கிநடைச் சாயலினாற்
பெட்டைக் குளத்தில் அன்னப் பேடைநடை பார்த்திருந்தேன்
கட்டுற்ற நன்னகர்க்கேன் கண்ணியேலாம் கொத்திவெற்றி
கோட்டிக்கொண் டையே குருவியேலாம் போயினுமே.

(பொ - ரை.) செட்டிவயலில் நான் கண்ணிகளை ஊன்றி வைத்து என் சிங்கியினது நடையைப்போல் நடக்கின்ற தன்மையினால் பெட்டைக் குள வயலில் செல்கின்ற பெண் அன்னத்தினது நடையைப் பார்த்த வண்ணமாக இருந்தேன்; கட்டமைந்த வலிமை பெற்ற கண்ணிகளையெல்லாம் தம் வாய்களாற் கொத்தி யெடுத்துவிட்டு வெற்றிக்கொட்டுக் கொட்டிக்கொண்டு நல்ல சேர்க்கையுள்ள திருக்குறூரல் நகருக்குப் பறவைகளெல்லாம் பறந்து போகின்றன ஐயே!

(வி - ரை.) செட்டிபற்று: ஒரு வயலின் பெயர். பெட்டைக் குளம் ஒரு வயலின் பெயர். கட்டு - சேர்க்கை. வெற்றிக்கொட்டு - வெற்றி கொண்டதற்கு முழக்கும் பறை. குருவி - பறவை. போயினும் - போகின்றன. (க௦ச)

சிங்கள், பறவைகள் பறந்துபோவதைச் சொல்லுதல்

இராகம்—முகாரி. தாளம்—சாம்பு.

பல்லை

(1) போயினும் ஐயே! பறவைகள் போயினும் ஐயே! (போ)

அனுபல்லை

(2) போயினும் ஐயே! நாயகர் குற்றூலர்
போல்லாத தக்கன் மகத்தை அழித்தநாள்
வாயில் அடிபட் டிடிபட் டைதபட்டு
வானவர் தானவர் போனது போலவே; (போ)

- (3) மேடையில் நின்றொரு பஞ்சவர் னக்கிளி
மின்னூர்கை தப்பிஎன் முன்னாக வந்தது
பேடைஎன் றேஅதைச் சேவல் தொடர்ந்தது
பின்னொரு சேவலும் கூடத் தொடர்ந்தது
சூடிய இன்பம் இரண்டுக்கும் எட்டாமல்
சுந்தோப சுந்தர்போல் வந்த கலகத்தில்
காடெல்லாம் பட்சியாக் கூடிவளம்பாடிச்
கண்ணியும் தட்டியென் கண்ணிலுங் குட்டியே; (போ)
- (4) ஆயிரம் கொக்குக்குக் கண்ணியை வைத்துநான்
அப்பாலே போயொரு மிப்பா யிருக்கையில்
மாயிருங் காகங்கள் ஆயிரம் பட்டு
மறைத்து விறைத்துக் கிடப்பது போலவே
காயம் ஒடுங்கிக் கிடந்தது கண்ணோன்
கண்ணி கழற்றி நிலத்திலே வைத்தபின்
சேயிழை தன்பொருட் டாலேபஞ் சாக்கரம்
சேபித்த மன்னவன் பாவம்போ னுற்போலப்; (போ)
- (5) தம்பமென் றேநம்பி னோரைச் சதிபண்ணித்
தாம்வாழப் பார்ப்பவர் செல்வங்கள் போலவும்
பம்பும் வடபால் அருவியில் தோய்ந்தவர்
பாவம் கழுநீராய்ப் போவது போலவும்
கும்ப முனிக்குச் சிவமான காலம்
குதித்தோடிப் போன வயிணவர் போலவும்
அம்பிகை பாகர் திரிகூட நாதர்
அடியவர் மேல்வந்த துன்பங்கள் போலவும். (போ)

(பொ - ரை.) (1) போகின்றன ஐயே! பறவைகள் போகின்றன ஐயே!

(2) உலகுக்கெல்லாம் தலைவராகிய திருக்குற்றாலநாதரானவர், தீயவனான தக்கன் செய்த வேள்வியை அழித்த நாளில், வாயினிடத்தே அடிபட்டும், உடம்பில் இடிக்கப்பெற்றும், காலால் உதைக்கப்பெற்றும் அஞ்சித் தேவர்களும் அசுரர்களும் ஒடிப்போன தன்மையைப்போல (பறவைகள் போகின்றன ஐயே, பறவைகள் போகின்றன ஐயே!)

(3) மேடையினின்றும் ஐந்து நிறக்கிளி ஒன்று அங்கிருந்த பெண்களின் கையினின்றும் விடுபட்டு என் முன்னாக வந்தது; அதைப் பெட்டைக்கிளி என்று நினைத்து, ஆண்கிளி ஒன்று தொடர்ந்து வந்தது;
தி. கு.—10

மற்றொரு ஆண் கிளியும் அக் கிளியுடன் தொடர்ந்து பறந்து வந்தது; தாம் கருதி வந்த இன்பம் இரண்டுக்கும் கிட்டாதபடி சுந்தன், உபசுந்தன் என்னும் அசுரர்கள் திலோத்தமை யென்னும் பெண்ணின் பொருட்டாக நிகழ்த்த போரில் மாண்ட தன்மைபோல, இக் காடுகள் எங்கும் பறவைகள் கூட்டமாகக் கூடிக்கொண்டும் அவைகள் பல வகைக் குரலெடுத்துக் கத்திக்கொண்டும், நான் வைத்த கண்ணிகளையும் தட்டிவிட்டு, என் கண்களிலும் தட்டிப் பாய்ந்து சென்று; (பறவைகள் போகின்றன ஐயே!)

(4) ஆயிரம் கொக்குகளுக்கு நான் கண்ணி வைத்துவிட்டுச் சற்றுத் தொலையில் சென்று இக் கண்ணியையே ஒருமிப்பாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில், ஆயிரம் கண்ணிக்குள்ளும் ஆயிரம் காகங்கள் அகப்பட்டு மறைபட்டுச் செத்துக்கிடப்பதுபோல உடல் ஒடுங்கிக்கிடந்ததைப் பார்த்து, நான் கண்ணிகளைக் கழற்றி நிலத்திலே வைத்ததும் தன் மனைவி மங்கையர்க்கரசி காரணமாக மதுரை அரசனாகிய கூன் பாண்டியன் ஐத்தெழுத்தை ஒதினவுடன் அவன் வினைகளெல்லாம் விடுபட்டுத் தொலைந்து போனாற்போல, (பறவைகள் போகின்றன ஐயே!)

(5) தாமே தம்க்கு ஆதரவென்று தம்மை நம்பினவர்களை வஞ்சனைசெய்து தாம் மட்டும் வாழப்பார்க்கின்ற தம்மைப் பேணிய மனிதர்களின் செல்வங்கள் அழிந்து தொலைவது போலவும், நிறைகின்ற நீர்ப்பெருக்கியையுடைய வடவருவித் தீர்த்தத்தில் முழுக்காடின வர்களின் பாவங்களெல்லாம் நீரில் கழுவுப்பட்டு அழுக்குகள் கரைந்து போவதுபோலவும், அகத்திய முனிவருக்குத் திருமால் உருவம் மாறிச் சிவ உருவமாக இறைவன் காட்சியளித்தபோது, அங்கே சற்றும் தங்காது துள்ளி வெளியேறி ஒடிப்போன திருமாலடியவர்களைப் போலவும், குழல்வாய்மொழியம்மையைத் தம் பாகத்திற்கொண்ட திரிகூட நாதப்பெருமானுடைய தொண்டர்களின்மேல் பற்றியிருந்த துன்பங்கள் உடனே ஒழிந்து போவதுபோலவும், (பறவைகள் போகின்றன ஐயே!)

(வி - ரு.) 1-5. மகம்-யாகம்; வேள்வி. தானவர் - அசுரர். சுத்தோபசுந்தர் என்பவர்கள் அரக்கர்கள்; உடன்பிறந்த அண்ணன் தம்பிகள். சுந்தர், உபசுந்தர் என்பது அவர்களின் பெயர். இருவரும் திலோத்தமை யென்ற அழகிய பெண்ணைருத்தியைத் கண்டு காமங் கொண்டு, அது வெறியாகி எனக்கு உனக்கு என்று கூறி வாய்ப் போராகிக் கைப்போர் செய்து இறந்தனர் என்பது வரலாறு.

ஒருமிப்பாய் - ஒரே பார்வையாய். மறைபட்டு - கண்ணிக்குள் மறைந்த. மன்னவன் - கூன்பாண்டியன். தம்பம் - பற்றுக்கோடு. வடபால் - வடபக்கம். பம்பும் - கெருங்கும். (க00)

நூலன், சிங்களைப் பறித்தல்

அறுசீர்க் கழிதெடிடை அசிரிய விருத்தம்

வருக்கையார் திரிகூடத்தில் மாமியாள் மகள்மேற் கண்ணும் பருத்திமேற் கையும் ஆன பான்மைபோல் வேட்டை போனாய் கருத்துவே றுனாய் தாயைக் கற்பித்த மகள்போல் என்னைச் சிரித்தனை சிங்கா உன்னைச் சிரித்தது காமப் பேயே.

(பொ - ரை.) குறும்பலா மரத்தினடியில் எழுந்தருளியிருக்கின்றவரான திருக்குற்றல நாதருக்குரிய திரிகூட மலையில் தன் மாமியாள் மகள்மீது ஒரு கண்ணும் பருத்திமேல் ஒரு கண்ணுமான பருத்தி எடுப்பவன். பருத்தியைப் பிறர் எடுத்துப் போகத் தான் அவனைக் கண்டு மோகித்துக் கண்ணை அவன்மீது செலுத்துகின்ற தன்மைபோலவும், கருத்து வேறுபட்டவளாய்த் தான் கூடாவொழுக்கங்கொண்டொழுகித் தன் தாய்க்கு அது கூடாதென்று அறிவு புகட்டிய ஒருத்தி போலவும் என்னைப் பார்த்துச் சிரிக்கலானாய்; உன்னை உலகமெல்லாம் சிரிக்கும்படி செய்தது காமமாகிய பேய்; இதை நீ அறியாயோ? (க0சு)

இதுவுமது

அறுசீர்க்கழி நெடிநடி ஆசிரிய விருத்தம்

கடுக்கையார் திரிகூடத்திற் காமத்தால் வாமக் கள்ளைக் குடித்தவர் போல வீழ்ந்தாய் கோக்குநீ படுத்து வாழ்ந்தாய் அடிக்கோரு நீனைவேன் சிங்கா ஆசைப்பேய் உனைவிடாது சேடிக்கோரு வளையம் போட்டுச் சிங்கியைத் தேடு வாயே.

(பொ - ரை.) கொன்றைமலை யணிந்தவராகிய திருக்குற்றல நாதருக்குரிய திரிகூட மலையில் ஆசைகொண்டு கெடுதல் தருகின்ற கள்ளைக் குடித்தவர்போல, நீ மயங்கி விழலானாய்; நீ எங்கே வாழப் போகின்றாய்? உனக்கு அடிக்கோரு வேறுபட்ட நீனைப்பு எதற்காக? உனக்குச் சிக்கிமேற்கொண்ட ஆசையாகிய பேய், உன்னை விட்டுவிடப் போவதில்லை; ஒவ்வொரு செடிகளிடத்தும் வளையமிட்டுச் சுற்றிச்சுற்றிப் பார்த்து உன் காதலி சிக்கியைத் தேடுவாய்ப்பா!

(வி - ரை.) கடுக்கை-கொன்றை மலர்மலை: ஆகுபெயர். வாமம் - கெடுதி. வாழ்ந்தாய்: வாழாட்டாய் என்னும் குறிப்புமொழி. வளையம் போடுதல் - வட்டமிட்டுச் சுற்றிச்சுற்றித் திரிதல். ஒரு பொருளைத் தேடுகின்றவர் இடைவிடாது திரும்பித்திரும்பிப் போன இடத்திலேயே பின்னும் பின்னும் போய்த்தேடுவது உலக இயல்பானதால் இவ்வாறு கேலியாகக் கூறினான். வளையம் - வட்டம். போட்டு - திரிந்து. (க0௭)

சிங்கன், சிங்கியைத் தேடும்படி நூவனுக்குச் சொல்லுதல்

அறுசீர்க் கழிநெடிநடி ஆசிரிய விருத்தம்

வேவேக் கள்ளி யோர்நாள் மெய்யிலா தவனென் றென்னை ஊடலில் சொன்ன பேச்சால் உருவிலி பகைத்தான் என்மேல் போவோன் புட்ப பாணம் புறப்பட மாட்டேன் நூவா தேடிநீ திரிகூடத்தில் சிங்கியைக் காட்டு வாயே.

(பொ - ரை.) திருட்டுக் குறச்சிறுக்கி ஒருநாள் உண்மையில்லாதவன் (உடம்பில்லாதவன்) என்று என்னைப் பிணக்கக் காலத்தில் சொன்ன சொல்லால் உருவமில்லாதவனான மன்மதன் (இவனும் மெய்யில்லாதவன் ஆனால் நமக்குப் பகைவன் எனக் கருதி) என்மேல் பகை

கொண்டான்; அவன் என்மீது மலர்க்கணைகளை இனிச் செலுத்தி வருத்தவான்; ஆகவே, இனி நான் அவனைத்தேட வெளியிலேயே போகமாட்டேன்; தாவா! இத் திரிகூட மலையில் போய் அவனைத் தேடிச் கண்டுபிடித்து எனக்குத் தெரியப்படுத்துவாயாக.

(வி - ஐர.) மெய்யில்லாதவன் - உண்மை இல்லாதவன்; உடம்பு இல்லாதவன் என இருபொருள் நயம் காண்க. (க0அ)

தாவர், சிங்கியைத் தேடமாட்டேனென்று முறுத்துக்கூறல்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

அங்கணர் திரிகூடத்தில் அவனை அணைந்தால் என்ன நுங்களில் பிரிந்தா லென்ன நூவனுக் குண்டோ ஈட்டம் கங்கணம் எனக்கென் சிங்கா காசலை உனக்குண் டானால் கோங்கணச் சிங்கி தன்னைக் கூட்டிவா காட்டு வேணே.

(பொ - ஐர.) அழகிய கண்களையுடைய திருக்குற்றால நாதருக் ஞாய் இத் திரிகூட மலையிடத்தே அவனைப் போய் நீ அணைந்தால் எனக்குக் கிடைப்பது என்ன? நீங்கள் இப்போதிரூப்பதுபோலத் தனித் தனியே பிரித்திருந்தால்தான் எனக்கென்ன? தாவலாகிய எனக்கு என்னடா ஈட்டம் வரப்போகின்றது? இதில் நான் கங்கணங் கட்டிக் கொண்டு அவனைத் தேடிப்பிடிக்கும் வேலை எனக்கு எதற்கு? அக்கறை உனக்கு இருக்குமால், கொங்கணாட்டுக் குறத்தியாகிய சிங்கியைத் தேடிப்பிடித்தக கூட்டிக் கொண்டுவா; நான் அவள்தான் என்று உனக்குத் தெரிவிக்கிறேன். (நான் போய்த்தேட முடியாது! ஆத்திரக் காரன் நீ போ.)

(வி - ஐர.) தாவன் சிங்கனைப் பார்த்து கையாண்டியாகப் பேசுகின்றான்; எனக்கு இது வேலையல்ல நீ போய் அவனைக் கண்டுபிடித்துக் கூட்டி வந்தால் நான் அவனை இவள்தான் சிங்கியென்று காட்டுவேன் என்று அவன் கூறுவது, நகைச்சுவை தருவதோடு குறவர் சேரி மொழிகளான கங்கணங் கட்டுதல், ஈட்டம், காசலை போன்ற சொற்களை இணைத்துக் குறவன் பேச்சுப்போல் கூறியிருப்பது இறம்பூது தருவதாகும். கங்கணக் கட்டுதல்: ஒரு பொருளைக் கண்டுபிடிப்பேனென்றும், செய்து முடிப்பேனென்றும், உறுதிகொண்டு கையிற் கட்டிக்கொள்ளும் காப்பு. அஃது அப்பெயரால் ஆகுபெயராக வழங்குகின்றது. காசலை - அக்கறை; மனஒருமிப்பு. (க0க)

சிங்கர், சிங்கியைத் தேடல்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருவண்ணா மலைகாஞ்சி திருக்கா ளத்தி
சீகாழி சிதம்பரம்தேன் னாறார் காசி
குருநாடு கேதாரம் கோலக் கொண்டை
கோகரணம் சேகநாதம் கும்ப கோணம்

அரியலூர் சீரங்கம் திருவா னைக்கா
அடங்கலும் போய்ச் சிங்கிதனைத் தேடிச் சிங்கன்
வருசிராப் பள்ளிலிட்டு மதுரை தேடி
மதிகோண்டான் திரிகூடம் எதிர்கண் டானே.

(பொ - ரை.) திருவண்ணாமலை, காஞ்சிபுரம், திருக்காளத்தி, சேகாழி, சிதம்பரம், திருவாரூர், காசி, குருச்சேத்திரம், திருக்கேதாரம், கோலக்கொண்டா, திருக்கோகர்ணம், செகநாதம், கும்பகோணம், அரியலூர், சீரங்கம், திருவாணைக்கா ஆகிய நகரங்கள் எல்லாவற்றிலும் தேடிச்சென்று அங்கெல்லாம் சிங்கியைக் காணக் கிடைப்பதாய்த் திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை முதலிய இடங்களிலும் தேடித்திரிந்து மூன்றாம்பிறையை அணிந்தவராகிய திருக்குற்றாலநாதர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திரிகூடமலைக்கு வந்து சேர்ந்தான்.

(வி - ரை.) குருநாடு, குருச்சேத்திரம் - பாண்டவர் ஆண்ட நாடு.

இதுவுமறு

எண்ணெய்க் கழிநெடிடை ஆசிரியவிருத்தம்
வில்லிபுத்தூர் கருவைநல்லூர் புன்னைக் காவு
வேள்திருச்சேந் தூர்குருகூர் சீவை குந்தம்
நெல்வேலி சிங்கிதளம் தேவ நல்லூர்
நிலைதருஞ்சிற் றார்குமரி திருவாங் கோடு
சொல்லரிய குறுங்கைகளாக் காடு தேடித்
தோன்மருதூர் அத்தாள நல்லூர் தேடிச்
செல்வர் உறை சிவசயிலம் பாவ நாசம்
திரிகூடச் சிங்கிதனைத் தேடு வானே.

(பொ - ரை.) (அப்பால் பின்னரும் தேடப் புறப்பட்டு) வில்லிபுத்தூர், கரிவலம் வந்த நல்லூர், புன்னைக்காவாகிய சங்கரநயினர் கோவில், முருகன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருச்சேந்தூர், ஆழ்வார் திருநகரி, சீவைகுண்டம், திருநெல்வேலி, சிங்கிதளம், தேவநல்லூர், நிலைபெற்றிருக்கின்ற சிற்றூர், கன்னியாகுமரி, திருவனந்தபுரம், சொல்லுதற்கரிய திருக்குறுங்குடி, களக்காடுகளிலெல்லாம் தேடி, பழமையான மருதூர், அத்தாளநல்லூர் இவைகளிலும் தேடி, இறைவர் தங்கும் சிவசைலம், பாபநாசம் முதலிய இடங்களிலெல்லாம் திரிகூடமலைச் சிங்கியைச் சிங்கன் தேடுவதானான்.

(வி - ரை.) புன்னைக்காவு - சங்கர நயினர் கோவில். குருகூர் - ஆழ்வார் திருநகரி. குறுங்கை - திருக்குறுங்குடி. செல்வர் - அருளுடைய இறைவர். திரிகூடச் சிங்கி - திரிகூட மலையில் இருக்கின்ற சிங்கி. தேடுவான்: தேடினான்: இயல்பாக வந்த காலவழுவமைதி. சிங்கினான்வன் தன் காதலியைத் தேடுகின்றான்; வில்லிபுத்தூர் முதல் பாவநாசம் நகர்வரை தேடித் தேடி இளைத்து வருந்துகின்றான். (ககக)

இதுவுமது

சிங்கன், சிங்கியைத் தேடி.க் காணாமல் வருந்துதல்

இராமம்—நிலாம்புரி. தானம்—ஆதி.

கண்ணிகள்

- (1) பேடை மயிலுக்குக் கண்ணியை வைத்துநான்
மாடப் புறவுக்குப் போனேன்
மாடப் புறவும் மயிலும் படுத்தேன்
வேடிக்கைச் சிங்கியைக் காணேன் ;
- (2) கோல மயிலுக்குக் கண்ணியை வைத்துநான்
ஆலாப் படுக்கவே போனேன்
ஆலாவும் கோல மயிலும் படுத்தேன்
மாலான சிங்கியைக் காணேன் ;
- (3) வெவ்வாப் பறவையின் வேட்டைக்குப் போய்க்காம
வேட்டையைத் தப்பிவிட் டேனே
வவ்வால் பறக்க மரநாய் அகப்பட்ட
வைபவம் ஆச்சுது தானே ;
- (4) இவ்வாறு வந்தஎன் நெஞ்சில் விரகத்தை
எவ்வாறு தீர்த்துக்கொள் வேனே
சேவ்வாய்க் கரும்பை அந்நராக வஞ்சியைச்
சிங்கியைக் காணுகி லேனே.

(பொ - ரை.) (1) பெண் ருயிலைப் பிடிப்பதற்காக நான் கண்ணியை வைத்துவிட்டு மாடப்புறவைப் பிடிப்பதற்குப் போகலானேன்; மாடப்புறவையும் ருயிலையும் பிடித்தேன்; அப்பால் வேடிக்கைக்காரியாகிய என் சிங்கியைக் காணாதவளுனேன்.

(2) அழகிய மயிலுக்குக் கண்ணியை வைத்துவிட்டு நான் ஆலாப் பறவையைப் பிடிக்கப்போனேன்; ஆலாவையும் அழகுள்ள மயிலையும் பிடித்தவிட்டேன்; அப்பால் எனக்குக் காது மயக்கத் தருபவளாகிய என் சிங்கியைக் கண்டேனில்லையே!

(3) வீருப்பக்கொண்டு பறவை வேட்டையாடப்போய், காம வேட்டையைப் பறிகொடுத்துவிட்டேனே! இது வெளவாலைப் பிடிக்கப் போய் மரநாய் அகப்பட்ட கதையாக முடிந்ததே!

(4) இப்படியாக என் மனத்தில் தோன்றி வருத்துகின்ற காம். நோயை, இனி எந்த வகையில் போக்கிக் கொள்வேன்? சிவந்த வாயை, அடைய சரும்பு போன்றவரும் மிக்க ஆசைக்கொடி போன்றவரும்.

ஆகிய சிங்கியை எங்கெங்கும் தேடியும் கண்டேனில்லையே! (என்ன செய்வேன்!)

(வி - ரை.) 1—4. ஆலா-ஒருவகைப் பறவை. வெவ்வா-விரும்பு மாக; விரகம் - வேட்கை. அந்நராக வஞ்சி - காதற் கருத்தால் ஒன்று பட்ட மனமுடைய பெண்ணாகிய சிங்கி. வஞ்சி - கொடி. (ககஉ)

சிங்கன், குற்றலத்தில் சிங்கியைத் தேடுதல்

என்சீர்க் கழிநெடியை. ஆசிரியவிருத்தம்

நற்றூலம் தன்னிலுள்ளோர் யாவ ரேனும்

நன்னகரத் தலத்தில்வந்து பெறுவார் பேறு

பெற்றார்தாம் நன்னகரத் தலத்தை விட்டார்

பிரமலோ கம்வரைக்கும் பேறுண் டாமோ

வற்றூத வடஅருவிச் சாரல் நீங்கி

வடகாசி குமரிமட்டும் அலைந்த சிங்கன்

குற்றூலத் தலத்தின்முன்னே தவத்தால் வந்து

கூடினான் சிங்கிதனைத் தேடி னானே.

(பொ - ரை.) நல்ல உலகத்திலுள்ளோர் யாவராயினும் நன்னகரமாகிய திருக்குற்றலத்திற்கு வந்தால், தாம் அடையவேண்டிய பயன்களை எல்லாம் அடைவார்கள்; இந்த நன்னகரைவிட்டுச் சென்றால் பிரமலோகம் வரை சென்றாலுங்கூட அவர்க்கு எந்தப் பயனும் கிடைக்குமோ? கிடைக்காது. நீர்வற்றூத வடஅருவியையுடைய மலையடிவாரத்தைவிட்டு வடக்கே காசி முதல் தெற்கே கன்னியாகுமரி வரையிலும் அலைந்து சிங்கியைத்தேடிய சிங்கனானவன் தான் முன்செய்த தவத்தின் பயனால் திருக்குற்றலத்தலத்தில் வந்து சேர்ந்தான்; அங்கேயும் சிங்கியைத் தேடுவானான்.

(வி - ரை.) நல்தாலம் - நல் உலகம். பேறு - பெறுவழி; சிறந்தது. முன்னே - முன்பிறப்பில். கூடினான் - சேர்ந்தான். (ககங்)

சிங்கன் சிங்கியைக் காணும் மீண்டும் புலம்பல்

இராகம்—தோடி. தாளம்—ஆதி

பல்லை

சிங்கியைக் காணேனே! என்வங்கணச் சிங்கியைக் காணேனே!

அனுபல்லை

(2) சிங்கியைக் காமப்ப சுங்கிளிப் பேடையைச்

சீர்வளர் குற்றூலர் பேர்வளம் பாடிய

சங்கீத வாரியை இங்கித நாரியைச்

சல்லாபக் காரியை உல்லாச மோகனச்;

(சிங்கி)

சரணங்கள்

- (3) ஆரத் தனத்தைப் படங்கொண்டு மூடி
அசைத்துநின் றுளதை யானைக்கோம் பென்றுநான்
கோரத்தை வைத்த விழிக்கேதிர் சென்றேனென்
கொஞ்சத் தனத்தை அறிந்து சுகக்காரி
பாரத் தனத்தைத் திறந்துவிட் டாள்கண்டு
பாவியேன் ஆவி மறந்துவிட் டேனுடன்
தீரக் கனிய மயக்கி முயக்கியே
சிங்கார மோகனம் சிங்கிகொண் டாளந்தச்; (சிங்கி)
- (4) பூவேன்ற பாதம் வருடி வருடிப்
புளக முலையை நெருடி நெருடி
ஏவேன்ற கண்ணுக்கோர் அஞ்சனம் தீட்டி
எடுத்த சுருளும் இதழால் இடுக்குவள்
வாவேன்று கைச்சுருள் தாவேன்று வாங்காள்
மனக்குறி கண்டு நகக்குறி வைத்தபின்
ஆவேன் ரெருக்கால் இருக்கால் உதைப்பள்
அதுக்குக் கிடந்து கொதிக்குதென் பேய்மனம்; (சிங்கி)
- (5) தாராடும் குன்றிவடத்தை ஒதுக்கித்
தடமார் பிறுகத் தழுவவந் தாலவள்
வாராடும் கொங்கைக்குச் சந்தனம் பூசாள்
மறத்துநான் பூசினும் பூசலா காதென்பாள்
சீராடிக் கூடி விளையாடி இப்படித்
தீரா மயல்தந்த தீராமைக் காரியைக்
காராடும் கண்டர்தென் ஆரிய நாட்டுறை
காரியப் பூவைமை ஆரியப் பாவையை.

(மொ - ரை.) (1) என் அன்புரிச்சூரியளான சிங்கியைக் கண்டே
னில்லையே! என் சிங்கியைக் கண்டேனில்லையே!

(2) சிங்கியென்னும் பெயருடையானா, காமமூட்டும் பெட்டைப்
பச்சைச்சிவியைச், செப்புமிரும் திருக்குற்றாலநாதர் பெருவளத்தைப்
பாடிய இசைக்கடலை, இன்பந்தரும் மங்கையை, கனிந்த மொழிகளால்
இனிச்சப் பேசும் இன்பமிக்க சூசையுள்ள, (சிங்கியைக் கண்டே
னில்லையே!)

(3) முத்துமலை யணிந்த கொங்கையை மேற்சீலையால் மூடி
அதை அசைத்துக்கொண்டு நின்றாள் : அதனை நான் யானையினது
சொம்பு என்று கொடுமைபொருந்திய அவள் கண்ணுக்கெதிரே

போனேன் ; அந்த இன்பமான பெண் எனது எளிமைத்தனத்தை அறிந்து பருத்த தன் கொங்கையைத் திறந்துவிட்டாள் ; அதனைப் பார்த்த பாலியேன் (என்னையே மறந்த) உணர்ச்சியற்றவனானேன் ; உடனே முழுவதும் என் மனம் இளகிப் போகும்படி காதல் மயக்கத்தை உண்டாக்கி என்னைக் கட்டித் தழுவிச், சிறந்த அன்பு என்பாற் கொண்டாள் ; அத்தகைய என், (சிங்கியைக் கண்டேனில்லையே!)

(4) மலரென்னும்படியான அவள் தன் கால்களைத் தடவித் தடவிப்பிடித்து, இன்பத்தால் மயிர் சிலிர்க்கின்ற கொங்கைகளைத் தடவித் தடவி அம்புகளையும் வென்ற அவள் கண்கட்கு அழகிய மை எழுதிக்கொண்டிருக்க, கையில் எடுத்த வெற்றிலைச் சுருளையும் உதடுகளால் இறுக்கிப் பிடிப்பாள் ; 'வா' என்று கூறிக்கையிலுள்ள வெற்றிலை மடிப்பைத் 'தா'வென்று கேட்டு வாங்கமாட்டாள் ; அவள் மனத்தின் குறிப்பை நான் அறிந்துகொண்டு என் நகத்தாற் கிள்ளி அடையாளக் குறி செய்த பின்பு, 'ஆ! ஆ!' என்று கூறித் தன்னுணர்வற்ற நிலையில் ஒரே ஒருதரம் தன் இருகால்களினால் எனக்கு எட்டி உதைகொடுப்பாள் ; அந்தச் செயலையே நினைத்துக்கொண்டு கிடந்து என் பித்துப் பிடித்த மனமானது வருத்தம் கொள்கின்றதே ! (சிங்கியைக் கண்டேனில்லையே!)

(5) மாலையாக அசைகின்ற குன்றிமணி மாலையை விலக்கித் தன் பெரிய மார்பை இறுக்கமாகக் கட்டி அணைக்கவந்தால், அவளது கச்சப்பொருந்திய தனங்கட்குச் சந்தனம் பூசமாட்டாள் ; அதனை மறுத்து, "நான் பூசுகிறேன்" என்று பூச முற்படின், 'பூச வேண்டாம்' என்று மறுப்பாள் ; இங்ஙனம் இன்புரையாடிக்கூடி விளையாடித், திராத மயக்கத்தை விளைத்த கொடுமைக்காரியை, மேகத்தையொத்த கரிய நஞ்சக் கறையையுடைய கழுத்தினரான திருக்குற்றாலநாதரின் காரியக்காரியை, ஆரியப்பாவை போல்வாளான (சிங்கியைக் கண்டேனில்லையே!)

(வி - ரை.) 1—5. தாலம் - உலகம். வங்கணம் - பேரன்பு, காதல். உல்லாசம் - உள்ளக்களிப்பு. படம் - மேற்சிலை, தீரக்கனிய-முழுவதும் இளக. முயக்கி - தழுவி. மோகணம் - புணர்ச்சி. வருடி-தடவி. ஆ என்று - பாவசப்பட்டு. தார் - மாலை. பூசல் - பூசுதல், சண்டை. ஆரியம் - அழகு. (ககச)

நூவர், சிங்கியிளறு அடையாளம் வினுவதல்

கொச்சகக்கலிப்பா

சங்கமேலாம் முத்தீனும் சங்கர்திரி கூடவெற்பில்
பொங்கமேலாம் செய்யும்உங்கள் போகமேலாம் ஆரறிவர்
சிங்கமேலாம் ஒத்ததுடிச் சிங்காஉன் சிங்கிதனக்
கங்கமேலாம் சொல்லி அடையாளம் சொல்வாயே.

(பொ - ரை.) சிங்கத்தை ஒத்திருக்கின்ற வீரமுடைய சிங்கா ! சங்குகளெல்லாம் முத்துக்களை ஈனுகின்ற சங்கு வடிவக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்குற்றாலநாதருக்குரிய திரிகுடமலையி னிடத்தே இனபம் மிகுதியைத் தருகின்ற உங்கள் சேர்க்கை சிலையைப்

ககஅ

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி

பிறர் எவர் அறிவார்கள்? நீங்களேதான் அறிவீர்கள்; உன் காதலியாகிய சிங்கிக்குரிய அவள் உறுப்புக்களின் அழகை எல்லாம் எனக்கு விளக்கிச் சொல்லி அவளைக் காண்பதற்கான அடையாளத்தையும் நீ கூறுவாயாக.

சிங்கள், சிங்கியினது அடையாளம் கூறுதல்

இராகம்—பியாகடை தாளம்—மிசரம்

பல்லவி

(1) கறுப்பில் அழகியடா ! என்சிங்கி கறுப்பில் அழகியடா !

அனுபல்லவி

(2) கறுப்பி லழகி காமச் சறுக்கில் மிகுந்த சிங்கி சுகக்காரி; (க).

சரணங்கள்

(3) கண்க ளிரண்டும் அம்புக் கணைபோல் நீண்டிருக்கும்

கையத் தனைஅகலம் காணுமடா

பேண்கள் மயக்குமவள் விரகப்பார்வை சிங்கி

பிடித்தால் மதப்பயலும் பேலப்பாளே; (க)

(4) நகையு முகமும் அவள் நாணயக் கைவிச்சம்

பகைவரும் திரும்பிப் பார்ப்பாரடா

தோகையாய்ச் சொன்னேன்இனிச் சொல்லக்கூடாதோரு

வகையாய் வருகுதென்னை மயக்குதையே; (க)

(5) விடையில் வரும்பவனி உடையார்திருக் குற்றாலர்

சடையில் அழகும்இரு துடையி லழகும்அவள்

நடையில் இளம்பிறைபோல் தனிநுதலாள்

உடையில் அழகுமேன்னை உருக்குதையோ. (க)

(பொ - ற). (1) அடே! கருநிறத்திலேயே ஒரு அழகானவளடா!

(2) சிங்கி நிறத்தில் கறுப்புநிற அழகுள்ளவளடா! காமக்கவர்ச்சி யில் மிக்கவன் : அந்தச் சிங்கி மிக்க இன்பங் கொடுப்பவளடா !

(3) அவளுடைய இரண்டு கண்களும் அம்புகளைப்போல நீண்டு கூர்மையாக இருக்கும்; அக் கண்களின் அகலங்களோ, கையை விரித் தால் எவ்வளவு அகலமோ அவ்வளவினவாகத் தோற்றமளிக்குமடா ! பேண்களைக் கூட மயங்கச் செய்கின்ற காதற் பார்வையால் என் சிங்கி பார்க்க முற்படுவாளானால், மன்மதனென்னும் பெயருடைய இளைஞன் கூட அவளுக்கு எதிராக நிற்க வல்லவனோ? (அவனும் மயங்கி வீழுவானடா !)

(4) அவள் புன் சிரிப்பும், அதுதோன்றும் முகப்பொலிவும் சிறந்த கைவளை வீசிச்செல்லும் தன்மையும், அவட்குப் பகைவர்கள் கூடச்

கண்டால் திரும்பிப் பார்ப்பார்களடா! இங்கே இவைகளைச் சுருக்கமாகக் கூறினேன்; இனிச் சொல்ல முடியாது போலிருக்கின்றதே! எதோ ஒரு வகையாக எனக்கு வருகின்றது; என்னவோ பித்தந்தான் மயக்குகின்றதே!

(5) காளைஊர்தியின் மீதேறி உலாவருகின்றவரான திருக்குற்றால நாதரின் திருச் சடைமுடி மீதிருக்கின்ற மூன்றாம் பிறையைப் போன்ற ஒப்பில்லாத சிறிய நெற்றியுடையான்; அவன் நடையின் அழகும், அவன் இரு தொடைகளின் அழகும், அவன் ஆடையின் அழகும், என்னை மனம் இளகச் செய்கின்றதே ஐயோ!

(வி - ரை.) 1-5. போகம்-இன்பம். துடி-வீரம். அங்கம்-உறுப்பு சுறுக்கில் - விரைவில். அம்புக்களை - அம்புகள்: ஒருபொருட் பன்மொழி. பெலப்பாறோ - பலங்கொண்டு எதிர்த்து நிற்பாறோ? நாணயம் - ஒழுங்கு; சிறப்பு. (ககசு)

நூவள், சிங்கியைச் சேர்த்துவைப்பதற்குச் சிங்கலிடம்

கூலி வினாவுதல்

கொச்சகக்கவிப்பா

சாட்டிநிற்கும் அண்டமெலாஞ் சாட்டையிலாப் பம்பரம்போல்
ஆட்டேலிக்கும் குற்றாலத் தண்ணலார் நன்னாட்டிற்
காட்டேலிக்கும் உன்மோகக் கண்மாயச் சிங்கிதனைக்
கூட்டேலிக்கும் போர்களுக்குக் கூலியென்ன சொல்வாயே.

(பொ - ரை.) ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்திருக்கின்ற உலகங்களை யெல்லாம் சாட்டைக் கயிறில்லாத பம்பரம் போல் ஆடச்செய்கின்ற திருக்குற்றாலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமை மிக்கவரான திருக்குற்றாலநாதருக்குரிமையான நல்ல இந்நாட்டிடத்தே எல்லோருக்கும் தெரியச் செய்கின்ற உன்னுடைய மோகத்துக்குரிய கண்களையுடைய மாயத்தைத் தருகின்ற சிங்கியை உன்னிடங் கொண்டுவந்து கூட்டு விப்பவர்களுக்கு நீ என்ன (பரிசு) கூலி கொடுப்பாய் சொல்லு? (ககஎ)

சிங்கன், நூவனுக்குக் கைம்மாறு கொடுத்தலைக் கூறுதல்

இராகம்—தர்பார். தாளம்—ரூபகம்

கண்ணிகள்

- (1) வாடை மருந்துப் போடியும் அம்மியூர்
மரப்பாவை பின்தோடர மாயப் போடியும்
கூடியிருக்க மருந்தும் இருபொழுதும்
கூடியிருப் பார்களைக் கலைக்க மருந்தும்
காகேட்டக் கிணிக்கட்டு குறளி வித்தை
கண்கட்டு வித்தைகளும் காட்டித் தருவேன்
வேடிக்கைக் காமரதிபோல் திரிகூட
வேற்பிலுறை சிங்கிதனைக் காட்டாய் ஐயே!

(2) மலையைக் கரையப் பண்ணுவேன் குமரிகட்கு
 வராத முலைகளும் வரப்பண்ணுவேன்
 முலையை ஒளிக்கப் பண்ணுவேன் ஒளித்தபேர்க்கு
 மோகினி மந்திரஞ்சோல்லி வரப்பண்ணுவேன்
 திலத வசீகரம் செய்வேன் ஒருவருக்கும்
 தேரியாமற் போகவரச் சித்தும் அறிவேன்
 கலக மதனப் பயலை என்மேற்கண்
 காட்டிலிட்ட சிங்கிதனைக் காட்டாய் ஐயே!

(பொ - ஸர.) (1) மணமுன்ன மருத்துப் பொடியும், அம்மிமேல்
 ஏறி எட்கின்ற மரத்தாற்செய்த பாவைகளும்கூட உன்பின்னே
 தொடர்ந்து வரச்செய்யும் மாயாசாலப் பொடியும், (காதலன் காதலிகள்
 இணைபிரியாமல்) சேர்த்திருப்பதற்குரிய வசிய மருத்தும், காலமாலு
 முதலிய எல்லா நேரங்களிலும் பிரியாதிருக்கின்ற காதலர்களைக்
 கலைத்து மாறுபாடு கொள்வதற்கேற்ற வெறுப்புத் தரும் மருத்தும்,
 காடுகளிலிருந்து பறவை விலங்கு முதலியன வெளியேறிச் செல்லாத
 படி காடுகளைக் கட்டுப்படுத்தும் வித்தையும், நெருப்பைச் சுடாமல்
 குளிரும்படி செய்து கட்டுப்படுத்துகின்ற வித்தையும், பார்ப்பவர்
 கண்கட்டுத் தாம் சொல்லும் பொருளே தோன்றும்படி செய்கின்ற
 கண்கட்டு வித்தைகளும் சொல்லித் தருவேன்; சிறந்த தோற்றமுள்ள
 காமனுக்குரிய இரதி போன்ற அழகுள்ளவளான திரிகூட மலையில்
 வாழும் என் சிங்கியைக் கொண்டு வந்து காட்டையே!

(2) நான், மலைகளைக் கூட நீராகக் கரைத்தோடும்படி செய்
 வேன்; பருவம் வந்ததும் கொங்கைகள் தடித்து மேலெழும்பாத
 இளம்பெண்களுக்கு அவைகள் மேலே புடைத்தெழுந்து பருக்க
 வைப்பேன்; அப்படித் தடித்தெழுந்த கொங்கைகளையே இல்லாதபடி
 கூடச் செய்வேன்; அவ்வாறு இல்லாது செய்த பெண்களுக்கு மோகி
 னிப்பேய் மந்திரஞ் செயித்து மீண்டும் வருமாறு செய்வேன்; அஞ்ச
 னைமை போட்டு எப்படிப்பட்ட பெண்களையும் எனக்கு வசமாகும்படி
 செய்வேன்; எவர்கள் கண்களுக்குத் தோன்றாமல் வெளியே போய்வரக்
 கூடிய சித்தர் வித்தையும் அறிந்துள்ளேன்; இவ்வளவு வித்தையையுங்
 கற்ற என்மீது, காதலால் கலகழுட்டுகின்ற மன்மதப் பயலை என்னிடம்
 வரும்படி தன் கடைக்கண்களால் காட்டிவரச்செய்த சிங்கியை என்
 னிடம் கொண்டுவந்து காட்டுவாயையே! (காட்டினால் இந்த வித்தைகளை
 என்னெல்லாம் உனக்குக் கற்றுக்கொடுப்பேன்!)

(வி - ஸர.) 1—2. சாட்டி - நெருங்கி. மரப்பாவை - மரத்தா
 லாகிய பாவை. அக்கினிக் கட்டு-தி சுடாமலிருக்கச் செய்தல். வசீகரம்-
 வசமாக்குதல். சித்து-மந்திரம். கண்காட்டிலிட்ட - எலிவிட்ட. (ககஅ)

நூலன், சிங்கனைப் பரிசுசித்தல்

அறுசீர்க் கழிநெடியடி ஆறிய விருத்தம்

ஆற்றைநான் கடத்தி விட்டால் ஆகாச மார்க்கம் ஓடத்
 தேற்றநீ அறிவாய் கொல்லோ திரிகூட மலையிற் சிங்கா !

சாற்றமுன் மருந்து போலச் சகலாக்கும் குறிகள் சொல்லிப்
போற்றமுன் சிங்கி போன புதுத்தேரு இதுகண் டாயே.

(பொ - ரை.) திரிகூடமலையில் வாழ்கின்ற சிங்கா! நான் உன்
னைக் கூட்டிச் சென்று வழிகடத்தி விட்டுவிட்டு வந்தால் வாலிவழியாக
ஓடிப் போவதற்குத் தெளிவாக நீ வித்தைகள் கற்றுள்ளாயோ? உன்
னால் இப்போது கூறப்பட்ட மருந்துகள், வித்தைகள் இவற்றின்
தன்மைகளைப்போல, எல்லோருக்கும் குறிகள் சொல்லி அதனால் பிற
ரால் மேம்பாடாக மதிக்கப்படுகின்ற உன் சிங்கியானவன் சென்ற புதுத்
தேரு இதுதான் : தெரிந்துகொள்ளப்பா! (ககக)

சிங்கள், சிங்கியைக்காணாமல் வருந்துநல்

இராகம்—முகாரி. தாளம்—ஆதி

பல்லவி

(1) எங்கேதான் போனால் ஐயே ! என்சிங்கி இப்போது
எங்கேதான் போனால் ஐயே ! (எ)

அனுபல்லவி

(2) கங்காளர் திரிகூடக் கர்த்தர்திரு நாடுதென்னில் (எ)

சரணங்கள்

(3) வேளா கிலுமயக்குவள் வலியத் தட்டிக்
கேளா மலும்மு யக்குவள்
ஆளாய் அழகனுமாய் யாரையெங்கே கண்டாளோ
தோளாசைக் காரிசிங்கி சும்மா கிடக்க மாட்டாள்;(எ)

(4) மெய்க்குறியால் எங்கும் வெல்லுவள் மனக்குறியும்
கைக்குறியும் கண்டு சொல்லுவள்
திக்கிலடங் காதுகுறி இக்கிலடங் காதுமொழி
மைக்குளடங் காதுவழி கைக்குளடங் காதகளி;(எ)

(5) சித்திரச பேசர்மேலே சிவசமயப்
பத்தியில் லாப்பேயர் போலே
குத்தியி லரக்குங்கள்ளும் குடுவையில் தேன்னங்களளும்
அத்தனையும் குடித்துப்போட் டார்பிறகே தொடர்ந்தாளோ. (எ)

(பொ - ரை.) (1) ஐயே! என் சிங்கி எங்கேதான் போய்விட்
டாளோ! என் சிங்கி எங்கேதான் போய் விட்டாளோ ஐயே!

(2) முழு எலும்பு அணிந்தவராகிய திரிகூடமலை நாதருக்குரிய
இந்தத் திருநாட்டில் (எங்கேதான் போனால் ஐயே!)

(3) மன்மதனாயிருந்தாலும் அவனையும் மயங்கச் செய்வான்; (தங்குபவனைக்) கையால் தட்டி எழுப்பி அவனைக் கேட்டுச் சம்மதம் பெறமலும்கூட வலியவந்து தழுவுவான்; நல்ல இளைஞனாக, அழகு முன்னவனாக எவனையாவது எங்கே பார்த்துவிட்டானோ? ஆண்களின் தோன்மீது ஆசைகொண்டவனாச்சே! அந்தச் சிங்கி சுற்றநோம்கூடச் சம்மாவே இருக்கமாட்டானே! (தழுவுவதே அவன் கண்ணுங் கருத்தும்; எங்கேதான் போனான் ஐயே!)

(4) தன் உடற்கட்டழகால் எந்த இடத்திலும் வெற்றி கொள்வான்; ஒருவர் மனத்திலுள்ள எண்ணத்தையும், கையிலுள்ள இரேகை நிலையையும் அறிந்த குறி சொல்லுவான்; அவன் சொல்லுங்குறி எட்டுத் திசைகளும் கூட அடங்காத அளவுள்ளவை! அவன் பேசுகின்ற சொற்களின் இனிமையோ கரும்புச் சாறு இனிப்பையும் கடந்த மிக்க இனிமையுடையன; அவன் கண்கள் குவளை மலர்போன்ற கருகிறப் பொருள்கட் கெல்லாம் மிக்க கருகிறங்கொண்டு மேம்பட்டனவ; எத்தகைய எதிலும் கட்டுக்கடங்காத சிறுக்கி, (எங்கேதான் போனான் ஐயே!)

(5) சித்திர சபையில் திருநடனஞ் செய்கின்ற திருக்குற்றால நாதரிடத்தும், சைவசமயத்திலும் அன்பற்ற வெறியார்கள்போல ஒரு நிலைப்படாது, புட்டியில் அடைத்துவைத்திருந்த சாராயத்தையும் பனங்கள்ளையும், குடுக்கையில் அடைத்துவைத்திருந்த தென்னங் கள்ளையும் அவ்வளவையும் ஒரே தடவையில் குடித்துவிட்டு எவர் பின்னே தொடர்ந்து போனானோ? (எங்கேதான் போனான் ஐயே!)

(வி - ரு) 1-5. கங்கானம் - முழு எலும்பு. ஆர் - யார்; மருஉ மொழி. பிறகு - பின்பு; பின்தொடர்ந்து. தேற்றம் - தெளிவான வித்தை: ஆகுபெயர். போற்றும் - பரவும். குறி - அடையாளம். இக்கு - கரும்பு. கைக்குன் - கைவசத்தில். சித்திரபேசர் - சித்திர சபையிலிருக்கும் நடராசர். அரக்கு - சாராயம். குத்தி - சாராயம், கள் வைக்கும் புட்டில். (கஉ0)

சிங்கன், சிங்கியைக் காணுதல்

ஆணாகப் பேண்விரகம் ஆற்றாமற் போனசிங்கன்
பூணாகப் பாம்பணிவார் போன்னகர்க்குழ் நன்னகரின்
சேணார் பேருந்தேருவிற் சிங்கியைமுன் தேடிவைத்துக்
காணுமற் போனபொருள் கண்டவர்போல் கண்டானே.

(பொ - ரு.) ஆண்டன்மையுடையவனாக இருந்தும் (ஆண்பிறப் பாசப் பிறத்தும்) டென்னாசை தாங்க முடியாமல் போய்விட்ட நிலையுடைய சிங்கனாவான், பாம்பை அணியாகப் பூண்ட திருக்குற்றால நாதர் எழுந்தருளியிருக்கின்றதான தேவர்களும் வலம்வந்து சுற்று கின்ற நல்ல திருக்குற்றால நகரத்தினது பெருமையிழைக்க தெருவினிட டத்தே முன்காலத்தில் நட்பிவைத்துக் காணாமல் தொலைந்துபோன பொருள்களை மீண்டுங் கண்டவர்களைப்போற் தன் சிக்கியைக் கண்டான். (கஉக)

அறுசீர்க்கழி நெடிநடி ஆசிரிய விருத்தம்

சீதமதி புனைந்தவர்குற் றுல நாதர்

திருநாட்டில் இருவருந்தாங் கண்டபோது

காதலேனும் கடல்பெருகித் தரிகோள் ளாமற்

கைகலக்கும் போதுகரை குறுக்கிட்டாற்போல்

வீதிவந்து குறுக்கிடவே நாணம் பூண்ட

விண்ணானச் சிங்கிதனைக் கண்டு சிங்கன்

தூதுவந்த நளனானான் கன்னி மாடம்

துலங்குதம யந்தியவ ளாயினோள்.

(பொ - ரை.) குளிர்ச்சி வாய்ந்த இளம்பிறையைச் சூடிய திருக் குற்றாலநாதர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருநாட்டில் சிங்கன் சிங்கியாகிய இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டுகொண்டபோது காதலாகிய கட லானது பெருக்கெடுத்துக் கட்டுக்கடங்காமல் ஒன்று சேருங்கால் கடலுக்குக் கரையானது இடைநின்று தடுத்தாற்போல் எல்லோருஞ் செல்லுகின்ற) தெருவானது இடையில் குறுக்கிடுதலால் நாணங் கொண்ட நையாண்டிப் பேச்சுக்காரியாகிய சிங்கியைக்கண்டு (அணைய லும் மாட்டாமல் மனத்தை அடக்கவும் மாட்டாமல்) சிங்கனானவன் தமயந்திபால் தூதுசென்ற நளன்போல் மயக்கங் கொள்பவனானான்; சிங்கியும் கன்னிமாடத்திருந்த அழகுள்ள தமயந்தியின் தன்மைபோல் காதல் மயக்கமுடையவளானாள்.

(வி - ஸூ.) சேண் - நீளம். விண்ணானம் - நையாண்டிப் பேச்சு. கன்னிமாடம் - மணம். ஆகாத பெண்கள் இருக்கும் மாளிகை. (கஉஉ)

இராகம்—எதுகுல காம்போதி. தாளம்—சாப்பு

பல்லவி

(1) இங்கே வாராய் என்கண்ணே! இங்கே வாராய்!

அனுபல்லவி

(1) இங்கே வாராய் மலர்ச் சேங்கை தாராய் மோகச் சங்கை பாராய் காமச் சிங்கியாரே!

(இ)

சரணங்கள்

(3) பாதம்நோமே நொந்தால் மனம்பேதமாமே

பாதநோக நிற்பதேது பாவமினிக்

கூதலோ கொடிது காதலோ கடினம்;

(இ)

(4) பாவிதானே மதன்கணை ஏவி னானே

காவில் மாங்குயில்கள் கூவிக் கூவியேன

தாவி சோருதுனை ஆவிஆவிக் கட்ட;

(இ)

- (5) வருக்கை மூலர்வட அருவித் திருக்குற்றலர்
பெருக்கம் பாடிக்கொள்ள மருக்கள் சூடிக்கொள்ள
ஒருக்கால் ஊடிக்கொள்ள இருக்காற் கூடிக்கொள்ள. (இ)

(பொ - ரை.) (1) எண் கண்ணே! இங்கே வருவாயாக! வருவாயாக!

(2) காமச் சிங்கியாரே! இங்கே வருவாயாக! உன் தாமரை மலர் போன்ற சிவந்த கைகளைக் கொடுப்பாயாக; எனக்கு உன்மீது காதலின் அன்பையும் காண்பாயாக. (இங்கே வருவாயாக.)

(3) உன் கால்கள் நடந்தால் நின்றால் வருந்துமே! வருந்தினால் என் மனம் வேறுபட்டு வாட்டங் கொள்ளுமே! நீ உன் கால்கள் கடுக்கும்படி நிற்பது என்ன பாவம்! இனி, வாடையோ கொடுமை தருகின்றது; காதலோ மிகத் துன்பமானது! (ஆதலால் இங்கே வருவாயாக.)

(4) பாலியாகிய மன்மதன் மலரம்புகளைத் தொடுத்தவிட்டானே! சோலையில் வாழ்கின்ற குயில்கள் கூவிக் கூவி என் உயிர் குறைத்து போகின்றதே! உன்னைத் தழுவித் தழுவி அணைத்துக் கொள்வதற்கு இங்கே வருவாயாக.)

(5) பலாமரத்தின் அடியிலுள்ளவரும் வட அருவித் திருக்குற்றல நகரில் எழுந்தருளியிருக்கின்றவருமான திருக்குற்றல நாதரின் பெருமையைப் பாடிக்கொள்வதற்கும், மணமுள்ள மலர்களைச் சூடிக்கொள்வதற்கும், ஒரு பங்கு ஊடல் கொள்ளுவதற்கும், அதற்கு இரண்டு பங்கு அணைந்து கூடிக் கொள்ளுவதற்கும், (இங்கே வருவாயாக.)

(வி - ரை.) 1—5. மருக்கள் - மணமுள்ள பூக்கள்; ஆகுபெயர்.

சிங்கன், சிங்கியை மகிர்வித்தல்

கொச்சகக்கவிப்பா

தோண்டாமே சுந்தரார்க்குத் தோழர்திரி கூடவேற்பில்
திண்டாடி நின்றசிங்கன் சீராமே சிங்கிதனைக்
கண்டாடித் துள்ளாடிக் கள்ளாமே தும்பியைப்போற்
கோண்டாடிக் கொண்டாடிக் கூத்தாடிக் கொண்டானே.

(பொ - ரை.) தேவாரம் பாடித் திருத்தொண்டு புரிந்தவரான சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்க்குத் தோழரான திருக்குற்றல நாதருக்குரிய திரிகூட மலையிடத்தே காதலால் தவித்துநின்ற சிங்கனாவன், தன்னுடன் காதலுடையாடுகின்ற தன் காதற் சிங்கியைக் கண்டு ஆட்டம் போட்டுத் துள்ளிக் குதித்து, மலரில் தேனை உண்கின்ற வண்டினைப் போல மயக்கக்கொண்டு அவளைப் பாராட்டிப் பாராட்டிக் கூத்தாடிக் கொண்டே யிருப்பானானான். (கஉச)

சிங்கனும் சிங்கியும் எதிர்த்துரையாடல்

இராகம்—தன்யாசி. தாளம்—ஆதி

கண்ணிகள்

- (1) இத்தனை நாளாக என்னுடன் சொல்லாமல்
எங்கே நடந்தாய்நீ சிங்கி ! (எங்கே நடந்தாய் நீ)
- (2) கொத்தார் குழலார்க்கு வித்தார மாகக்
குறிசொல்லப் போனனடா சிங்கா ! (குறிசொல்ல)
- (3) பார்க்கில் அதிசயந் தோணுது சொல்லப்
பயமா இருக்குதடி சிங்கி ! (பயமா)
- (4) ஆர்க்கும் பயமில்லைத் தோணின காரியம்
அஞ்சாமற் சொல்லடா சிங்கா ! (அஞ்சா)
- (5) காலுக்கு மேலே பெரிய விரியன்
கடித்துக் கிடப்பானேன் சிங்கி ! (கடித்து)
- (6) சேலத்து நாட்டிற் குறிசொல்லிப் பெற்ற
சிலம்பு கிடக்குதடா சிங்கா ! (சிலம்பு)
- (7) சேலத்தார் இட்ட சிலம்புக்கு மேலே
திருகு முறுகென்னடி சிங்கி ! (திருகு)
- (8) கோலத்து நாட்டார் முறுக்கிட்ட தண்டை
கோடுத்த வரிசையடா சிங்கா ! (கோடுத்த)
- (9) நீண்டு குறுகியும் நாங்குமுப் போல
நெளிந்த நெளிவேன்னடி சிங்கி ! (நெளிந்த)
- (10) பாண்டிய ஞர்மகள் வேண்டும் குறிக்காகப்
பாடக மிட்டதடா சிங்கா ! (பாடக)
- (11) மாண்ட தவளைஉன் காலிலே கட்டிய
மார்க்கம தேதுபெண்ணே சிங்கி ! (மார்க்க)
- (12) ஆண்டவர் குற்றலர் சந்நிதிப் பெண்கள்
அணிமணிக் கேச்சமடா சிங்கா ! (அணிமணி)
- (13) சுண்டு விரலிலே குண்டலப் பூச்சி
சுருண்டு கிடப்பானேன் சிங்கி ! (சுருண்டு)

- (14) கண்டிய தேசத்திற் பண்ணோன் பெற்ற
காலாழி பீலிஅடா சிங்கா ! (காலாழி)
- (15) மெல்லியபூந்தோடை வாழைக் குருத்தை
விரித்து மடித்ததார் சிங்கி ! (விரித்து)
- (16) நெல்வேலி யார்தந்த சல்லாச் சேலை
நெறிபிடித் துடுத்தினேன் சிங்கா ! (நெறிபிடி)
- (17) ஊருக்கு மேக்கே உயர்ந்த அரசிலே
சாரைப் பாம்பேது பெண்ணே சிங்கி ! (சாரை)
- (18) சீர்பெற்ற சோழன் குமாரத்தி யாதந்த
சேம்போன் அரைஞாண்டா சிங்கா ! (சேம்போன்)
- (19) மார்பிற்கு மேலே புடைத்த சிலந்தியில்
கோப்புளம் கோள்வானேன் சிங்கி ! (கோப்பு)
- (20) பாருக்குள் ஏற்றமாம் காயலார் தந்த
பாரமுத் தாரமடா சிங்கா ! (பார)
- (21) எட்டுப் பறவை குழுவும் கழகிலே
பத்தேட்டுப் பாம்பேதடி சிங்கி ! (பத்தே)
- (22) குட்டத்து நாட்டாரும் காயங் குளத்தாரும்
இட்ட சவடியடா சிங்கா ! (இட்ட)

(பொ - ரை) (1) அடி சிங்கி, நீ இவ்வளவு நாட்களாக இன்ன
இடத்துக்குப் போகிறேனென்றாகுட என்னிடம் சொல்லாதபடி
எங்கே போயிருந்தாயடி ?

(2) அடே சிங்கா ! பூங்கொத்துக்களணியும் கூந்தலையுடைய
மங்கையர்கட்கு அவர்கள் கேட்கும் குறிகளை விரிவாகச் சொல்லி வரு
வதற்குப் போயிருந்தேனடா !

(3) அடி சிங்கி ! இதையெண்ணிப் பார்க்கும்பொழுது வியப்
பாகத் தோன்றுகிறதே; உன்னிடம் விட்டுச் சொல்லவும் எனக்கு
அச்சமாக இருக்கின்றதே !

(4) அடே சிங்கா ! நீ யாருக்குமே அஞ்சவேண்டுவதில்லையே !
உனக்கு நெஞ்சில் தோன்றியதை அஞ்சாமற் சொல்லு; (நான் அதற்
காக வருந்தமாட்டேன்.)

(5) அடியே சிங்கி ! உன் காலுக்கு மேலே பெரிய விரியன்
பாம்புபோல் ஒன்று ஒட்டிக்கொண்டு கிடப்பதென்ன ? (எனக்குப்
பார்க்க வியப்பாக இருக்கிறதடி.)

(6) அடே சிங்கா! (அது உனக்குத் தெரியாதா?) சேலத்தைச் சேர்ந்த நாட்டிலே நான் குறி சொல்லி அதற்குப் பரிசாகப் பெற்ற சிலம்பு கிடக்கிறது பாரடா!

(7) அடி சிங்கி! உனக்குச் சேலத்தார் அணிவித்த சிலம்புக்கு மேலே என்னவோ திருகலும் முறுகலுமாகக் கிடக்கிறதே அஃ தென்னட!

(8) அடே சிங்கா! (இதுகூட உனக்குத் தெரியாதா?) கலிங்க நாட்டார்கள் நான் குறி சொன்னதற்குப் பரிசாகக் கொடுத்த முறுக்குத் தண்டை பார், (நன்கு பார்!)

(9) அடி சிங்கி! நீளமாகவும் கூனலாகவும் நாக்குப் பூச்சிபோல் நெளிந்ததாக வளைவுள்ளதாக இருக்கின்றதே அஃதென்னடி!

(9) அடே சிங்கா! பாண்டிய மன்னரின் மகள், அவள் விரும்பின குறிகள் நான் சொன்னதற்காகப் பாடகம் அணிவித்தான் (பாரடா!)

(11) அடி சிங்கிப் பெண்ணே! செத்துப்போன தவளையைப் போல உன் காலிலே கட்டிவைத்திருக்கின்றதே; அதற்கு என்னடி பெயர்?

(12) அடே சிங்கா! இன்னும் உனக்கு ஒன்றுத் தெரியவில்லை; உலகத்துக்கெல்லாம் தலைவரான திருக்குற்றால நாதரின் திரு முன்பு நடஞ் செய்கின்ற மங்கையர்கள் (நான் குறி சொன்னதற்காக மகிழ்ந்து) அணிவித்த சதங்கை மணியடா!

(13) அடி சிங்கி! உன் காலின் சுண்டுவிரலிலே (சிறுவிரலிடத்தே) குண்டலவடிவமான பூச்சிபோல் வளைந்து கிடக்கின்றதே; அஃதென்ன கோலமடி?

(14) அடே சிங்கா! ஈழ நாட்டில் (இலங்கைத் தேசத்தில்) (நான் குறி சொல்லிப் பரிசிலாகப்) பெற்ற கால் மோதிரமும் பீலியுமடா! (நீ நகைகளையே பார்த்தவனில்லை; என்னவோ கேட்கிறாய்!)

(15) அடி சிங்கி! உன்னுடைய மென்மையான அழகுள்ள தொடைமேல் வாழைக் குருத்தை யொத்த மிக மெல்லிய ஆடையை விரித்து உனக்கு அணிவித்தவர் யாரட!

(16) அடே சிங்கா! (நான் நன்றாகக் குறி சொல்லியதற்காக) திருநெல்வேலி மக்கள் கொடுத்த சல்லாச் சேலையை நான் கொய்து உடுத்துள்ளேன். (இதுவுமா உனக்குத் தெரியாது?)

(17) அடி சிங்கி! உன் தொடைகளுக்கு நடுவிடத்தே மேலே தோன்றுகின்ற அரசிலை போன்ற உன் கடிதடத்தின்மேல் சாரைப் பாம்புபோல் ஒன்று கிடக்கின்றதே அது ஏதடி?

(18) அடே சிங்கா! சிறப்புமிக்க சோழ அரசன் மகளானவன் (நான் அவன் மனத்தில் எண்ணியதைச் சொன்ன குறிக்காக மகிழ்ந்து) நல்ல பொன்னால் செய்து தந்த அரைஞாண் கொடியடா அது.

(19) மார்பக்குமேல் பருத்தெழுந்த சிலந்தி போன்ற கொங்கை
யின் மீது கொப்புளம் கொண்டதுபோல் காணப்படுகின்றனவே அஃ
தேன் சிங்கி!

(20) அடே சிங்கா! உலகத்திற் சிறந்த காயற்பட்டினத்தார் ஆணி
முத்துக்களால் செய்துதந்த முத்துமாலையடா!

(21) அடி சிங்கி! எட்டுவகைப் பறவைகளின் ஒலிகள் உண்
டாரும் கழுடுபோன்ற உன் கழுத்திலே பத்து எட்டுப் பாம்புகள்போல்
சுற்றிச் சுற்றிக் கிடக்கின்றனவே அது ஏதடி!

(22) அடே சிங்கா! குட்ட நாட்டினரும் காய்குளத்தாரும்
(என் குறிக்காக) அணிவித்த கழுத்துச் சாடுகளடா!

(வி - னை.) 1—22. விரியன், திருகு முறுகு, நாங்கூழ், தவளை,
குண்டலப் பூச்சி முதலியன அவ்வவ் வடிவத்தை ஒத்த அணிகளைக்
குறித்தன. ஊரு - ஊர்; தொடை. மேக்கே - மேற்குப் பக்கம், மேலி
டம். அரசு - அரசமாம்; அரசின் இலை போன்ற பெண்ணுடல். |

இதில் ஊருக்கு மேற்குப் பக்கத்திலுள்ள அரசமரத்திலே
சாரைப்பாம்பு சுற்றிக்கொண்டிருப்பதாக ஒரு பொருளும், சிங்கியின்
தொடைகளுக்கு நடுவிடமான பெண்ணுடம்பின் அருகிலே அரை
ஞாண் சுற்றப்பட்டிருப்பதுமாகிய ஒரு பொருளும், ஆக இருபொருள்
நயம் அமைந்து இன்பச் சருதலை அறிக. 'ஆலடிவட்டம் அரசடி முக்
காணிவிட்டால், சால உழுது வெள்ளைச் சம்பா விதையேனோ?' என்
னும் 'கூளப்ப நாயக்கன் காதல்' அடியின் கருத்தோடு இஃது ஒத்ததாக
அமைந்திருப்பதறிக. (கஉரு)

வி. வேறு

இராகம்—புன்னாகவராளி. தாளம்—ஆதி

கண்ணிகள்

- (1) வள்ளிக் கோடியிலே துத்திப்பூப் பூப்பானேன் சிங்கி! காதில்
வங்காளத் தாரிட்ட சிங்காரக் கோப்படா சிங்கா!
- (2) கள்ளிப்பூப் பூத்த ததிசய மல்லவோ சிங்கி! தெற்கு
வள்ளியூ ரார்தந்த மாணிக்கத் தண்டோட்டி சிங்கா!
- (3) வன்னக் குமிழிலே புன்னை அரும்பேது சிங்கி! மண்ணில்
முந்நீர்ச் சலாபத்து முத்துமுகக் குத்திகாண் சிங்கா!
- (4) சோருகி முடித்ததில் தூக்கணம் ஏதடி சிங்கி! தென்
குருகையூ ரார்தந்த குப்பியும் தொங்கலும் சிங்கா!
- (5) பொன்னிட்ட மேலெல்லாம் மின்வெட்டிப் பார்ப்பானேன் சிங்கி!
வன்னப் பணிகளின் மாணிக்கக் கல்லடா சிங்கா! இந்த.
- (6) இந்தப் பணியை நீ பூணப் போறுக்குமோ சிங்கி! பூவில்
ஈசர்க்கும் நல்லார்க்கும் எல்லாம் போறுக்குங்காண் சிங்கா!

- (7) குன்றத்தைப் பார்த்தாற் கொடியிடை தாங்குமோ சிங்கி! தன் கொடிக்குச் சுரைக்காய் கனத்துக் கிடக்குமோ சிங்கா!
- (8) இல்லாத சுற்றெல்லாம் எங்கே படித்தாய்நீ சிங்கி! நாட்டில் நல்லாரைக் காண்பவர்க் கேல்லாம் வருமடா சிங்கா!
- (9) பெட்டகப் பாம்பைப் பிடித்தாட்டவேண்டாமோ சிங்கி! இந்த வெட்ட வெளியிலே கோடிப்பாம் பாடுமோ சிங்கா!
- (10) கட்டிக்கொண் டேசற்றே முத்தங் கொடுக்கவா சிங்கி! நடுப் பட்டப் பகலில்நான் எட்டிக் கொடுப்பேனோ சிங்கா!
- (11) முட்டப்படாமூலை யானையை முட்டவோ சிங்கி! காம மட்டுப் படாவிடில் மண்ணோடே முட்டா சிங்கா!
- (12) சேலை உடைதனைச் சற்றே நெகிழ்க்கவோ சிங்கி! சும்மா நாலுபேர் முன்எனை நாணம் குலையாதே சிங்கா!
- (13) பாதம் வருடித் துடைகுத்த வேண்டாமோ சிங்கி! மனப் போதம் வருடிப்போய்ப் பூனையைக் குத்தடா சிங்கா!
- (14) நாக்குத் துடிக்குதுன் நல்வா யிதழுக்குச் சிங்கி! உன்றன் வாய்க்கு ருசிப்பது மாலைக்கள் அல்லவோ சிங்கா!
- (15) ஒக்கப் படுக்க ஒதுக்கிடம் பார்க்கவோ சிங்கி! பருங் கொக்குப் படுக்கக் குறியிடம் பாரடா சிங்கா!
- (16) விந்தைக் காரியுன்னை வெல்லக் கூடாதடி சிங்கி! அது சந்தேக மோவுன் தலைப்பேனைக் கேளடா சிங்கா!
- (17) தேன்னாடெல்லாமுன்னைத்தேடித்திரிந்தேனேசிங்கி! அப்பால் இந்நாட்டில் வந்தேன்னை எப்படி நீகண்டாய் சிங்கா!
- (18) நன்னதூர்க் குற்றல நாதரை வேண்டினேன் சிங்கி! மணிப் பன்னகம் பூண்டாரைப் பாடிக்கொள் வோமடா சிங்கா!
- (19) பாடிக்கொள் வாரேவர் ஆடிக்கொள் வாரேவர் சிங்கி! நீதான் பாடிக்கொண் டாற்போதும் ஆடிக்கொள் வேண்டா சிங்கா!
- (20) பார்க்கப் பொறுக்குமோ பாலியென் ஆவிதான்சிங்கி! முன்னே ஆக்கப் பொறுத்தவர் ஆறப் பொறுர்களோ சிங்கா!

(பொ - ரை.) (1) அடிசிங்கி! வள்ளிக்கொடிமேலே துத்திப் பூப் பூத்ததுபோல் ஏதோ காதில் அணிந்திருக்கின்றாயே அஃதென்னடி!

வங்காளத்தார் இட்ட அழகுள்ள கொப்பு அடா, சிங்கா.

(2) அடி சிங்கி! வள்ளியூர் பூத்ததுபோல நீளமாக இருப்பது வியப்புக்குரியதன்றோ?

தெற்கு வள்ளியூர் என் குறிக்காகச் செய்துகெடுத்த மாணிக்கக் கல் பதித்த தண்டொட்டியடா! சிங்கா!

(3) அடி சிங்கி! அழகுள்ள குமிழுமலரையொத்த உன் மூக்கின் மீது புன்னையரும்புபோல ஏதோ ஒன்று அணிந்திருக்கின்றாயே அஃ தென்னடி!

சிங்கா! அது, கடலினடியிலே சலாபத்திலே குளித்தெடுத்த முத்து மூக்குத்தியடா! நன்றாகப் பார்.

(4) அடி சிங்கி! செருகிமுடித்த உன் கூந்தலில் தூக்கணங் குருவிக் கூடுபோல் இருக்கின்றதே அது ஏதடி சொல்லு?

அழகிய ஆழ்வார்திருநகரிலுள்ளார்கள் தந்த குப்பி (தலைச்சுளா மணி)யும், மயிர்மாட்டியுமடா சிங்கா!

(5) உன்னுடைய பொன்னொளி வீசுகின்ற உடம்பெங்கும் பளிச்சுப் பளிச்சென்று மின்னலொளி வீசுவதற்குக் காரணமென்னடி சிங்கி?

நான் பூண்ட இந்த அழகுள்ள நகைகளிற் பதித்த மாணிக்கக் கற்களின் ஒளியடா சிங்கா!

(6) இத்தகைய அணிகளை நீ அணிவதற்கு உன்னால் தாங்க முடியுமோ சிங்கி?

உலகில் திருக்குற்றால நாதருக்கும் என் போன்ற மங்கையர்களுக் கெல்லாமும் தாங்கத்தக்கது தானடர் சிங்கா!

(7) மலையை ஒத்த உன் கொங்கைகளின் பெருக்கத்தைத் கண்ணால் பார்த்தால் உன் கொடிபோன்ற துட்ப இடை தாங்குமா? (ஒடிந்தபோகமன்றோ?) சிங்கி?

சரைக்கொடிக்கு அதன் காய் கனமாகவா தோன்றும்? தோன்றாதடா சிங்கா! ('கொடிக்குக் காய் கனமா?' என்னும் பழமொழிகூட நீ கேட்டதில்லையோ?)

(8) முன் உன்னிடத்தில் காணக்கிடைக்காத வளைத்துப் பேசுகின்ற வெட்டுத் தட்டுப் பேச்சுக்களெலாம், இப்போது நீ எங்கே படித்துக்கொண்டு வந்தாயடி சிங்கி?

நாடுகளில் நல்லோர் பெரியோர்களைக் கண்டு வருபவர் எவர்க்கும் எல்லா நல்ல தன்மைகளெல்லாம்தானே கிட்டும்டா சிங்கா!

(9) கூடையில் அடங்கிக் கிடக்கின்ற நாகப்பாம்பு போன்ற உன் கடிதடத்தைப் பிடித்து ஆட்செய்ய வேண்டாவோ சிங்கி?

வெட்டவெளிப் பொட்டலிலே நல்ல சாதிப்பாம்பு ஆடுமா அடா? (ஆடலாமா அடா?) சிங்கா.

(10) என்னைக் சட்டித்தழுவிக்கொண்டு சிறிதுநேரம் முத்தங் கொடுப்பதற்கு வா, சிங்கி!

நல்ல பட்டப்பகல் நேரத்தில் நான் உன்னிடம் வந்து நெருங்கி முத்தங்கொடுப்பேனே சிங்கா!

(11) என்னை மோதுவதற்குரிய மேலாடை போர்த்த உன் கொங்கைகளாகிய யானைகளை நான் என் தலையால் மோதவா சிங்கி!

உனக்குக் காமக்கிறுக்கு அடக்க முடியாவிட்டால் மண்ணில் விழுந்து முட்டா சிங்கா!

(12) உன் சீலை உடுத்துள்ள கட்டினைச் சிறிது அவிழ்க்க வா சிங்கி!

வீண்தனமாக நாலுபேர் போகிற வருகிற இடத்தில் என் மானத்தைக் கெடுக்காதேயடா சிங்கா!

(13) உன் கால்களைப் பிடித்துவிட்டு உன் தொடைக்குள்ளிட முள்ள கடிதடத்தைக் குத்தவேண்டாவா சிங்கி!

மனவொருமை கொண்டுபோய்ப் புனைகளைப் பார்த்துக் குத்தடா சிங்கா!

(14) உன் நல்ல வாயின் இதழ்களின் சுவைக்கு என் நாக்கு படபடவென்று துடிக்கின்றதே சிங்கி!

உன் நாக்குக்கு நல்ல சுவையாக இருப்பது, மாலை நேரத்தில் இறக்குகின்ற கள்ளுத்தானடா சிங்கா!

(15) நாம் ஒன்றாகத் தழுவிக்கொண்டு படுக்கைகொள்வதற்கு மறைவான இடம் பார்த்துவிட்டு வரவா சிங்கி?

பெரிய கொக்குகளைப் பார்த்துப் பிடிப்பதற்குக் குறிப்பான (நல்ல) இடத்தைக் கண்டு வா சிங்கா!

(16) நீ வியப்பானவன், உன்னை யாராலும் வெற்றிகொள்ள இயலாதடி சிங்கி!

அதற்கும் ஐயமாகவா இருக்கின்றது? நீ அறிந்துகொள்ள வேண்டி ஒல் உன் தலைப்பேனைக் கேட்டால்கூட உண்மையைச் சொல்லுமடா! வேறே யாரிடமுமா கேட்கவேண்டும் சிங்கா? அதையே கேளடா!

(17) இந்தத் தென்னாடெங்கும் உன்னைக் காணாமல் தேடித்தேடி அலைந்தேனே! (உனக்கு நன்றி இருக்கிறதா? அன்புதான் இருக்கிறதா?) ஏடி சிங்கி!

அதன்பின் இந்த நாட்டைக் கண்டுபிடித்து என்னை நீ எந்தவிதத்தில் கண்டுகொண்டாயடா சிங்கா!

(18) இந்த நல்ல நகராகிய திருக்குற்றலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்குற்றல நாதரை (வணங்கி உன்னைக் கண்டுபிடிக்க அருள்தர வேண்டுமென்று) நான் வேண்டிக்கொண்டேனடி சிங்கி!

அவ்வாறானால் மணியையுடைய நாகப்பாம்பையணிந்த திருக்குற்றலநாதப் பெருமானைப் பாடி வணங்கிக்கொள்வோமடா சிங்கா!

(19) அவ்வாறானால் எம்முள் யார்பாடுவது? யார் ஆடுவது? சொல்லடி சிங்கி!

(நீ ஆடவேண்டா) பாடினால் மட்டும் போதும்; நான் அப் பாட்டுக் கேற்ப ஆடுவேனடா சிங்கா!

(20) அடி சிங்கி!—உன் ஆட்டத்தைக் கண்டால்—அடிபாலி!—என் உயிர் தரிக்குமா? சொல்லடி சிங்கி!

(நீ ஆட்டம் போடுவேன் என்கிறாயே?) உலகத்தில் சோறு சமைக்கும்வரை பசியோடு காத்திருந்தவர்கள் அது குடி ஆறும்வரை பொறுத்திருக்கமாட்டார்களா? சிங்கா? (இது உனக்குத் தெரியாதா?)

(வி - ரை.) 1—20. குமிழ் - குமிழம்பூ; மூக்குக்கு ஆகுபெயர். முநீர் - கடல். பணி - நகை. பெட்டகப்பாம்பு - கூடையில் மூடிவைத்திருக்கின்ற பாம்புபோன்ற அல்குல். கோடிப்பாம்பு - நல்ல பாம்பு; சாதிப்பாம்பு. போதம் வருடி - மனவொருமைகொண்டு. விந்தை - வியப்பு. பன்னகம் - பாம்பு. ஆக்க-சமைக்க. ஆற - குடிதனிய. (கஉசு)

வாழ்த்து

தேரிசை வெண்பா

சுற்றத ஊர்தோறும் சுற்றவேண் டாம்புலவீர்
குற்றலம் என்றொருகாற் கூறினால்—வற்ற
வடவருவி யானே மறுபிறவிச் சேற்றில்
நடவருவி யானே நமை.

(பொ - ரை.) புலவர்களே! பிறப்பை ஒழிப்பதற்கு நீவிர் இதுவரை சுற்றிப்பாராத ஊர்களையெல்லாம் இனிச் சுற்றி வருதலை விட்டு விடுங்கள்; குற்றலம் என்று நீவிர் ஒரே ஒருகால் சொல்வீர்களாயின், வற்றது பெருக்கெடுத்தோடும் நீர்வளமுள்ள வடஅருவியை உடையவனான திருக்குற்றாலநாதன், நம்மை மறுபிறப்பாகிய சேற்றில் அழுந்துதற்கு இம் மண்ணிலகிற்கு வாச்செய்ய மாட்டுவானல்லன். (நம் பிறப்பை ஒழித்துத் திருவடிப்பேறு தந்தருளுவன்! வம்மின்! வம்மின் புலவர் பெருமக்களே! வம்மின்!)

(வி - ரை.) ஒருகால் - ஒரே தடவை. பிறவிச்சேறு - பிறப்பாகிய சத்தி. வருவியான் - வாச்செய்யமாட்டான்; பிறவினை. அருவியான் - மலையிலிருந்து வருகின்ற நீர்வீழ்ச்சியாகிய அருவியையுடையவன். (கஉஎ)

கண்ணிகள்

- (1) கோற்றமதிச் சடையானைக் குறும்பலா உடையானை
வேற்றிமழுப் படையானை விடையானை வாழ்த்துகிறேன்
- (2) தாதையிலாத் திருமகனைத் தடமலைக்கு மருமகனை
வேதசங்க வீதியனை வேதியனை வாழ்த்துகிறேன்;

- (3) தந்திமுகத் தோருகோனைத் தமிழிலஞ்சி முருகோனை
மைந்தரேனும் இறையோனை மறையோனை வாழ்த்துகிறேன்;
- (4) தீமுகத்திற் பறிகோடுத்த திருமுடிக்கா ஒருமுடியை
மாமனுக்கு வரிசையிட்ட மாமனைநான் வாழ்த்துகிறேன்;
- (5) காமனுக்கும் பூமனுக்கும் கன்னிதேய்வ யானைக்கும்
மாமனென வேபகரும் வள்ளல்தனை வாழ்த்துகிறேன்;
- (6) நீலேகே லாமளந்த நெடியமா லும்அயனும்
தேடரிய திரிகூடச் செல்வனையான் வாழ்த்துகிறேன் ;
- (7) சித்ராநதி இடத்தானைத் தேனருவித் தடத்தானைச்
சித்ரசபை நடத்தானைத் திடத்தானை வாழ்த்துகிறேன்;
- (8) பனகஅணி பூண்டவனைப் பத்தர்களை ஆண்டவனை
அனவரத தாண்டவனை ஆண்டவனை வாழ்த்துகிறேன்;
- (9) அரிகூட அயனாகி அரனாகி அகலாத
திரிகூடப் பரம்பரனைத் திகம்பரனை வாழ்த்துகிறேன் ;
- (10) சிற்றூற்றங் கரையானைத் திரிகூட வரையானைக்
குற்றலத் துறைவானைக் குருபரனை வாழ்த்துகிறேன்;
- (11) கடகரியை உரித்தவனைக் கலைமதியம் தரித்தவனை
வடஅருவித் துறையவனை மறையவனை வாழ்த்துகிறேன்;
- (12) ஆதிமறை சோன்னவனை அனைத்துயிர்க்கும் முன்னவனை
மாதகுழல் வாய்மொழிசேர் மன்னவனை வாழ்த்துகிறேன்.

(பொ - ரை.) (1) வெற்றிபொருந்திய மூன்றாம் பிறையையணிந்த
திருச் சடைமுடியை உடையவனை, திருக்குறும்பலாமரத்தடியில் எழுந்
தருளியிருப்பவனை, வெற்றியுடைய மழப்படை கொண்டவனை, எருது
ஊர்தி உடையானை, நான் வாழ்த்துகின்றேன்.

(2) தந்தையில்லாத அருட்செல்வனை, (நல்ல மகனை) பெரிய
இமயமலையாசனுக்கு மருமகனை, மறைகள் முழங்குகின்ற சங்கவீதியுடை
யவனை, அந்தணனை, நான் வாழ்த்துகின்றேன்.

(3) யானை முகத்தையுடைய ஒப்பற்ற உலகத் தலைவனான பின்னா
யார்ப் பெருமானை, இனிமைமிக்க இலஞ்சி நகரில் எழுந்தருளியிருக்
கின்ற முருகவேளைப், புதல்வர்களாகப் பெற்றாரென்னும் பெருமைக்
குரிய முதல்வனைப், மறைகளைத் தந்தவனை, நான் வாழ்த்துகின்றேன்.

(4) வேள்வித் தீயிடத்தே பறிகொடுத்துவிட்ட அழகிய தலைக்
காக நல்ல ஆட்டுத்தலையைத் தன் மாமனாகிய தக்கனுக்குத் தான்
கொடுக்கும் பரிசிற்பொருளாக ஒட்டவைத்துதலிய பெரிய நிலைபெற்ற
தலைவனாகிய திருக்குற்றல நாதனை, நான் வாழ்த்துகின்றேன்.

(5) மன்மதனுக்கும் மலரில் வாழும் நான்முகனுக்கும், கட்டழகு வாய்ந்த தெய்வயானை அம்மையார்க்கும், மாமனென்றுகூறி உலகம் போற்றும்படியான அருட்கொடையானனை, நான் வாழ்த்துகின்றேன்.

(6) நீண்ட முவுலகங்களையும் தன் திருவடிகளால் அளந்த நெடிய திருமாலும், நான்முகனும் தேடியலைந்தும் காணாதநகரிய திரிகூட மலையில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற அருட்செல்வனை, நான் வாழ்த்துகின்றேன்.

(7) சித்திர நதியைத் தனக்குரிமையாகப்பெற்றவனை, தேனரு வீப் பெருக்கத்தைப் பெற்றவனை, சித்திரசபையில் திருநடஞ்செய் வோனை, என்றும் அழியாது நிலைபெற்ற திருக்குற்றாலநாதனை, நான் வாழ்த்துகின்றேன்.

(8) நாகப்பாம்பை அணியாகப் பூண்டவனை, தன் அடியார்களை யெல்லாம் ஆட்கொண்டருளியவனை, எக்காலும் மாறாது திருநடஞ் செய்வோனை, எல்லோரையும் ஆண்டருள்கின்ற திருக்குற்றாலநாதனை நான் வாழ்த்துகின்றேன்.

(9) தானே திருமாலுடன் நான்முகனாகி உருத்திரனாகி இவர்க ளோடு ஒன்றுகலந்த திரிகூடமலையிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற மேலான தற்கும் மேலாகியவனை, எட்டுத்திசைகளையுமே தனக்கு ஆடையாக உடைய திருக்குற்றாலநாதப் பெருமானை, நான் வாழ்த்துகின்றேன்.

(10) சிற்றூற்றினது கலையுடையவனை, திருக்குற்றாலமலையை யுடையவனை, திருக்குற்றால நகரில் எழுந்தருளியிருப்பவனை, தக்கனா முர்த்தியாகஉள்ள மேலானவனாகிய திருக்குற்றாலநாதப் பெருமானை, நான் வாழ்த்துகின்றேன்.

(11) மதங்கொண்ட யானையை உரித்தவனை, மூன்றாம் பிறை யைச் திருச்சடையில் கொண்டிருப்பவனை, வடஅருவித் திருத்துறை யுடையவனை, வேதங்கட்டுரியவனாகிய திருக்குற்றாலநாதப் பெருமானை, நான் வாழ்த்துகின்றேன்.

(12) முதல்முதல் வேதங்களை அருளிச்செய்தவனை, எல்லா உயிர் கட்டும் முன்தோன்றியவனை, குழல்வாய்மொழியம்மையார் சேர்ந் திருக்கின்ற இறைவனாகிய திருக்குற்றாலநாதப்பெருமானை, நான் வாழ்த்துகின்றேன்.

(வி - ரு.) 1—12 கொற்றம்-வெற்றி. தந்தி-யானை; தந்தமுடையது. கோனை-தலைவனை. 'கோ' என்பது, ஐயுருபேற்றபோது நகரச் சாரியை பெற்றது. தி முகத்தில் - யாகத்தியினிடத்தில். ஒரு முடி: இங்கே ஆட்டுத்தலை. பனக அணி - பாம்பு அணி. திகம்பரனை - திக்கு களை ஆடையாக உடையவனை; உலகம் முழுதும் நிறைந்துள்ளவனை. கடம்-மதம். கரி - யானை; கருநிறமுடையது; அல்லது உருவிற்பெரியது என்னும் பொருளது. ஆதிமறை - முதன்மையான வேதம்; பழமையான வேதம். முன்னவன் - முற்பட்டவன்; கால எல்லையையெல்லாம் கடந்து நின்ற முதல்வன் என்றனுவலம். (கஉஅ)

அறுசீர்க் கழிநெடிடை ஆசிரிய விருத்தம்

வார்வாழும் தனத்திருழல் வாய்மொழியம் பிகைவாழி வதுவைகுட்டும்
தார்வாழி திரிகூடத் தார்வாழி குறுமுனிவன் தலைநாட் சொன்ன
பேர்வாழி அரசர்கள்செங் கோல்வாழி நன்னகரப் பேரால் ஓங்கும்
ஊர்வாழி குற்றலத் தலத்தடியார் வாழிநீ ஓழி தானே.

(பொ - ரை.) கச்சானதை என்றும் அணிந்திருக்கின்ற கொங்கை
களையுடையவளாகிய குழல்வாய்மொழியம்மை வாழ்க; அம்மையை
மணக்கச் சூட்டிய மலர்மலை வாழ்க; திருக்குற்றல நகரமக்கள் யாவ
ரும் வாழ்க; அகத்திய முனிவரும் முற்காலத்தில் கூறப்பட்டவர்கள்
யாவரும் வாழ்க; அரசர்களின் முறைமாறாத ஆட்சி வாழ்க; நல்ல நகர
மென்னும் பெயர்கொண்டு விளங்குகின்ற திருக்குற்றல நகரமும் வாழ்க;
இத் திருக்குற்றல நகரில் வாழ்கின்ற தொண்டர்களும் பல ஊழிகள்
தோறும் நிலபெற்று வாழ்க!

(வி - ரை.) வார் - கச்ச. வதுவை - மணம். சொன்னபேர் -
சொல்லப்பட்டவர். ஊழி - மிக நீண்ட காலம். வாழி - வாழ்க. முற்
காலத்தில் கூறப்பட்டவரென்பவர், ஊரும் பேரும் மறைந்துபோன
பழங்காலப் பெரியோர்கள். இதனால், நூலின் இறுதியில் வாழ்த்துக்
கூறி மங்கலமாக நூலை முற்றுவிக்கின்றார். (கஉக)

திருக்குற்றலக் குறவஞ்சி

மூலமும் உரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகரவரிசை

	பக்கம்		பக்கம்
அங்கணர் திரிகூடத்தில்	ககஉ	கோட்டுவள முலைகாட்டு	௫௮
அடியிணை மலரும்	௫	சங்கமெலாம் முத்தினும்	கக௭
அந்தாதந் துபிமுழங்கு	௫௪	சாட்டிதிற்கும் அண்ட	கக௯
அரிகூட அயன்கூட	௬௩	சாயினும் ஐயே!	௯௦
ஆசைகொண்டு பாரில்வீழ்	௨௯	சிங்கியைக் காணேனே!	கக௫
ஆடல்வளை விதியிலே	௪௭	சிலைதுதலிற் கத்தாரித்	௫௦
ஆனுகிப் பெண்விரகம்	க௨௨	சிலைபெரிய வேடனுக்கும்	௫
ஆளிபோற் பாய்ந்தசரும்	௮௪	சேதமதி புனைந்தவர்குற்	க௨௩
ஆற்றைநான் கடத்தி விட்	க௨௦	சுற்றாத ஊர்தோறும்	க௩௨
ஆனைகுத்திச் சாய்த்ததிற	க௦௧	சூர மாங்குயிற்	௫௮
ஆனேறுஞ் செல்வர்	௭௩	செங்கையில் வண்டு	௨௨
இங்கே வாராய் என்	க௨௩	செட்டிக் கிரங்கிவினை	௯௭
இத்தனை நாளாக	க௨௫	செட்டிபற்றில் கண்ணி	௧௦௮
இத்தச் சித்தர்	௨௬	செவ்வேளை ஈன்றருள்வார்	௪௨
இருண்ட மேகஞ் சுற்றிச்	௧௧	சைவமுத் திரையை	௪௮
நரா யிரங் காத்தான்	௯௦	சொல்லக்கே ளாய்குறி	௭௮
ஊர்க் குருவிக்குக்	௮௬	ஞானிகளும் அறியார்கள்	௬௪
எங்கேதான் போனான் ஐயே!	க௨௧	தண்ணமு துடன் பிறந்தாய்	௩௧
எட்டுக்குரலில் ஒருகுரல்	௧௦௭	தண்ணிலா மௌலிதந்த	௩௩
என்னகுறி யாகிலும்நான்	௭௧	தரைப்பெண்ணுக் கணி	௩௭
ஏழைபங்கர் செங்கைமழு	௭௪	தரைமெழுகு கோலமிடு	௭௨
ஒருமாலைப் பிடித்துவந்த	௧௫	தலையிலே ஆறிருக்க	௪
கடித்திடும் அரவம்	௭௮	தவளமதி தவழ்குமிப்	௩
கடுக்கையார் திரிகூடத்திற்	௧௧௧	தாரினை விருப்பமாகத்	௬
கண்ணி கொண்டுவாடா	௯௭	திங்களை முடித்தார்	௨௭
கலத்த கண்ணியை	௧௦௧	திரிகூட ராசருக்குத்	௪௩
கலவிக்கு விழிவான்	௭௦	திருவண்ணு மலைகாஞ்சி	௧௧௨
கல்வித் தயிழ்க்குரியார்	௧௦௫	தீர்த்தவிசே டமுத்தலத்தின்	௬௬
கள்ளுலவு கொன்றையச்	௧௦௨	தூதுகீ சொல்லி	௪௧
கறுப்பில் அழகியடா!	௧௧௮	தெண்ணீர் வடஅருவித்	௪௫
கன்னலிஎன்று நாளிருக்க	௮௦	தேர்கொண்ட வசந்த	௭
காவலர் திரிகூடத்தில்	௧௦௬	தேவருக் கரியார்	௮௫
கிளைகளாய்க் கிளைத்தபல	௩	தேவிசூழல் வாய்மொழிப்	௧௦௪
குழல்மொழி இடத்தார்	௭௬	தொண்டாடும் சுந்தரர்க்குத்	௧௨௪
குற்றாலர் கிளைவளத்தைக்	௬௬	நடைகண்டால் அன்னந்	௨௮
கும்பா நடைவே	௧௦௨	நற்றாலம் தன்னிலுள்ளோர்	௧௧௫
கைக்கரும் பென்ன	௩௩	நன்றுநன்று குறவஞ்சி	௭௯
கைக்குறி பார்ச்சில்	௭௬	நன்னகர்த் திருக்குற்	௪௦
கொக்கிறகு குடிக்கொண்டு	௮௪	நன்னகர்ப் பெருமான்	௧௭
கொட்டமுகு கூத்திடையார்	௯௨	நித்தர்திரி கூடலிங்கர்	௪
கொத்தடிப்புங் குழல்சரிய	௨௪	நீர்வளர் பவளமேணி	௬௮
கொற்றமதிச் சடையானைக்	௧௩௨	படியே முடையார்	௩௫

	பக்கம்		பக்கம்
பந்தடித்தனளே வசந்த	௨௫	மெய்யர்க்கு மெய்யர்	௩௫
பல்லியும் பலபலென்னப்	௪௨	மேயினும் ஐயே!	௬௨
பவனி வந்தனரே	௬	வக்காவின் மணிகுடி	௮௩
பன்னிருகை வேல்வாங்கப்	௨	வக்காவின் மணிபுண்டு	௮௩
பாடியமறை தேடிய	௪௬	வங்காரப் பூஷணம்	௧௪
பாமாலைத் திரிகூட	௮௨	வசந்தஉல் லாசவல்லி	௩௬
பாலேறும் விடையில்வருந்	௧௪	வஞ்சி வந்தனளே	௫௧
புரத்து நெருப்பை	௩௬	வஞ்சி வந்தாள்	௫௩
புலியொடு புலியைத்	௮௬	வண்மையோ வாய்மதமோ	௮௧
பூமலி இதழி	௧	வருகினும் ஐயே!	௮௮
பூமேவு மணுவேந்தர்	௪	வருக்கையார் திரிகூடத்தில்	௧௧௦
பெண்ணிலே குழல்மொழிக்	௩௬	வருசங்க வீதி	௨௫
பேடைமயிலுக்குக் கண்	௧௧௪	வள்ளிக் கொடியிலே	௧௨௮
போயினும் ஐயே!	௧௦௮	வாகனத்தில் ஏறிவரும்	௪௧
மன்னர்திரி கூடநாதர்	௮௧	வாடை மருந்துப் பொடியும்	௧௧௬
மன்னவர்குற் றுலர்செய்தி	௩௪	வார்வாழும் தனத்திருமுல்	௧௩௫
மாறாமல் இருநிலத்தில்	௪௫	வானரங்கள் கனிகொடுத்து	௫௪
முத்திரைமோதிரம் இட்ட	௪௪	வானவர் திருக்குற்	௩௦
முருகு சந்தனக்	௩௦	வித்தகர் திரிகூடத்தில்	௨௨
முனிபரவும் இனியானே	௨௪	வித்தாரம் என்குறி	௬௮
முன்னம் கிரிவனாத்த	௫௩	வில்லிபுத்தூர் கருவை	௧௧௩
மூக்கெழுந்த முத்துடையார்	௮	வேடுவக் கள்ளியோர்நாள்	௧௧௧
மூவகை மதிலும்	௮௪	வேரிலே பழம்பழுத்துத்	௩௮

இந்நூலாசிரியர் இயற்றிய ஏனைய நூற்பாடல்களுட் சில

(க) திருக்குற்றால மாலை

(க) நானூர் எனதுடம் பேதுணர்
வேதெனை நாட்டினைநீ
யானூர் எனத்தெளி யேனெளி
யேன்செண்ப காடலிசூழ்
கானூர் சிவமது கங்கையின்
மூழ்கக் கருணைசெய்தே
ணானூர் பிறவி ஒழிப்பாய்குற்
ரூலத் துறைபவனே.

(உச)

(உ) செண்பகக் காவும் திரிகூ
டமுஞ்சித்ர மாந்தியும்
கண்படைத் தார்பிரிந் தாற்றுவ
ரோகன்மி யாய்ப்பிறந்து
புண்படைத் தேனுக் கிரங்காய்
இரவிற்பொன் மேடையெல்லாம்
ஒண்பகல் போலொளி வீசங்குற்
ரூலத் துறைபவனே.

(உஅ)

(ங) நித்தர்கள் போற்றுகின் ஆவணி
மூலத்தின் எல்லைவந்து
முத்தமிழ் பாடக் கருணைசெய்
தாண்டனை முற்றுமினிக்
கொத்தடி யேனுக்குன் பொற்பதந்
தாருழல் வாய்மொழியாள்
உத்தமி பாகம் உவந்தாய்குற்
ரூலத் துறைபவனே.

(கஸ)

(உ) திருக்குற்றால ஊடல்

குழல்வாய்மொழியம்மை கூறுதல் :

(ச) மாதர்பால் பலியிரந்தீர் பலியிடப்பைந்
தார்துகிலும் வளையும் கொண்டீர்
சாதுவாய்த் தோ லுடுப்பீர் அரையிலுள்ள
சோமனையும் தலைமேற் கொள்வீர்

காதிலே பாம்பையிட்டீர் கழுத்திலே
நஞ்சையிட்டீர் கனபேய் கொண்டீர்
ஆதலால் உமைப்போலும் பித்தருண்டோ
குற்றலத் தண்ண லாரே.

(சு)

திருக்குற்றலநாதர் கூறுதல் :

(டு) அண்ணல்வரைத் திரிகூடப் பெண்ணமுதே
கேட்டிஉங்கள் அண்ணன் ஆன
கண்ணன்முதல் வரகுதின்று வாயாலெ
டுத்தபண்டைக் கதைகே ளாயோ
மண்ணிலொரு காற்சிலம்பைக் கையிலிட்டான்
கைவளையை வாய்மேல் இட்டான்
பெண்ணொருத்திக் காயொருத்தி புடைவைகிழித்
தானவனே பித்தன் ஆமே.

(க)

(உ) திருக்குற்றலத் தலபுராணம்

திருநாட்டுச் சருக்கம் :

(சு) வரம்புநயற் செந்நெலுக்கு வாழ்வேலி வான்கரும்பு
கரும்பினுக்கு நறுங்கதலி கதலிகட்டுக் கமுகவனம்
அருங்கமுகுக் குயர்தாழை அணிவேலி அதன்புறத்துக்
குரம்பையுடை நீர்க்கரும்பும் கொங்குவளை செங்குவளை.

(உக)

திருநகரச் சருக்கம் :

(எ) சிறுகாலை அட்டில்புகல் அருத்தியுறச்
சமைத்தல்சுவை திருத்தி ணட்டல்
மறுகாலை என்னாது விருந்தமைத்தல்
மகப்பெறுதல் மடநாண் அச்சம்
பெறுகாலை இன்புறுதல் முன்னுறங்கப்
பின்னுறங்கல் பின்னெ ழாதல்
உறுகாலைதொழுதெழுதல் பன்னிரண்டும்
அந்நகர்க்கற் புடையோர் செய்கை.

(உக)

திரிகூடமலைச் சருக்கம் :

(அ) கோடரங்குயி னுடுங் குலமரக்
கோட ரங்குயி னுடுங் குலமயில்
ஆட ரங்க மறையு மருவியே
ஆட ரங்க மறையு மருவியே.

(உக)

(சு) வான ரம்பையின் மாவிற் பலவின்மேல்
வான ரம்பையின் மாவிற் பலவின்மேல்
வான ரம்பையின் மாமயில் யாழ்செய
வான ரம்பையின் மாமயில் ஆலுமே.

(உஉ)

திருக்குற்றாலத் தலமகிமைச் சருக்கம் :

- (க0) புந்தியுற சினைத்தார்க்கே அருணகிரி
தரிசனைக்கே புலியூர் பேறு
நந்துதவழ் திருவாரூர் பிறந்தார்க்கே
இறந்தார்க்கு நல்கும் காசி
எந்தையார் திருவருனால் பிறந்தார்க்கும்
இறந்தார்க்கும் எதிர்கண்டார்க்கும்
சிந்தையுற சினைத்தார்க்கும் அழியாத
கதிகொடுக்கும் திருக்குற் றாலம்.

(கஅ)

மூர்த்தி விசேடச் சருக்கம் :

- (கக) முப்பாலாய் முப்பொருளாய்ச் சிற்பொருளாய்த்
திரிகூட முதல்வன் ஆன
ஒப்பாரும் இல்லானுக் கொப்பாமற்
ஞெருபொருளை உரைக்கற் பாற்றே
அப்பாலன் அவ்வடிவன் அக்குணத்தன்
என்றவனை அறிதற் கின்னம்
எப்பாலும் இருவருக்கும் பேறிலைநான்
மறைக்குமெழுத் தில்லை மாதோ.

(கங)

திருமால் சிவபிரான் ஆன சருக்கம் :

- (கஉ) அன்பருக் கன்பா போற்றி
அயனுமாய் அரியும் ஆகித்
தென்புலக் குறைவு நீங்கச்
சிவமென சிறைந்தாய் போற்றி
முன்பிலா நடுவும் இல்லா
முடிவிலாப் பிரமம் ஆன
இன்பமே திருக்குற் றாலத்
தினாவனே போற்றி போற்றி.

(கஇஎ)

